MICROFILMADO
/ /

MICROFILMADO
29/4/87
Alvaro

Inc 515

Inq 237

E, 2, 4, 8

No 2, 38

É do séc XVI.

1506 Salamanca. Juan Gyser

Norton 551

V. Vindel – Escudos e marcas de impresores e libr.

B. 240 v. 1.

BIBLIOTECA NACIONAL DE LISBOA

Aurea expoſitio hymnorum vna cum textu. Nouiter emẽdata per Jacobum alora.

l

iber iſte dicitur liber hymnorū. Hymnꝰ dr̄ laus dei cū cātico. Quattuoꝛ fuerūt pncipales auctores q̄ hymnos compoſuerūt. ſcꝫ Gregoriꝰ. Prudētiꝰ. Ambroſiꝰ. Sedulíꝰ. Sꝫ quidā vir prudēs noie hylarius vidēs illos multos hymnos compoſuiſſe: dignū duxit quoſdā in vnū colligere: ⁊ compendioſe componere breuem ⁊ vtilem tractatum: in quo omnes hymni vtiliores maxime eſſent. Prima intentio fuit deſcribere illos q̄ cātant̄ in pma feria: ⁊ ſic deinceps ſm ordinem. Vtilitas maxia ē: vt plecto libro cognitionē habeamꝰ vnitatis ⁊ trinitatis. Supponit̄ theorice. i. diuine cōtēplatiōi. Sꝫ qꝛ mētionē fecimꝰ de feria: videamꝰ q̄d ſit feria. Feria ē ſolēnis dies. Brūs eni ſilueſter vidēs hebreos dicētes. pma ſabbati ſecūda ſabbati ⁊ ſic deinceps. Siſr vidēs gētiles noia ſuoꝝ deoꝝ vl̄ ſtellaꝝ poſuiſſe: vt dies lune: dies martis ⁊c. noluit imitari mores ⁊ ſectā eoꝝ ſcꝫ hebreoꝝ ⁊ gētiliū. ⁊ loco huiꝰ īuenit hoc nomē feria. ſꝫ in fine ſeptimane ſeruauit ſabbatū q̄d fecit ad figurā: qꝛ ſabbatū iterpraṫ reqes. Et nos p totā hebdomadā. i. p totū ſpaciū vite nr̄e q̄d currit ſpacio ſeptē dieꝝ debemꝰ laborare ⁊ niti ſūmo conamine: vt pueniamꝰ ad requiē ⁊ ad eternam beatitudineꝫ. Vnuſq̄ſqꝫ hymnꝰ hꝫ ſuā materiā. In illis q̄ ſunt de nocte accipit materiā ipm tp̄s ideſt ſignificationeꝫ ipſius temporis ſcilicet vt expellat a nobis tenebras ignorātie ⁊ viciorum ⁊ informet nos virtutibus ⁊ ſancti ſpiritus charitate. In illis vero qui ſunt de die accipit materiam ipm lumen. ⁊ vult deprecari deum vt quemadmodum illuminat nos ſua claritate ⁊ ſplendore ſolis in corpore: ſic illuminet nos ſancti ſpiritus gratia in mente. Amen.

Carmen eſt dimetrum iambicum archilochium monocholon orthometrum.

Quod canitur ad horas nocturnas certis quibuſdam diebus dominicis. Hortat̄ chriſti fideles: ut excuſſo torpore ſomni ſurgant petituri admiſſi peccati ueniam & futuri preſeruationem & imortalis uite beatitudinem.

Rimo dierū omniū: quo mūdus extat conditus.
uel quo reſurgēs cōditor: nos morte uicta liberat
Pulſis procul torporibus: ſurgamus omnes ociꝰ
Et nocte queramus pium: ſicut pphetā nouimus

Materia huiꝰ hymni ē cōmēdatio dñici diei: ⁊ cōmmēdat eū p ptes. He ſūt ptes ꝙ mūdꝰ fuit ꝯditꝰ eodē die quo xp̄s reſurrexit. ⁊ p hāc cōmēdatiōeꝫ beatꝰ Gregorius vult ob dñici diei apicē monere nos ad honorē ipiꝰ de lecto mane ſurgere ⁊ deum q̄rere. Dñicꝰ dies merito ⁊ cū diſcretiōe oiuꝫ dieꝝ primꝰ dr̄: qꝛ dicit̄ primꝰ reſpectu oium creaturaꝝ. Tertiꝰ dr̄ reſpectu reſurrectiōis dñi: qꝛ tertia die reſurrexit. Octauus dr̄ reſpectu octaui diei: qꝛ ī octaua die oēs reſurgere debemꝰ ad eternaꝫ vitā. Et ideo q̄ramꝰ ī dñico die quo xp̄s reſurrexit ipm xp̄m vt a morte vicioꝛuꝫ ad vitam ⁊ gaudium ſempiternum reſurgamus in die iudicij quo bona bonis mala malis reddentur. Deſcenſus fiat ad litteram. Ego dico dominicū diē maioreꝫ eſſe alijs omnibus: quia mūdus fuit cōditus. ⁊ xp̄s reſurrexit eodē die. ergo habet pma

tum ſup alios dies:ergo maior eſt aliis diebus. Loc⁹ eſt a partibus ſufficiēter enumeratis:vel a poſitione antecedentis.

O fratres omnes ſurgamus in primo dierum omnium.i.in dñica die. (ocius) idest citius ꝙ in aliis diebus. (quo) ſcꝫ dñico die (mūdus extat cōditus) i.fact⁹ (vel) ꝑ et (quo die) conditor.i.creator:omniū creaturarū exiſtēs vita nr̄a.ſed ſm apoſtoluꝫ reſurgens a morte. (nos liberat) ab inferno vel a poteſtate diaboli (ſurgamus.) dico a noſtris corporibus.i.a peccatis ⁊ vitiis.⁊ non ſolūmodo ſurgam⁹ ſed queramus ꝑ obſeruationē mandatoꝝ (pium) i.deū in hac nocte. (ſicut nouimus ꝓphetam) dauid deum queſiſſe ſicut ipſe ait. Media nocte ſurgebā ad confitendum tibi ⁊c.iteruꝫ. Lauabo per ſingulas noctes ⁊c. Unde in homelia beati gregorii legitur de quodam qui poſtꝙ aliquantulū ſoporis corpori ſuo dediſſet extra mediam noctē ſurgebat ⁊ vigilans perorabat:qui tamdiu hoc fecit donec facta eſt vox de celo a dño dicens. Peccatū tuum dimiſſum eſt tibi.

Noſtras preces ut audiat. ſuamqꝫ dextram porrigat.
Vt expiatos ſordibus:reddat polorum ſedibus.

Surgam⁹ inqꝫ ⁊ qram⁹ piū. (vt audiat nr̄as ꝑces) i. oratiōes ꝑ vitādis vitiis et qrēdis virtutib⁹ (⁊ porrigat ſuā dextrā) i.auxiliū. (vt nos expiatos) i.abſolutos ⁊ purgatos (ſordib⁹) i.a vitiis vel a ſordib⁹ vicioꝝ (reddat ſedibus polorum) i.celorum ⁊ angeloꝝ.i.ponat nos in celo.

Vt quiqꝫ ſacratiſſimo huius diei tempore.
Horis quietis pſallimus:donis beatis muneret.

Reddat inqꝫ nos poloꝝ ſedib⁹:vt muneret ſupple nos (beatis donis) i.donis celeſtib⁹ (quiqꝫ.) i.quicūqꝫ (pſallim⁹) i.canim⁹ ei ſcꝫ dño. (qetis horis.) i.horis noctis. (in ſacratiſſimo tpe) quo xp̄s reſurrexit (tpe) dico hui⁹ diei ſcꝫ dñice vel muneret in ſacratiſſimo tpe hui⁹ diei.i.in die iudicii qui dicitur ſacrat⁹:q: ibi bona bonis:mala malis reddentur. Sed quia ſuperiora per nos habere nequimus:vertit ſe nunc ad filium ⁊ monet nos ꝙ ꝑcemur ipm quatinus omnis libido:omnis macula ⁊ alia mala facta a nobis remoueantur.

Iam nunc paterna claritas te poſtulamus afatim.
Abſit libido ſordidans:omniſqꝫ actus noxius.

Iā poſtulam⁹ te nūc.o paterna claritas. (afatiꝫ) i.abūdāter (vt libido) i.luxuria ⁊ mala ꝯcupiſcētia libido dicō (ſordidās) corpa nr̄a (⁊ ois act⁹ noxius) i.nociu⁹. idest oē malū op⁹. (abſit) i.lōge ſit remotū ne animatū corp⁹ ſordeſcat. Afatiꝫ aliquādo cū vnico.f.ſcribit.⁊ ē cōpoſitū ex a ⁊ fabile qſi abūde ⁊ nō dicibiliter ſignificet.⁊ corripit antepenultimam ſi vero ſcribatur cum duplici.ff. ſignificat facunde ⁊ antepenultimam producit.

Ne feda ſit uel lubrica compago noſtri corporis.
Per quam auerni ignibus ipſi crememur acrius.

Et ideo te poſtulamus (ne feda ſit) idest ſordibus plena (vel lubrica) idest labilis ad luxuriam. (compago noſtri corporis) idest cōiunctio noſtri corporis ⁊ anime:que tunc dicitur feda quando caro preeſt virtuti.⁊ ratio eſt pulchra quando ꝓ dominatur corpori vel deprecemur vt caro ſubeat menti (per quam) ſcilicet cōpagineꝫ. (crememur) anima ⁊ corpore.idest cruciemur (acrius) idest valde acriter (ignibus) idest doloribus auerni.idest inferni. Auernus dicitur ab a quod ē ſine.⁊ ver veris qđ eſt delectatio quaſi ſine vere.i.ſine delectatione. Auernus eſt locus in inferno vbi eſt ſemp ignis in quo impii cremabunť qui in hac vita ꝑ immūdiciam exarſerunt.

Ob hoc redemptor queſumus: ut probra noſtra diluas.
Vite perennis comoda: nobis benigne conferas.

Et qꝛ timemꝰ ne ignibꝰ crememur (o r̃ dēptor q̄s) i. rogamꝰ ⁊ cū d̄ſid̄rio q̄rimꝰ (ob hoc) i. ꝓpt̄ hoc (vt diluas n̄r̃a ꝓbra) .i. pctā. q̄ ꝓbrāt. i. vituperāt ⁊ maculāt aīaȝ ⁊ corpꝰ (⁊ ꝯferas) i. ꝯcedis (nobis cōmoda) i. vtilia ꝑpetua (ꝑennis vite) i. et̄ne glīe.

Quo carnis actu exules: effecti ipi celibes.
Vt preſtolamur cernui: melos canamus glorie.

Quo) prout (exules) nos ꝑegrini a celeſti patria (actu) i. oꝑatiōe carnis quēad modū qui eſt alienꝰ a patria dicit̄ exul ⁊ ꝑegrinꝰ. i. longe remotꝰ a patria. ſic ⁊ nos per opera vicioſa ⁊ peccata efficimur exules a celeſti patria (nos ipi effecti) ideſt facti (celibes) i. vitaȝ virtuoſam ⁊ celeſtem ducentes (vt preſtolamur) i. expectamꝰ ⁊ ſperamus (nos inq̄ cernui) i. inclinati ⁊ oculos ſurſum tenentes: ad dn̄m (canamus) i. ꝓferamus (melos) i. cantuȝ ore ⁊ corde (glorie) i. ad honorem tue laudis. Bene enim cantat qui a bonis operibus non ceſſat.

Preſta pater piiſſime: patriq̛ȝ compar unice.
Cum ſpiritu paraclito: regnans per omne ſeculum.

O piiſſime) qui piaſti. i. mundaſti nos a viciis (pater) i. o creator ⁊ actor omniū rerū. (⁊ o vnice) i. chriſte fili dei viui vnice dico (compar) i. equalis ſm̄ diuinitatē (patri) i. omnipotenti in pugillo celum ⁊ terram continenti (tu dico regnans cum ſpū paclito) i. cōſolatore (ꝑ omne ſeculuȝ) i. ante oīa ſecula (p̄ſta) i. dona nobis ea que ſupra orauimus (amen) ideſt ſine fine ⁊ ſine defectu. i. ſine initio ⁊ ſine fine.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur ad laudes matutinas certis quibuſdā diebus dominicis. Et quia luce aduentante gallus canit: alludēs ad illud quod ieſus poſt tertiū galli cātū petrū reſpexit cōdonationē peccatorū precatur.

e Terne rerum conditor: noctē diēq̛ȝ qui regis.
Et temporum das tempora: ut alleues faſtidium.

Materia huiꝰ hymni eſt cōmendatio ⁊ laudatio altiſſimi dei oīum ꝯditoris q̇ eternus ē. i. ſine initio ⁊ fine. Et diſtingue qd̄ diſtat īter eternū ꝑpetuū ſempiternū t̄pale. Eternū ē qd̄ caret principio ⁊ fine vt deꝰ. Perpetuū hȝ principiū cū tp̄e ⁊ non habebit finē: vt aīa. Sēpiternū ē qd̄ nec habuit p̄ncipiū ſub tp̄e nec habebit finē ſicut eternū. T̄pale ē qd̄ incipit cū tp̄e ⁊ hȝ finē: vt corpꝰ n̄r̃m. Cōſtrue (Eterne rex cōditor) ideſt factor. Conditor nomē eſt verbale a cōdo qd̄ cōponit̄ a do qd̄ ꝓprie ſignificat abſcōdo q̄ſi in vnū interiorē locū do. Vergi. Scādūt rurſus equū: ⁊ nota cōduntur in aluo. Ponit̄ tn̄ aliquādo ꝓ ꝯſtruo q̄ſi ſimul do. Saluſtius. Vrbē romam: ſicuti ego accepi ꝯdidere atq̛ȝ initio habuere troiani. Significat etiā repono. Pli. Formice cōdūt eſtate fructꝰ quibus hyeme fruant̄. Ponitur etiā ꝓ cōpono. idem. Ply. Opus condidit ꝑpetuo oībus legēdū. Aliq̄n etiā ꝓ recōdo ac ſepelio: vn̄ ſepulchrū cōditoriū appellat̄. Pli. Poſt cōditū monumēto corpꝰ. Jo. T̄ā rara in amicis fides tā parata obliuio mortuoꝝ vt ipi nobis debeamꝰ ꝯditoria ꝯſtruere oīaq̛ȝ heredū officio p̄ſumere. A cōdo dr̄ ꝯditio ⁊ ſcribit̄ ſine. c. q̄ eſt quedaȝ diſpoſitio ⁊ veluti ſors fortunaꝝ tēpoꝝ ⁊ etiā rerū. Cicero. O miſerā cōditionē adminiſtrandi conſulatus. Aureliꝰ. Ea tempoꝝ cōditio erat vt ne conqueri quideȝ de iniuriis fas eſſet. (qui regis) i. diſponis ⁊ gubernas (noctem) i. peccatorē vel diabolū (⁊ qui regis diem) ideſt iuſtum (⁊ das tp̄a) i. diuerſitates (tēpoꝝ) i. ſpacioꝝ huius vite (vt al-

leues faſtiū) i. remoueas laborē nr̄m. Faſtidiū a vbo faſtio faſtidis deriuať qđ ſigni ficat cū faſtu quodā ɔtēno. faſt⁹ enī ſignificat ſupbiā ſiue elationē cum q̄dā iactātia vbox ⁊ ē q̄rte dclinatiōis. faſt⁹ aūt ſcđe declinatiōis ē liber faſtox. Eterni dei ſapiē tia vt hoīs ſubleuaret faſtia tpa mira delectatiōe variauit. Naſi ſemp nox eſſet ⁊ hō deficeret ⁊ periret torpore: inertia ⁊ ppter tenebras. ⁊ ſi ſemp dies eſſet miſer hō ni mis laboris ſtudio affect⁹ etiaȝ periret. Et ideo dn̄s miſertus noſtri diei ⁊ noctis ſpaciū poſuit ⁊ eternū ⁊ tpib⁹ tpa dedit ſubeūtia. Et nota ꝙ quēadmodū anni ſunt quattuor ptes vel quattuor tpa: eodē modo homo cōſtat ex q̄ttuor elemētis.

Preco diei iam ſonat: noctis profunde peruigil.

Nocturna lux uiantibus: a nocte noctem ſegregans.

❡ Preco diei) i. ioannes. vel (pco diei) i. xpi (iā ſonat) i. nūciat. (diē) i. xp̄m (pre co dico puigil noctis pfunde) i. inferni pfundi (nocturna lux) ſ. ioannes q̄ ante lu cē ſurrexit: vt luceret hoīb⁹ q̄ erāt in tenebris hui⁹ mūdi (viātib⁹) i. volētib⁹ ire ad xp̄ȝ (ē ſegregās noctē a nocte) i. peccatū a petōre: q2 quos vult aſſumit: quos vult in ſuo finit errore. Vel aliter cōſtrue (Preco) i. dn̄s nr̄ qui ē pmiū ſuis (diei) i. pa tris (iā ſonat) i. manifeſtat euāgelicā pdicationē p pdicatores ſuos ipe dico (pui gil) i. cognoſcēs (noctis pfunde) culpā ⁊ (nocturna lux) ſupple lucet (viātibus) i. preſens eccleſia que lucet in huius mundi tenebris. ⁊ (ſegregans noctē) i. diſcer nēs vnāquāqȝ animā peccatricē agētē penitētiā d̄ cōmiſſis (a nocte) i. ab illa pec catrice aīa q̄ ex toto corde deū reliquit ita ꝙ vult eā venire nō ad penitētiā.

Hoc excitatus lucifer: ſoluit polum caligine.

Hoc omnis errorum chorus: uiam nocendi deſerit.

❡ Hoc excitatus lucifer) i. quo dn̄o pdicāte vel ioanne (lucifer) i. ver⁹ pdicator lu cē diuine gr̄e ferēs aliis (excitatus inꝗ ſoluit polū caligine) i. animā fidelē ab oī ni gredine viciox. ⁊ (hoc oīs chorus errox) i. exercitus maligni diaboli (deſerit) i. re linquit. Deſero enī ē idē qđ relinquo quaſi nō amplius hereo. Terēti⁹. Si deſeris nos tu, perimus. Hinc deſertū locū appellamus inhabitatum quaſi ab hominibus derelictum (viam nocendi) ſ. ieſu excitante. ⁊ peccator currit ad portum. i. ad xp̄ȝ vt ibi requieſcat. ⁊ vires bone operatiōis reſumat. ⁊ precone canente oīs deceptio diaboli vel exercitus eius. Vel chorus. i. cōuēticulus errox. i. hereticox deſerit viā ſuā. i. maledictā ſentētiā nocēdi. i. faciēdi aliis nocumētū vel ipedimētū. Etiā chor⁹ aliquando ē vētus flans aduerſus aquilonē qui a grecis vocať argeſtes.

Hoc natura uires colligit: pontiqȝ miteſcunt freta.

Hoc ipa petra eccleſie: canente culpam diluit.

❡ Sicut nauta p̄ nimio dolore noctis fatigatus rēdit ad portū vt ibi recolligat vi res aliquātulum requieſcens: ſic anima fatigata in nimio labore viciox ⁊ peccato rū rēdit ad portū. i. ad xp̄m p ɔfeſſionē vt ibi requieſcat ⁊ vires bone operatiōis re colligat. Cōſtrue (Nauta) i. nauis ductor (colligit vires) i. virtutes (hoc) ſ. deo (qȝ) p ⁊. ipſi xp̄o. (freta) i. ebulitiōes viciox (pōti) i. hui⁹ mūdi (miteſcūt) i. man ſueſcūt ⁊ hoc. ſ. p xp̄ȝ. (ipa petra ecclie) i. petr⁹ q̄ ē fundamētū ecclie (diluit canen do) i. flēdo ⁊ penitēdo (culpā) trine negatiōis: q2 ter negauit dn̄m.

Surgamus ergo ſtrennue: gallus iacentes excitat.

Et ſomnolentos increpat: gallus negantes arguit.

❡ Et quia gallus) i. xp̄s vel predicator nos excitat ad bene agendū (ſurgamus) ſcilicet a peccatis (ſtrēnue) ideſt feſtinanter (gallus excitat) ideſt cōmouet ad pe nitentiam (iacentes) ideſt in peccato lapſos vel exiſtentes. ⁊ (gallus increpat) i. redarguit (ſomnolentos) i. in peccatis permanētes: q2 ſicut ille qui dormit vagus

⁊ ineptus eſt ad omne opus: ſic anima in peccatis manens inanis efficitur deo. ⁊ (gallus arguit) i. reꝑhẽdit (negantes) i. nolẽtes ſurgere de peccatis.

Gallo canẽte ſpes redit: egris ſalus refunditur.
Mucro latronis conditur: lapſis fides reuertitur.

(Gallo canẽte) i. ꝑdicatore ꝑdicante (ſpes redit) i. fiducia recuperandi ſalutem reddit (⁊ ſalus) i. vita eterna (refundit) i. largit̃ ꝑ penitẽtiam (egris) i. peccatoribus (mucro latronis cõditur) i. inſidie diaboli que vt mucro cedunt homines ⁊ cruciant animã eternaliter. ⁊ ſic gallo canẽte fides lapſis reuertitur.

Ieſu labentes reſpice. & nos uidendo corrige.
Si reſpicis: lapſos cadunt: fletuq; culpa ſoluitur

Et qm̃ gallo canẽte ſpes redit. o ieſu ſaluator mũdi (reſpice) ſ. miſericordia tua (labẽtes) ĩ pctis (⁊ nos vidẽdo) i. miſerẽdo (corrige) i. caſtiga nos (ſi reſpicis) i. ſi miſereris (lapſos) i. labẽtes qui in peccatis reſurgẽt. peccata (cadũt) i. delentur (q3) ꝓ ⁊ (culpa) i. peccatũ (ſoluit̃) i. purgat̃ (fletu) i. lachrymarꝫ gemitu.

Tu lux refulge ſenſibus mentiſq; ſomnum diſcute.
Te noſtra uox primum ſonet: & ore pſallamus tibi.

Et peccata cadunt (ſi reſpicis) i. remittuntur ideo. (O tu lux) i. o tu xp̃e qui es lux mũdi illuminans noſtras mentes (refulge ſenſibus) i. illumina noſtras mentes (⁊ diſcute) ideſt remoue (ſomnũ mentis) ideſt peccatum ⁊ torporem noſtrũ: ⁊ hoc ad honorem tuum ſcilicet (vt noſtra vox ſonet) ideſt laudet (te) ideſt nomẽ tuum. o xp̃e (primum) ideſt maxime (⁊ pſallamus) ideſt applaudamus (ore) ſcilicet voce ⁊ corde (tibi) ſcilicet ad honorem tui.

Carmen eſt ſaphicum endecaſyllabum orthometrum monocholon tetraſtrophon. Canitur ad horas nocturnas certis quibuſdam dieb⁹ dominicis. Hortatur chriſtianos ad laudes diuinas ut conſequantur uitam eternam.

n   octe ſurgẽtes uigilem⁹ oẽs: ſꝑ ĩ palmis meditemur atq;
Viribus totis domino canamus: dulciter hymnos.

In hoc hymno nos hortando admonet Gregori⁹: vt ꝙ diu in hoc mũdo laboramus ne nocti. i. pctõ ſubditi ſim⁹: ſ3 cum oĩ ſtudio ꝓ executiõe bonorꝫ operꝫ vigilemus: q2 ſi vigilia nr̃a ſoli deo intẽdẽdo fuerit ꝓuida ad aures dei ꝓculdubio ꝑueniet. Materia hui⁹ hymni ẽ laudatio noĩs dei ⁊ ipſi totis virib⁹ decãtare laudes ⁊ hymnos intẽtio vt ſurgam⁹ d̃ vicijs ⁊ adhaream⁹ ꝟtutib⁹. Diſtinguam⁹ ergo ſic. O frẽs nos oẽs ſurgẽtes nocte) i. de pctõ (vigilem⁹) i. ꝑſeueremꝰ ĩ dei laude (ſemper) i. ſine fine (in pſalmis) i. in bonis opib⁹ (meditemur) i. ꝑſeuerem⁹ vigilando (⁊ canam⁹) i. ꝑſoluam⁹ (dño) i. ſaluatori nr̃o (dulciter) i. ſuauit̃ (hymnos) i. laudes. ſ. (totis virib⁹) i. aĩo ⁊ corpore. Vigilare eni3 debem⁹ ſine fine: q2 neſcim⁹ qñ veniet dñs: an mane: an ſero: an media nocte. Nocte dixit: q2 de nocte venit dñs. ſ. ĩ nubib⁹. i. ĩ velamine carnis q̃ fiũt q̃ſi nox qñ ĩcarnat⁹ fuit de btã ꝟgine: q2 deitas letabat ĩ carne. ⁊ ideo nocte. i. in hac pñti vita: vigilare debem⁹: ⁊ nõ tota nocte dormire q2 ĩ nocte venit dñs. Vñ dr̃. Vigilate q2 neſcitis diẽ neq3 horã. Et ideo vigilemus in proſperis ⁊ in aduerſis: non deſinentes aut bona opera interrumpentes ⁊ omittentes laſſemur: ſed iugiter ⁊ indefeſſe deo ſeruiamus. vnde non qui inceperit: ſed qui perſeuerauerit vſq3 in fine3 ſaluus erit. Inchoata enim virtus nõ perficitur niſi ad finem perducatur.

Vt pio regi pariter canentes: cum tuis ſanctis mereamur aulā.
Ingredi celi: ſimul & beatam: ducere uitam.

Canam⁹ hymnos (vt nos canētes) i. laudes ꝑſoluētes (pio regi) i. xp̄o (parit̄) i. corpe ⁊ aīa (mereamur igredi aulā celi) i. regnū eterne btitudinis. Aule dom⁹ dicunt̄ regie ſiue ꝑncipiū (⁊ ducere) i. hr̄e ſil̄ vitā eternā. vel (beatā) i. purā ⁊ ſcāz.

Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pariterq; ſancti.
Spiritus cuius reboat in omni gloria mundo.

Dixi ꝙ debem⁹ canere pio regi: vt mereamur celi igredi ianuā (⁊ btā deitas) i. de⁹ vn⁹. ſ. pr̄ ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus (preſtet) i. donet nobis omnibus (hoc) i. q̄ ſupra orauimus (gloria cuius) i. laus cui⁹ deitatis (reboat) i. reſonat. Vergi. Reboant ſilueq; Et magnus olympus (in omni mundo) i. vbicūq;. Vnde dicitur. Quicquid in mūdo fit ꝑ ipſius fabricationē fit. ſ. dn̄i: ꝑ quē deū ⁊ in quo ſunt oīa. Omnia enim illi ſoli famulantur. Celū ⁊ terram ego iplebo dicit dn̄s.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgētes. Canitur ad laudes matutinas certis quibuſdam dieb⁹ dominicis. Chriſtianos excitat ſub lucem: ut dei miſericordiam implorent.

e Cce iā noctis tenuat̄ ūbra: lucis aurora rutilās coruſcat
Viribus totis rogitemus omnes: cuncti potentem.

Materia hui⁹ hymni eſt miſeratio xp̄i: ⁊ ꝯtinuat̄ hymno ſuperi⁹ dicto ſic q: ſurrexim⁹ nocte. i. de ꝑctō canēdo. Nox deponitur ⁊ ecce dies appropinquat: q: ſicut ille q̇ gallo canēte i nocturnis horis iter diſponit agere. i. inchoat. ſic ille q̇ in nocte hui⁹ mūdi ad celeſtia ire deſiderat gallo canēte. i. ꝑdicatore ꝑdicāte ſurgit ⁊ iter incipit ꝑ bonā oꝑationem. Cōſtrue (Ecce vmbra) i. ignorantia vel obſcuritas (noctis) i. diaboli (iā tenuat̄) i. annihilat̄ (aurora lucis) i. xp̄s pr̄is cognitio. Aurora ab aura dr̄: q: tūc aer incipit ſplēdeſcere. Aura enim ſplēdorem ſignificat. Vergi. Diſcolor vn̄ auri ꝑ ramos aura refulſit. Horati⁹. Tua ne retardet aura maritos. Hinc aurū deducit̄ ꝑꝑt̄ ſplēdorē eiuſdē metalli. Aliqn̄ etiā aura ꝑ vēto ponit̄. Vergi. At illi dulcis cōpoſitis ſpirabat crinib⁹ aura. Ponitur etiaz ꝑ afflatu ⁊ fauore. Idē. Nūc quoq; iā nimiū gaudēs popularib⁹ auris. (rutilans) i. ſplēdorē emittēs (coruſcat) i. ſplēdet. Vn̄ Vergi. Pēniſq; coruſcant. i. ſplendēt. Et nota ꝙ ſicut aurora depellit noctē: ſic xp̄s deuincit diabolū: quia xp̄s ē ꝑnceps nr̄e humanitatis (aurora) i. xp̄s. idest quaſi aureū colorem habens: q: coruſcat. ideo (rogitemus omnes) idest deprecemur. Rogitare verbū eſt frequētatiuū. a rogo rogas. ⁊ ſignificat frequenter ⁊ cū attentione rogare (viribus totis) idest cū omnibus viribus anime ⁊ corporis (cūcti potentē) quia omnia in ſua poteſtate ſunt.

Vt deus nr̄ miſeratus oēm: pellat languorē: tribuat ſalutem.
Donet & nobis pietate patris: regna polorum.

Vt de⁹ nr̄ miſerat⁹ nr̄i) ſ. q: miſerēdo nos redemit (pellat) i. remoueat (omnē languorē) i. oē peccatū. Languor ꝓprie eſt idē qđ torpor ⁊ inertia. Vn̄ Cice. Nihil aūt magis cauēdū ē ꝙ ne languori ſe deſidieq; dedat. Et pellēdo peccatū (tribuat ſalutē) i. vitam corporis ⁊ anime: q: ꝑ dei gratiam nō ꝓpriis meritis vita datur (donet ergo nobis pietate patris) i. ipſius miſericordia (ſalus) i. incolumitas. aliquando tamē ponitur ꝑ remedio. Vergi. Vna ſalus victis nullam ſperare ſalutē. Inde veniūt ſalutifer. ſalutaris ⁊ ſaluber vel magis vſitare ſalubris qđ ꝑbet ſanitatē. vnde aerē cibū potū locū: multaq; huiuſmodi dicimur ſalutifera ſalutaria ⁊ ſalubria (regna poloꝝ) idest aulam celorum. Preſtet hoc nobis ⁊c.

¶ Carmē eſt quale illud Primo dierū. Canitur hora diei prima orto iam ſole Monet nos petere a deo gratiā: ut per totū diem abſtineamꝰ nos a peccatis: ut poſſimꝰ illū rectiꝰ laudare.

i Am lucis orto ſydere: deū precemur ſupplices.
Vut in diurnis actibus. nos ſeruet a nocentibus.

¶ Materia huiꝰ hymni ē deꝑcatio ad dñm vt orto ſydere. i. xp̄o digneť nos ſegregare a vicijs ⁊ nos induēdo virtutibꝰ: repellat ſuꝑbiā: ⁊ nos faciat humiles. ⁊ qm̄ vmbra noctis. i. peccatū receſſit a nobis: ideo lux vera. i. xp̄s iā habitet in cordibus noſtris. Conſtrue ſic (ſydere iam lucis orto) i. xp̄o nato qui refulſit in mūdo ſicut ſol iuſticie: qꝛ redimēdo eripuit nos de tenebris ⁊ vmbra mortis. i. a pctō (nos ſupplices) i. hūiles (ꝓcemur deū) i. valde oremꝰ ad deū (vt ī diurnis actibꝰ) i. aſſiduiſ bonis oꝑibꝰ (ſueť nos a nocētibꝰ) i. cuſtodiat ⁊ ꝓtegat nos a pctīs ⁊ oībꝰ aduerſ.

Linguam refrenans temperet: ne litis horror inſonet.
Viſum fouendo contegat ne uanitates hauriat.

¶ Dico vt nos ſeruet a nocētibꝰ grā xp̄i (refrenās) i. cōpeſcēs (linguā) ⁊ tēperet eā (ne horror litis) i. ꝯtētio vel ſeductio diaboli (inſonet) i. in nr̄a corda ſonet (viſum fouēdo cōtegat) i. nutriēdo ⁊ regulādo cōcupiſcētias nr̄as ⁊ viſuꝫ ſic ꝓtegat ⁊ dirigat (ne vanitates hauriat) i. ne videamꝰ ea q̄ vidēda nō ſunt. ⁊ nō ſolū viſus oculoꝝ ſit mūdatꝰ: ſꝫ etiā cordis vt gaudiū vanitatis nō hauriamus ⁊ ī delectatiōibꝰ ⁊ ꝯcupiſcētijs nō gaudeamꝰ. vñ dñs ait. Nō mihi pn̄t viuere q̄ non ſunt mortui mūdo. eſtimamꝰ eni temere ſi deo ⁊ mūdo volumꝰ ꝑfrui. Et alibi. Nō ē ꝯuētio xp̄i ad belial. Diabolꝰ eni ⁊ deꝰ nō bn̄ ꝯueniūt: nec ī vna ſede moranť. Et deꝰ ī euāgelio. Nemo pōt duobꝰ dñis ſeruire deo. ſ. ⁊ māmone. i. pecunie male acq̄ſite ⁊ diuitijs. Et nota ꝙ int̄ amorē dei ⁊ huiꝰ mūdi hec ē dr̄ia. ꝙ amor huiꝰ mūdi ī ꝑncipio dulciſ eē videť: ſꝫ finē hꝫ amaꝝ. Vñ eccliaſtes. Nouiſſima aūt eiꝰ amara ſicut abſinthiū. Amor dei ab amaritudine incipit: ſꝫ vltima eius dulcedine plena ſunt. hec eſt ſalutaris manſio. ſ. deus. hec ſunt tabernacula iuſtorum: in quibus vox leticie ⁊ exultationis ſonat ſemper vbi beati habitabunt: cuius decorem ꝓpheta concupiuit: cuiꝰ habitationem optauit: cuius deſiderium flagrauit.

Sint pura cordis intima: abſiſtat & uecordia.
Carnis terat ſuperbiam potus cibiq; parcitas.

¶ (Intima cordis ſint pura) i. mūda a mala cogitatione (⁊ vecordia) i. ſtulticia q̄ facit hominē vecordē eē (abſiſtat) i. abſit a nobis ꝓcul (qꝫ) ꝓ ⁊ (parcitas) i. abſtinētia cibi ⁊ potꝰ (terat) i. īminuat (ſuꝑbiam carnis) i. peccatū ⁊ ſtimulos eius quia niſi habeamus parcitatē cibi ⁊ potus omnia ī cōtrariū ſupradicta nobis euenient: nec poterimus refrenare linguā noſtram nec nr̄a intima erūt pura: ſꝫ ſordida ⁊ horror litis eis aſſociabitur. ⁊ ſic ꝑ hec ⁊ cetera mala cōdēnabimur.

Vt cum dies abſceſſerit: noctemq; ſors reduxerit.
Mundi per abſtinentiam ipſi canamus gloriam.

¶ (Vt cū dies abſceſſerit) a nobis ꝑ mala oꝑa (qꝫ) ꝓ ⁊ (ſors) i. diuina diſpēſatio vel ſors. i. diabolꝰ. vel ſol ꝑ ſui abſtinētiā (reduxerit noctē) i. ꝯtiī: qꝛ nil aliud ē dies ꝙ̄ illuminatio ſolis ꝑ aerē vel aer ſole ꝑcuſſus noctē inꝙ̄. i. peccatuꝫ: nos ꝑ abſtinētiā vicioꝝ (mūdi) i. p̄ſentis ſeculi purificati (canamus gloriā) ſ. ſempiternam. (ipſi) i. deo. Et qꝛ nox receſſit ⁊ dies venit referamus gloriā deo ⁊ hoc iure.

Deo patri ſit gloria: eiuſq; ſoli filio.

Cum ſpiritu paraclito: & nunc & in perpetuū. Amen.

¶ Referamus gloriā deo ⁊ hoc iure dico: q̄ʒ tot ⁊ tāta ꝯtulit nobis: q̄ʒ peccatū preceſſit ⁊ a morte liberauit nos ⁊ ad vltimum nos in filios collocauit ⁊ ſuſcepit (Gloria) i. laus (ſit deo patri (q̄ʒ) ꝑ ⁊ (eius ſoli filio) i. vnico ieſu xp̄o. ⁊ hoc (cū ſpiritu paraclito) i. conſolatore. Spiritus ſanctus dicitur conſolator. i. aduocatus primus ideo quia diſcipulorum corda que fuerunt meſta de morte xp̄i reddidit conſolationi (⁊ nunc) i. in preſenti (⁊ in perpetuum) i. ſine fine. amen.

¶ Carmē eſt quale ſuperius. Canitur hora diei tertia. Quia ut Actuū capit. ij. ſcribitur. Spiritus ſanctus ſub ſpecie ignis diffuſus eſt in chriſti diſcipulos. Itaq̄ʒ & nos petimus ut inflammati charitate deum & proximos ametmus.

n Nnc ſancte nobis ſpiritus: unum patri cum filio.
Dignare promptus ingeri noſtro refuſus pectori.

¶ Materia hui⁹ hymni ē dep̄catio ſancti ſp̄us vt digneť in pectora nr̄a deſcēdere quā. ſ. dep̄catione facim⁹ in hora tertia. In hora tertia peccauit adā i paradiſo: ꝑpter qḋ peccatū inde eiect⁹ ē. ideo ſpiritui ſcō facim⁹ hāc oratione: vt ſicut ab adā ꝑ ſuggeſtionē ſeparat⁹ ē: ita ꝑ ei⁹ correctionē nr̄o pectori igeri digneť. Et ſicut inflāmauit ap̄ſos hora tertia: ſic digneť ingeri cordib⁹ nr̄is vel infundi vt mereamur deum vere laudare. ⁊ hoc ē. (O ſcē ſp̄us) tu dico (ꝑmptus) i. parat⁹ ad ꝑquirēdū ⁊ ꝯſolādū (q̄ es vnus vel vnū) i. vni⁹ ſubſtātie (pr̄i cū filio) dignare (ingeri) i. infundi nobis (nūc) i. adhuc ſʒ iā dico tu (ſp̄us refuſus nr̄o pectori) i. vt īfundes nobis ſpiritū ſanctum: vel ſim⁹ repleti te ſp̄ū ſcō vt ꝯſeq̄mur remiſſionē pctōꝝ: vel (vnus aut vnū patri cū filio) in eſſentia vel in poteſtate. Vnus dr̄ ꝑ quandā eſſentiā triuʒ ꝑſonaꝝ vnū ꝑtinet ad ſubſtantiam: nō ad ꝑſonā. ⁊ hoc ē qḋ dr̄ vnū pr̄i cū filio.

Os: lingua: mens: ſenſus: uigor: confeſſione perſonent.
Flammeſcat igne charitas: accendat ardor proximos.

¶ Os ⁊ lingua ꝑtinēt ad corp⁹: mēs vo ad animā: ⁊ ſenſus ab vtroq̄ʒ ꝑcedi: ⁊ ſimiliter eodē mō ꝑtinet ſp̄us ſanct⁹ ad vtrūq̄ʒ. ſ. ad patrē ⁊ filium: q̄ʒ ab vtroq̄ʒ ꝑcedit. Et tñ nō tres dii: ſʒ vnus ē deus. Et nota ꝙ in ſole tria ſunt. ſ. ſpera: claritas ⁊ calor Spera ſolis naturaliter ſplēdēs ē ⁊ calens. Sūm⁹ pr̄ naturaliter ſapiēs ē ⁊ amās Spera ſolis ⁊ ſplēdor ⁊ calor nō ſunt tres ſoles: ſed vnus ſol. Sūmus pr̄ ⁊ ſapiētia ⁊ amor eius nō ſunt tres dii: ſed vnus ē deus. In ſpera ſolis ignea: patrē intelligere debem⁹: in ſplendore filiū: in calore ſpiritū ſanctū. (Os lingua) i. corpus (⁊ mēs) i. anima (ſenſus) i. vterq̄ʒ. ſ. corpus ⁊ anima (vigor) i. virtus (perſonent) i. credāt vel confiteantur (confeſſione) i. trinitatem. ſ. patrem ⁊ filium ⁊ ſpiritum ſanctum eſſe vnum deum (charitas) ideſt amor dei ⁊ ꝑximi (flammeſcat) i. ardeat in nobis (igne) ſupple ſancti ſpiritus (ardor) ſue charitatis (accendat) ideſt illuminet ſpirituali amore (proximos) ideſt amorē dei deſiderantes.

¶ Carmen eſt quale ſuperius. Canitur hora diei ſexta quo tempore eſt maximus diei calor. Itaq̄ʒ a temporis occaſione petit temperari in nobis choleram que eſt ire ſedes.

r Ector potens uerax deus: qui temperas rerum uices.
Splendore mane inſtruis & ignibus meridiem.

Materia huius hymni ſumitur ꝑ qualitates ⁊ diuerſitates aeris ⁊ [illegible]is ex hoc. ſ.

ꝙ maximus calor ſolet eſſe aliquando in meridie ⁊ quandoqꝫ ſolet nocere anime ⁊ corpori. Unde deum rogare debemus vt in nobis extinguat flãmas viciorum noſtrorum: ⁊ tribuat nobis ſuam charitatem in cordibus noſtris. Et non ſolũ hora tertia deũ rogare debemus: ſed etiam ſexta hora: in qua adam eiectus fuit de paradiſo ꝑ ſupbiã: vt vñ ꝑ tranſgreſſionẽ fuit eiectus: illuc redeamus ꝑ boná operationẽ xp̄o annuente: qui eadẽ hora in cruce poſitus fuit. O tu (rector) qui regis omnia. (potens) i. qui potes omnia facere q̄ vis: q̄ manus tua potentia ⁊ in ea oīs poteſtas ⁊ fortitudo (verax deus) qui nunq̄ mẽtiris: q̄ tu ip̄e veritas es ⁊ verax i verbis ⁊ ꝓmiſſis tuis que nunq̄ fallunt (qui tẽperas) i. qui mitigas (vices) i. viciſſitudines (rerũ inſtruis mane) i. incipientes bona opera facere (ſplẽdore ſolis) i. lumine (⁊ inſtruis meridiẽ ignibus) i. calore ſcilicet charitate.

Extingue flammas litium: aufer calorem noxium.
Confer ſalutem corporum: ueramqꝫ pacem cordium.

(Extingue flãmas litiũ) i. ſuffoca calores mũdanarum tẽrationũ. vel (extingue flãmas) i. mortifica in nobis flãmas. i. ardores libidinis. vel (litiũ) i. odiorum vel diſcordiarum (aufer calorẽ) i. remoue amorẽ a nobis ⁊ appetitũ (noxiũ) i. noxiarum rerũ: quia tu bonus es calor ⁊ ſol vite eterne (confer) ſ. ſalutẽ nobis (corporum) ⁊ animarum (qꝫ) ꝑ ⁊ (pacem cordium) i. animorum (veram) i. non fictam.

Carmẽ ẽ q̄le illud Primo dierũ. Canit̃ hora diei nona. cum deus inuariabilis ſit dederit tamẽ tpibus lucis ueritatẽ. petit ut ueſper ideſt finis uite noſtre ſit lucidus & ſine mentis perturbatione: ut in fide chriſti morientes uitam eternam cõſequamur.

r Erũ deus tenax uigor. immotus in te permanens.
Lucis diurne tempora: ſucceſſibus determinans.

Materia huiꝰ hymni ẽ ꝙ nõ ſolũ i hora ſexta dep̄cãdus ⁊ laudãdus ẽ deus: ſed etiã in hora nona: in q̄ xp̄s migrauit de hoc mũdo ad patrẽ: vt poſſimus tranſire de vicijs ad virtutes ⁊ ad bonas opatiões. O deus (tenax) a teneo tenes: qui oĩa tenes ſub poteſtate tua ⁊ pietate (vigor) i. virtus (rerũ permanẽs in te imotus) i. nõ variabilis: q̄ nunq̄ in ſeip̄o mouetur (determinans) i. diuidens (tẽpora lucis diurne) i. quotidiane (ſucceſſibus) i. quibuſlibet diſtinctiõibus.

Largire clarum ueſpere: quo uita nuſq̄ decidat.
Sed premium mortis ſacre: perennis inſtet gloria.

Et quia hec dicta facis (largire) ideſt concede (clarum veſpere) i. finẽ noſtre vite ⁊ exitũ (quo) pro vt noſtra vita (nuſq̄ decidat) ideſt non cadat in aliquo graui peccato (ſed perennis gloria) ideſt illa que eſt ſine fine exiſtens ſupple (premiũ mortis ſacre inſtet nobis) per remiſſionem peccatorum.

Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur hora ueſpertina. Commemorata lucis creatione eiuſqꝫ officio inſtãte nocte per quam intelligimus peccatum ignorantiãqꝫ. petit gratiam qua p̄muniamur a peccatis & optemus eterna.

l Ucis creator optime: lucem dierum proferens.
Primordijs lucis noue: mundi parans originem.

Materia huius hymni eſt inuocatio quam facit beatus Gregorius ad dñm: vt

ſicut p̄cepit mane iunctum veſperi vocari diem: ita vt audiat preces noſtras: ⁊ cō mēdat diē dn̄icū p̱ opus qđ quotidie factū ē ⁊ in eodē die. vt ibi. Fiat lux ⁊ facta ē lux (O ptime creator lucis) i. filij tui vel angelorum (pferēs) i. tribuēs (lucē) i. filium tuū (dierum) apoſtolorum tuorum qui dies vocantur (parans originē) ſ. qn̄ dixiſti fiat lux i. initiū (noue lucis primordijs mūdi) i. apoſtoli qui lux interpretantur. Vn̄ dicitur Vos eſtis lux in iſta vita illuſtrantes omnia. Vos eſtis ſal terre condiētes morum tē perantiam: ipſi apoſtoli paſtores ſunt populorum omnia conſeruantes.

Qui mane iunctum ueſperi: diem uocari precipis.
Tetrum chaos illabitur: audi preces cum fletibus.

¶ Et tu q̄ p̄cipis mane iūctū veſperi vocari diē) i. diē ⁊ noctē q̄ ē dies naturalis. vn̄ dictū ē. Factū ē veſpere ⁊ mane dies vn⁹. vel aliter Tu q̄ p̄cipis mane iūctū veſperi vocari diē. i. deitatē iūctā carni nr̄e q̄ obſcura ē vt veſperum vocari diē) i. xp̄m q̄ eſt ve rus dies (tetrū chaos) i. nox ⁊ peccatū ⁊ obſcuritas viciorum (illabit̄) i. cadit in nos Et ideo (audi p̄ces) noſtras (cū fletibus) i. cū deſiderijs lachrymarum.

Ne mens grauata crimine: uite ſit exul munere.
Dum nil perenne cogitat: ſeſeq̄ȝ culpis illigat.

¶ Dico audi p̄ces nr̄as ⁊ q̄re (ne mēs) i. aīa nr̄a ſit pōderata (crimine) i. pctō vi ciorum. ⁊ hoc ē qđ dicit (ne mēs grauata) i. ponderoſa vel oppreſſa (crimine) i. pctō (ſit exul) i. alienata (munere) i. dono eterne beatitudinis (vite) i. xp̄i q̄ eſt vita (dū mēs nil p̱enne cogitat) i. ppetuū (ſȝ illigat) i. illa quçat ſeſe culpis viciorum.

Celorum pulſet intimum: uitale tollat premium.
Vitemus omne noxium: purgemus omne peſſimum.

¶ Ergo ⁊ nos debemus accipere chriſtum vel eternam beatitudinem. ⁊ vt hoc fi at (mens pulſet) ideſt inquirat (intimum celorum) ideſt chriſtum (⁊ tollat) ideſt acquirat (vitale premiū) ideſt eternaȝ beatitudinē. ergo (vitemus omne noxiū) ideſt omne peccatum quantum ad corpus (purgamus omne peſſimum) ideſt oē peccatum quantum ad animam.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur horis diei cō pletis. Implorans diuinam tutelam. petit ne per noctis inſom nia lemures mentibus noſtris incurſantes occurrant.

t E lucis ante terminū: rerum creator poſcimus.
Vt ſolita clementia: ſis preſul ac cuſtodia.

¶ Materia huius hymni eſt deum deprecari in conceptione noctis: vt ſicut de precamur deum in conceptione diei: vt cuſtodiat nos per totam diem: ita in ince ptione noctis: vt nos cuſtodiat per totam noctem deum deprecamur. (O rerum creator poſcimus) ideſt petimus (te ante terminum lucis) ideſt anteq̄ de mūdo exeam⁹ vel anteq̄ dies recedat (vt ſis preſul) ideſt cuſtos vel ſpeculator (ac cuſto dia. vel ſis preſul ad cuſtodiam) i. ad cuſtodiendam animam.

Procul recedant ſomnia: & noctium fantaſmata.
Hoſtemq̄ȝ noſtrum comprime: ne polluantur corpora.

¶ Dico ſis p̄ſul ad cuſtodiā: vt (p̱cul recedāt ſomnia) i. lōge ſint a nobis remote illuſiōes demonū vel praue delectatiōes carnis (⁊ fantaſmata noctiū) i. occulte d ceptiōes vel ſuggeſtiōes (noctiū) appariciones. i. malignorum ſpirituū. Nox diuidit in ſex partes. ſ. ſero ſiue veſpere: conticiniū: intēpeſtum: gallicinium: crepuſculum:

mane. Sero ē qñ nox iminet illud. ſ. tēpus qđ ſequiꝛ ſolē occidēte q̄ƀ etiā heſperus dr̄ ab illa ſtella poſt ſolē oriēte. Cōticiniū ē hora qñ hoīes cubitū ꝑgunt. Intēpeſtū ē qñ nihil operanꝛ: ⁊ ē cōis hora quieſcēdi omniū: mediū tēpus inter gallicinium ⁊ conticiniū. Gallicinium ē qñ galli emittunt voces. Crepuſculū ē qñ dubiū ē inter diē ⁊ noctē: Mane ē qñ aurora apparet (⁊ cōprime noſtrū hoſtē) i. diabolum vel carnē (ne corpora noſtra polluantur) ſ. mala vel corporali pollutione.

¶ Carmē eſt cacometrum ſimile tamen dimetro iābico. Canitur in quadrageſima horis diei cōpletis. petit ne ꝑ inſtātis noctis tenebras illudamur: quietem nobis placitam tribui.

c Hriſte qui lux es & dies: noctis tenebras detegis.
Luciſq; lumen crederis: lumen beatum predicans.

¶ Materia hui9 hymni eſt ꝙ deꝓcare debem9 deū: vt det nobis quietā noctē ⁊ defendat a ꝑfido hoſte: ⁊ oculis ſic ſomnū capiāt ꝙ cor ad deū ſemꝑ vigilet (O xp̄e q̄ es lux angeloꝝ ⁊ illuminator omniū ſctōꝝ. Vñ ipſe dixit. Ego ſum lux mūdi. ⁊ dies ē xp̄s qui illuminat omnē diē ⁊ parat omnē lucē. Cū aūt mirabile ſit: q: ſicut pater eſt lux ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus ſit lux: nō tñ tres luces: ſed pater ⁊ filius ⁊ ſpiritus ſanctus vna ⁊ inſeꝑabilis ē lux: ſicut in hac dictione q̄ ē lux ſunt tres littere ⁊ vn9 ſonus cui ad ſignificationē ipſius ſenſus aliquid addi vel minui nō pōt. ſic quoq; cū tres ꝑſone ſint ē vna deitas cui naturaliter addi vel minui nihil pōt. Nō enim deus tres luces ē: q: ſi veꝝ eēt iā lux vna nō eēt. Nam quicquid corporaliter diuidi poteſt in illa ſubſtantia q̄ diuerſitatē patiꝛ nō pōt dici vnum (⁊ detegis) i. aperis (tenebras) i. verſutias (noctis) i. diaboli (⁊ crederis lumen lucis) i. patris. tu dico (ꝓdicans) i. ꝓmittens apoſtolis (beatū lumē) i. ſpiritū ſanctū.

Precamur ſancte domine: defende nos in hac nocte.
Sit nobis in te requies: noctem quietam tribue.

¶ O ſancte domine) i. qui dominaris (precamur) i. rogamus te (defende) i. ꝓtege (nos) a vicijs ⁊ ab inſidiatoribus noſtris. i. demonibus qui vt leones rugiētes circueunt querentes quē deuorent. vt ait apl's (in hac nocte) i. in preſenti vita (⁊ requies ſit nobis in te) i. requieſcamus tecum in celeſti regno. ⁊ (tribue) i. concede (quietam noctem) i. tranquillam ⁊ ſecuram.

Ne grauis ſomnus irruat: nec hoſtis nos ſurripiat.
Nec caro illi conſentiens: nos tibi reos ſtatuat.

¶ Ne grauis ſomn9) i. ne graue peccatum: vel delectatio peccati (irruat) i. opprimat nos (nec hoſtis) i. diabolus (ſurripiat) i. fraudulenter decipiat nos (nec caro) noſtra (illi ꝯſentiēs) ſcilicet diabolo in peccato (nos reos ſtatuat) i. faciat eē culpabiles (tibi) ideſt domino: quia dñs noſter eſt ſ̄m naturam.

Oculi ſomnum capiant: cor ad te ſemper uigilet.
Dextera tua protegat: famulos qui te diligunt.

¶ Quāuis dico ꝙ grauis ſomnus non irruat: tamen non dico ꝙ oculi ſomnū non capiant: imo aliquantulum capiant vt hic (oculi ſomnum capiant) i. aliquantulū capiant vt corpus refocilletur (cor) i. mens (ſemper vigilet ad te) ⁊ o tu domine (dextera tua) i. auxilium tuū (ꝓtegat famulos) ſ. qui te diligūt.

Defenſor noſter aſpice: inſidiantes reprime.
Guberna tuos famulos: quos ſanguine mercatus es.

Defenſor noſter aſpice) nos (⁊ reprime inſidiātes) i. demones q̊ ſemper inſidiant̄ nobis: ⁊ ꝙ maligni ſpūs ſemꝑ ſint parati inſidiari nobis ⁊ nocere: ⁊ aīas iugulare ideo primus vt deus eos reprimat ⁊ reſtringat ne nocere valeant. Et notādū ꝙ maligni ſpūs tres habēt habitatiōes. ſ. in inferno: in aere: ⁊ in terra. Illi qui in terra manent. diuidunt̄ in duabus partibus: ⁊ vocant̄ lerue ⁊ lerues. lerue in nocte ledūt. lerues aūt in die (guberna) i. rege nos (tuos famulos quos mercat⁹ es) i. redemiſti tuo ſanguine. Et nota ꝙ diu per peccatum ſerui fuimus. modo per xp̄m liberi facti ſumus: quia nec auro corruptibili: ſed proprio ſuo ſanguine nos redemit.

Memento noſtri domine; in graui iſto corpore.

Qui es defenſor anime: adeſto nobis domine.

Et quia ſum⁹ redempti ſanguine dn̄i: ideo nō debem⁹ voluptati nr̄e ſatiſfactionē facere: ſed p̄ceptis eius ꝓ ſalute nr̄a noſmetipſos onerare ⁊ fugo ei⁹ applicare. Dn̄ dauid. Preceptū dn̄i lucidū illuminās oculos meos (O dn̄e memēto nr̄i in graui iſto corpore) i. corruptibilis (qui es defenſor anime) o tu domine (adeſto nobis) id eſt ad defenſionem noſtram

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canit̄ ad horas uesperti-nas feria ſecūda. Alludēs ad illud Geñ. j. ꝙ aque ſupiores ab inferiorib⁹ ſunt diſtincte. petit ut lumine fidei illuſtremur.

I Mmenſe celi conditor: qui mixta ne cōfunderēt.

Aque fluenta diuidens: celum dediſti limitē.

Materia huius hymni eſt inuocatio quā facit auctor: vt quēadmodū xp̄s aq̄s ab aq̄s in ſecūda die ſeparauit partē in terra reliq̄t: ⁊ partē in celū attulit ꝓpt̄ nimietatē aque: ideo q2 terra ꝯfuſa erat ⁊ ne calor ſolis diſſiparet res mundanas: ita diuidat mētes nr̄as a malis opib⁹. Sed querit̄ cur partē attulit in celum: ⁊ ad quid celum igneū eſt. Ignis leuis materie eſt. ⁊ ideo ſi non interpoſuiſſet aliud elementum puta aquam: ignis totam terram leuiter cōbureret. Et ſi querat̄ qualiter aque manent ſuꝑ ignē. Augu. dicit ꝙ fortitudo ignis aquā coagulat ⁊ coartat. Itē querit̄: ſi celū mobile eſt ⁊ rotundū quō aque manent ſurſum. Ambro. dat hoc exēplū: quia multa corpora exterius ſunt rotūda que interius ſunt quadrata: ſic poteſt eſſe celum. Celeſtes nāq3 nature igne ſunt. vnde ſpirit⁹ dicitur purus ether: quia rogus. i. ignis. vnde niſi vnda ſuperioris ⁊ inferioris aque ethera ſiue ignem temperaret: totam terram incenderet ⁊ ruptam in puluerem diſſiparet. (O chriſte conditor inmēſe) id eſt ſine menſura (celi qui diuidens fluenta aque) i. aquarū curſus (ne cōfunderēt mixta (ſuper faciē terre.) id eſt confuſionem facerent. (celum dediſti limitem) id eſt terminū inter aquas ſuperiores ⁊ inferiores.

Firmans locum celeſtibus: ſimulq3 terre riuulis.

Vt unda flammas temperet: terre ſolum ne diſſipent.

Tu dico (firmās locū inter aquas celeſtes ⁊ aquas terreſtres. (celeſtib⁹.) id eſt angelis vel aquis (⁊ ſimul riuulis terre) i. fluminib⁹ vel peccatorib⁹ (vt vnda) i. aq̄ (tēperet flāmas) i. ignē firmamēti (ne flāme diſſipēt ſolū t̄re (ſolū) i. ſoliditatē

Infunde nunc piiſſime: donum perennis gratie.

Fraudis noue ne caſibus: nos errror atterat uetus.

O tu piiſſime (infunde nūc id eſt in preſenti (donum perennis gratie) id eſt ſpiritus ſancti (ne error) idolatrie vel originale peccatum (vetus) id eſt antiquus (atterat) id eſt cōterat (nos caſibus noue fraudis) id eſt hereſis vel diaboli. Nouus

dicitur: quia nullus alius peccauerat per originale peccatum.

Lucem fides inueniat: hec luminis iubar ferat.

Hec uana cuncta terreat: hanc falſa nulla comprimát.

Fides) nr̄a (inueniat lucē tuā o xp̄e ⁊ inueniēdo (ferat iubar) i. ſplēdorē (lumi nis) i. ſpūs ſancti ⁊ ferēdo (iubar) tribuat ſe nobis (hec) i. fides (terreat cuncta vana) ideſt cunctā prauitatē hereticam (nulla falſa comprimant) ideſt deprimāt. (hāc) ſcilicet fidem.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur ſecunda feria ad horas nocturnas. Hortatur nos ut ſurgamus ad orationem qua deū confiteamur: & peccatorū ueniā petamus.

s Omno refectis artubus: ſpreto cubili ſurgimus.
Nobis pater canentibus: adeſſe te depoſcimus.

Materia huiꝰ hymni eſt ꝙ debemꝰ ſurgere de lecto) i. de pctō ⁊ depcari deū vt dimittat nobis peccata nr̄a ſcꝫ p̄ſentia preterita ⁊ futura. Cū facimꝰ inuocationeꝫ ad deū patrē ſic debemꝰ dicere. O deus pater (refectis artubus ſomno) i. ſenſibꝰ nr̄is repletis in mūdana delectatiōe (ſurgimꝰ ſpreto cubili) i. ipa delectatōne: quia poſtꝙ̄ fuerint mēbra nr̄a focillata ſomno ⁊ repata virtute: debemꝰ cuꝫ indignatiōe ſpernere ⁊ ad dei ſeruitiū feſtinare. ⁊ tūc deus aderit nobis (depoſcimꝰ) i. depreca mur (te adeſſe) ſcꝫ p̄ſentē (nobis canentibus) ideſt laudantibus.

Te lingua primum concinat: te mentis ardor ambiat.

Vt actuum ſequentium: tu ſancte ſis exordium.

Et ideo nō ſolū corde ſed etiā lingua te depcamur o dn̄e (lingua nr̄a ꝯcinat) i. lau det (te pmuꝫ) i. maxīe ſup oīa (ardor) i. amor (mentis) noſtre (ambiat) i. deſide ret et ad q̇d (vt tu ſancte) pr̄ (ſis exordiū) i. principiū noſtroꝝ (actuū ſequentiuꝫ) vt omnis noſtra actio a te ſemp incipiat: ⁊ per te incepta finiatur.

Cedant tenebre lumini: & nox diurno ſyderi.

Vt culpa quam nos intulit: lucis labeſcat munere.

Tenebre) i. vicia ⁊ pctā (cedāt) i. locū dent (lumini) i. xp̄o (nox) ſupple cedat (di urno ſyderi) i. ſoli (vt culpa) i. peccatū (quā nox intulit) nobis. i. diabolus (labe ſcat) i. euaneſcat (munere) i. gr̄a (lucis) i. xp̄i vel ſpūs ſancti.

Precamur idem ſupplices: noxas ut omnes amputes.

Vt ore te canentium: lauderis in perpetuum.

(Nos ſupplices) ideſt humiles (p̄camur ideꝫ) i. illud. ⁊ ad q̇d (vt amputes) ideſt auferas (omnes noxias) ideſt omnia peccata ⁊ vicia (vt lauderis in perpe tuū ore canentium te.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur feria ſecunda ad laudes matutinas. Aduentante luce: filium qui eſt ſplendor pa tris: deinde patrem ipſum multa petens implorat.

s Plendor paterne glorie: de luce lucem proferens.
Lux lucis & fons luminis: dies diem illuminans.

Materia huiꝰ hymni eſt patris ⁊ filij ⁊ ſpūs ſancti credulitas: ⁊ tantū pater ſit in

filio ⁊ filius in patre ⁊ ſpũs ſanctus ꝓcedens ab vtroqꝫ Et ꝑ hanc credulitatẽ roga
mus vt cõfirmet.i. cõferat nobis ſuã gratiã:vt ſit nobis cibus ⁊ potus (O chriſte
qui es ſplendor paterne glẽe) i.pr̃is:quia ꝑ patrẽ glorificaẽ (ꝓferens lucem) i.ſpiri
tum ſanctũ (de luce) i.de pr̃e.vel (ꝓferens) i.manifeſtans (lucẽ) i.teipm eternã
lucẽ venientẽ in hunc mundum de luce paterna (O lux) i.filius (lucis) i. patris ⁊
(fons ⁊ origo luminis) ſcꝫ ſpũs ſancti (tu dies illuminans diem) i.illos quos pre
dicatione apoſtoloꝝ facis illuminari.

Veruſqꝫ ſol illabere:micans nitore perpetim.
Iubarqꝫ ſancti ſpiritus:infunde noſtris ſenſibus.

Et o tu xp̃e q̃ es (verus ſol illabere) i.deſcende (micans nitore ꝑpetim) i.ꝑpetuo
lumine eterno (⁊ infunde) i.mitte (iubar) i.ſplẽdorẽ ſpũs ſancti (noſtris ſenſibꝰ)
ideſt noſtris mentibus:vt non ſolũ vocemus te filium ſed patrem.

Votis uocemus te patrem:patrem perennis glorie.
Pater potentis gratie:culpam religet lubricam.

Et nõ ſolũ vocemꝰ te filiũ.ſed (votis vocemꝰ) i.depꝛecemur cũ deſiderio vocemꝰ
inꝗ (te patrẽ ꝑennis glorie) i.ꝑpetue:quia infinita erit ⁊ vocemus (vt pater potẽ
tis gratie religet) i.reſtringat vel mittat in exiliũ (culpam lubricam) i.libidinem q̃
facit hominẽ cito labi de bono ad malum.

Informet actus ſtrẽnuos:dentem retundat inuidi.
Caſus fecundet aſperos:donet gerendi gratiam.

Dixi inuocemꝰ ⁊ q̃re vt pr̃ (informet) i.cõponat (actꝰ ſtrẽnuos) i.honeſtos.ſ.bo
nas oꝑatiões (⁊ retũdat) i.frãgat (dẽtẽ) i.fortitudinẽ (iuidi) i.diaboli Et quẽad
modũ aliq̃s mordet eſcã:ita diabolus mordet ⁊ ſeducit xp̃ianos oꝑando mala in
eis (⁊ fecundet) i.faciat ꝓſperos (caſus nr̃os aſꝑos) ſcꝫ caſtigãdo nos ſepiſſime
faciat ſecũdare (donet nobis gr̃am gerẽdi) i.patiendi eoſdem caſus aſperos

Mentem gubernet & regat:caſto fideli corpore.
Fides calore ferueat:fraudis uenena neſciat.

Modo cõuertit ſe ad fideles.q.d.filiꝰ infundat i nobis iubar ſancti ſpũs ⁊ actꝰ
noſtros dirigat ⁊ (gubernet mentẽ) i.animã noſtrã (⁊ regat) eam caſtam in fide
catholica (fideli corpore) ſancte eccleſie vt fides nr̃a (ferueat) ideſt ardeat (calo
re) charitatis vł amore ſpũs ſancti (neſciat venena) i.hereſes (fraudis) i.diaboli

Chriſtuſqꝫ nobis ſit cibus:potuſqꝫ noſter ſit fides.
Leti bibamus ſobrie ebrietatem ſpiritus.

Vt mẽs ſit neſcia fraudis (xp̃s ſit nobis cibꝰ) i.p̃dicatio dei q̃ reficiat nos.i. men
tes nr̃as vt cibꝰ reficit corpꝰ:⁊ hac comeſtiõe.i.p̃dicatiõe habeamꝰ potũ.i.fidẽ. Fi
des ẽ charitas p̃dicatõis (qꝫ) ꝑet (xp̃s ſit cibꝰ) celeſtis (⁊ fideſ) ſ.catholica ſit nr̃
potꝰ (leti) i.alacres vel hilares (bibamꝰ ſobriã ebrietatẽ) i.tẽperatã.ſ.ĩfuſionẽ ſpũſ
ſcti vt nos ſeruet a pctõ ⁊ ebrietas ſpũs ẽ ſobria.i.tꝑata ⁊ modeſta:qꝛ hoĩes ĩflãmat
amore dei ⁊ ſeruat ab amore peccati:qꝛ ſicut ille q̃ eſt ebriꝰ obliuioni tradit oĩa nec
recordaẽ.ſic qui eſt plenus ſpũ ſancto vel gr̃a ſpũs ſancti oĩa mũdana obliuiſciẽ.

Letus dies hic tranſeat:pudor ſit ut diluculum.
Fides ſit ut meridies:crepuſculum mens neſciat.

Hic dies) i.pñs vita (leta trãſeat) i.extermineẽ (letꝰ dies) i.xp̃s adueniat ad nos
(⁊ pudor) i.caſtitas (ſit vt diluculũ) i.vt aurora luceat (fides ſit velut meridies) ⁊
ferueat amore ſpũs ſct i ſicut meridies feruet.⁊ mẽs crepuſculũ neſciat.i.peccatũ.

Quia crepuſculum eſt lucis. ideſt diei finis & noctis principium.

Aurora curſus prouehit: aurora totus prodeat.
In patre totus filius: & totus in uerbo pater.

Aurora) i. pr̃ (pͦuehit curſus) i. ducit filium ſuū ad ſui ſuperiora (aurora pͦdeat) ideſt manifeſtet totus in ſubſtātia deitatis: quia filius in ſubſtātia deitatis tot⁹ ē in pr̃e (& pater totus in verbo) ideſt in filio quia totus eſt vnus deus.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur feria tertia ad nocturnas horas per noctis tenebras. petit a xp̃o qui eſt uera lux ut ignorātie tenebras & ſomni deſidiā a nobis diſcutiat.

c Onſors paterni luminis: lux ip̃e lucis & dies.
Noctem canendo rumpimus: aſſiſte poſtulantibus.

Materia hui⁹ hymni ē reſurrectio noctis. & ſicut nos ſurgendo rūpim⁹ noctē: ita xp̃s ſurgēdo rupit mortē. i. vicit pctm̄. vel ſicut dies aduenićs noctis vmbrā effugiat: ſic adueniēte vero lumie. ſ. xp̃o ip̃e xp̃s vicioꝝ. i. pctōꝝ tenebras effugauit & totum mūdū illuminauit. O xp̃e (ↄſors) i. eq̃lis vl ↄſci⁹ ei⁹ nature q̇ ē pr̃. q2 vnū ē nomē patris & filij & ſpūs ſancti (paterni luminis) tu inq̄ xp̃e ↄſors luminis (tu ip̃e lux) i. filius (lucis) i. pr̃is (& dies) dieꝝ vel omniū luminū (rūpim⁹ noctē) i. peccatū (canendo. i. laudando te. & ideo (aſſiſte poſtulantibus) tecum precibus.

Aufer tenebras mentium: fuga cateruas demonum.
Expelle ſomnolentiam: ne pigritantes obruat.

Aufer tenebras) i. ignorātias (mentiū) nr̃aꝝ (fuga cateruas demonū) i. turbas malignoꝝ ſpirituū (expelle ſomnolentiā) i. aīe pigriciā (ne illa ſomnolētia) i. petōrū dormitio vel negligētia (obruat) i. p̄cipitet (pigrātes) i. in peccatis dormiētes.

Sic chriſte nobis omnibus: indulgeas credentibus.
Vt proſit exorantibus: quod precinentes pſallimus.

Sic) i. talit̃ (o xp̃e indulgeas) i. miſerearis (oīb⁹ credētib⁹ nobis (ut qd̄ p̄cinētes) i. laudātes (pſallim⁹) ore. ſ. & corde (pſit exorātib⁹) i. pficiat a nobis dep̄cātib⁹.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur ad laudes matutinas feria. iij. quod quēadmodū gallus nos a ſomno excitat: ita & xp̃s a ſocordia. deinde xp̄i miſericordiā implorat.

a Les diei nuncius: lucem propinquam precinit.
Nos excitator mentiū: iā chriſtus ad uitā uocat.

Materia hui⁹ hymni eſt exhortatio xp̄i ad nos vt ſurgam⁹ a vicijs & adhȩream⁹ virtutib⁹. & p̄mittit exemplū alitis. i. galli. ſicut enim gallicātus nos excitat vel vocat ad diē veniētē. Sic xp̃s excitat mētes nr̃as & vocat nos p ſcripturas ſacras ad opa virtuoſa p̄nūciās q̄ in pͦxio ē ventur⁹. ei⁹ vero aductus tp̄s ignoratur vn̄ bene dicit̃. Surgite & vigilate: q2 neſcitis diē neq3 horā &c. (Ales) i. gall⁹ (nunci⁹ diei p̄cinit) i. p̄dicit (lumen) i. diem nobis (propinquam xp̃s excitator mētium) noſtrorum (vocat nos ad vitam) i. iam ad ſe vocat nos.

Auferte clamat lectulos: egros ſopore deſides.
Caſtiq3 recti ac ſobrij: uigilate iam ſum proximus.

Chriſt⁹ (clamat) i.vocat ⁊ ꝑcipit nobis (auferte) i.relinquite (lectulos) dicē s (o deſides) i.o pigri relinquite (lectulos egros) i.carnalitatē vel corda vr̄a (ſopore) i.peccato irretitā aut inſequētes libidinē ⁊ vigilate caſte poſtulātes (recte) non tortuoſe (ſobrie) nō ebrie. Et bene debetis facere hoc: quia ego xp̄s (iā primꝰ ſum) vobis. Vel ſm aliā litterā. o (caſti) aīa ⁊ corpe ⁊ o (recti) verbo ⁊ opere (⁊ ſobrij) i.temperati cibo ⁊ potu (vigilate iam ſum primus)

Ieſum clamus uocibus: flentes precantes ſobrie.
Intenta ſupplicatio: dormire cor mundum uetat.

Et q: xp̄s eſt primus o fratres (clamꝰ) i.vocemꝰ (ieſum) vos dico (flētes ꝑcātes) i.cū fletu rogātes illū (ſobrie) i.cū ſobrietate ſine oī feditate (itēta ſupplicatio) i.aſſidua depcatio (vocat cor mūdū dormire) i.i aliquo mortali pctō manere.

Tu chriſte ſomnū diſcute: tu rūpe noctis uincula.
Tu ſolue peccatū uetus: nouūq; lumen ingere.

O tu xp̄e (diſcute) i.diſſipa vel (diſcute) i.diuide (ſomnū) i.pctm̄ vel diabolū ne nos decipiat (⁊ tu rūpe) diſcutiendo (vincula noctis) i.diaboli vel pena s inferni q̄ dicunt nox vt nos non decipiant (tu ſolue peccatū vetus) i.originale (⁊ ingere) i.immitte (nouū lumen) i.ſpiritum ſanctū qui dicit nou..s: quia eijciendo a nobis vetera ⁊ peccata nos renouat lumine gratie.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad horas ueſptinas feria tertia. quo die quia terra protulit herbam uirentem. petit noſtra peccata gratie uigore mūdari.

t Elluris ingens conditor: mundi ſolū qui eruens.
Pulſus aque moleſtijs: terram dediſti imobilē.

Materia huiꝰ hymni ē depcatio quā facimꝰ ad deū: vt ſicut deꝰ pater fecit celū ⁊ terrā: ⁊ diuiſit ſupiora ab inferiorībꝰ: ita ſua pietate nr̄a pctā dimittat. Et ſicut dedit terrā immobilē vt faceret fructū gratū: ita faciat membra nr̄a acceptabilia ad fructificandū ſibi (O ingēs conditor telluris) i.totius orbis (q̄ eruens) i.diuidēs (ſolū mundi ab aquis) ſcʒ ab inferiorībꝰ ⁊ a ſupioribus (atq̄) ꝑ et (dediſti terrā immobilē) ⁊ hoc (pulſis moleſtijs) i.elementis que valde moleſtia erāt dū inter ſe eſſent confuſa. ideſt ſimul mixta.

Vt germen aptū proferens: fuluis decora floribus.
Fecunda fructu ſiſteret: paſtūq; gratū redderet.

Vt) illa t̄ra. ſ. (pferēs) i.pducēs (germē aptū) i.ꝯgruū hoībꝰ (ſiſteret) i.pmaneret (fecūda) i.abūdās ⁊ fertil' (fructu) acceptabili illa dico (dcora) i.ſpecioſa (fuluis floribꝰ) i.rubeis ⁊ albis (q̄ʒ) ꝑ ⁊ (redderet gratū paſtū) acceptabilē tam hominibus q̄ pecudibus.

Mentis peruſte uulnera: munda uigore gratie.
Vt facta fletu diluat: motuſq; prauos atterat.

O xp̄e (mūda) i.purga (vulnera pꝰſte mentis) i.pctā vel flāmas aīe peccatricis ⁊ hoc (vigore gr̄e) i.ſpūs ſancti (vt diluat facta) i.emēdet pctā commiſſa (fletu) i.gemitu (atterat) i.auertat (prauos motꝰ) i.refrenet nr̄os prauos actus.

Iuſſis tuis obtemperet: nullis malis approximet.
Bonis repleri gaudeat: & mortis actum neſciat.

Et mēs illuminata (obtēperet iuſſis tuis) i.obediat mādatis tuis (⁊ nō appro-

ximet) i.nõ accedat vel appropinq̄t (malis vllis) ſcȝ opibꝰ: ſȝ gaudeat ipleri bõis opibꝰ (⁊ neſciat actũ mortis) i.cognoſcat mortale peccatũ vel penas inferni.

¶ Carmen ē quale illud Primo dierũ. Canit̃ ad horas nocturnas feria quarta. Surgentibus per noctis ſomnũ ad confitendũ xp̃o. petit peccatorum condonationem.

r Erum creator optime: rectorq; noſter aſpice.
Nos a quiete noxia: merſos ſopore libera.

Materia huiꝰ hymni ē inuocatio ad deũ vt dignet̃ criminibꝰ nr̃is ignoſcere: vt ſicut ſurgimꝰ de lecto ⁊ rũpimꝰ noctē: ſic xp̃s rũpat pctã (O optime creator oĩuȝ rerũ (⁊ o rector aſpice nos) i.libera nos (a q̄ete noxia) q2 q̄ carnē oblectãt noxia ſũt ſancte aĩe. nos dico (libera) i.redime (merſos) i.obrutos (ſopore) i.peccato.

Te xp̃e ſancte poſcimus: ignoſce tu criminibus.
Ad confitendum ſurgimus: moraſq; noctis rũpimus.

Ideo poſcimꝰ) i.depcamur te. o (ſctē xp̃e ignoſce) i.pce culpis oĩbꝰ (vl ignoſce tu criminibꝰ) noſtris oĩbus (ſurgimꝰ) de virtute in virtutē. ſcȝ confitēdo peccata (⁊ rũpimus moras) i.impedimēta (noctis) i.diaboli.

Mentes manuſq; tollimus: prophetam ſicut nouimus.
Nobis gerendum precipit; pauluſq; geſtis cenſuit.

Tollimꝰ) i.ſubleuamꝰ (mētes) i.cogitatiões (⁊ manꝰ) i.opatiões (ſicut nouimus pphaȝ) ſ.dauid (q̄ pcipit) i.iubet nobis (gerēdũ) i.faciēdũ dicens. Media nocte ⁊c. (⁊ paulus cēſuit) i.ſcripturis ſuis indicauit dicens. Hora eſt iam nos de ſomno ſurgere (geſtis) ideſt factis.

Vides malum quod geſſimus: occulta noſtra pãdimus.
Preces gementes fundimus: dimitte quod peccauimus.

O deꝰ (vides malũ qđ geſſimꝰ) i.fecimꝰ ⁊ ideo (pandimꝰ occulta nr̃a) i.peccata. ſcȝ ꝑ confeſſionē (gemētes) i.ſuſpirantes (fundimꝰ tibi preces) ⁊ ideo (dimitte. ideſt dona (quod peccauimꝰ) i.delinquimus.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur ad laudes matutinas feria quarta.

n Ox & tenebre & nubila: cõfuſa mũdi & turbida.
Lux intrat: albeſcit polus: xp̃s uenit: diſcedite.

O (nox) i.diabole ⁊c. Nox aliq̄n accipit̃ ꝓ ira: ꝓ tpe: ꝓ diabolo: ⁊ obſcuritate. ⁊ iõ (o tenebre) i.o pctã ⁊ nubila diſcordie hereticoꝝ. ⁊ (turbida mũdi) i.turbatões ⁊ ſeditiões (ꝯfuſa) i.ꝑmixta (diſcedite) i.recedite q2 ſicut nox diē: ſic pctã iuſticiã. et diabolꝰ xp̃m fugit. Recedite inq̄ ⁊ bene debetis quia (xp̃s) intrat mentes fidelium (polus) i.corpus (albeſcit) i.niteſcit bonis operibus quid dicam per ſingula (chriſtus venit) in corda noſtra.

Caligo terre ſcinditur: percuſſa ſolis ſpiculo.
Rebuſq; iam calor redit: uultu nitentis ſyderis.

Caligo t̃re) i.obſcuritas nr̃a (ſcindit̃) i.diuidit̃. vl ſecta hereticoꝝ. caligo dico (ꝑcuſſa radio ſol aſpectu xp̄i) i.diuio ꝟbo. ⁊ (calor) i.vigor ſpũs ſci q̄ r̃ceſſit ꝓpt̃ ꝓſitiã tenebraꝝ (iã redit) aĩabꝰ nr̃is (vultu nitētis ſyderis) i.ſplēdor ſpũs ſci q̄ ē verꝰ ſol

Te xp̄e ſolum nouimus: te mente pura & ſimplici.
Flendo canendo queſumus: intende noſtris ſenſibus.

O xp̄e nouim⁹ te ſolū) redēptorē ⁊ illuminatorē (te) ⁊ non aliū (pura mēte ⁊ ſimplici) i. ſine hypocriſi (q̄ſumus flendo) peccata (⁊ canendo) i. laudando te (intēde) idest prebe aſſenſum (noſtris ſenſibus) i. intentionibus.

Sunt multa fucis illita: que luce purgentur tua.
Tu lux eoy ſyderis: uultu ſereno illumina.

(Multa) i. multe virtutes (ſunt illita nobis) i. iuncta vel vncta (fucis) i. falſis coloribus. fucus dr̄ falſus color q̄ mixt⁹ inter veros colores obfuſcat eos (q̄) oīno (purgēt tua luce) i. tuo ſplēdore bn̄dico tua luce q2 o tu xp̄e es (lux eoy ſyderis) idest oriētalis. ſ. ſolis: ⁊ ideo (illumina nos ſereno vultu) i. claritate ſpūs ſancti.

Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur ad horas ueſpertinas quarta feria. in qua ſol & luna creati ſunt: itaq3 illorū officia cōmemorat. petitq3 noſtrum illuſtrari.

c Eli deus ſanctiſſime: qui lucidū centrum poli.
Candore pingis igneo: augens decoro lumine.

Materia hui⁹ hymni eſt laus quā ꝯſona voce. i. corde ⁊ ope tenemur dō ꝑſoluere: idō. ſ. q̄ ad vtilitatē nr̄i oīa ꝯſtruxit ⁊ fecit vt celū ⁊ terrā ⁊ mlt̄a alia. Prio fecit celū ⁊ terrā: poſtea mare: q̄rta die ſolē ⁊ lunā ⁊c. Itē vt ad brauiū ſue r̄munerationis nobis pateat acceſſus ꝑterita ⁊ p̄ñtia dimittēdo pctā nos ad ſui amorē faciat ꝑuenire (O ſctiſſime de⁹ celi q̄ pingis) i. decoras (lucidū poli cētꝝ) i. ſpaciū vel pūctū poli vel zodiacū ꝑ quē ſigna decurrūt. zodias aīal interꝑtat̄: cētrū eſt medietas ſpere Hic poſuit cētrū ꝓ celo. i. partē ꝓ toto (igneo cādore) i. ſplēdore tu dico (augens decoro lumine) i. claritate. ſ. cētrū poli cū pictura. ſ. claritate ſtellarum.

Quarto die qui flammeam: ſolis rotam conſtituens.
Lune miniſtrans ordinem: uagoſq3 curſus ſyderum.

Tu q̄ ꝯſtituēs rotā ſol' (flāmeā) i. ardēdē q̄rto die Notādū ē q̄ ꝑ q̄ttuor dies mūd⁹ ſine ſole ꝑmāſit. Pria die fctā ē āgelica creatura Secūda die celū ⁊ aer Tertia die t̄ra ⁊ aq̄. Quarta die ſol ⁊ lūa. Quinta die piſces ⁊ aues. Sexta die aīalia ⁊ hoīes (⁊ tu es miſtrās) i. tribuēs (ordinem lune ⁊ vagos) i. varios (ſyderꝝ curſus) i. ſtellaꝝ mot⁹. q2 nō currūt curſu eodē ſemꝑ ſtelle vel quantū ad planetas eſt vagus curſus ali⁹ eſt eni curſus lune. alius curſus ſolis. alius ſyderum.

Vt noctibus uel lumini: direptionis terminum.
Primordijs & menſium: ſignum daret notiſſimum.

Et quare vt luna daret (terminū direptiōis) i. ſeꝑationis vel diuiſionis noctib⁹. (vel etiam) lumini diei vt (daret notiſſimū ſignū ꝑmordijs) i. principijs (mēſiū) quia menſis habet. xxx. dies pauloplus vel minus.

Illumina cor hominum: abſterge ſordes mentium.
Reſolue culpe uinculum: euerte moles criminum.

Et q2 tu feciſti hec oīa. illūina cor hoīz ⁊ (abſterge ſordes) i. ꝑuas cogitatōes mentiū noſtraꝝ (reſolue culpe vinculū: euerte moles criminū) i. magnitudīes pctōꝝ.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad horas nocturnas feria quinta. petimus a chriſto per noctis tenebras: ut

animi caligine excuſſa lumen gratie nobis infundat.

n Ox atra rerũ contegit: terre colores omniũ.
Nos cõfitẽtes poſcimus: te iuſte iudex cordiũ.

Materia hui⁹ hymni ẽ rogare deũ vt ipe caliginẽ mẽtis ac corpis a nobis expellat. Rogam⁹ etiã in hoc clemẽtiã dei vt nos defendat ab hoſte antiquo: ⁊ expellat intrinſecã obſcuritatẽ ⁊ mẽtis ⁊ corpis caliginẽ ⁊ ſui luminis claritatẽ cõcedat (Atra nox) i. diabol⁹ vel peccatũ (cõtegit) i. obtenebrat (colores oĩu) rerũ terre: q2 noctis obſcuritas oĩa cõtegit ⁊ colores herbarũ ⁊ ceterarũ rerũ in ſuis pfundis tenebris obducit ⁊ ſepelit. Sed cũ hoc ſit nũc q lucẽ ſyderis habeam⁹ in mente: ⁊ hoc in medijs noctib⁹. i. qñ mũd⁹ ſedet in tenebris. ⁊ plus ſemp creſcũt incẽdia carnis ſurgam⁹ cõfitẽtes deũ. ſ. iudicẽ cordiũ nrõrũ: ⁊ rogam⁹ iudicẽ vt auferat a nobis caliginẽ pctõrũ. ⁊ det nobis ſue grĩe dulcedinẽ. Et ideo (cũ nox atra cõtegit) i. tenebroſos reddit colores oĩum rerũ (terre nos confitẽtes) tibi pctã nr̃a (poſcim⁹ te) ideſt poſcim⁹ ea q̃ ſunt vite. ſcꝫ miſericordiam (te dico o iuſte iudex cordiũ) ſcilicet animarũ noſtrarũ. ⁊ quare.

Vt auferas piacula: ſordeſq; mentis abluas.
Doneſq; chriſte gratiã: ut arceantur crimina.

(Vt auferas piacula) i. grauia pctã (⁊ abluas mẽtis ſordes) i. ſuggeſtiões diabolicas que pungũt nos ⁊ (chriſte dones gratiam) ſancti ſpũs (vt crimina arceãtur) ideſt expellant: ⁊ quare.

Mens ecce torpet impia: quã culpa mordet noxia.
Obſcura geſtit tollere: & te redemptor querere.

Dico q expellant crimĩa ⁊ q̃re q2 (ecce mens ipia) i. peccatrix (torq̃t) i. pigreſcit (quã mẽtẽ culpa noxia) i. mala (mordet) i. ligatã tenet (⁊ mẽs geſtit) i. cupit (tollere) i. depellere a ſe (obſcura) i. peccata (⁊ geſtit te q̃rere) o redemptor.

Repelle tu caliginem: intrinſecus q̃ maxime.
Vt in beato gaudeat: ſe collocari lumine.

Et q2 geſtit te (repelle itrinſec⁹) i. ex aĩa (caliginẽ) cecitatẽ pcti (q̃ maxie) i. multũ (vt illa mens gaudeat ſe collocari in beato lumine) i. eterna beatitudine.

Carmen ẽ quale illud Primo dierũ. Canit̃ ad laudes matutinas feria quinta. Veniẽte luce. petit a nobis abigi tenebras peccatorũ cũ maxime habeamus iudicẽ cũcta cernentẽ.

l Vx ecce ſurgit aurea: pallens fateſcat cecitas.
Que noſmet in pceps diu: errore traxit deuio.

Iſte hymn⁹ cõtinet idẽ cũ ſupiori hymno: ſꝫ intẽtio vſus ẽ hec. ſ. ne oculi peccent. Hic ponit̃ anapeſt⁹ p ſpõdeo ⁊ ſpõde⁹ ſecũdo loco põit̃ p iãbo. Nox vſqꝫ mõ texit colores tre: ſꝫ mõ diſcedit. q2 (ecce lux aurea) i. euãgelica pdicatio (ſurgit) in corda nr̃a ⁊ ideo oĩs (cecitas pallẽs) i. diabol⁹ (fatiſcat) i. euaneſcat. q2 cecitas (traxit) i. duxit (noſmet) ipos (in pceps) i. in ruinã vel in pcipitiũ (diu) i. multũ (deuio errore

Hec lux ſerenũ conferat: puroſq; nos preſtet ſibi.
Nihil loquamur ſubdolũ: uoluamus obſcurũ nihil.

Dicit q lux ſurrexit ⁊ iõ (hec lux cõferat) nobis (ſerenũ) i. vtutẽ ſpũs ſcĩ ⁊ (pſtet nos puros) i. donet nobis puritatẽ aĩe (ſibi) i. ad honorẽ ſuũ. ⁊ hoc ſic (vt nihil loq̃mur

ſubdolum) i. deceptiuū (⁊ nihil voluamꝰ obſcuꝝ) i. nullū cogitemus peccatum.

Sic tota decurrat dies: nec lingua mendax nec manus.
Oculi ne peccent lubrici: nec noxa corpus inquinet.

Tota dies) i. totū tempꝰ vite noſtre (decurrat ſic) vt non loquēdo ſubdolū (nec lingua mendax ſit) i. ne dicat mendaciū (nec manus peccēt) i. nō faciant aut operentur aliquid mali (nec oculi lubrici peccent) i. videndo ⁊ concupiſcendo illicita (nec noxa) i. culpa (inquinet) i. non polluat corpus noſtꝝ.

Speculator aſtat deſuper: qui nos diebus omnibus.
Actuſqȝ noſtros proſpicit: a luce prima in ueſperum.

Et nolite peccare qꝛ (ſpeculator. i. dn̄s (aſtat) i. ꝓſpicit (deſuꝑ). i. de celo (q̄ nos oībus diebus) i. quottidie ⁊ (actus noſtros proſpicit) i. videt ⁊ conſiderat) a ꝑma luce) i. a natiuitate (in veſpeꝝ) vſqȝ in noctem.

Carmē ē quale illud Primo dierū. Caniť ad horas ueſpertinas quinta feria: quo die quia ex aq̄ piſces & aues create ſunt. petit ut nō deprimamur pc̄tō nec extollamur ſupbia.

m Agne deus potentie: q̄ ex aquis ortū genus.
Partim remittis gurgiti: partim leuas in aera.

In hoc hymno cōtineť q̄d deus fecit in q̄nto die. ſ. creauit piſces ⁊ aues ex aqua ⁊ ipſorū q̄ ex aqua fecit ꝑtim immiſit gurguti vt piſces. ꝑtim leuauit in aera vt aues. Creauit quoqȝ cete grādia bn̄dixitqȝ eis dicēs. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete aq̄s maris: aueſqȝ multiplicenť ſuꝑ terrā. Piſces ⁊ aues d̄ aqua ſunt orti. ſȝ aues non cōmedunť in omni tꝑe: vt piſces. qđ ideo fit: qꝛ aues ꝑ coitū generanť. vt ⁊ nos generamꝰ: qđ nō ē in piſcibꝰ. vel qꝛ ſunt calidioris nature. Intēdit etiā auctor rogare deū vt nos q̇ſumꝰ abluti ſacro baptiſmate ſic ſeruet: vt neſciamꝰ lapſus criminū ⁊ vt mala culpa nō deꝑmat nos. i. criminalia pc̄tā (O deus magne potētie qui remittis genꝰ) i. piſces ⁊ aues. genus dico (ortū ex aq̄s) ſcȝ baptiſmatis (ꝑtim gurgiti) i. in mari. i. in inferno vt piſces. i. malos hoīes (⁊ leuas ꝑtim ī aera) vt aues. i. bonos hoīes. q. d. Sicut in aere aues collocaſti: ita in celo hoīes vel ſanctos.

Dimerſa lymphis imprimens: ſubuecta celo irrogās.
Vt ſtirpe una prodita: diuerſa rapiant loca.

Tu dico (imprimēs) i. ſubmergēs (dimerſa (i. deorſum merſa vt piſces. i. malos. hoīes (lymphis) i. aq̄s infernalibꝰ (⁊ irrogās) i. ſubleuans (ſubuecta) i. ſurſuȝ vecta vt aues. i. puros hoīes (ꝓdita) i. orta (vna ſtirpe) i. vno baptiſmate renati (rapiant) i. accipiant (diuerſa loca) vt aera ⁊ aquā. i. vitā eternā ⁊ eternā dānationē.

Largire cunctis ſeruulis: quos mundat unda ſanguinis.
Neſcire lapſus criminum: ne ferre mortis tedium.

Et tu q̇ oīa feciſti (largire) i. tribue (hoc) ſ. (neſcire lapſus criminū) i. caſuȝ illum: q̄ in baptiſmo dimiſſus ē (cūctis ſeruulis) tuis (quos vnda ſanguinis) tui (mūdat) a pc̄tō (nec) ꝑ ⁊ (⁊ nō tribue nos ferre) i. portare vł h̄re (tediū moꝛis) i. penā diaboli

Vt culpa nullum deprimat: nullum leuet iactantia
Eliſa mens ne concidat: elata mens ne corruat.

Ad hoc largire (vt culpa) i. graue pctm̄ (nō deꝑmat) i. aggrauet vel aggrauat vl luxꝑianū (⁊ iactātia) i. ſuꝑbia de bonis (non leuet) i. non extollat vllū (⁊ mens eli

ſa) i. ꝑcuſſa vel vulnerata a vicijs (nec concidat) i. non incidat in deſperationem (ne) ꝓ et (elata mens) i. inflata per ſuperbiam (nec corruat) in infernum.

¶ Carmen ē quale illud Primo dierū. Canit̃ ad horas nocturnas feria ſexta. petit a deo medicinā peccatorū iā ꝑteritorū. & antidotū quo ꝓmuniamur ab inſtātibus peccatis.

t V trinitatis unitas: orbem potenter qui regis.
Attēde laudū cantica: que excubātes pſallimus.

In hoc hymno nos hortat̃ auctor de ſomno ſurgere ꝛ medelā viciorꝫ q̄rere. intēdit etiā in hoc hymno ipſam trinitatē laudare vel inuocare ꝑ quā mūdus regitur vt impleat nos ſuo lumine. vt q̇cq̇d peccauim⁹ fraude demonū ipſe xp̄s abſtergat celit⁹. O (tu vnitas) i. o tu ſctē ſp̄us q̇ ꝓcedis a pr̃e ꝛ a filio (trinitatis) vn⁹ deus i trinitate (q̇ regis) i. q̇ gubernas (potēter) i. potētia tua (orbē) i. mūdū (intēde) ideſt reſpice vel auſculta (laudū cantica) i. carmina hymnorū noſtrorꝫ (que) cantica (excubantes) i. vigilantes (pſallimus) i. cantamus.

Nam lectulo conſurgimus: noctis quieto tempore.
Vt flagitemus uulnerum: a te medelam omnium.

Nam cōſurgim⁹ oēs lectulo) i. deſidia. Lect⁹ dr̃ ab electis ꝛ mollib⁹ herbis ſuꝑ q̄s antiq̇ req̇eſcebant (q̇eto tp̄e) i. in horis noctis. ꝛ ad q̇d (vt flagitem⁹) i. implorem⁹ (a te medelā oīuꝫ vulnerꝫ) i. indulgentiam oīuꝫ peccatorū noſtrorꝫ.

Quo fraude quicquid demonū: in noctibus deliquimus.
Abſtergat illud celitus: tue poteſtas glorie.

Quo) ꝓ vt. ꝛ (vt poteſtas gl̃ie tue) i. tue laudis (abſtergat) i. abluat (celit⁹) i. diuinitus illud peccatū (ꝛ quicq̇d viciorꝫ) i. pctōrꝫ (deliquim⁹) i. fraude vel deceptione demonū peccauimus (in noctibus) i. in tenebris viciorum.

Ne corpus aſſit ſordidum: nec torpor inſtet cordium.
Nec criminis contagio: tepeſcat ardor ſpiritus.

Ne) ꝓ et. ꝛ ꝓ nō (noſtrū corp⁹ nō ſit ſordidū) i. pollutū vl̃ fetidū. nec torpor) i. pigritia vl̃ malitia (cordiū) nr̃orꝫ (inſtet ꝛ nobis ardor ſp̄us) i. amor vel gr̃a ſp̄us ſcti (nō tepeſcat) i. nō d̄ficiat i nobis (ꝯtagio) i. ꝓpt̃ maculā vl̃ inq̇natōeꝫ (criminis) ideſt peccati.

Ob hoc redempt[or] queſumus: reple tuo nos lumine.
Per quod dierum [ci]rculis: nullis ruamur actibus.

Vt amor tue gr̃e no[n] deficiat in nobis (ob hoc) i. ꝓpt̃ hoc (o redēptor q̄s te reple nos tuo lumine) i. [s]plendore (per quod) lumē (nō ruamur vllis actibus) i. nō cadamus vllis pec[c]atis (circulis dierꝫ) i. in reuolutionibus dierum.

¶ Carmē eſt quale illud Primo dierū. Canit̃ ad laudes matutinas feria ſexta. quia iā lux ſolis aduentat. petit ut illuſtremur diuina luce quo permaneamus in ſpe fide & charitate.

e Terna celi gloria: beata ſpes mortalium.
Celſi tonantis unice: caſteq; proles uirginis.

Materia hui⁹ hymni ē inuocatio ad xp̄m filiū btē marie virgīs vt digneť nobis

ſuā miaꝫ tribuere ⁊ dexterā porrigere vt mereamur corroboratōeꝫ fidei ſpei ⁊ charitatis obtinere. o xp̄e tu dico (eterna glīa celi) i. angeloꝝ vel q2 pſ̄ p te glorificaꝝ (⁊ o btā ſpes mortaliū) i. xp̄i anoꝝ (⁊ o vnice celſi tonātis) i. celeſtis patris ſm diuinitatē (⁊ o ples) i. fili (caſte virginis) ſm hūanitatem.

Da dexteram ſurgentibus: exurgat & mens ſobria.

Flagranſq3 in laudem dei: grates rependat debitas.

Da dexterā) i. auxiliū tuū nobis (ſurgētib9) a vicijs (⁊ ita mēs nr̄a ſobria) i. abſtinēs (exurgat) ſ. ad laudē tuā (q3) p̄ et (illa flagrās) i. ardēs (in laudeꝫ) i. cōmemoratiōeꝫ (dirpēdat) i. pſoluat (dbitas grates) i hymnis ⁊ cāticis dō oipotēti.

Ortus refulget lucifer: ſparſamq3 lucem nunciat.

Cadit caligo noctium: lux ſancta nos illuminet.

Lucifer) ſ. ſtella matutina. i. xp̄s nat9 (refulget) ⁊ nūciet mūdo (lucē ſparſaꝫ) i. natā ⁊ vndiq3 diſperſam. ⁊ vere nūciat: q2 (caligo noxiū) i. obſcuritas diaboli (cadit) i. recedit. ⁊ ideo (lux ſancta) i. xp̄s qui eſt lux ſanctificata (nos illuminet) lumine ſpūs ſancti. i. ſanctificet nos ⁊ ſaluet nos.

Manenſq3 noſtris ſenſibus: noctem repellat ſeculi.

Omniq3 fine diei: purgata ſeruet pectora.

Et iſta lux manens) i. pmanens in (nr̄is ſenſibus) i. in nobis: q2 habem9 quinq3 ſenſus corporeos (repellat) a nobis (noctē) i. diabolū (ſeculi hui9) i. mundi ⁊ illa lux (ſeruet pectora) nr̄a (purgata) a vitijs (oī fine diei) i. oī tpe vite nr̄e.

Queſita iam primum fides: radicet altis ſenſibus.

Secūda ſpes congaudeat: quo maior extat charitas.

Fides) q̄ſita a nobis in baptiſmo (iā pmū) i. cito. ideo dicit (pmū) q2 fides pma cognominaꝝ int̄ virtutes in illo loco: vbi dicit. Fides ſpes ⁊c. (radicet) i. ponat radices (ſenſib9) nr̄is (altis) i. pfundis (ſecūda ſpes) i. pſperaꝝ quaꝫ ſpem ſperamus vitā (cōgaudeat) i. ſimul letetꝝ ⁊ creſcat (qua) ſcꝫ ſpe ⁊ etiā fide (charitas extat maior) iuxta illud apoſtoli. Maior aūt hoꝝ eſt charitas.

¶ Carmē ē q̄le illud Primo dierū. Caniꝝ ad horas ueſptinas feria ſexta. quo die qa beſtie & reptilia cū hoīe creata ſunt ꝓpt̄ hominē. purgari a pctō & donari eternis pmijs petit.

P Laſmator hominis deus: qui cūcta ſolus ordinans.

Humum iubes ꝓducere: reptantis & fere genus.

In hoc hymno cognoſcitꝝ illō qō fecit de9 i ſexta die creatis ſiq̄dē reptilib9. ſ. piſcib9 auib9 ⁊ alijs beſtiis. ſexta die formauit de9 adā ⁊ pfecit eū oīb9 aialib9 dicēs. Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊ replete terrā: ⁊ dn̄amini piſcib9 maris ⁊ volatilib9 celi ⁊ vniuerſis q̄ viuūt ſup terrā: poſuitq3 eū in padiſo deliciaꝝ vt oparetꝝ ⁊ cuſtodiret illud. Intēdit itaq3 auctor rogare deū: vt ſicut fecit hoīeꝫ ſuperiorē cūctis animātib9: ſic faciat v: nō ſit iferior aialib9 ꝓpt̄ pctā ſua. Queritꝝ cur de9 hoīes creauit quos malos futuros pſciebat: q2 ſicut pūidit qō mali eēnt facturi: ſic etiam pūidebat de malis factis eorum q̄d boni ipe factur9 eēt: vl q̄ bōi hoīes eēnt futuri (O de9 plaſmator) i. creator (hoīs) ſ. ade (q̄ ſol9 ordinās cūcta) i. diſponēs (iubes ꝓducere) i. pcreare pmittis (humū) i. terrā. vel humū. i. eccliam. ſ. bonos ⁊ malos hoīes. Eccleſia ē ꝯgregatio fideliū (gen9 reptātis) vt ſerpētū (⁊ fere) i. beſtiarum.

Qui magna rerum corpoa. dictu iubentis iuuida.

Vt ſeruiant per ordinem: ſubdens dediſti homini.

Et o tu de⁹ q̇ feciſti (dictu iubētis) i. verbo tuo p̄cipiētis (magna corpa) i. iumēta pecora beſtias oīz ſpecierꝝ diuerſarꝝ (viuida) i. aīata (ꝛ ſubdēs) i. ſupponēs illa aīalia (dediſti homini vt ſeruāt p ordinē) i. vt oīa aīalia ſuppoſita ſint hoī q̄daz vt hoīes illa aīalia cōmederēt. ſ. boues oues lepores ꝛ porcos ꝛ talia: ꝛ alia vt illis vterenť ꝛ illa equitarent: vt equos ꝛ mulos ꝛ ſic de ceteris.

Repelle a ſeruis tuis: quicquid per immundiciam.
Aut moribus ſe ſuggerit: aut actibus ſe interſerit.

Et o de⁹ (repelle a ſeruis tuis q̇cq̇d ſuggerit) i. īfert (ſe p imūdiciā) i. p aliquā ſuperfluitatē culpā vel turpitudinē vel p ſordidā comeſtionē (aut morib⁹) i. p prauā ꝯſuetudinē: vt cū aliq̄s poſtq̄ incepit peccare neq̄t ſe abſtinere: ſed vult ſemp perſeuerare (aut interſerit ſe) i. miſcet (actibus) i. operationibus. ſ. cum mala facimus

Da gaudiorum premia: da gratiarum munera.
Diſſolue litis uincula: aſtringe pacis federa.

Da p̄mia) i. remuneratiōes (gaudiorꝝ) eternorꝝ (da munera grārꝝ) i. dona ſpūs ſancti (diſſolue vincula litis) i. diſliga vel diſrūpe pctīm odij (aſtringe) i. ꝯiūge (federa pacis) i. contubernia ſuperne pacis.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canitur ad horas nocturnas die ſabbato. Surgētibus nocte ad cantandū. petit ut ardētes igne ſpiritus ſancti uitā eternā mereamur.

s Vmme deus clementie: mundiq; factor machine.
Vnus potentialiter: trinuſq; perſonaliter.

Materia hui⁹ hymni ē cognitionē hr̄e trinitatis in vnitate ꝛ vnitatis in trinitate. Intēdit etiā auctor rogare deū vt cingat lūbos nr̄os cingulo caſtitatis ꝛ adurat. id eſt inflāmet vel repleat corda nr̄a igne ſpūs ſcti: vt caſto corpe ꝛ mundo deo ſeruire mereamur. O (deus ſumme clemētie) i. alte pietatis (ꝛ o factor) i. cōpoſitor (machine) i. ſtructure (mundi) iudico (vnus potētialiter) i. in potentia ſcdm diuinitatem (ꝛ trinus pſonaliter) i. trinus in perſonis.

Noſtros pius cum canticis: fletus benigne ſuſcipe.
Quo corde puro ſordibus: te perfruamur largius.

Et tu pius) noīatiuus p vtō (ſuſcipit benigne nr̄os fletus) i. lachrymas (cū canticis) i. cū hymnis vel laudib⁹ (quo) p vt (fruamur te largi⁹) i. ampli⁹. ꝛ hoc (corde puro) id eſt mundo (ſordibus) i. a viciis.

Lumbos iecurq; morbidum: adure igne congruo.
Accincti ut ſint perpetim: luxu remoto peſſimo.

Adure) i. accēde (igne cōgruo) i. ſpūſctō (lūbos nr̄os: ꝛ iecur) ſ. epar morbidū ad morbū ꝛ pctīm inclinatū. Et nota q̄ hec tria iecur: cerebꝝ: lūbi cogūt hoīez peccare vt ſint accincti. i. vt lūbi ſint caſti cōtra libidinē (ppetim) i. ſemp (remoto peſſimo luxu) i. iniquo luxu. i. remota ſit peſſima luxuria: ꝛ alia vicia ſint pcul.

Vt quiq; horas noctium: nunc concinēdo rūpimus.
Donis beate patrie: ditemur omnes affatim.

Vt quiq;) i. quicunq; (concinēdo) i. pſallendo (rūpim⁹) i. dū vigilam⁹. ſ. diuidimus (horas noctium omnes ditemur) i. diuites efficiamur (affatim) i. abundan-

ter (donis beate patrie) i. beatitudine. s. patrie celeſtis.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierū. Canit̃ ad laudes matutinas die ſabbato. facta mentione lucis aduētantis. petit illuſtrari diuina luce ut fruamur cognitiōe dei poſt mortē.

a Vrora iam ſpargit polum: terris dies illabitur.
Lucis reſultat ſpiculum: diſcedat omne lubricū.

Hymnꝰ ille cōtinuat̃ ſuperiori: ita nos rūpimꝰ horas noctiū vt nos oēs ditemur. i. diuites ſimꝰ in xp̄o ⁊ ecce aurora. i. xp̄s iā ſpargit polū. i. illuminat corda hominū. Hortat̃ etiā nos vt taliter nos habeamꝰ in hoc ſeculo vel in mane vt ad illud vltimū mane venire poſſimꝰ ⁊ audire mereamur. s. Venite benedicti p̄ris mei ⁊c. naꝫ finito mūdi termino pctōres ꝑpetue tenebris obſcuritati tradent̃. fidelibꝰ ꝟo ⁊ iuſtis q̄ in hac vita nō in noctē. ſꝫ in lucē gl̃aꝫ ⁊ p̄miū effluet. i. abūdanter clareſcet. ⁊ hoc ē qd̄ p̄camur (Aurora) i. xp̄s (ſpargit polū) i. illuminat mētes vel eccl̃iaꝫ (et dies illabit̃) i. immergit̃ (terris ⁊ ſpiculū) i. pulchritudo vel aſpectus lucis. i. claritas reſultat. ⁊ ideo (omne lubricū) i. omne peccatū (diſcedat) a nobis.

Fantaſma noctis decidat: mentis reatus ſubruat.
Quicquid tenebris horridū nox attulit culpe cadat.

Fantaſma) i. fantaſia vel illuſio (noctis) i. diaboli (decidat) i. cadat vel ruat (reatus) i. culpa (mētis ſubruat) i. cadat a nobis (⁊ quicquid horriduꝫ) i. difforme (culpe nox) i. diabolꝰ vl̃ nocturna cogitatio (attulit nobis ī tn̄bris) cadat a nobis

Vt mane illud ultimū: quod preſtolamur cernui.
In lucem nobis effluat: dum hoc canore concrepat.

Vt mane illud vltimū) i. iudiciū futurū vel charitas. i. aduentꝰ xp̄i (quod mane cernui) i. iclinati (p̄ſtolamur) i. ſperamꝰ vel ſpectamꝰ (effluat) i. eueniat (nobis in lucē dū hec) i. nox (cōcrepat) i. reſonat (canore) i. eſt cantu vel laude.

¶ Carmen ē quale illud Primo dierū. Canit̃ ad horas ueſpertinas die ſabbato: quia iā ſol tendit ad occaſum. petit diuino lumine illuſtrari: hortaturq; deū omni tp̄e laudare.

o Lux beata trinitas: & principalis unitas.
Iā ſol recedit igneus: infunde lumē cordibus.

In hoc hymno materia ſumit̃ circa q̄litatē tp̄is die recedēte ⁊ nocte aduenīente intēdit inuocare trinū deū in ꝑſonis ⁊ trinitatē in vnitate vt fundat in cordibꝰ noſtris lumē ſp̄us ſancti vt ſupplices mereamur laudare deū. s. in ꝓſperis ⁊ in aduerſis. ⁊ ita cōcedat nobis trāſire diē ⁊ noctē ſine pctō ⁊ ſine impedimēto ſathane. et hoc eſt (O btā trinitas) i. o deꝰ (lux bolum vel mūdi vel angelorum (⁊ vnitas p̄ncipalis) i. q̄ hꝫ p̄ncipatū ſuꝑ āgelos (ſol) i. xp̄s (igneꝰ recedit) a nobis iā ideo (īfunde lumē) i. ſpm̄ ſctm̄ in cordibus nr̄is) i. ſenſibus vt illud h̄re mereamur.

Te mane laudum carmine: te deprecemur ueſperi.
Te noſtra ſupplex gloria: per cuncta laudet ſecula.

Dico īfunde ſpm̄ ſctm̄ vt dep̄cemur te ⁊ vt adiuues nos ī p̄ncipio vel mane. i. in tp̄e matutino (laudū carmīe) ſero mane meridie ⁊ tota die debemꝰ laudare deū. orare ꝑ ſingulas horas. s. quottidie ⁊ oībꝰ horis ⁊ ī omni tp̄e. Vn̄ ait ꝓph̄a. Veſpe ⁊ mane ⁊ meridie ⁊c. (dep̄cemur veſperi) i. ī fine mūdi (nr̄a ſupplex) i. hūilis (glo

ria laudet te ꝑ cuncta ſecula) i. ꝑ omnia ſecula ⁊ hoc ꝑpetue. i. ſine fine.

¶ Carmen eſt dimetrũ iambicũ magna ex parte cacometrũ. Canitur aduentus tempore. itaq̃ & incarnationis chriſti & utriuſq̃ aduentus illius mentionem facit.

C Onditor alme ſyderum: eterna lux credentiũ.
Chriſte redẽptor omniũ: exaudi preces ſupplicũ.

Materia huiꝰ hymni ẽ de aduẽtu xp̃i ⁊ de incarnatiõe eiuſdẽ: q̃ꝛ deus deſcẽdẽs d̃ celo ſe exinaniuit formã ſerui accipiẽs: ⁊ hũiliauit ſe vſq̃ ad mortẽ. ⁊ q̃lr̃ egreſſus eſt de honeſtiſſima clauſula virgĩs tanq̃ ſpõſus de thalamo ſuo, cui ſpõte oĩa obediũt. ſ. terreſtria celeſtia ⁊ ĩfernalia. Intẽdit etiã rogare deũ vt ꝑ hãc incarnatiõem nr̃as p̃ces exaudire digneẽ ⁊ a ſagitta diaboli liberare. O (ꝯditor) q̃ es cõpoſitor (alme ſyderꝝ) i. ſtellarũ. o (eterna lux credentiũ) i. xp̃ianorꝝ fideliũ (o xp̃e redemptor omniũ) hoĩum (exaudi p̃ces ſupplicũ) i. humiliũ tibi ſupplicantium.

Qui condolens interitu: mortis perire ſeculũ.
Saluaſti mũdũ languidũ: donans reis remediũ.

(Qui ꝯdolẽs) i. nobiſcũ dolẽs vel cõpatiẽs (ſeculũ) i. ſeculares (ꝑire interitu) i. pena ĩfernali (ſaluaſti) i. liberaſti de ptãte diaboli (mũdũ lãguidũ) i. lãguẽtẽ ĩ pctĩs (donans remediũ) i. redemptionẽ tui ſanguinis (reis) i. peccatoribus.

Vergente mundi ueſpere: uti ſponſus de thalamo.
Egreſſus honeſtiſſima: uirginis matris clauſula.

Vergẽte mũdi veſpe) i. appropinquãte vel declinãte fine mũdi es ſic (egreſſus) ſupple (vti) p ſicut (ſpõſus) egredir̃ (de thalamo egreſſus inq̃ d̃ honeſtiſſima) ideſt de caſtiſſima (clauſula) i. clauſtro (virginis marie) matris tue.

Cuius forti potentie: genu curuantur omnia.
Celeſtia terreſtria: nutu fatentur ſubdita.

Et ideo q̃ꝛ egreſſus es: vel q̃ꝛ ſaluaſti mũdũ (forti potẽtie cuiꝰ) i. xp̃i oĩa (curuanẽ genu) i. laudando ip̃m (celeſtia) i. angeli (terreſtria) i. hoĩes (fatenẽ ſubdita) i. cõfitenẽ illi ſubiecta eẽ (nutu) i. ſponte. i. ad ſuam voluntatẽ. ⁊ quia obediunt nr̃o ſaluatori. ⁊ oĩa clamant deus me fecit. ideo te dep̃camur.

Te deprecamur agie: uenture iudex ſeculi.
Conſerua nos in tempore: hoſtis a telo perfidi.

Ergo) quia ita eſt (deprecamur te o agie) i. o ſancte venture (iudex ſeculi) i. ad iudiciũ (conſerua nos in tempore) in hac vita (a telo hoſtis perfidi) i. a ſuggeſtiõe diaboli que ſagitta dicitur.

Laus honor uirtus gloria: deo patri & filio.
Sancto ſimul paraclito: in ſempiterna ſecula. Amen.

Et quia deus miſit filiũ ſuum chriſtum vt nos redimeret: referamꝰ gr̃as ei: laus honor virtus gloria deo patri ⁊ filio ſctõ ſimul paraclito) ideſt conſolatori (in ſempiterna ſecula amen) i. ſine fine.

¶ Carmẽ ẽ quale illud Primo dierũ. Canitur tpe aduẽtus xp̃i. Itaq̃ cõmemorata illiꝰ eterna generatiõe primi aduẽtus ĩ quo carnẽ aſſumpſit: & ſecũdi quo uẽturus ẽ meminit.

u Erbum ſupernū prodiēs: a patre olim exiens.
Qui natus orbi ſubuenis: curſu decliui temporis.

Iſte hymn⁹ agit de ſupradicta materia ꝛ continuatur ſuperiori: ita chriſt⁹ egreſſus eſt de vtero virginali vti ſponſus de thalamo ſuo. ꝛ ideo omnia ei humiliātur. ꝛ non eſt mirum quia ipſe deſcendit de patre. id eſt de celo. ꝛ hec eſt reſponſio cōtra hereticos qui dicebant chriſtum veniſſe ſed non de patre. quibus reſpondēdū eſt (O ſupernū verbū) i. dei filius (ꝓdiens) i. manifeſtans te ineffabiliter (a pr̄e olim exiens) quando incarnatus es (qui) de matre natus (ſubuenis) id eſt ſuccurris (orbi) perdito (curſu) id eſt plenitudine (temporis decliui) id eſt proni vel declinati ad finem ſeculi.

Illumina nunc pectora: tuoq; amore concrema.
Audito ut preconio: ſint pulſa tandem lubrica.

Et tu qui talis es (illumina nunc in p̄ſenti tuo lumine (noſtra pectora (et concrema) id eſt accende (tuo amore) i. tua gr̄a) vt audito p̄conio) i. p̄dicatiōe apoſtolorum: vel audito p̄conio ꝓphetarum (lubrica) i. peccata (ſint pulſa) a noſtris cordibus (tandem) in fine ſeperationis corporis ꝛ anime.

Iudexq; cum poſt aderis: rimari facta pectoris.
Reddens uicem pro abditis: Iuſtiſq; regnum pro bonis.

Et o tu ſupnū verbū) i. o fili dei (cū arderis) i. affueris vl̄ adueneris (iudex poſt) id eſt in fine mūdi (rimari) i. expiri vel inquirere (facta pectoris) i. peccata cogitationū. ꝛ fis (reddens vicē) i. remuneratiōez (ꝓ abditis) i. ꝓ occultis petis (ꝛ iuſtis) i. ſanctis regnū eternū ꝓ bonis opib⁹ q̄ in p̄ſenti ſeculo operati ſunt.

Non demum artemur malis: pro qualitate criminis.
Sed cum beatis compotes: ſimus perennes celibes.

Et nō artemur) i. nō cōſtringamur (demū) i. ad vltimū malū (ꝓ q̄litate criminis) id eſt ꝓ magnitudine vel cumulo peccatorum (ſed ſimus compotes) i. ſimul potētes ſimus (cū beatis) i. ſanctis (pennes) i. ꝑpetualit̄. vel pennes. i. habitatores celorum (celibes) i. celeſtem vitā ducētes.

¶ Carmen ē dimetrū iābicū ex parte cacometrū. Canitur aduentus xp̄i tempore. Et facit mentionem utriuſq; aduentus ſicut in ſuperioribus hymnis factum eſt.

u Ox clara ecce intonat: Obſcura queq; increpat.
Pellantur eminus ſomnia: ab ethere xp̄s ꝓmicat.

Materia hui⁹ hymni idē ē q̄ i ſup̄dicto hymno. Dictū ē ſuperi⁹ q̄ xp̄s vēit olim a pr̄e: q: ecce vox. i. p̄dicatio xp̄i itonat (Ecce clara vox) i. ioh̄es celeſtis (itonat) i. terribilit̄ p̄dicat d̄ nube carnis phiaz ꝛ (icrepat q̄qз obſcura) i. oīa vicia vel pctā. ꝛ ideo oīa (ſomnia) i. vana ꝛ muta pctā (pellant̄ emin⁹) i. longe. q: (xp̄s iā ꝓmicat) i. fulget (ab ethere) i. de celo vel a diuina ſcriptura.

Mens iam reſurgat torpida: que ſorde extat ſaucia.
Sydus refulget iam nouum: ut tollat omne noxium.

Et iō (mēs nr̄a torpia) i. pigra (reſurgat) a viciis. q̄ mēs (extat ſaucia) i. manet vulnerata (ſorde) i. pctō. bn̄ dicit q̄ ſurgat mēs q: (ſyd⁹) i. xp̄s (refulget) p ſpm̄ ſctm̄ (nouū) i. de v̄gie natū (vt tollat) i. vt remoueat a nobis (oē noxiū) i. pctm̄.

Eſurſum agnus mittitur, laxare gratis debitum.
Omnes pro indulgentia: uocem demus cū lachrymis.

Agnus) .i. dei filius (mittitur eſurſum) i. de celis (laxare) i. cōdonare (debitū) .i. originale pctm̄ vel penas peccati (gratis) i. dono vel ſponte ſua: ⁊ ſine aliq̄ remuneratione: ⁊ ideo oēs demus vocem cum lachrymis) ideſt confeſſionem peccatorum (pro indulgentia) ideſt pro remiſſione peccatorum.

Secūdo ut cum fulſerit: mundūq̧ horror cinxerit.
Non pro reatu puniat: ſed pius nos tunc protegat.
Laus honor uirtus gloria: deo pr̄i & filio ſcō ſimul &c.

Benedico dem⁹ vocē cū lachrymis: vt cū ille agn⁹ (fulſerit) i. fulgēs aduenerit (ſecūdo) i. aduētu .i. in iudicio ⁊ (horror) i. pauor illi⁹ (cixerit) i. circūdederit (mūdi) i. mūdanos (nos nō puniat) i. nō dānet (ꝑ reatu) i. ꝑ peccato (ſed pius) i. xp̄s. ꝓpicius nobis (nos tunc ꝓtegat) i. defendat a poteſtate diaboli.

¶ Carmē ē quale illud Primo dierum. Canitur ad horas diuinas tempore natalis xp̄i: in quo duplicis ortus eius mentionē facit: in tempore a matre: eternaliter a patre.

u Eni redemptor gentium: oſtende partū uirginis.
Miretur omne ſeculū: talis decet partus deū.

Materia hui⁹ hymni ē iuocatio ad deū vt veniat oſtēdere partū virgīs. ſ; nō ex virili ſemīe: ſ; diuino ſpū cooꝑante eē factū. ⁊ q̄liter egreſſus ē a pr̄e: ⁊ regreſſus ad patrē: ⁊ q̄lr̄ ē eq̄lis pr̄i. ⁊ loquit̄ de p̄nti q̄ſi de futuro. Vel poſſum⁹ dicere ſm̄ litteraʒ (Veni redēptor gētiū) i. oſtēde te illis q̄ in mūdo habuerunt noticiā tui hoc eſt. veni redēptor. (O xp̄e redēptor gētiū) i. gētiliū vel iudeoꝝ (veni) in mentib⁹ nr̄is (et oſtēde ꝑtū virgīs) marie. ⁊ ideo (oē ſeculū) i. ſeculares (miret̄) i. mirent̄ (q: talis partus decet deū) vt de ſpū ſancto ⁊ maria virgine permanente.

Non ex uirili ſemine: ſed myſtico ſpiramine.
Verbum dei factum eſt caro: fructuſq̧ uentris floruit.

Vere talis pt⁹ decet deū q: nō ex virili ſemine (ſ; myſtico ſpiramīe) i. ſecreto ⁊ ſancto (verbum dei) i. filius dei (factum eſt caro) ideſt homo (⁊ frucus ventris) marie (floruit) i. ſicut flos creuit. vnde maria virga eſt filius eius: flos.

Aluus tumeſcit uirginis: clauſtra pudoris permanent.
Vexilla uirtutum micant: uerſatur in templo deus

Et ecce (alu⁹ virginis) i. vēter marie (tumeſcit) i. creſcit. ⁊ tn̄ (clauſtra pudoris) i. virginitatis (ꝑmanēt) integra q: virginitas nō eſt violata (⁊ vexilla) ſupple oīum virtutū) i. miracula (micāt) i. fulgēt vel virtutū quarū deus ē vexillum. i. cuſtos. ⁊ ideo (deus verſatur in templo) quia receptus eſt a ſymeone vel verſatur in tēplo ideſt in aluo marie virginis.

Procedens de thalamo ſuo: pudoris aula regia.
Gemine gygas ſubſtantie: alacris ut currat uiam.

Xp̄s ꝓcedēs de thalamo ſuo) i. de vtero virgīs: q: illa fuit illi lectus caſtitatis. ſ. de regia aula pudoris) i. de palatio regali exiſtens (gygas gemine ſubſtātie) i. diuinitatis ⁊ humanitatis: q: de⁹ ē ⁊ hō. Gygas dr̄ eo ꝙ inſeꝑabilis ⁊ irreuocabilis ad

vitā hui⁹ mūdi occurrit nobis. Vñ dauid. Exultauit vt gygas ad currēdaꝫ viā ſuam ꝛc. (vt alacris currat viam) i. de hoc mūdo tranſeat ad patrem.

Egreſſus eius a patre: regreſſus eius ad patrem.
Excurſus uſqꝫ ad inferos: recurſus ad ſedem dei.

Egreſſus ei⁹ a pr̄e) qñ diſcēdit i vtero virgis (regreſſus ei⁹ ad pr̄eꝫ) qñ redijt ī celū. Vñ dauid. A ſūmo celo egreſſio ei⁹: ꝛ occurſus ei⁹ vſqꝫ ad ſūmū ei⁹. Et ipē ait ī euāgelio. Ego veni a pr̄e ī mūdū: iterū relinquo mūdūꝫ ꝛ vado ad pr̄eꝫ (excurſus vſqꝫ ad iferos) qñ deſcēdit ad iferna (recurſus ad ſedē dei) i. ad dexteram patris.

Equalis eterno patri: carnis tropheo accingere.
Infirma noſtri corporis: uirtute firmans perpeti.

Et o tu xp̄e (eq̄lis coeterno pr̄i) ſm̄ diuinitatem (accingere tropheo) i. victoria carnis. ſ. induere carnē: q2 ꝑ carnē triūphabit ſup diabolū. tu dico (firmans) i. roborās (ꝑpeti) i. ꝑenni virtute (ifirma) i. vicia. ſ. fragilitates (nr̄i corꝑis) ꝛ anime.

Preſepe iam fulget tuum: lumenqꝫ nox ſpirat nouū.
Quod nulla nox interpollet: fideqꝫ iugi luceat.

Vere ꝓcedis de thalamo. o tu xp̄e q2 (p̄ſepe tuū) i. eccl̄ia (iā fulget) virtutibus ꝛ (nox ſpirat) i. emittit (nouū lumē) i. natū ſine pctō (qđ lumē (nulla nox) i. nulla obſcuritas hereticoꝝ: q2 heretici dicūt te non accepiſſe carnē (interpollet) i. obſcuret (ꝛ luceat) lumen tuū (iugi fide) i. aſſidua virtute.

¶ Carmen ē dimetrū iambicū cacometrū. Canitur ad horas diuinas tempore natalis xp̄i. Facitqꝫ mētionem utriuſqꝫ ortus xp̄i ſicut in ſuperiori hymno factum eſt.

c Hriſte redemptor gentiū: ex patre patris unice.
Solus ante principium: natus ineffabiliter.

Materia hui⁹ hymni ē īuocatio quā facim⁹ ad xp̄ꝫ vt ſicut dignat⁹ ē accipe carnē hūanā ꝛ illa ſibi vnire: ita p̄ces nr̄as exaudire dignetur ꝛ nos a pctīs liberare (O xp̄e redēptor gētiū vl̄ oīuꝫ) q2 oēs gētes redemiſti tuo ſanguīe. ꝛ o tu (vnice) i. o tu vnigēte (pr̄is ex pr̄e) ꝓcedēs. tu dico (ſol⁹ nat⁹ ieffabilit̄ ſꝫ diuinitatē) vñ ait ſcriptura. Generatiōeꝫ ei⁹ q̄s enarrabit (ante p̄ncipiū) i. ante mundi cōſtitutionem.

Tu lumen tu ſplendor patris: tu ſpes ꝑennis omniū.
Intende quas fundunt preces: tui per orbem famuli.

O xp̄e (tu es lumē ꝛ ſplēdor pr̄is) q2 ꝑ rep̄r intonuit mūdo (tu ſpes ꝑennis) i. ꝑpetua ſpes (oīum intēde) i. exaudi (p̄ces quas) famuli tui fundūt (per orbē) id eſt ꝑ oēs gentes que ꝑ vniuerſum orbē orāt aſſidue apud te.

Memento ſalutis auctor: quod noſtri quondā corporis.
Ex illibata uirgine: naſcendo formam ſumpſeris.

Dico q̄ debes ad p̄ces nr̄as intēdere: q2 aſſumpſiſti hūanaꝫ carnē (O auctor nr̄e ſalutis) i. redemptiōis (memēto) i. recordare (q2 ſumpſeris quondam) i. in tp̄e (formā) i. ſimilitudinem (noſtri corporis ex virgine illibata) i. intacta: quia ante partum ꝛ poſt partū ꝛ in partu virgo permanſit.

Sic preſens teſtatur dies: currens ꝑ anni circulum.
Quod ſolus a ſede patris: mundi ſalus adueneris.

Preſens dies) i. natiuitatis (teſtaṫ ſic) ita (currēs ꝑ anni circulū) i. ꝑ vnūquēq; annum: quia tu (ſolus aduenerís) exiſtens (ſalus mundi a ſede patris) i. veniens de celo operatus es ſalutē in medio terre.

Hunc celū terra hunc mare: hunc omne quod in eis eſt.
Auctorem aduentus tui: laudat exultans cantico

Hūc) i. diē vel auctorē (celū) i. celeſtes vel ſtelle ꝑ celū ſtella q̄ apparuit magis. i. tribꝰ regibus vel angeli intelligunṫ q̄ paſtoribꝰ cū nimio gaudio dixerunt. Gloria in excelſis deo. ⁊ ꝑ (mare) tyrannos: vel quia mare ſe ꝓbuit calcabile ipſi deo (terra) i. terrena poteſtas vel paſtores (hūc mare) quia magi nauigio venerunt (⁊ oē qd in eis eſt) ſcʒ in celo ⁊ in terra (laudat hūc auctorē) i. deū vel patrē (tui aduētus) omne dico (exultans cum cantico) i. hymno.

Nos quoqʒ qui ſancto tuo: redempti ſanguine ſumus.
Ob diem natalis tui: hymnum nouum concinimus.

Et nō ſolū t̄ra ⁊ mare laudāt te ſʒ etiā (nos quoqʒ) i. fid̄r. q̄ſumꝰ redēpti tuo ſctō ſāguīe (ↄcinimꝰ) i. canimꝰ (nouū hymnū) i. nouā laudē (ob diē) i. ꝑpṫ diē nataṫ tui

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canitur ad horas diuinas tempore natalis xp̄i: commemorat quemadmodum xp̄s ſumpto homine natus eſt ex maria uirgine.

a Solis ortus cardine: adusqʒ terre limitem.
Chriſtū canamus principē: natū marie uirgine.

In hoc hymno agiṫ d̄ īcarnatiōe dn̄i ⁊ d̄ natiuitate qūo puerpa enixa ē xp̄ʒ q̄ non horruit ſtabulū ⁊ p̄ſepe. ⁊ ſic cōtinuaṫ ſupiori. Dixi ꝙ celum terra mare ⁊ oē quod in eis eſt laudat eū principē. ⁊ vere q2 ab ortu ſolis vſqʒ ad occaſum vniuerſus orbis canit deū. i. laudat. vel aliť dico ꝙ eiꝰ p̄ſepe iaʒ fulget nouo lumīe. ⁊ ideo canamus ipm natū de maria virgīe p̄ncipē mūdi a ſolis ortu vſqʒ ad occaſuʒ (A ſolꝰ ortus cardīe) i. ab origīe mūdi. vel (ſolis) ſcʒ ab oriēte ſolis (vſqʒ ad limitē terre. i. vſqʒ ad occidētē (canamꝰ) i. laudemꝰ (xp̄m deū) i. principem xp̄m. dico (natū de maria virgine) vel (natū) i. filium marie virginis.

Beatus auctor ſeculi: ſeruile corpus induit.
Vt carne carnem liberans: ne perderet quos condidit.

Bn̄ dico ꝙ d̄bemꝰ laudare deū q2 (beatꝰ auctor) i. factor (ſeculi induit) i. aſſumpſit (ſeruile corpꝰ) i. formā ſerui ⁊ cōditor carnis nr̄e (liberans carnē) nr̄aʒ (carne) ſua: quia formā hominis aſſumēdo carnē noſtram liberauit. ⁊ quare (ne ꝑderet homines quos condidit) i. creauit.

Caſte parentis uiſcera: celeſtis intrat gratia.
Venter puelle baiulat: ſecreta que non nouerat.

Et vere inducit; q2 (gr̄a celeſtis) ipē xp̄s (ītrat viſcera) a caſte parētis) i. mr̄is. ⁊ ſic (venṫ puelle baiulat) i. portat (ſecreta) ſ. celeſtia) q̄ nō nouerat an̄ ↄceptiōeʒ.

Domus pudici pectoris: templum repente fit dei.
Intacta neſciens uirum: uerbo concepit filium.

Et vere baiulat ſecreta que non nouerat. quia (domꝰ) i. aluus (pectoris) marie (pudici) ideſt caſti (fit templū dei) i. domus dei (repente) i. cito (domus) dī co intacta neſciens virū (per carnis commixtionem concepit) i. portauit (filiuʒ) deſt chriſtum. ⁊ hoc verbo operante, ſcilicet virtute ſpiritus ſancti. vel (verbo) i.

poſt verbum quo gabriel ꝑdixerat ipm naſciturū. vnde dicitur. Ecce concipies ⁊ paries filium ꝛc.

Enixa eſt puerpera: quem gabriel predixerat.
Quem matris aluo geſtiens: clauſus ioannes ſenſerat.

Dico ꝙ concepit ⁊ vere: qꝛ (puerpera) i. maria parens puerum (enixa) i. peperit filiū (quē gabriel ꝑdixerat) naſcituꝝ (⁊ quē ioannes clauſus aluo mřis) ſ. eliſabeth (ſenſerat) i. cognouerat (geſtiens) i. gaudens.

Feno iacere pertulit: preſepe non abhorruit.
Paruoqꝫ lacte paſtus eſt: per quem nec ales eſurit.

Jd non ꝑtulit vel patitur famem. ⁊ ipſe puer. idest chriſtus (ꝑtulit) idest paſſus ē (iacere) vel poni (feno) ꝑſepis (ꝑſepe etiaꝫ non abhorruit) i. refutauit vel repudiauit (ꝑſepe) i. ſtabulū (qꝫ) pro et (paſtus eſt) i. nutrit⁹ (paruo lacte) virgis (per quem) ſcꝫ xp̄m (ales) i. nutrix maria a qua nutriebať ipſe xp̄s (non eſurit) i. non patitur famem. maria enim xp̄m portabat ⁊ xp̄s eam regebat. ⁊ quē celum ⁊ terra capere nō potuit: aluus beate virginis portauit.

Gaudet chorus celeſtium: & angeli canunt deo.
Palamqꝫ fit paſtoribus: paſtor creator omnium.

Et qꝛ nat⁹ eſt (chorus) i. ſocietas (celeſtiū) i. ſpirituū (gaudet. ⁊ angeli) i. throni ⁊ dominatiōes ⁊ principat⁹ ⁊ poteſtates. ⁊ ſic de ceteris (canunt deo) gloriam (et paſtor) i. creator oīuꝫ (fit palam) i. notus ⁊ natiuitas ſua fit cognita ⁊ nūciata (paſtorib⁹) iuxta turrim abnam: iuxta quē locum paſtores pio cōſuetudine aderant ⁊ erat illa planicies apta paſtoribus illius regionis.

¶ Carmē eſt quale illud Nocte ſurgētes. Canitur in feſto epiphanie domini. narrat quo pacto magi cū tribus muneribus uenerūt ab oriente queſitū ſaluatorē noſtrū.

n Vnciū nobis fero de ſupnis: nat⁹ ē xp̄s dn̄ator orbis.
In bethleē iude ſic enim ꝓpheta: dixerat ante.

Materia hui⁹ hymni ē preparatio gaudij d̄ natiuitate xp̄i redēptoris ⁊ gaudiū annūciatū ē nobis p āgelū apparētē ⁊ paſtorib⁹ i via dicētē. Annūcio vobis gaudiū magnū ꝛc. cui⁹ natiuitatē hec ſigna ⁊ miracła ſecuta ſunt. ſ. ſtella q̄ apparuit magis q̄rētib⁹ deū q̄ duxit eos ꝑ uia vſqꝫ ad ipꝫ. Jn cui⁹ ńatiuitate herodes ⁊ q̄libꝫ mal⁹ ꝯfūndiť vel doctria mala ⁊ ꝑniciofitas ſiue maliciatꝑis eo naſcēte ceſſauerit. ſ. idoloꝝ cultura ⁊ ſacrificia vana ſeditiōes ⁊ bella: qꝛ i ńtitate xp̄i pax fuit ꝑ vniuerſuꝫ orbē. Et vox angeli loq̄ntis (fero) i. affero (nūciū vobis d̄ ſupnis) i. de celo (xp̄s dico dn̄ator orbis fili⁹ dei nat⁹ eſt in bethleē iude) i. in ciuitate illa q̄ ſorte accidit tribui iude (enim) ꝓ quia (ꝓpheta dixerat) i. ꝓphetauerat ſic futurum eſſe

Hūc canit letus chor⁹ angelorū: ſtella declarat ueniūt eoꝝ.
Principes dignū celebrare cultū: myſtica dona.

Chor⁹ āgeloꝝ cāit hūc (ſ. xp̄ꝫ chor⁹ dico let⁹) exultās ⁊ laudāſ deū (ſtella) q̄ ducit magos. i. ſapiētes (declarat) i. māifeſtat eis ſaluatorē (eoꝝ) i. orīētales (ꝑncipes) i. faes (veniūt celebrare) i. honorare deū. ſ. dignū cultū (⁊ offerř myſtica dōa) ꝛo.

Th⁹ deo myrrhā troclet ē humando: bractheas regi chryſeas decēti. Dū colūt unū meminere trino: tres dare terna.

Iſte tres reges meminere) i. in memoria habuerũt afferre tria munera. ſ. aurum thus ꝛ myrrhã (ꝛ meminere dare) i. offerre (deo thus ꝛ myrrhã troclete) i. rotũdã q̃ ẽ arbor ita dicta a loco vbi naſcit̃ ꝛ hꝫ aureũ colorẽ ꝛ declinat̃ hec trocletis huiꝰ tis (humãdo) q: mortalis erat ꝛ meminere deo offerre (bractheas chryſeas) i. laminas aureas. q: chryſis grece ẽ aurũ latine (regi decẽti) i. xp̃o (dñ colũt) idest venerantur (vnũ deũ) i. meminere dare tria munera illi (trino) i. trinitati. quia vnũ ſunt pater ꝛ filius ꝛ ſpũs ſanctus.

Gloriã trine monadi canamus: cũ deo diue geniteqꝫ ꝓli.
Flamini ſancto ab utroqꝫ fuſo: corde fideli.

Gloriã canamꝰ monadi) i. vnitati (trine) cũ deo (ꝛ ſpũ ſctõ fuſo ab vtroqꝫ) vel (trine monadi) i. deo q̃ ẽ trinꝰ in ꝑſonis ꝛ vnꝰ in eẽntia. dr̃ eñi hec monas huius monadis (ꝛ canamꝰ ꝓli diue) i. genite a pr̃e (cũ deo pr̃e) ꝛ nõ tantũ canamꝰ pr̃i ſed etiam (flamini) i. ſpiritui ſancto (fuſo) i. ꝓdeunte (ab vtroqꝫ.

Carmẽ ẽ quale illud Primo dierũ. Canit̃ in feſto epiphanie hoc ẽ apparitiõis dñi. & narrat quẽadmodũ magi ſtella duce uenerũt in bethleẽ ꝑterea miraculũ nuptijs factũ.

h Oſtis herodes impie: xp̃m uenire quid times.
Non arripit mortalia: qui regna dat celeſtia.

Materia huiꝰ hymni ẽ ꝯclamatio quã facimꝰ ꝯtra herodẽ q̃ audita natiuitate xp̃i amittere regnũ timuit: ideoqꝫ multos pueros interfecit. Intentio auctoris eſt tractare de tribꝰ miraculis die epĥie factis. ſ. de magorũ apparitiõe: de aq̃ in vinũ cõuerſa. ꝛ de xp̃i baptiſmate. Et nota ꝙ hymnꝰ iſte cõtinuatur ſuperiori: ita dixi ꝙ xp̃s natꝰ ẽ ꝛ ꝓtulit iacere in feno. vñ herodes de natiuitate eiꝰ iratꝰ occidit multos pueros timẽs ne amitteret regnũ. ſꝫ nõ deberet: q: ille q̃ rex ẽ regũ ꝛ dñs dñantiũ nõ venit vt ei regnũ auferret. ſed totũ mũdũ in tãto crimine inuolutũ a pctis liberaret. O (impie herodes hoſtis q̃d) idest cur (times venire chriſtũ iſe non arripit mortalia qui regna dat celeſtia)

Ibant magi quã uiderant: ſtellam ſequentes preuiam.
Lumen requirunt lumine: deum fatentur munere.

Magi ibant) queſitũ xp̃m ꝛ adorare eum (ſequentes ſtellã preuiã) i. ꝓcedentẽ (quã viderant) ꝛ requirunt (lumen) i. xp̃m (lumine) i. ſtella (ꝛ fatent̃ deũ munere) ſcꝫ thure auro ꝛ myrrha.

Lauacra puri gurgitis: celeſtis agnus attigit:
Peccata que non detulit: nos abluendo ſuſtulit.

Celeſtis agnꝰ) i. xp̃s (attigit) i. ſuſcepit (lauacra) i. baptiſmũ (puri gurgitis) i. iordanis (ꝛ ſuſtulit) i. abſtulit a nobis (abluẽdo) nos ꝑ baptiſmũ pctã (q̃ nõ detulit) i. ſecum non portauit q: immunis erat ꝛ abſqꝫ peccato.

Nouum genus potentie: aque rubeſcunt hydrie.
Vinumqꝫ iuſſa fundere: mutauit unda originem.

Et ideo dico (nouũ) i. in auditũ (genus potẽtie hydrie rubeſcũt) i. flaueſcunt. ſcꝫ (aqua) itromiſſe. ponit eñi cõtinens ꝓ contẽto. ꝛ (vnda) i. aqua (iuſſa fundere) vinum (mutauit originem) i. naturam ꝓcepto dei.

Carmẽ eſt omni lege carminis ſolutum. Canitur ad horas ueſpertinas in feſto diue marie. Cuius patrocinium atqꝫ fauo-

rem multipliciter nobis imploramus.

a Ve maris ſtella: dei mater alma.

Atq; ſemper uirgo: felix celi porta.

Materia huiꝰ hymni ē ſalutatio ab angelo facta ſic dicēte. Aue gr̄a plena dn̄s tecū. q̄ virtute altiſſimi obūbrata fuit ⁊ ſolo verbo ꝯcepit. Intēdit etiā auctor ipaꝫ mariaꝫ inuocare: vt nomē eue ꝑ quā mors intrauit mutet. ⁊ vt ſoluat vincula pctōꝝ ⁊ p̄ſtet nobis vitā eternaꝫ a cūctis reatibꝰ abſolutis. Hinc etiā laudare nos hortat̄ ⁊ glorificare hūc diē ꝓpter hoc ꝙ euaſimꝰ de domo diaboli: ⁊ venimꝰ potiꝰ ꝑ fideꝫ ⁊ gr̄aꝫ dei ad ipaꝫ. ⁊ tr̄ hoc ꝑ ſimile ⁊ facit cōparationē. Sicut eni ſtella p̄ſtat ducatū nautis vt veniant ad portum: ita ducatu virginis marie venimus ad portum ideſt ad xp̄m. O (ſtella maris) i. mundi (aue) i. ſalue. o (alma) i. ſancta mater dei atq; aue (ſemꝑ) i. eternaliter (virgo) quia ante partū ⁊ in partu ⁊ poſt partuꝫ (o porta felix celi aue) ideſt ſalue.

Sumens illud aue: gabrielis ore.

Funda nos in pace: mutans eue nomen.

Et q̄ tu es (ſumens illud aue) i. ſalutationē q̄ fert̄ (ore gabrielis funda nos in pace) i. in eterna beatitudine. tu dico (mutans nomē eue) i. aue. i. maledictiōem eue in vitaꝫ eternam. i. in tuam benedictionem.

Solue uincla reis: profer lumen cecis.

Mala noſtra pelle: bona cuncta poſce.

Et q̄ tu es v̄go ſctā es ſtella maris. ⁊ q̄ mutaſti nomē eue. i. maledictiōeꝫ eue dediſti: ⁊ dediſti nobis bn̄dictiōeꝫ. ⁊ ꝯfudiſti mortē ⁊ dediſti nobis vitā ꝑpetuā. iō (ſolue vincla) i. ligamēta pctīb ūani (reis) i. pctōribꝰ (⁊ ꝓfer) i. tribue (lumē cecis) i. fidelibꝰ (⁊ pelle) i. abijce a nobis (mala noſtra ⁊ poſce) i. poſtula a filio tuo (cuncta bona.

Monſtra te eſſe matrem: ſumat per te preces.

Qui pro nobis natus: tulit eſſe tuus.

Mōſtra te eē mr̄eꝫ) i. oſtēde te placādo filiū tuū ⁊ filiꝰ tuꝰ (ſumat p̄ces) nr̄as (ꝑ te) filiꝰ dico ille (q̄ tulit) i. ſuſtinuit (eſſe tuus natus ꝓ nobis) vt nos ſaluaret

Virgo ſingularis: inter omnes mitis.

Nos culpis ſolutos: mites fac & caſtos.

Et q̄ ſuſtinuit eē filiꝰ tuꝰ ⁊ iō o (v̄go ſinglaris) q̄ nulla ſilis ē tibi: q̄ pꝰ ꝑtū v̄go i ꝑtu virgo ⁊ anꝑtū (mitis int̄ oēs) alias mlieres: ⁊ o virgo caſtitatis mr̄: fac nos ſolutoſ a culpis. ⁊ (fac nos mites) i. māſuetos: ⁊ (caſtos) i. i corpe ⁊ i aīa fac nos mūdos

Vitam preſta puram: iter para tutum.

Vt uidentes ieſum: ſemper colletemur.

Et q̄ mr̄ es caſtitatis ⁊ ſuauitatis (o virgo p̄ſta) i. dōa (vitaꝫ purā) nobis (⁊ pa) i. tribue (iter tutū) vt vidētes ih̄m filiū tuū (ſemꝑ colletemur) i. gaudeamus in eo ſcꝫ in p̄ſenti ei laudes ꝑſoluentes ⁊ in futuro cū plenius ⁊ ꝑfectius cognoſcētes gaudeamus ⁊ exultemus cū dn̄o noſtro filio tuo.

Sit laus deo patri: ſummo chriſto decus.

Spiritui ſancto: trinus honor unus. Amen.

Et q̄ deſcēdit dn̄s nr̄ i vteꝝ virgis. iō (laus) i. gloria (ſit deo pr̄i decus) honor ſit ſummo xp̄o excelſo ⁊ ſp̄ui ſctō ſit honor trinꝰ) ꝓpt̄ trinitatē ꝑſonaꝝ ⁊ vnꝰ ꝓpt̄ vnitatē eſſentie (vel vnus honor ſit trinꝰ) i. pr̄i ⁊ filio ⁊ ſp̄ui ſctō. Amen.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur ad horas nocturnas in diebus feſtiuis diue Marie. Cuius laudibus annumerat quod deum genuit & in lucem effudit.

q Vem terra pontus ethera. colunt adorant predidant
Trinam regentẽ machinã. clauſtrũ marie baiulat.

Intẽtio hui⁹ hymni ẽ ꝙ auctor vult oſtẽdere hoc qđ ꝓphe đ xp̄o nũciauerũt in genitrice dei maria eẽ cõpletũ. oſtẽdit ſiſr q̄liṫ clauſtꝝ marie baiulat xp̄m. Et nota ꝙ de⁹ fecit hoīez ꝛ poſuit eũ i ꝑadiſo terreſtri: ꝛ p̄cepit ei ne comederet de ligno vite. i. de pomo qđ erat i medio ꝑadiſi: ſꝫ diabolo ſuadẽte eue: ꝛ eua poſtmodũ ade ſimiliṫ ſuadẽte ãbo comedẽtes: ꝛ ſic diabolo placẽtes: mortaliṫ peccauerũt Et poſt pctm̃ tante corruptiõis de ꝑadiſo ſtatīꝫ a dño eiecti ſe nudos eẽ cognouerũt. Videns ergo de⁹ ꝙ aliter nõ poſſet redimere gen⁹ hũanũ niſi ꝑ feminã: i vterꝫ virgĩs filium ſuũ deſtinauit: ꝛ icarnari voluit: ꝑ quẽ ſum⁹ redẽpti ꝛ a pctõ liberati: vñ grates reddere tenemur. Dictũ ẽ ſupius ꝙ maria ſtella maris ẽ mṙ dei: ꝛ etiã quẽ celũ ꝛ terra capere nõ poterant. tñ clauſtꝝ marie eũ baiulat. Cõſtrue (clauſtrũ) i. venter beate (marie baiulat) illũ deũ (quẽ regẽtẽ trinã machinã) mũdi. ſ. celũ terraꝫ mare vľ (machinaꝫ) i. aĩe ꝯcupiſcibilitatẽ rationabilitateꝫ ſenſualitatẽ (quẽ) ſcꝫ xp̄m (terra) i. boni (põtus) i. mali (ethera) i. celeſtes (colunt) i. honorant (adorant) ideſt commendant (p̄dicant) i. nunciant.

Cui luna ſol & omnia. deſeruiunt per tempora.
Perfuſa celi gratia. geſtant puelle uiſcera.

Dico ꝙ celũ. i. celeſtes. terra. i. terreni. ꝛ oĩa ſiue celeſtia ſiue terreſtria laudãt. i adorant illũ quẽ celũ ꝛ terra cape nõ poterãt ꝛ vere qꝛ (viſcera puelle) i. btẽ marie (ꝑfuſa) i. repleta (gr̃a celi) i. rore celeſti geſtant xp̄m (cui) ſ. xp̄o (luna) i. variatio lune (ſol) in curſu ſuo (ꝛ oĩa deſeruiunt) i. famulanṫ (ꝑ tẽpora) i. tꝑaliter.

Beata mater munere. cuius ſupernus artifex.
Mundũ pugillo continens. uentris ſub archa clauſus eſt.

Et qꝛ tulit xp̄m poſſum⁹ dicere ꝙ ẽ (btã mṙ munere) i. donis filij (ſub archa) i. circũdatiõe ꝛ ſecreto (vẽtris cui⁹) ſ. mr̃is (ſupn⁹ artifex) i. celeſtis creator (clauſus eſt) ille dico (ꝯtinens mũdũ) i. vniuerſitatẽ omniũ reꝝ (pugillo) i. i diſpoſitione.

Beata celi nuncio. fecunda ſancto ſpiritu.
Deſideratus gentibus. cuius per aluum fuſus eſt.

Et qꝛ ſupn⁹ artifex clauſus ẽ ſub pectore virgĩs marie poſſum⁹ dicere ꝙ virgo maria ſit (beata nũcio celi) i. angelica ſalutatiõe. maria dico (fecunda) ideſt fertilis ſpiritu ſancto (per aluũ cuius) i. marie (fuſus eſt) i. miſſus ꝛ natus eſt de virgine maria deſideratus a iudeis ꝛ gentibus ſcꝫ xp̄s.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Caniṫ ad laudes matutinas dieb⁹ feſtiuis diue Marie. Eius laudi attribuit ꝙ deũ lactauit & per eã recepimus quod per euã amiſimus.

o Glorioſa domina. excelſa ſupra ſydera.
Qui te creauit prouide. lactaſti ſacro ubere.

Materia hui⁹ hymni ẽ ꝙ maria pepit ſaluatorẽ: ꝛ qꝛ de⁹ ꝯtulit ei tãtã gr̃aꝫ ꝙ pepit ſaluatorẽ ꝛc. facit auctor apoſtropha. i. cõuerſionẽ ſermonis: qꝛ de⁹ cõtulit ei tantaꝫ gr̃aꝫ ꝙ ꝑepit ſaluatorẽ cõuertit ſermonẽ ſuũ ad ipaꝫ oñdẽdo eã eẽ glorioſaꝫ dicẽs

(O glorioſa dña excelſa ſup ſydera) i.o ſpõſa dñi maria (excelſa) i.alta (ſup ſydera) i.in ſummo celo vbi non eſt aliqua vis vẽtoꝝ (tu lactaſti ſacro vbere illũ (qui recreauit prouide) i.ſua ſapientia.

Quod eua triſtis abſtulit. tu reddis almo germine.
Intrent ut aſtra flebiles. celi feneſtra facta es.

Tu reddis) i.reſtituis (almo germine) i.ſancto filio tuo illud. ſcʒ paradiſum (qd eua triſtis) i.miſera (abſtulit) a nobis ⁊ (es fctã feneſtra celi) i.cbuſtũ (vt flebiles) id eſt flentes peccata ſua (intrent aſtra) i.celos.

Tu regis alti ianua. & porta lucis fulgida.
Vitam datam per uirginem. gentes redempti plaudite.

Dico ꝙ hoĩes flẽtes ſua pctã intrãt celos ⁊ vere qres (ianua) i.oſtiũ (alti regis fulgida) i.ſplendida (porta lucis) i.xpi. ⁊ o (gentes redẽpte) i.a xpo (plaudite) id eſt gaudete vitam eſſe datam per virginem. ſcʒ mariam.

¶ Carmen eſt quale illud. Nocte ſurgentes. Canitur in feſto hypapantes hoc eſt preſentationis ſiue purificatiõis diue Marie: cuius auxiliũ petit atqꝫ fauorem.

q Vod chor⁹ uatũ uenerãdus oli. ſpũ ſcõ cecinit repletus.
In dei factũ genitrice conſtat: eſſe maria.

In hoc hymno agit auctor d ntitate xpi: ⁊ qlit dʒ eẽ cõpletũ i maria qd ꝓphe nũciauerũt. ꝙ cõcepit ⁊ pepit filiũ: ⁊ ſymeõ gauiſus ſuſcepit eũ i tẽplo. Dicimus ergo ꝙ ꝓphe ſenſerũt d aduẽtu ⁊ d ntitate xpi. Iſaias eni dicit In medio duũ aĩaliũ cognoſceris. i. iter bouẽ ⁊ aſinũ: ⁊ alibi. Egredietr virga d radice ieſſe ⁊c. Abacuc ſentiens de xpo ſilr ait. In medio duũ aĩaliũ ⁊c. Multi ꝓphe ãnũciauerũt ⁊ ꝓphetauerunt d xpo hoc totũ cõpletũ ẽ i maria: qꝛ nat⁹ baptizat⁹ crucifix⁹ ⁊ i tẽplo pñtat⁹ ⁊ a iuſto ſymeõe ⁊ ab ãna vidua ſuſcept⁹: vñ a pſonis illis q̃ dño obuiauerũt dictũ eſt feſtum illud in quo hymn⁹ iſte cantatr ypapanti dñi. i. obuiatio. Cõſtructio (qd chorus vatũ) i.exercit⁹ ꝓphetarũ. ſ.dauid ⁊ alioꝝ chorus dico (venerand⁹ cecinit) i.ꝓphetauit (olim repletus) i.adimpletus ſpũ ſancto (conſtat) i.manifeſtũ eſt (eſſe factũ) id eſt cõpletũ in maria genitrice dei.

Hec deũ celi dominũqꝫ terre. uirgo quẽ geſſit pepitqꝫ uirgo.
Atqꝫ poſt partũ meruit manere. inuiolata.

Et vere cõſtat eſſe factũ. qꝛ. ſ. beata virgo cõcepit dñm. i. xpm deum celi ⁊ terre. et virgo) i.maria (pepit illũ quẽ geſſit vel concepit) i.portauit (atqꝫ) ꝑ et (meruit inuiolata manere) i.manſit incorrupta poſt partum.

Quẽ ſenex iuſtus ſymeon in ulnis. ĩ domo ſumpſit dñi gauiſus
Hoc quod optauit proprio uidere. lumine chriſtũ.

Quẽ) ſ.xpʒ ſymeõ iuſt⁹ ⁊ ſenex) i.ſymeõ ãnoſus ſacerdos (ſũpſit) i.ſuſcepit (in vlnis) i. i brachijs ſuis (i domo) i. i tẽplo (dñi gauiſus) i.let⁹. videre ſuo ꝓprio lumine qd optauit ſcʒ xpm qd optauit p multa tpa. vel ſi textus habeat ob hoc optatuʒ ꝓprio videret lumie xpʒ. Conſtrue ſic ob hoc ergo quod videret ꝓprio lumine. ſcilʒ oculis carnalibus xpm optatũ quẽ diu anteq̃ moreretr videre deſiderauit.

Tu libẽs uotis petimus precantũ. regis eterni genitrix faueto.
Clara que celſi renitens olympi. regna petiſti.

O tu genitrix) i.mr eterni regis. ſ.xpi q̃ caret pncipio ⁊ fine (petimus te faueto)

i.ꝓcede (votis) i.ꝑcib⁹ (ꝑcatū) i.famuloꝝ (libēs) i.libent̄ (q̄ȝ) ꝑr (ꝛ tu renitēs) idest ſplendēs (petiſti) i.accepiſti vel acceſſiſti (c ara regna olimpi celſi) i.alti celi vel ſic ꝛ clara ꝛ renitens petiſti.i.accepiſti regna celſi olimpi.

Sit deo nr̄o decus & poteſtas: ſitq̄ȝ laus ꝑpes ſit honor ꝑennis
Qui poli ſumma reſidet in arce: trinus & unus. Amen.

Dec⁹ ꝛ ptās ſit dō nr̄o ꝑpes ſal⁹ vl̄ (laus) i.ꝑpetua glīa ſit illi. ꝛ (ꝑennis honoꝛ ſit illi) i.deo nr̄o (q̄ reſidet ī ſumma arce poli) i.in altitudine celi (trin⁹) in ꝑſonis (ꝛ vnus (in ſubſtātia.

o Quā glīfica luce coruſcas: ſtirpis dauitice regia ꝓles
Sublimis reſidēs uirgo maria ſuꝑ celigenas etheris oēſ

Hoc metrū ē tetrametrū ſunt h̄ q̄ttuoꝛ verſus. ꝛ ī vno quoq̄ȝ coꝝ ſunt q̄ttuoꝛ pedes quoꝝ p̄m⁹ ē ſpōde⁹. ſecūd⁹ iāb⁹. terti⁹ dactil⁹: q̄rt⁹ ſpōde⁹ ſiue troche⁹. Materia huius hymni ē duplex cōmēdatio ipi⁹ marie. tā a genere q̄ꝫ a meritis Commēdatio a genere q̄ꝛ ipa ē d̄ regia ſtirpe. ſ. dauid Cōmēdatio a meritis ē q̄ꝛ ipa pepit xp̄ȝ ſaluatoꝛē nr̄m. cantaꝛ hymn⁹ iſte ī tranſitu bt̄e marie q̄lit̄ trāſiuit d̄ hoc mūdo ad patrē vel ſi mauis dicere q̄lit̄ ī aſſumptōne xp̄s eā aſſūpſit. Vtrū aſſūpta fuerit cū coꝛpe an ſine coꝛpe dubitaꝛ: ſȝ meli⁹ ē vt eā credam⁹ aſſūptā cū coꝛpe. O regia ꝓles ſtirpis dauitice o maria q̄ es ram⁹ ipi⁹ dauid. ipe enī fuit q̄rc⁹ a q̄ rami ꝓcedūt. ꝛ tu es ram⁹ ꝛ ſtirps ꝛ ꝓles q̄ ponūꝛ ꝓ eodē. ſȝ nō idē ſignificāt. ē enī ꝓles qđ aliūde habet initiū. ſtirps idē eſt q̄ꝫ trūcus a quo ramus velut a patre filius ꝓcedit (O q̄ꝫ) ideſt qua tū (glorifica luce) ſ. glorioſa (coruſcas) i.ſplendida es virgo maria tu dico (ſublimis) i.ſublimi. ſ. ī celo tu es (reſidēs) i.ſedēs (ſuꝑ oēs etheris celigenas) ideſt ſuꝑ angelos genitos in celo. q̄ꝛ in celo fuerūt creati angeli a deo.

Tu cū uirgineo mater honore: angelorū dn̄o pectoris aulā.
Sacris uiſceribus caſta paraſti: natus hinc deus ex corꝑe xp̄s.

O maria (mr̄ cū virgineo honoꝛe) hoc ē exiſtēs mr̄ ꝛ virgo. tu virgo inq̄ꝫ (caſta paraſti aulā pectoris) i.pect⁹ tuū (dn̄o) ꝛ q̄ꝛ paſti viſcera tā mūdata. ꝛ iō (hic) i.ex illis viſcerib⁹ nat⁹ eſt xp̄s de⁹) i.dignat⁹ eſt naſci (coꝛpe) i.q̄ntū ad coꝛp⁹ quia humanitatem ſumpſit in te.

Quē cūct⁹ uenerās orbis adorat: cui nūc rite genu flectit̄ oē.
A quo nos petimus te ueniente: abiectis tenebris gaudia lucis.

Quē cūctis venerās orbis adorat) i.quē oēs hoīes venerant̄ ꝛ adorāt (cui) i.ad honoꝛē cui⁹ (oē gēu flectit̄) i.oēs flectūt genua (a quo) ſ.xp̄o (nos petim⁹ te veniēte) i.intercedēte (gaudia lucis eterne abiectis tenebris) i.pctīs remotis a nobis.

Hoc largire pater luminis oīs: natū ꝑ ꝓpriū flamine ſacro.
Qui tecū nitida uiuit ī ethera: regnās ac moderās ſcl̄a cūcta.

Superi⁹ fecit auctoꝛ apoſtrophā ad btā̄ȝ mariā. ſȝ ī hoc loco ad pr̄ē ȝ vt ipe dignet̄ nobis dare q̄ p̄dicta ſunt dicēs (O pr̄ lumīs oīs) i. origo ꝛ factoꝛ toti⁹ claritatis (largire nobis hoc) ſ.gaudia largire inq̄ꝫ (ꝑ ꝓpriū natū) i.amoꝛe filij tui (ꝛ ſacro flamīe) i.amoꝛe ſpūs ſcti (q̄ xp̄s viuit tecū in nitida) i.mūda (ethera) i.ī celo (regnans ac moderans ſecula cūcta) i.oēs gentes exiſtentes in hoc ſeculo.

m Artyris ecce dies agathe uirginis emicat eximie.
Qua xp̄s eam ſibi ſociat: & diadema duplex decorat.

Prudēti⁹ q̄ huc hymnū ī honoꝛ bt̄e agathe cōpoſuit laudat deū q̄ tātā ꝯſtātiā ꝯtulit ſcē agathe v̄gi (Ecce) i.videte (dies agathe martyris eximie. i.magne (v̄gis emicat) i.valō ſplēdz (quo) ſ.die (xp̄s ſociat) i.ꝯiūgit (eā ſibi (vl̄ acceder̄ fecit eā ad ſe

(⁊ duplex dyadema) i. duplex corõa. ſ. martyrij ⁊ caſtitatis (decorat) i. honorat eã

Stirpe decens elegans ſpecie: ſed magis actibus atq; fide.
Terrea proſpera nil reputans: iuſſa dei ſibi corde ligans.

Decẽs) i. nobilis (ſtirpe) fuit ⁊ ꝓgenie (elegãs ſpecie) i. decens ⁊ cõueniẽs ⁊ pulchra facie (ſed magis pulchra actib⁹ (atq; fide) i. opib⁹ fidei. illa dico reputãs nil ꝑ nihilo ducens (terrea) i. terrena (ꝓſpera) i. terrenoꝝ ꝓſperitatẽ (⁊ ligãs) i. retinens (ſibi corde) i. mente (iuſſa) i. ꝑcepta dei.

Fortior hec trucibuſq; uiris: expoſuit ſua mẽbra flagris.
Pectore quã fuit ualido: torta mãmilla docet patulo.

Hec. ſ. agatha (fortior viris trucib⁹) i. crudelib⁹ (expoſuit ſua mẽbra) i. dedit (flagris) i. verberib⁹ ⁊ flagellis (mãmilla torta a carnificib⁹ docet) manifeſtat (patulo) i. apte (ꝙ) i. quãtũ ipſa agatha (fuit valido pectore) i. forti mẽte ⁊ corpore.

Delicie cui carcer erat: paſtor ouẽ petrus hãc recreat.
Inde gauiſa magiſq; flagrãs: cũcta flagella cucurrit ouãs.

Cui) agathe (carcer erat delitie) i. ꝑ deliciis vel loco deliciaꝝ (paſtor ouẽ petrus recreat) i. cõſolat᷑ (hanc ouẽ) i. agatham (⁊ inde gauiſa) i. leta (⁊ magis flagrãs) ſcȝ amore dei (currit) i. ſuſtinuit (cuncta flagella ouans) i. gaudens

Ethnica turba rogũ fugiens: huius & ipſa meretur opẽ.
Quos fidei titulus decorat: his uenerẽ magis premat.

Ethnica turba) i. gentilis vel pagana que iuxta ethnã habitauit (fugiẽs roguȝ) idest cõbuſtionẽ ipſa (turba mere᷑ opẽ) ipſius agathe. i. meruit auxiliũ (ergo deus ꝑmat magis ⁊ reſtringat venerẽ) i. luxuriã (his) i. oĩb⁹ (quos titul⁹) i. honor vl ſignũ (fidei decorat) i. honorat. Et nota ꝙ quodã tpe ethna cepit cõburere totã ciuitatẽ catanẽſium. ⁊ ideo pagani venerunt ad ſepulchꝝ ſancte agathe ⁊ acceperũt velũ ⁊ ꝓiecerunt in ignẽ: ⁊ ſtatim ignis extinctus eſt.

Iam renitens quaſi ſponſa polo: pro miſeris ſupplica dño.
Sic ſua feſta coli faciat: ſe celebrantibus ut faueat.

Tu ſtella (renitẽs) i. ſplẽdẽs (polo) i. i celo (q̃ſi ſponſa) xpi (ſupplica dño ꝓ miſeris) i. ꝓ nobis peccatorib⁹ (vt faciat coli) i. celebrari (ſua feſta ſic vt faueat) idest det auxilium celebrantibus ſe.

Gloria cũ patre ſit genito: ſpiritui prouide ſacro.
Qui deus unus eſt omnipotẽs: hãc memorũ faciat memorẽ.

Gloria ⁊ laus ſit genito) i. filio (cũ pr̃e ⁊ ſpũ ſctõ) i. trinitati (ꝓuide q̃ de⁹ vnus ẽ oĩps faciat hãc) ſcȝ agatham (memorẽ memoꝝ) ſuoꝝ noſtroꝝ q̃ ei⁹ feſtũ ⁊ memoriam celebramus meminerint ⁊ nos adiuuet ſuis ꝑcibus. Amen.

x ꝑe ſctõrũ decus atq; uirt⁹: uita & forma uia lux & ſal⁹.
Supplicũ uota pariterq; hymnũ: ſuſcipe clemẽs.

In hoc hymno q̃ ſcribi᷑ carmĩe ſaphico mixto adonico agit auctor d vita ⁊ habitu ſcti bñdicti. ⁊ d miracul᷑ ei⁹. ſ. d capiſterio fracto i puericia ſuo ſanato ⁊ d puero a latice tracto. Intẽdit rogare deũ q̃ ẽ vita ⁊ lux oĩuȝ fideliũ vt nr̃a vota ſuſcipiat et nr̃a pctã expellat ⁊ fauorẽ ſuũ tribuat ⁊ gr̃aȝ ſuã ꝯcedat meritis ſcti bñdicti. O xpe tu dec⁹) i. honor (atq; vt⁹ ſctõꝝ) q ꝑ te virtuoſi ſũt (⁊ vita) q ꝑ te viuunt (⁊ forma) q te imitari debẽt. vñ dixiſti. Ego ſuȝ via veritas ⁊ vita (via) q ꝑ te eunt ad pr̃eȝ (lux) q ꝑ te illuminan᷑ (⁊ ſal⁹) q ꝑ te ſalui facti ſunt. ⁊ tu qui talis es (o cle-

mēs) i.o miſericors (ſuſcipe vota ſupplicū) i.ſupplicātiū.⁊ (pariter hymnū.

Qui tuū dudū benedictū ad te attrahēſ mire ſegregaſti mūdo
Vt ꝓbra mūdi reprobare diſcens: te ſequeretur.

Qui attrahēs dudū) i.olī (tuū bn̄dictū ad te) ꝑ virtuoſa opa (ſegregaſti mire) id eſt mirabilit (mūdo) i.a mūdo.⁊ q̄re (vt diſcēs reprobare) i.ꝯtradicere vel ſper-nere (ꝓbra mūdi) i.pctā mūdi ⁊ iniq̄tates.⁊ (ſeq̄ret te) q̄ tu dixiſti. Qui ſeq̄t me nō ambulat in tenebris.ſed habebit lumen vite ⁊ miſericordie dicit dominus.

Cuius deuotū animū pueri: gratia preſtans fidei ualere.
Qua ualens mira precibus peregit: mente fideli.

Deuotū animū) i.religioſum (cuius pueri) i.bn̄dicti gr̄a fi dei de q̄ plenus erat ſan ctus bn̄dictus (p̄ſtās valere) ſ.poſſe (q̄ gr̄a fidei valēs) bn̄dictus pegit (mira) .i. miracula q̄ in dyalogoꝝ libro poſſunt inueniri .p (p̄cibus ⁊ mente fideli)

De hinc extēdēs pedē in remotis: ardua ſcādēs cruciari malēs.
Corpois artus iuuenilis ardens: caſto amore.

Dehic) i.deide (extēdēs pedē ī remotis locis) i.ĩheremo magis volēs (cruciari q̄ fouere (artus iuuenilis corpis) ⁊ q̄re.q̄ erat ardēs caſto amore dei (ſcandeēs id eſt aſcēdēs (ardua) i.excelſa (⁊ fuit malēs) i.magis volens (cruciari q̄ fouere artus) i.mēbra corpis iuuenilis: ⁊ q̄re: q̄ erat ardens caſto amore dei.

Gloriā patri reſonemus oēs: & tibi cōpar utriuſq3 ſemp.
Spiritus alme deus unus omni: tempore ſecli.

Oēs reſonemus) i.pſoluamus (gl'ieʒ) i.laudē p̄ri.⁊ (o alme) i.ſcē (ſp̄us cōpar) id eſt eq̄lis (vtriuſq3) ſ.p̄ris ⁊ filij.tu dico (vnus deus omni tp̄e ſecli reſonemus) id eſt pſoluamus (gloriā ſemp) .i.i omni tp̄e (tibi) i.ad honorem tui.

Imbuit poſt hinc hoīes beatos: regulis arctis animos retūdi.
Et iugo ſemper domini polorū: ſubdere colla.

Cōſtrue (ībuit) i.docuit vel īplevit (poſt hic) i.deinde (hoīes btōs) i.bonos vel benedictos (regulis arctis) i.ſtrictis (retūdi) i.refrenari aīos ſupbos (⁊ docuit ſubdere colla) i.mentē (ſemp iugo dn̄i poloꝝ) i.p̄ceptis domini.

Ex q̄bus maurꝰ ſedulus miniſter: gurgite ductū placidū puerū
Obſequens patri latice leuatū: equore traxit.

Ex q̄bus) ſ.diſcipulis ſcī bn̄dicti (maurus) ſ.ſctūs exiſtens (ſedulus miniſter) i. diligēs adminiſtrator ſancti benedicti (obſequens p̄ri) i.obediens p̄cepto patris (traxit) i.extraxit (equore) i.amari (pueꝝ) ſ.placidū diſcipulum ſancti benedicti (ductū gurgite) q̄ iā aq̄ ipm mergebat (leuatū latice) i.extractū ex aqua.

Huius o xp̄e meritis precamur: ut arceas irā tribuas fauorē.
Gratiā preſtans ueniāq3 nobis: mitis ad omnes.

O xp̄e p̄camur veniā meritis huius) ſcī benedicti (vt arceas) i.repellas a no-bis (iram ⁊ tribuas fauorē) i.auxiliū (p̄ſtans gr̄am) virtutū ⁊ veniam peccatoꝝ nobis.tu dico (mitis) i.ſuauis reſpiciendo (ad omnes)

Prebe oramus deus alme rector: fides ut nr̄a uitijs reſiſtat.
Atq3 uirtutū ſtudijs miniſtra: pectore puro.

O alme deus) id eſt ſancte (rector) id eſt gubernator (oramus) id eſt depreca-mur (prebe) nobis (vt fides noſtra reſiſtat viciis atq3 miniſtra ſtudijs virtutū

pectore puro. Gloria patri.

¶ Carmē ē dimetrū iābicū cacometrū. Canit̄ i quadrageſima ſi ieiunio. quod ē tēpus ad penitētiā pctōrū aptiſſimū.

i Am xp̄e ſol iuſticie: mentis dehiſcant tenebre.
Virtutū ut lux redeat: terris diem cū reparas.

In hoc hymno rogat auctor deū vt in hoc tp̄e tribuat nobis cor penitēs ⁊ quos lōganimitate pietas expectauit ſua benignitate ad ſe cōuertat (O xp̄e ſol iuſticie) ideſt ſplēdor pietatis (tenebre noctis) i. peccata nr̄e (mētis) ſ. cecitas (dehiſcāt) ideſt recedant (nunc) i. in hoc tp̄e (vt lux virtutū redeat) i. virtutes bonoꝝ operū in nobis redeant. ideſt reuertantur.

Da tempus acceptabile: & penitens cor tribue.
Conuertat ut benignitas: quos longa ſuffert pietas.

Da tp̄s acceptabile) cōgruū ad penitentiā quod ante paſſionē. ſcʒ in veteri teſtamento nō erat: quia oculus ꝓ oculo: ⁊ dens ꝓ dente dabat̄. modo aūt nō ſic (⁊ tribue nobis cor penitēs (vt benignitas) i. miſericordia tua (cōuertat) ſcilʒ ad ſe de peccato (quos) ſcilicet nos (longa pietas) i. manſuetudo tua (ſuffert) i. ſuſtinet.

Quiddamqʒ penitentie: da ferre q̄uis grandium.
Maiori tuo munere: quo demptio ſit criminum.

O chriſte da quiddā) i. paululum (penitentie ferre) i. agere nobis (quo) i. propt̄ quam penitētia .n (demptio) i. ablutio (criminū) ſit ⁊ hoc (tuo munere maiori) criminibus: quia delet crimina (licet) ꝓ q̄uis (grandium) i. magnoꝝ peccatoꝝ.

Dies uenit dies tua: in qua reflorent omnia.
Letemur in hac ut tue: per hanc reducti gratie

Vere debes dare penitētiam quia tua dies iudicij vel paſchalis feſtiuitas venit: quia nos ſumus in quos fines ſeculoꝝ deuenerunt dies. ſcʒ paſchalis (venit) ideſt accedit dies dico illa (in qua) ſcʒ die (omnia) ſcʒ mentes hominū (reflorent) ideſt micant virtutibus ideo (letemur in hac) die (vt) pro ſicut (reducti ſumus) i. redēpti (per hanc tue gratie) ideſt ad tuam gratiam ⁊ redemiſti nos. i. ſaluaſti

Te rerum uniuerſitas: clemens adoret trinitas.
Et nos noui per ueniā: nouum canamus canticū.

Et id (o clemēs trinitas) i perſonis ⁊ vnitas i eēntia (vniuerſitas reꝝ) .i. vniuerſe res (adoret te ⁊ nos facti noui ꝑ veniam) i. ꝑ tuam gr̄am (canamus canticum nouū) i. iubileū. eſt quod mente nec ore poteſt exprimi.

Preſta beata trinitas: concede ſimplex unitas.
Vt fructuoſa ſint tuis: ieiuniorum munera.

O btā trinitas p̄ſta) i. dōa ſ. trinꝰ deꝰ i ꝑſonis (⁊ o ſimplex vnitas) ſ. in ſubſtantia (ↄcede) i. iube (vt munera ieiunioꝝ) nr̄oꝝ (ſint fructuoſa) i. fructꝰ bonos ferētia tuis fidelibus (ieiunātibus) i. vt ieiunia nr̄a ſint acceptabilia ⁊ tibi placentia.

¶ Carmen eſt q̄le illud Primo dierū. Canitur a principio quadrageſimalis ieiunij: petit orationes noſtras exaudiri tempore illo quo per ieiuniū carnē maceramus.

a Vdi benigne conditor, noſtras preces cū fletibus.

In hoc ſacro ieiunio: fuſas quadragenario.

Materia huiꝰ hymni ē cōmēdatio ieiunij ⁊ hortat̃ nos ieiunare ⁊ deo ſeruire ⁊ i hoc tp̃e ieiunij i oꝛonibꝰ pluſq̄ i alijs diebꝰ iſiſtere: vt in die iudicij habeamꝰ vitā eternaȝ (O benigne ꝯditoꝛ) i. creatoꝛ oiuȝ reꝝ (audi p̃ces nr̃as cū fletibus) p̃ces dico fuſas (in hoc ſacro ieiunio quadragenario) .i. in numero .xl. dierum quibꝰ digne ieiunare debemus.

Scrutator alme cordium: infirma tu ſcis uirium.

Ad te reuerſis exhibe: remiſſionis gratiam.

Et q2 fundimꝰ p̃ces (o alme ſcrutatoꝛ) i. inquiſitoꝛ oiuȝ coꝛdiū noſtroꝝ: bene dico ſcrutatoꝛ. q2 (tu ſcis) i. cognoſcis (infirma viriū) q2 tu ſcis (exhibe) i. oſtēde vl̓ da gratiam remiſſionis tue (reuerſis) i. penitētibus ad te.

Multum quidem peccauimus: ſed parce confitentibus.

Ad laudem tui nominis: confer medelam languidis.

Bene dixi reuerſis q2 (peccauimꝰ multū q̇ꝺē) i. certe (ſȝ p̱ce) i. ꝯdōa (ꝯfitētibꝰ) pctā (⁊ ꝯfert) i. tribue (medelā lāguidis) i. medicinā peccatoribꝰ (ad laudem tui nominis) ideſt ad hoc vt nomen tuum laudetur.

Sic corpus extra conteri: dona per abſtinentiam.

Ieiunet ut mens ſobria: a labe prorſus criminum.

Et conferēdo medicinā (dona cōteri) i. minui p̱ abſtinentiā comeſtiōis (coꝛpꝰ) noſtrū extra ſe (ſic vt mens ſobria) i. abſtinens vl̓ modeſta (ieiunet pꝛoꝛſus) ideſt omnino (a labe) i. a putredine (criminum) i. peccatoꝝ.

Ecce tempus idoneum: medicina peccaminum.

Quibus deum offendimus: corde uerbis operibus.

In hoc hymno hortat̃ nos auctoꝛ vt ab oī pctō abſtineamꝰ ⁊ rogemꝰ deū cuȝ lachꝛymis ⁊ p̃cibꝰ: vt ip̃e remittat pctā nr̃a nobis ⁊ nos mūdet ab oī vicio. i. pctō (q̇bꝰ) ſ. pctis (offendimꝰ deū) ꝯtra nos (coꝛde) i. vana cogitatiōe (verbis) i. iniq̇s ſermonibꝰ ⁊ turpiloquijs (op̱ibus) i. pꝛauis ⁊ illicitis actibus.

Qui pius & propicius: nobis pepercit hactenus.

Ne nos cum noſtris perderet: tantis antiquitatibus.

Dico q̄ v̇bo ⁊ op̱e deū offendimꝰ (q̇) ſcȝ deꝰ exiſtēs (piꝰ ⁊ ꝑpiciꝰ) i. miſericoꝛs (⁊ pep̱cit nobis hactenꝰ) i. huculq3 (ne) ſ̃m mala nr̃a (nos) pariter (cū nr̃is iniquitatibus perderet) ſed ita (pepercit) vt mediante paterno auxilio ad ip̃ȝ veniamus: ⁊ āmodo in bonis operibus p̱ſeueremus.

Hunc igitur ieiunijs: cum precibus & lachrymis.

Multiſq3 bonis alijs: placemus deuotiſſime.

Et q2 pep̱cit nobis miſericoꝛdit̃ (placemꝰ) i. placatū nobis faciamꝰ (hūc) ſ. deū: ⁊ q̄uō (cū ieiunijs) i. cū abſtinētia cibi ⁊ potꝰ. ⁊ (cū p̃cibꝰ) i. cū oꝛonibꝰ aſſiduis. q2 ip̃e ait. Petite ⁊ accipietis. ⁊ alibi. Amē amē dico vobis q̇cq̇d oꝛātes petitis credite ⁊ fiet vobis (⁊ cum lachꝛymis) compunctionis. ⁊ (cum multis bonis alijs) placemus eum deuotiſſime) i. cum magna deuotione

Vt nos a cunctis ſordibus: purgans ornet uirtutibus.

Angelicis & cetibus: nos iungat in celeſtibus.

Dixi q̄ placemꝰ eū deuotiſſime vt ip̃e (purgās nos a cūctis ſoꝛdibꝰ) i. pctis (oꝛnet nos virtutibꝰ) ⁊ faciat nos p̱ſeuerare i eis (⁊ iungat nos i celeſtibus) ideſt in regno

celorum (angelicis cetibus) i. ſocietatibꝰ angeloꝝ.

Sit benedictus genitor: eiuſq; unigenitus.

Cum ſpiritu paraclito: in ſempiterna ſecula.

Genitor) i. deꝰ pr̃ ſit benedictꝰ (q3) ꝑ et (eius vnigenitꝰ) i. xp̃s q̃ ẽ filiꝰ vnicꝰ eiꝰ ſit benedictꝰ (cũ ſpũ ꝑaclito) i. cõſolatore in ſempiterna ſecula. Amen.

c Larum decus ieiunij: monſtratur orbi celitus.

Quod xp̃s auctor omniũ: cibis ditauit abſtinens.

In hoc hymno hortaẽ nos ꝛ admonet auctor ieiunioꝝ hũilitatẽ ꝛ auctoritatẽ hr̃e a xp̃o ꝛ efficaciã: ꝛ vt antiq̃ pr̃es moyſes ꝛ helias ꝯſecuti ſunt vitã eternã: ita cõſeq̃mur. Cõſtructio (Claꝝ decus ieiunij) i. cõmendabile ieiuniũ (monſtraẽ) i. datur (celitꝰ orbi) i. mũdo (qd̃) ieiuniũ (xp̃s auctor oĩu3) rexa (bſtinẽs cibis ditauit) i. ſanctificauit (vel auctor) i. factor oĩu3 reꝝ (ditauit) ieiunium.

Hoc moyſes charus deo: legiſq; lator factus eſt.

Hoc helyam per aera: curru leuauit igneo.

Hoc) i. ex hoc ieiunio (moyſes) cui data ẽ lex ĩ tabulis lapideis (factꝰ ẽ charꝰ lator) i. dator legis vel legiſlator (hoc helyã leuauit ĩ curru igneo ꝑ aera) i. ꝑ aerẽ ad celũ q2 helyas trãſgreſſus iordanẽ cũ ſocio ſuo heliſeo, dimiſſo pallio raptꝰ eſt curru igneo in celum: poſtea helyſeus reuerſus percuſſit iordanem cum pallio ꝛ aqua receſſit ꝛ tranſiuit ſicco veſtigio.

Hoc daniel myſteria: uictor leonum uiderat.

Per hoc amicus intimus: ſponſi ioannes claruit.

Hoc) i. ex hoc ieiunio daniel viderat myſteria: ꝛ hoc cognouerat ꝑ ſpm̃ ſcm̃ (victor) ideſt ſuꝑator (leonũ) ꝛ (ꝑ hoc) ſanctũ ieiuniũ (ioãnes amicꝰ intimꝰ ſpõſi) i. xp̃i fideliſſimus (claruit) ideſt clarus factus eſt.

Hec nos ſequi dona deus: exempla parſimonie.

Tu robur auge mentium: dans ſpiritale gaudium.

Et q2 iſti facti ſunt ſcti vel beati (O deꝰ dona nobis: vt nos poſſumꝰ hec ſeq̃) ꝑ exẽpla eoꝝ (parſimonie) i. abſtinentie cibi ꝛ potus (ꝛ tu auge robur) ideſt fortitudinem (mentium dans ſpiritale gaudium.

Preſta pater per filium: preſta per almum ſpiritum.

Cum his per euum triplici: unus deus cognomine.

O pater preſta) nobis hec ſc3 que ſupra orauimꝰ (per filiũ) i. amore filij (ꝛ per almum) ideſt ſpiritũ ſanctũ. tu dico exiſtens vnus deus (per euum) ideſt in eternũ (cum his) ſc3 filio ꝛ ſpũ ꝑaclito (triplici cognomine)

¶ Carmen ẽ quale illud Primo dierũ. Canitur a principio quadrageſimalis ieiunii. cõmemorata ieiunij ratione multipliciter dei miſericordiã atq; peccatorũ ueniã ĩplorat.

e Xmore docti myſtico: ſeruemus hoc ieiunium.

Deno dierũ circulo: ducto quater notiſſimo.

Materia huiꝰ hymni eſt cõmendatio ieiunij ꝛ hortaẽ nos ieiunare ꝛ deo ſeruire hoc tp̃e ieiunij in or̃onibꝰ ꝛ bonis oꝑibꝰ pluſq̃ alijs diebꝰ vt inde habeamꝰ vitam eternã. O fratres (ſeruemꝰ hoc ieiuniũ) in quo modo ſumꝰ. ſ. caſte ꝛ honeſte (nos docti) i. inſtructi (ex more) i. ex conſuetudine (myſtico) i. figurato. ieiunium dico

(ductū notiſſimo circulo) i. reuolutiōe (quater deno dierū) i. ꝑ quadraginta dies. vel ductu) ſcilicet circulo.

Lex & prophete primitus: hoc pretulerūt poſtmodū.

Chriſtus ſacrauit omniū: rex atq; factor temporū.

Lex data ꝑ moyſen (& ꝓphe) ſ. helias & alij (ꝑtulerūt ꝑmit9 hoc) ieiuniū (& xp̄s ſacrauit) illō (poſtmodū) i. poſtea q2 ꝑ .xl. dies ieiunauit donās nobis exemplū. vt tpe ieiunij valeam9 redimere toti9 anni dep̄dita tp̄a ꝑ opa nr̄a praua ieiunando ꝑ .xl. dies & a malis abſtinēdo. & bene debem9 ieiunare: q2 ꝓphe ieiunauerūt. & (xp̄s rex atq; factor oīum tempoꝝ ſacrauit) illud ieiunium.

Vtamur ergo parcius: uerbis cibis & potibus.

Somno iocis & arctius: perſtemus in cuſtodia.

Et q2 ꝓphe & poſtea xp̄s cōſecrauit hoc ieiuniū (vtamur ergo ꝑci9) i. tēperantius q̄ in alijs dieb9 (verbis) malis (& cibis & potib9) i. a ſupfluitate cōmeſtiōis & ebrietate abſtineam9: q2 mediante crapula i pctis labimur. & vēter mero eſtuans d' facili fumeſcit i libidinem. & non ſolū iſtis vtamur parci9: ſed etiā (iocis) illicitis (et ſomno) i. dormitiōe. & (arcius) i. ſtricti9 (ꝑſtem9) i. ꝑſeuerem9 i cuſtodia aie nr̄e.

Vitemus autē peſſima: que ſubruunt mentes uagas.

Nullūq; demus callido: hoſti locū tyrannidi.

Dico q̄ relictis vicijs ꝑſtem9 in cuſtodia virtutū (& vitem9) i. abijciam9 a nobis (aūt peſſima) i. pctā vel ꝑua opa (q̄ ſubruūt mētes vagas) i. aggrauāt (q3) pro et dem9 vllū locū) i. vllā cāz nocēdi (tyrānidi) i. crudelitati (callido hoſti) i. diabolo

d   Icamus omnes cernui: clamemus atq; ſinguli.

Ploremus ante iudicē: flectamus irā uindicē.

In hoc hymno hortat' auctor vt rogem9 deū ꝑcib9 & lachrymis vt ipe auertat a nobis irā ſuā & remittat nobis delicta nr̄a. Nos (oēs cernui) i. iclinati & hūiles (dicam9) i. cōfiteamur. ſ. pctā nr̄a (& ſinguli) i. qlibet nr̄m (clamemus) i. vociferemus ꝓ venia (& ploremus) i. defleam9. ſ. peccata nr̄a (ante iudicē) i. xp̄m: q eſt futurus iudex iudicare viuos & mortuos & ſeculū per ignē. & quare dico q̄ clamem9 ſc3 vt (flectam9 iram vindicem) i. iracundiam vindicantē & vindictam accipientem de commiſſis peccatis.

Noſtris malis offendimus: tuā deus clementiā.

Effunde nobis deſuper: remiſſor indulgentiā.

O de9 nos offendim9) i. irritauim9 (tuā clemētiā) i. tuā benignitatē (nr̄is mal') idest carnalib9 opib9: & q2 tu pi9 & miſericors es: & dixiſti nolo mortē pctōꝝ ſ3 vitā3. & vt ꝯuertant' & viuant ꝑ cordis cōpūctionē (o remiſſor) i. ꝯdonator delictoꝝ (effūde) i. emitte nobis (deſup) i. de ſupno ſolio (indulgentiam peccatoꝝ.

Memento q̄ ſumus tui: licet caduci plaſmatis.

Ne des honorē nominis: tui precamur alteri.

Et mittere debes de celo nobis veniā: q2 nos redemiſti ſanguie tuo. & iō memento o dn̄e (q2 tui ſum9) redēpti (licet) ꝓ q̄uis (caduci plaſmatis) i. fragilis nature: q2 de limo terre (& p̄camur) te dn̄e (ne tu des) i. ꝑmittas (alteri) i. inimico humani generis (honorē nois tui) ſ. nos. q2 nole tuo xp̄e. xp̄iani vocati ſumus.

Laxa malū quod geſſimus: auge bonū quod poſcimus.

Placere quo tandē tibi: poſſimus hic & perpetim.

Et q: alter nõ debet occupare honorẽ nois tui rogam⁹ te (lara) i. dimitte nobis (malũ) i. pctm̃ (qð geſſim⁹) i. qð male ꝑpetrauim⁹ (ꝛ auge) i. augmẽta (bonum quod póſcimus) a te (quo) ꝓ vt (poſſimus) i. valeamus (placere tibi tandem) ſdeſt hic in pſenti. i. in cõſpectu tuo (ꝛ ꝑpetim) i. penniter.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierũ. Canitur in quadrageſimali ieiunio a dñica in paſſione. Cõmemorata chriſti paſſione crucẽ maximis laudibus proſequitur.

Exilla regis prodeunt: fulget crucis myſteriũ.
Quo carne carnis conditor: ſuſpenſus eſt patibulo.

Materia hui⁹ hymni ẽ talis: vt dicit btũs ambroſi⁹. Paſſio dñi venit: q: venit: debem⁹ ð paſſiõe aliqð agere: ꝛ q: debemus ð paſſiõe aliqð dicere. ergo dicam⁹ De xilla regis vexilla dñi ſunt iſta. baptiſm⁹ ð quo ipe dicit. Niſi qs renat⁹ fuerit ex aq̃ ꝛc. Itẽ vexilla ſunt corpus ꝛ ſanguis ei⁹. Dñ ipe dicit. Niſi manducaueritis carnẽ filij hois ꝛc. Cõſtrue (vexilla) i. ſigna (regis) i. xpi (ꝓdeũt) i. apparẽt (myſteriũ) ſdeſt ſacrificiũ ſ. paſſio xpi (crucis fulget) q: expugnauit diabolũ quo myſterio (cõditor) i. creator carnis (ſuſpẽſus eſt patibulo) ꝛ hoc carne ꝓ humane genere. vel in carne ſua propria.

Confixa clauis uiſcera: tendens manus ueſtigia.
Redemptionis gratia hic imolata eſt hoſtia.

Ego dixi ꝙ xp̃s ſuſpẽſus ẽ patibulo) i. cruce: ꝛ iõ xp̃s (imolata ẽ hoſtia (vel talis ẽ lr̃a. ſ. i ara crucis (grã redẽptiõis) i. ſaluatiõis hũani generis (tẽdẽs) i. extẽdens (manus) ſcilicet ſuas in cruce ꝛ tendens (veſtigia ſanguinis ipſius ꝛ per hoc notat ꝙ ſanguis fluxerat per totum corpus ipſius (tendens) dico viſcera numeralia q: in tantũ fuit extẽſus xp̃s in cruce ꝙ oia mẽbra ipſius poterant numerari (confixa) i. pforata (clauis) Claui enim ſunt poſiti in manibus ſuis ꝛ pedibus: ꝛ lancea i latere: ꝛ exinde exiuit ſanguis ꝛ aq̃: exinde dico manauit ſanguis redemptiõis ꝛ aq̃ baptiſmatis ex q̃bus nos xp̃iani regeneramur i fonte ꝛ in ſacro baptiſmate.

Quo uulneratus inſuper: mucrone diro lancee.
Vt nos lauaret crimine: manauit unda ſanguine.

Ecce myſteriũ crucis fulget ꝑ totũ mũdũ: q: ꝑ crucẽ habemus altare. ꝑ corp⁹ xp̃i hoſtiã. ꝛ ꝑ ſanguinẽ vinũ. ꝛ ꝑ ſudorẽ aquã: ex q̃bus ſacrificiũ facim⁹ ſingularit̃. q: ex imolatiõe crucis ſibi fit altare. ꝛ iõ ꝑ crucẽ habem⁹ altare i quo ſacrificam⁹ (quo) i. i quo patibulo (vulneratus iſup) i. ſup clauos (mucrone) i. acumine (lancee dire) i. crudeſ. ꝛ ad qð ad hoc ſcʒ (vt nos lauaret crimine) i. peccato (vnda) i. aqua (manauit) i. defluxit cum (ſanguine.

Impleta ſunt que concinit: dauid fidelis carmine.
Dicendo nationibus: regnauit a ligno deus.

Et eo ꝑ ꝑpetrata ſũt q̃ ſcripta ſũt ð xp̃o ꝑ pphas. vñ ipe ſumẽs acetũ i cruce cũ ſpõgia dixit: ɔſumatũ ẽ (q̃ dauid cecinit. i. pphauit (fidelicarmie) i pſalterio ſũt ipleta iſta (dicẽdo natiõib⁹) i. gẽtib⁹ diuerſis (de⁹ regnauit a ligno) i. a paſſiõe ſurrexit

Arbor decora & fulgida: ornata regis purpura.
Electa digno ſtipite: tã ſancta mẽbra tangere.

Et q: pepẽdit i cruce poſſumus ꝓferre vocẽ admiratõnis O q̃ntũ fuit ornata (arbor decora) i. pulchra (ꝛ fulgida) i. ſplẽdida (ornata) i. decora (purpura regis) i. purpureis mẽbris xp̃i. Arbor dico (Electa tangere) i. ſubſtinere (tam ſancta mẽ

bra digno ſtipitie) i.ſancto trunco.

Beata cuius brachiis: ſecli pependit preciū.

Statera facta corporis: predáq; tulit tartari.

Vere beata fuit arbor vel crux in q̄ pepēdit p̄ciū mūdi ſcʒ xp̄s (brachiis) i.corni b⁹ (cui⁹) i.crucis (p̄ciū ſecli) intus (pepēdit) Arbor dico (ſtatera) i.libera (cor poris xp̄i) tulit p̄dā tartari. Naʒ deſcendēs dn̄s de cruce ad tartarā nullum d̄ ſuis ibi reliquit. In hoc loco ſermo dirigitur ad crucem.

O crux aue ſpes unica: hoc paſſionis tēpore.

Auge piis iuſticiá: reiſq; dona ueniam.

Et quia es ſtatera facta (O crux aue) i.ſalue. tu dico (vnica ſpes) nr̄a (auge) i. multiplica (iuſticiā piis) i.pietatem habentib⁹ (hoc tp̄e paſſionis ꝛ dona veniaʒ) id eſt remiſſionem peccatoꝝ. ſcʒ (reis)

Te ſumma deus trinitas: collaudet omnis ſpiritus.

Quos per crucis myſteriū: ſaluas rege per ſecula.

Et q2 nos redemiſti ſanguine. ideo (o ſumma trinitas de⁹) om̄s (oīs ſpūs collau det te ꝛ quos) ſ.hoīes ꝑ (myſteriū crucis) i.ꝑ paſſionē (ſaluas) i.liberas (rege ꝑ ſecula) cuncta.

¶ Carmen eſt dimetrū iābicū cacometrū. Canitur in quadra-geſimali ieiunio a dn̄ica in paſſione. Narrat quēadmodū pro redēptiōe generis humani xp̄s natus atq; paſſus ē.

P Ange lingua glorioſi: preliū certaminis.
Et ſuper crucis tropheū: dic triūphū nobilē.
Qualiter redemptor orbis: imolatus uicerit.

Hymn⁹ iſte cōtinuat̄ ſupiori: dixerat eni ꝙ dn̄s poſit⁹ fuit i cruce ꝛ lat⁹ ei⁹ ꝑfora-tū. ꝛ ſic dep̄camur eū ꝙ ſicut mortuus ē. i. ſicut corp⁹ aſſumpſit i virgīe: ꝛ in cruce mortificari paſſus ē ꝑ nr̄a redēptiōe: ꝛ ad iferna deſcēdit cū diabolo pugnauit. et eū ſupauit: ſic faciat nos vincere cūcta nobis aduerſantia. ſcʒ diabolū ꝛ mūdū ꝛ cō cupiſcētiā ei⁹. ꝛ domeſticū inimicū. ſ. carnē: de q̄ d̄r Quāto familiaris magis eſt pe ſtis: tanto piculoſior (O ligua pāge) i.manifeſta (p̄liū certamis glorioſi) i. victo-riā quā xp̄s obtinuit moriēdo ſm carnē qn̄ vicit mortē morte ſua. Vnde ip̄e ait. O mors ero mors tua ꝛc (ꝛ ſup tropheū) ſ. de victoria (crucis dic triūphū nobileʒ) de inimicis fugatis (q̄lit̄ redēptor) i.liberator (orbis) i.totius mūdi (imolatus) i ara crucis (vicerit) i.vicit diabolū. Et nota ꝙ ante paſſionē xp̄i diabol⁹ duas ma-nus. i. duas poteſtates. ſcʒ in corpore ꝛ in aīa hominis habuit: q2 quoſdam in cor-pore ꝛ i aīa: quoſdam tm̄ in anima trahebat poſt ſe: ſed modo poſt paſſionē vnam habet. ſcʒ de duabus poteſtatibus amiſit vnam.

De parētis ꝑtoplauſti fraude fcā cōdolēs qn̄ pomi noxial' morte morſu corruit: ip̄e lignū tūc notauit: dāna ligni ut ſolueret

In hoc loco apoſtrophat ſe auctor: ſi aliq̄s forte diceret q̄re fuit immolat⁹ xp̄s: rn̄ deo ſic q2 ꝯdoluit d̄ deceptiōe p̄mi parētis. ſ. ade (xp̄s ꝯdolēs de fctā fraude parē-tis) nr̄i ade (ꝑthoplaſti) i.p̄mi formati (qn̄ corruit) p̄m⁹ parēs (morte) i. i mor tem. ꝛ hoc (morſu vetido pomi noxialis) i.nociui (ip̄e) xp̄s (tunc notauit) p̄ordi-nando ſignauit (lignum) ſue crucis (vt ſolueret) i.recuperaret (damna ligni) i. que venerant (ꝑ lignū) i.pomū vetidum.

Hóc op⁹ nr̃e ſalutis: ordo depopoſcerat: mlʼtiformis ꝑditoris
Ars ut artẽ falleret: & medelá ferret inde: hoſtis unde leſerat.

Bñ dico ꝙ xp̃s tũc notauit lignũ vt ſolueret dãna ligni: q: nullo alio modo poteramus recuꝑari ⁊ hoc aggredit̃ dicere (Ordo ſalutis nr̃e depopoſcerat hoc op⁹) ſ. vt de⁹ carnẽ ſumeret ⁊ patibulũ crucis ſubiret: ⁊ ꝑ lignũ dãna ligni ſoluerent̃ (vt ars) i. de⁹ q̃ ẽ artifex oĩuz rex (falleret) i. deſtrueret (artẽ multiformis ꝑditoris) i. diaboli. ⁊ vt xp̃s (ferret medelã) i. ſalutẽ oĩuz gẽtiũ (inde) i. ex illa re. ſ. a ligno (vñ) idest de quo ligno (hoſtis) ideſt diabolus (leſerat) i. nocuerat.

Quãdo uenit ergo ſacri: plenitudo tp̃is: miſſus ẽ ab arce pr̃is
Natus orbis cõditor: atq3 uẽtre uirginali: caro fact⁹ ꝓdijt.

Ergo qñ.) i. poſtq̃ (plenitudo tp̃is) i. qñ vltia etas (venit) i. vt de⁹ ſacrificaret filiũ (ꝯditor orbis) i. xp̃s (nat⁹ miſſus ẽ ab arce) patris (i. mũ. dũ (atq3 fact⁹ caro) vel carnalis (ꝓdijt) i. exiit (d̃ vẽtre) virgiali. Et nota ꝙ ſicut flos ſine macula pulcher ⁊ olẽs ⁊ ſuauis naſcit̃: ita xp̃s ſine ſemie ⁊ ſine crimie d̃ vẽro virgis marie ꝓdijt

Vagit infans inter arcta: poſitus p̃ſepia: mẽbra pãnis iuoluta.
Virgo mr̃ alligat: & manus pedeſq3 crura: ſtricta cingit faſcia.

Infans) i. xp̃s (poſit⁹ int̃ arcta) i. anguſta (p̃ſepia vagit) i. plangit. Et nota ꝙ vagire eſt ꝓpriũ pueroꝝ (virgo) maria mater ſua (alligat mẽbra) ſua (inuoluta pãnis ⁊ faſcia) ideſt vitella (cingit pedes ⁊ manus ⁊ crura ſtricta.

Gloria & honor deo: uſq3 quo altiſſimo: una pr̃i filioq3.
Inclyto paraclito: cui laus ẽ & poteſtas ꝑ eterna ſecula.

Gloria ⁊ honor ſit vſq3 quo altiſſimo deo vna) ideſt ſimul (patri ⁊ filio inclyto) ideſt glorioſo (paraclito) i. ſpiritui ſancto ſit laus ⁊ gloria ſimiliter coeterna eq̃lis ⁊ maieſtas ⁊ tribus ꝑſonis ⁊ vni deo (cui laus ẽ ⁊ poteſtas ꝑ eterna ſecula. Amẽ.

Carmẽ ẽ ſilʼe dimetro iãbico. canit̃ tp̃e ieiunij dñica i paſſiõe cõmemorata xp̃i paſſiõe cõuertit ſe ad laudes crucis i q̃ paſſus ẽ.

l Vſtra ſex q iã pacta: tẽp⁹ iplẽs corpis: ſe uolente nat⁹ ad
hoc. paſſiõi dedit⁹: agn⁹ i cruce leuat̃: imolãdus ſtipite.

Nota ꝙ luſtꝝ d̃r ſpaciũ. v. ãnoꝝ. ⁊ d̃r a luſtrãdo eo ꝙ romã illuſtrabãt̃ ꝑ ſpaciũ. v. annoꝝ totã romã ⁊ nos ſilr̃ ꝑ q̃nq3 etates d̃bem⁹ illuſtrare totã romam. ſ. ſctãz eccleſiam vincẽtem inimicos. ⁊ etiam luſtrũ dicitur obſcurũ latibulũ ferarũ. ſ. cubile ferarum Item luſtrũ dicitur lupanar meretricũ. ⁊ in vtraq3 ſignificatione dicitur a luſtro. as. per contrariũ: quia parũ illuſtrat̃. i. illuminatur. Hymn⁹ iſte ſic cõtinuat̃. xp̃s carnalit̃ erat. xxx. annoꝝ cũ eẽt dedit⁹ paſſioni Luſtra ſex ⁊c. Et nota accuſatiui vel ablatiui caſus pñt ibi legi. Ablatiui ſic legunt̃. xp̃s q̃ ẽ iplẽs tp̃s. i. etatẽ corpis hũani ſex luſtris iã pactis. ⁊ text⁹ põt h̃re luſtris ſex q̃ iaz pactis. Frequẽtius tñ ẽ vt accuſatiui ibi legant̃ ſic (xp̃s q̃ eſt implẽs temp⁹) i. etatem corporis humani. ſ. per ſex luſtra (iã pacta natus ſe volente) i. ſponte natus (ad hoc) vt pateretur (agnus) i. xp̃s ſine macula (deditus paſſioni leuatur in cruce) a iudeis (immolãdus) ideſt ſacrificandus (ſtipite) ideſt ligno.

Hic acetũ. fel. arũdo: ſputa. claui. lãcea: mite corp⁹ ꝑforat̃
Sãguis unda ꝓfluit. terra. põt⁹. aſtra mũd⁹. quo lauant̃ flumie.

Hic) i. i cruce dederũt ei (fel ⁊ acetũ. vel) id mixtũ aceto (⁊ arũdo) i. calam⁹ traditur ei i ſignũ deriſionis ꝓ ſceptro ⁊ p̃ter hec (ſputa) adhibita ſunt ei (corpus mite i. ſuaue (ꝑforat̃ clauis ⁊ lancea) ⁊ inde (ſanguis ⁊ vnda) i. aq̃ (ꝓfluit) i. exiuit d̃ cor-

pore eiꝰ (quo flumie) i. ꝑ q̃ ſanguis effuſiõe (t̃ra) i. hũileſ (põtꝰ) i. fluctuãtes vicio (aſtra) i. iuſti (⁊ mũdꝰ) i. mũdani (lauantur) i. purganť. per aquã debemꝰ intelligere baptiſmuʒ. per ſanguinem criſma. Et quidam dicunt ꝙ angeli boni purgati ſunt de labe quam habuerunt de illis qui ceciderunt: vt lucifer ⁊ ſui complices. ⁊ ideo dicit aſtra.

Crux fidel' int̃ oẽs arbor una nobil': nulla ſilua talẽ ꝓfert. frõde flore germine: dulce lignũ dulces clauos: dulce põdꝰ ſuſtinet.

Et q: redemit nos ĩ cruce leuatꝰ oẽs debemꝰ clamare (O crux fidelis arbor int̃ oẽs vna) i. ſola (nobilis) q: nulla ſilua ꝓfert talẽ) arborẽ (frõde) i. ꝓtectõe (flor̃) i. decore (germie) i. fructu vel radice (vel flore) i. xp̃o q̃ vocatꝰ ẽ flos a ꝓphetis: q: ſicut flos ꝓcedit ſine feditate vel aliq̃ putredie: ita xp̃s ex vtero virginis ꝓceſſit ſine aliquo pctõ (dulce lignũ) fuit illõ quod ſuſtinet dulces clauos xp̃i (⁊ dulce pondus) idest chriſtum.

Flecte ramos arbor alta: tẽſa laxa uiſcera: & rigor lẽteſcat ille. Quẽ dedit natiuitas: ut ſupni mẽbra regis: miti tẽdas ſtipite.

Et ꝓciũ mũdi pepẽdit ĩ te. iõ (o arbor alta (flecte) i. hũilia (ramos) i. brachia crucis (laxa) i. relaxa (viſcera xp̃i tẽſa) i. extẽſa ĩ te (⁊ ille rigor) i. duricia (lẽteſcat) i. molleſcat (queʒ) rigorem (natiuitas) i. natura dedit tibi (vt tendas ſtipite) i. in cruce (miti) i. humili (membra ſuperni regis.

Sola digna tu fuiſti: ferre ſecli ꝓciũ: atqꝫ portũ ꝓparare: nauta mũdo naufrago: quẽ ſacer cruor ꝑunxit: fuſus agni corꝑe.

Tu ſola fuiſti digna ferre ꝓciũ ſecli) i. ſuſtiere illũ q̃ fuit ap̃ꝓciatꝰ triginta argẽteis (atqꝫ ꝓpare portũ) q̃ſi (nauta mũdo naufrago) i. ꝑiclitãti. i. hoĩbꝰ periclitantibus (quẽ) mundum (ſacer cruor) i. ſanctus ſanguis (perunxit) i. mundauit. ille dico (fuſus corpore agni.

c Horus noue hieruſalem: noua melos dulcedine. Promat colens cũ ſobrijs: paſchale feſtũ gaudijs.

Metꝫ ẽ iãbicũ: auctor ẽ ambroſiꝰ ⁊c. Materia huiꝰ hymni ẽ iuitare nos ad laudẽ feſti paſchalis cũ militauerimꝰ cõtra diabolũ. dicit ergo Chorꝰ noue ⁊c. Notãduʒ ẽ ꝙ ꝓmo vocabať ciuitas illa iebꝰ. ſecũdo iebuſalẽ. tertio ſalẽ. q̃rto hieruſalem ꝑ qđ ſignificať multiplex hoĩs ſtatꝰ. Iebꝰ enĩ interꝓtať cõculcamen. ⁊ hoc ẽ qñ aliq̃s in adoleſcẽtia intõlus efficiť. Iebuſalẽ interꝓtať pax cõculcatiõis: ⁊ hoc ẽ qñ aliq̃s habitat ⁊ delectať ĩ ꝓdictis. Salẽ iterꝓtať pax ⁊ hoc ẽ qñ aliq̃s reuerſus ẽ a vicijs. Hieruſalẽ iterꝓtať viſio pacis. ⁊ hoc eſt qñ aliq̃s frueť celeſti gaudio. Vñ hoc nomen hieruſalẽ q̃ttuor modis accipiť ad lr̃aʒ. Hieruſalẽ ẽ illa ciuitas paleſtie. Anagogice hieruſalẽ ẽ eccleſia triũphãs. ſ. chorꝰ celeſtis p̃rie. In hoc loco accipiť ſic (Chorus noue hieruſalẽ) i. noue aie. ſ. cuiuſlibet hoĩs bene ĩnouati ⁊ purgati a vicijs (ꝓmat noua dulcedie) i. dulce melos. Melos dr̃ a mel: q: ſicut mel fit ex diuerſis generibꝰ rex: ita melos ẽ qđ fit ex diuerſis notulis nouũ. Vñ Cãtate dño canticũ nouũ. Mel dr̃ a mulcẽdo. vñ ꝓhibebať ĩ lege ꝙ nemo ĩ ſacrificio poneret mel ſʒ ſꝑ ſal Mel enĩ fit ex diuerſis generibꝰ rex. Homo nõ dʒ eſſe diuerſus ſʒ vniformis ĩ bono. vñ vinũ ⁊ ſiceraʒ nõ bibet. Etiaʒ ſumiť hic vinũ in mala ſignificatiõe. vinũ fit ex vno gñe rex illi bibũt q̃ tale q̃d faciũt ſꝑ qđ niſi ſit rep̃hẽſibile. Sicera fit ex diuerſis generibꝰ rex q̃ duo mixta vnũ corrũpit aliud. vt de ceruiſia aut granuʒ corrumpit aquaʒ aut aq̃ granũ. Ille enĩ bibit ſiceraʒ q̃ facit aliq̃d qđ videť de genere bonoruʒ cũ non ſit (chorus) dico colens feſtũ paſchale (cuʒ gaudijs ſobrijs) conuenit ad corpus. vnde Sobrie ⁊ iuſte ⁊ pie viuamus in hoc ſeculo. iuſte quo ad proximum: pie quo ad deum: ſobrie quo ad nos metip̃os.

Quo chriſtus inuictus leo: dracone ſurgens obruto.
Dū uoce uiua perſonat: a morte functos excitat.

Quo) ſ. feſto paſchali (xp̄s iuict⁹ leo) vt narrat fiſiolog⁹. Sicut leo rugito ſuo reſuſcitat catulū poſt triduū. ita pr̄ filiū q̄re dict⁹ ē leo. ille dico (ſurgēs dracone) i. diabolo (obruto) i. lapſo (dū viua voce pſonat) vt genimina viperarum. vnde docuit nos fugere a vētura ira. Vel generalit̄ pōt legi de angelis q̄ viua voce reſuſcitabūt mortuos ad iudiciū excitat (functos a morte) ſm primaʒ lr̄aʒ (a morte) i. a mortali pctō. ſm aliam litteraʒ (a morte) quam oīs homo habebit.

Quam deuorarat improbus: predam refudit tartarus.
Captiuitate libera: ieſum ſequuntur agmina.

Ipe. ſ. de⁹ (refudit) i. retro fudit vel reddidit (p̄daʒ queʒ tartar⁹) i. īfern⁹ (improbus) i. īſatiabilis (d̄uorarat) i. ad ſe traxerat (captiuitate libera) i. aīe ſctōꝝ (libera agmina ſequunt̄ ihm̄) vñ illud quocunq3 pergis ⁊c.

Ipm̄ canendo ſupplices: regem precemur milites.
Vt in ſuo clariſſimo: nos ordinet palatio.

Nos ſupplices) i. hūiles (p̄camur ipm̄ regē) i. xp̄ʒ nos dico milites p̄cemur in ip̄ regē cū p̄ce ⁊ laudib⁹ (vt ordinet nos) in ſuo clariſſimo palatio) i. in celo int̄ ſctōs. vnde in euangelio. In domo pr̄is mei manſiones multe ſunt.

Per ſecla mente neſcia: patri ſupremo gloria.
Honorq3 ſit & filio: ſpiritui paraclito. Amen.

Gloria ſit pr̄i ſup̄mo) i. excelſo (pſecla) i. p ſecl̄a. ⁊ ē ibi ſincopa gl̄ia dico (neſcia mēte) deſt incomp̄henſibilis poſſibilitate humana. vnde Deus regnabit in eternuʒ ⁊ vltra (⁊ honor ſit) ſcʒ patri cū filio ⁊ ſpiritui pacliro. Amen

¶ Carmen eſt dimetrū iambicū cacometrū. Canitur tempore paſchalis reſurrectionis, cōmemorat beneficia que ex chriſti paſſione atq3 reſurrectione accepimus.

O Rex eterne domine: rerum creator omnium.
Qui es & ante ſecula: ſemper cum patre filius.

Omnes iſti hymni habent vnam materiaʒ ⁊ vnā intentionē. quia de paſſione xp̄i ⁊ de reſurrectiōe tractant. Oſtendit eni ꝙ ſicut mortu⁹ eſt ꝑpter delicta noſtra: ſic ⁊ reſurrexit ꝑpter iuſticiam ⁊ iuſtificationē noſtram. ⁊ contulit nobis veruʒ paſcha. i. tranſitum de terra ad celum: de inferno ad paradiſum. Item rogat vt ſua reſurrectio ſit noſtra redemptio. et in paſchali tempore vel gaudio. ideſt in die iudicij defendat nos a periculo mortis. ideſt a damnatione. Vel materia hui⁹ hymni eſt vt deum deprecemur vt ſicut ille plaſmauit adam ⁊ accepit corporis ei⁹ formam vt nos redimeret a poteſtate diaboli ⁊ iūgeret nos deo patri ita liberet nos ab omni delicto in hoc paſchali gaudio. O (domine eterne rex) q2 in omni tp̄e es rex regum. tu dico (creatori) oīum rerū (⁊ qui ſemp̄ es filius cum patre ante ſecula) i. ante mundi conſtitutionem.

Qui mundi in primordio: adam plaſmaſti hominem
Cui tue imagini: uultum dediſti ſimilem.

Qui plaſmaſti) hominē vel formaſti de nihilo (in primordio) i. in principio mundi (cui) i. ade (dediſti vultū ſimilē) i. mentē ſimilē p̄ rationem (tue imagini) i. tue forme. vnde. j. gen̄. Formauit deus hoīeʒ ad ſimilitudinē ſuam.

Quem diabolus deceperat; hoſtis humani generis.
Cuius tu formam corporis: aſſumere dignatus es.
Quē) adā. ſ. (diabol⁹ hoſtis) i. inſidiator (hūani generis) vel hoſtis quia nos in adaꝫ deceperat. ideo (tu formaꝫ) ade (dignatus es aſſumere) vt ſic nos redimeres. ꝛ hoc eſt cuius ade dignatus es aſſumere corporis formam.
Vt hominem redimeres: quem ante iam plaſmaueras.
Et nos deo coniungeres: per carnis contubernium.
Dico ꝙ dignat⁹ es formaꝫ ſerui accipe ad hoc (vt redimeres hoieꝫ) ſ. adaꝫ ꝛ alios (quē) hoiem (iaꝫ ante plaſmaueras) ꝛ nos redimendo (ꝯiūgeres deo) patri (ꝑ ꝯtuberniū) i. ꝑ vnionē vel ꝑ habitaculū vel ꝑ ꝯiūctiōeꝫ (carnis) i. hūanitatis
Quem editum ex uirgine: paueſcit omnis anima.
Per quem & nos reſurgere: deuota mente credimus.
Quē editū) i. natū (ex virgīe) maria (oīs aīa) i. oīs ſpūs rōnal̃ (paueſcit) i. miral̃ (ꝑ quē credim⁹ reſurgere nos) dū veneris iudicare viuos ꝛ mortuos d̾uota mēte
Qui nobis per baptiſmum: donaſti indulgentiam.
Qui tenebamur uinculis: ligati conſcientie.
O tu xp̄e (qui dōaſti nobis) i. oībus credētibus pie ꝛ ꝗ̄ (idulgētiā) origīalis peccati. i. remiſſionē (ꝑ baptiſmū) qui tenebamur ligati vinculis cōſciencie.
Qui crucem propter hominem: ſuſcipe dignatus es
Dediſti tuum ſanguinem: noſtre ſalutis precium.
Qui dignat⁹ es ſuſcipere crucē) i. paſſionē crucis (ꝓpt̄ hoieꝫ: ꝛ dediſti tuū ſanguinem p̄ciū noſtre ſalutis) q꞉ cū ſanguine tuo emiſti nos ꝛ redemiſti.
Queſumus auctor omnium: in hoc paſchali gaudio.
Ab omni mortis impetu: tuum defende populum.
Et q꞉ tot ꝛ tāta feciſti ꝙ nos a morte liberaſti. iō (o auctor oīuꝫ reꝝ (q̄s) i. rogam⁹ te (i hoc paſchali gaudio) i. tua reſurrectiōe (d̾fende) i. ꝓtege (ppl̄m tuū) a morte eterna iā redēptū (ab oī mortis ipetu) i. ab oī ꝑiculo ne d̾nuo ī mortē corruam⁹
¶ Carmen eſt dimetrū iambicū cacometrū. Et canit̃ tempore paſchalis reſurrectionis. Cōmemoratis his que in reſurrectione xp̄i cōtigerūt. petit corda nr̃a ab illo poſſideri.

a Vrora lucis rutilat: celum laudibus intonat.
Mundus exultans iubilat: gemens infernus ululat.

Materia hui⁹ hymni ē laudare deū ꝛ extirpare vicia ꝛ adherere virtutib⁹. Et nota ꝙ eccleſia dr̃ aurora ꝛ q꞉ aurora expellit tenebras ita eccl̃ia penitus extirpat vicia ꝛ pctā. Aurora dicit: q꞉ xp̄s reſurrexit celeſtes creature intonāt laudib⁹ ꝛ hoies exultantes laudant. ꝛ diabol⁹ vlulat ꝛ gemit. Expone ergo ſic (Aurora lucis rutilat) i. qū aurora pullulat ꝛ incipit dieſcere (celū) i. celeſtis creatura (intonat) i. reſonat (laudib⁹ mūd⁹ exultans iubilat) i. hoies credentes in deū cantāt (ꝛ infern⁹ gemēs) i. diabolus (vlulat) i. plangit: q꞉ dolet d̾ amiſſione eoꝝ quos tenebat mortuos. ſcꝫ adam ꝛ alios quos ſecū deus traxit ad requiem.
Cum ille rex fortiſſimus: mortis confractis uiribus.
Pede conculcans tartara: ſoluit a pena miſeros.

Dico ꝙ celũ tũc intonat laudib⁹ (cũ rex ille fortissim⁹) i. xp̄s (cõculcans pede) i. pietate (sua tartara) i. diabolũ (soluit) i. liberauit (miseros) hoies (a pena) diaboli. ⁊ hoc (confractis viribus mortis) i. diaboli.

Ille qui clauſus lapide. cuſtoditur ſub milite.

Triumphans pompa nobili. uictor ſurgit de funere.

Vere fractis virib⁹. mortis. i. diaboli. soluit a pena miseros hoies. q₂ (ille clausus lapide) i. monumẽto (custodit) i. vigilat (sub milite) i. sub militib⁹. singulari pro plurali p synodochen (q̄ triũphãs) i. vincens (põpa nobili) i. victoria. q₂ tũc aias ab iferis extraxit (surgit) i. se sursũ erigit (d̄ funere) i. d̄ morte (victor) i. triũphator

Solutis iam gemitibus. & inferni doloribus.

Quia ſurrexit dominus. reſplendens clamat angelus.

Accipe de p̄dicto versu. xp̄s erat victor (solutis ia₃ gemitib⁹ ⁊ inferni dolorib⁹. angelus resplendens) idest valde nitens (clamat) dicens mulieribus. Ite dicite discipulis eius ⁊ petro quia surrexit dominus.

Triſtes erant apoſtoli. de nece ſui domini.

Quem pena mortis crudeli. ſerui damnarant impij.

Ita dixerũt angeli mulierib⁹ (q₂ apostoli erant tristes de nece) i. de morte (sui dñi quẽ) dñs (serui impii) i. iudei (damnarãt) i. dãnauerant (crudeli pena mortis.

Sermone blando angelus. predixit mulieribus.

In galilea dominus. uidendus eſt quantotius.

Et q₂ apostoli erant tristes de nece sui dñi. ideo (angel⁹ p̄dixit mulieribus blando sermone dñs videndus est in galilea) a vobis q̄tocius) i. subito.

Ille dum pergunt concite. apoſtolis hoc dicere.

Videntes eum uiuere. oſculantur pedes domini.

Ille mulieres. dũ pgunt ꝯcite) i. sollicite (dicere hoc apostolis vidẽtes eũ viuere) i. xp̄m (osculant pedes dñi) i. locũ vbi pfoderant cũ p̄ndi iudei.

Quo agnito diſcipuli. in galileam propere.

Pergunt uidere faciem. deſideratam domini.

Quo agnito) i. quo audito q₂ surrexit dñs (discipuli) i. apostoli (pgunt ꝓpere) id est festinanter (in galilea₃ videre faciẽ domini desiderata₃) sc₃ ab eis.

Claro paſchali gaudio. ſol mundo nitet radio.

Cum chriſtum iam apoſtoli. uiſu cernunt corporeo.

Sol nitet) i. splendet (radio suo mundo) scilicet paschali gaudio claro (cũ) i. qñdo (apostoli) cernunt iam xp̄m visu corporeo.

Oſtenſa ſibi uulnera. in chriſti carne fulgida.

Reſurrexiſſe dominum. uoce fatentur publica.

Dixim⁹ ꝙ tũc apparuit discipulis: ſ₃ q̄da₃ illoꝝ. s. thomas cũ abesset in apparitiõe narrantib⁹ aliis nõ credidit. vnde dñs ostẽdit ei sua vulnera. ⁊ ait. Noli eẽ incredul⁹ sed fidelis. Et nota ꝙ q̄ttuor de causis cicatrices vulneꝝ ostẽdit dñs. sc₃ vt eẽt signũ victorie. vt deinceps de resurrectiõe nõ dubitarent ⁊ nõ crederent eũ fantasticũ corp⁹ accepisse: aut vt esset ad patrẽ intercessio. Cõstructio (Ostẽsa sibi vulnera) i. ostẽsis vulnerib⁹ (sibi) i. apostolis (in fulgida carne xp̄i) illi apostoli (fatẽtur) i. p̄dicant (voce publica) i. manifesta dñm surrexisse.

D

Rex chriſte clementiſſime: tu corda noſtra poſſide.
Vt tibi laudes debitas: reddamus omni tempore.

O xp̄e clemētiſſime rex tu poſſide) i. guberna (corda nr̄a) i. mētes ſſicū corpibꝰ
vt reddamꝰ) i. ꝑſoluamꝰ ad honorē tuū (oī tp̄e laudes tibi debitas)

¶ Carmen ē dimetrū iambicū cacometrū. Canitur in tempo-
re paſchalis reſurrectionis. Dicit ꝙ xp̄s eſt noſtrū uerū paſcha
facitq; memoriā paſſionis & reſurrectionis eius.

a Ad cenam agni prouidi: & ſtolis albis candidi.
Poſt tranſitū maris rubri chriſto canamus principi.

Materia huiꝰ hymni ē ꝙ nos iuitat auctor ad cenā agni illiꝰ q̄ tollit pc̄tā mūdi. ſ. ac-
cipiēdū corpꝰ ⁊ ſanguinē dn̄i d̄ quo dictū ē. q̄ ſumit corpꝰ xp̄i idigne iudiciū ſibi mā
ducat ⁊ bibit. q̄ vero digne hꝫ vitā etnā. Nos vero poſiti (ad cenaꝫ agni ꝓuidi) i.
ad accipiēdū corpꝰ ⁊ ſanguinē dn̄i. vel ad vltimū ꝓceptū xp̄i. q2 ſicut poſt cenā nullū
reſtat prādiū: ita poſt nouū teſtamētū nullū reſtat ꝓceptū (Ad cenā agni ꝓuidi) i.
ad prādiū veri ⁊ ſapiētis agni (cādidi ſtoł albis) i. cū ꝟtutibꝰ (canamꝰ ꝓncipi xp̄o
i. laudemꝰ eū d̄ reſurrectōe (poſt trāſitū maris rubri) i. poſt baptiſmū vel poſt glo
riaꝫ reſurrectiōis.

Cuiꝰ corpꝰ ſanctiſſimū in ara crucis torridū.
Cruore eius roſeo. guſtando uiuimus deo.

Sanctiſſimū corpus cuiꝰ xp̄i torridū) i. crematū q2 paſſum (in ara crucis guſtan
do) i. ſuſcipiendo (eius roſeo cruore viuimus deo) i. diuine.

Protecti paſche ueſpere: a deuaſtante angelo.
Erepti de duriſſimo: pharaonis imperio.

Dico ꝙ viuimꝰ deo ꝓtecti. i. defenſi vel ſeruati (veſꝑe paſche) i. vltīa etate vel my
ſterio reſurrectiōis xp̄i qd̄ nocte paſche factū ē ab angelo deuaſtante) i. ꝑcutiēte ꝓ
(imogenita egypti (erepti) i. liberati (de duriſſimo iperio pharaonis) i. diaboli.

Iā paſcha noſtrū chriſtus eſt: qui immolatus agnus eſt.
Sinceritatis azima: caro eius oblata eſt.

Cōſtrue (xp̄s ē iā nr̄ꝫ paſcha) i. trāſitꝰ d̄ vicijs ad virtutes (q̄ xp̄s ē agnꝰ) i. patiēs
imolatꝰ ꝓ oībꝰ nobis. vel ſic (q2 xp̄s imolatꝰ ꝓ nobis (ē agnꝰ ſinceritatis) i. puri-
tatis (caro eiꝰ oblata) i. ſacrificata (eſt azima) i. ſine fermēto vel ſine amaritudīe
Azia dr̄ ab a qd̄ ē ſine ⁊ zima qd̄ ē fermētū vel amaꝝ. īde azima q̄ſi ſine amaritudīe

O uere digna hoſtia: per quā fracta ſunt tartara.
Redempta plebs captiuata: redit ad uite premia.

O vere digna hoſtia) i. ſacra (ꝑ quā) ſ. hoſtiā (tartara ſūt fracta) ⁊ ꝑ quā (plebs
captiuata) i. aīe ſctōꝝ i iferno detēte. ſunt redēpte. ⁊ ꝑ quaꝫ (ꝓmia vite) eterne ſūt
reddita (plebs) dico (captiuata redit) i. reuertit̄ (ad ꝓmia vite) ſupple eterne.

Cū ſurgit chriſtus tumulo: uictor redit de baratro.
Tyrannum trudens uinculo: & reſerans paradiſum.

Cū) i. qn̄ (xp̄s ſurgit tumulo) i. d̄ ſepulchro (victor redit d̄ baratro) i. d̄ fouea iferni
(trudēs) i. claudēs (tyrānū) i. diabolū (vinculo) i. cū poteſtate ſua ligās eū (⁊ re
ſerans ꝑadiſuꝫ) fidelibus tuis: q2 tua miſericordia hoc feciſti. ideo rogamus te.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̄ in re diuina aſcē

ſionis dominice. cõmemorata chriſti aſcenſione & regno illi a patre tradito. petit illius beneficiũ in die iudicij.

e Terne rex altiſſime: redemptor & fidelium.
Quo mors ſoluta deperit: datur triumphus gratie.

O eterne rex altiſſime ⁊ redẽptor fideliũ (quo) i. ꝑ quẽ mors (ſoluta depit) i. deſtructa extitit vel periit. vel (mors) i. deſcẽſus ad iferna. q2 ſancti illuc modo nõ deſcendunt. vt ante paſſionẽ xpi (triumphus) i. victoria gratie datur iam glorificatis in anima ⁊ corpore glorificandis in reſurrectione.

Scandens tribunal dextere: patris poteſtas omnium.
Collata ieſu celitus: que non erat humanitus.

Tu es ſcandẽs) i. aſcẽdẽs (tribunal) i. ſedẽ (dextere pris) i. ad eq̃litatẽ pris (poteſtas oium) rex (eſt collata) i. attributa (ieſu) ſ. xpo ⁊ hoc (celit⁹) i. diuinit⁹. poſſum⁹ dicere ꝙ ſol⁹ ẽ ad dexterã pris. Ceteri ordies ſctõꝝ ad ſiniſtrã reſpectu claritatis filij (q̃ ptãs nõ erat) ei (collata hũanit⁹) i. ꝙ diu vel qñ erat in mundo.

Vt trina rerum machina: celeſtium terreſtrium.
Et infernorum condita: flectant genu iam ſubdita.

Dico ꝙ ptãs dat diuinit⁹ xpo q̃ nõ erat humanit⁹. vt (trina reꝝ machina) ſ. celeſtiũ terreſtriũ ⁊ infernoꝝ ꝯdita ad te (flectant genu iaz ſubdita) i. flectẽtes genua celeſtes terreni ⁊ infernales (ſunt ſubdita) i. hũiliata tibi ad honorem tui.

Tremunt uidentes angeli: uice uerſa mortalium.
Culpat caro. purgat caro: regnat deus dei caro.

Angeli videntes) humanaz formã vel naturaz tremunt) i. mirant. ſcz quia videbant humanaz naturaz per ipm xpm ad dexteram patris collocataz ⁊ exaltatam ⁊ hoc (vice verſa mortaliũ) tremebant ⁊ mirabant. Et nota ꝙ ante natiuitatem chriſti angeli ab hominibus ſe adorari patiebantur. ſed non poſtea ſicut legimus de ioanne: qui cum vellet angelũ adorare: inquit angelus ioanni. Noli me adorare: ſeruus tuus enim ſum ⁊ fratrum tuorum (Caro) ade (culpat nos) ideſt per adam in peccatum cadimus (caro) chriſti (purgat) nos. ideſt per chriſtum de vicijs ad virtutes ſurgimus (caro) dei. ⁊ deus (regnat) quia chriſtus deus eſt et homo.

Tu eſto noſtrum gaudium: manens olimpo preditum.
Mundi regis qui fabricam: mundana uincens gaudia.

O xpe tu eſto noſtꝝ gaudiũ manens ꝑditũ) i. nobis paratũ honoratũ vel ſublimatũ (olympo) i. in celo (tu qui regis) i. gubernas (fabricaz) mũdi (vincens mundana gaudia) i. amor tuus ſupercellit oẽs delectatiões mundi.

Hinc te precantes queſumus: ignoſce tu criminibus.
Et corda ſurſum ſubleua: ad te ſuperna gratia.

Quaſi diceret ſupercellit gaudia mundi. ⁊ (hinc nos ꝑcantes q̃s) i. depꝑcamur te (ignoſce criminib⁹) i. dimitte nobis peccata nr̃a. ⁊ (ſubleua) i. ſurſum leua (corda ad te ſupna gratia) i. ꝑ ſumma miſericordia.

Vt cum rubente ceperis: clarere nube iudicis.
Penas repellas debitas: reddas coronas perditas.

Nos q̃s te (vt cũ) i. qñ cepis (clarere) i. fulgere (repẽte) i. feſtinãter (nube iudi

cis) i.xp̄i (rubēte) i.clareſcēte.i.teip̄ ... ce aduenīēte a nobis (repellas penas dbi
tas) p̄ adā (ꝛ reddas) i.tribuas p̄ g̃az (corōas p̄ditas ꝛ culpaz iuētaz ꝛ collataz ſ꞉z
meritū per gratiaz.q꞉ nō neceſſitate cogēte:ſ꞉z volūtate ꝛ gratis a morte liberauit ꝛ
Gloria tibi domine.qui ſcandis ſupra ſydera ſaluauit nos.
Cum patre & ſancto ſpiritu.in ſempiterna ſecula.

O dn̄e) ieſu xp̄e (qui ſcandis ſupra ſydera) i.ſup̄ oēs celos (gloria) i.laus ꝛ honor
(ſit tibi cū p̄re ꝛ ſancto ſpū in ſempiterna ſecula) amē.i.ſine fine.

Carmen eſt dimetrum iambicum cacometrum. Canitur in feſto aſcenſionis dominice. Agit chriſto gratias ꝙ pro nobis paſſus eſt mortem: & nos a morte liberauit.

i Eſu noſtra redemptio.amor & deſiderium.
Deus creator omnium.homo in fine temporum.

O ieſu nr̄a redēptio) tu dico (amor ꝛ deſideriū) noſtꝝ.i.amor deſiderabilis (de-
us creator oiūz) q̄ es (in fine tempoꝝ) fact⁹ (hō) vn̄ de⁹ ꝛ hō ꝛ hoc in vltia etate.

Que te uicit clementia.ut ferres noſtra crimina.
Crudelem mortem patiens.ut nos a morte tolleres.

Que) i.q̄nta (clemētia) i.pietas (vicit) i.cōpulit te (vt ferres) i.portares vel de
leres (noſtra crimina) i.peccata (patiēs crudelē mortē) crucis p̄ pctis nr̄is: et
quare (vt tolleres) i.liberares (nos a morte) i.a diabolo.

Inferni clauſtra penetrans.tuos captiuos redimens.
Victor triumpho nobili.ad dextram patris reſidens.

Tu penetrās) i.frāgēs (clauſtra iferni) r̄dimēs ſāguie tuo (captiuos) q̄ tenebāt̄
iuſte ī iferno (reſidens ad dextrā p̄ris manēs victor triūpho nobili) i.mirabili vi-
ctoria.

Ipſa te cogat pietas.ut mala noſtra ſuperes.
Parcendo & uoti compotes.nos tuo uultu ſaties.

Ipſa pietas) que (cogit te) vt ſubires mortē crucis (cogat) i.īpellat te (vt ſupes
nr̄a mala) i.dimittas nobis debita noſtra (ꝛ ſaties) i.impleas ꝛ frui facias (nos
compotes noſtri voti) i.deſiderii (tuo vultu) i.tua p̄ſentia.

Tu eſto noſtrum gaudium.qui es futurus premium.
Sit in te noſtra gloria. Per cuncta ſemper ſecula.

Et tu q̄ es futur⁹ nr̄z p̄miū (eſto noſtꝝ gaudiū) i.in p̄ſenti ꝛ ī futuro (ꝛ nr̄a gloria)
ideſt laus (ſit in te ſemp̄) i.in omni tp̄e (p̄ cuncta ſecula) amen.

Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̃ in feſto penthecoſtes: hoc ē quinquageſime. Spiritū ſanctū implorans. petit ut illius amore nos inflāmet & in dei gr̃a confirmet.

u Eni creator ſpiritus.mentes tuorum uiſita.
Imple ſuperna gratia.que tu creaſti pectora.

Materia hui⁹ hymni ē ſpūs ſctūs quē p̄r p̄miſerat qn̄ dixit Johel. Effundā de ſpū
meo ſup̄ oēz carnē. Fili⁹ p̄miſit qn̄ dixit. Si aſſumpt⁹ fuero ī celū mittā vobis paracli
tū. ꝛ apoſtolis ſimul orantib⁹ in hora tertia mūdus tonuit. ꝛ ſubito venit ſpūs ſctūs
ꝛ apoſtoli īflāmati ſpū ſctō diuerſis loq̄bāt̄ līguis magnalia dei. Intentio ē rogare

gratia ſpũs ſcti vt expellat a nobis viſibiles ꝛ inuiſibiles hoſtes vt habeam⁹ vitam ꝑmanentẽ cũ ipſo. O (creator) ſctẽ ſpũs dei (veni ꝛ viſita mentes tuoꝝ) fidelium ꝛ veniendo (imple pectora ſupna gratia (que tu creaſti) i. feciſti.

Qui paraclitus diceris: donum dei altiſſimi.

Fons uiuus ignis charitas: & ſpiritalis unctio.

Qui paclit⁹) i. cõſolator (diceris donũ dei altiſſimi) ꝛ diceris (fons viu⁹) de quo non cõicat alienis. vel (fons viu⁹. aq̃ ſaliẽtis i vitã etnã ꝛ diceris (ignis) q꞉ corda hoĩuz ad dilectõez dĩ ꝛ ꝓximi accẽdis. ꝛ vicia. i. pctã ꝯſumis. ꝛ diceris (charitas) q꞉ facis diligere deũ ꝛ ꝓximũ. ꝛ diceris (ſpiritalis vnctio) quia de ſpiritali vnctiõe idest de ſpũ ſctõ vngis corda hominũ vt humilient in baptiſmo.

Tu ſeptiformis gratie: dextre dei tu digitus.

Tu rite promiſſum patris: ſermone ditans guttura.

Tu es ſeptiformis munere) i. donis (gratie) i. ꝓpt ſeptiformẽ gratiaz. Septẽ enĩ ſunt dona ſpũs ſcti. ſpũs ſapie ꝛ itellect⁹. ſpũs ꝯſilij ꝛ fortitudis. ſpũs ſcie ꝛ pietatis ꝛ amoris (tu) es (digitus) i. potẽtia (dextre dei) q꞉ ſicut modi digitoꝝ varij ſunt ita varia ſũt dona ſpũs ſcti. ꝛ (tu) es (ꝓmiſſuz patris, ditãs) i. ꝛ faciẽs diuites guttura vł pectora (ſmõe rite) i. recte. vel tu es (ditãs) guttura (ꝓmiſſũ) i. ex ꝓmiſſo

Accende lumen ſenſibus: infunde amorem cordibus.

Infirma noſtri corporis: uirtute firmans perpetim.

Et tu q̃ operaris oĩa (accẽde lumẽ ſenſib⁹) i. mẽtib⁹ nrĩs: ꝛ (ĩfunde cordib⁹) noſtris amorẽ) i. dilectionẽ dei (firmans ĩfirma) i. debilia (noſtri corꝑis ꝑpetim) i. pennit vel ꝑpetuo (virtute) i. mirabilit cũ ꝟtute ꝑpetua ꝛ (ſꝑ nos firmans) i. ꝓtegens.

Hoſtem repellas longius: pacemqꝫ dones protinus.

Ductore ſic te preuio: uitemus omne noxium.

Repellas hoſtẽ longi⁹) i. remoueas eũ ꝓcul (qꝫ) ꝓ et (dones pacẽ ꝓtinus) idest cito (vitemus omne noxiũ) i. peccatũ (ſic te ꝓuio.) ſ. ductore.

Per te ſciamus da patrem: noſcamus atqꝫ filium.

Te utriuſqꝫ ſpiritum: credamus omni tempore.

Da) o ſancte ſpũs. vt (ꝑ te ſciam⁹ patrẽ atqꝫ noſcamus filiũ ꝛ credamus te vtriuſqꝫ ſpm̃) i. ꝓcedentẽ a patre ꝛ filio (omni tꝑe.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto penthecoſtes: quo ſpiritus ſanctus miſſus eſt ad diſcipulos chriſti; narratqꝫ que in eius miſſione facta ſunt.

i Am xp̃s aſtra aſcenderat; regreſſus unde uenerat.

Prom..ſa patris munera: ſanctũ daturus ſpiritũ.

Materia hui⁹ hymni ẽ eadez q̃ ī ꝓmiſſo. Spũs. i. ꝯſolator vel aduocat⁹ dicit cõſolator; q꞉ nos cũ ſum⁹ in pctis trahẽdo nos ad celeſtẽ patriaz ipe ſpũs ſctũs cũ ſplẽdore feruenti appuit diſcipulis ſuis ꝛ q꞉ ſermo igne⁹ futurus erat. ideo in ignea lingua eis appuit: q꞉ fecit eos ardẽtes in dilectiõe dei ꝛ ꝓximi ꝛ ꝑito ſermõe affluentes. Cõſtrue (xp̃s aſcẽderat iaz) ſcðm hũanitatem (aſtra) i. celos (xp̃s) dico regreſſus) i. rūerſus vñ venerat datur⁹ apl̃is mũera ꝓmiſſa pr̃is) i. ſpm̃ ſanctũ.

Solẽnis urgebat dies: quo myſtico ſeptemplici.

Orbis uolutus ſepties. ſignat beata tempora:

Solēnis) i. feſtiualis (dies vigebat) i. feſtiabat vel īminebat (ſepties ſeptē) q̄ ſūt xlix. ⁊ vno ad dito. i. ꝑ ſeptē itelligim⁹ tꝑalia. i. corꝑalia ꝑ q̄ ſeptē totū tp̄s vite noſtre voluit̄ i quo debem⁹ liberari a pctis vt ꝑueniam⁹ ad illā btitudinē q̄ itelligit̄ ꝑ xl. dies ī q̄b⁹ ieiunare debem⁹: vt ꝑuenire poſſum⁹ ad diē ſabbati. i. ad requiē (quo die myſtico) i. figuratiuo (ſeptēplici) i. ꝑ figurā ſeptēplicē (orbis) i. ſeptia (volut⁹ ſeptіes) i. ꝑ xl. ⁊ nouē dies (ſignat beata tp̄a) ſ. futura. i. eternam requiem.

Dum hora cunctis tertia. repente mundus intonat.

Orantibus apoſtolis. deum ueniſſe nunciat.

Et qꝛ xp̄s aſcēderat (dū hora tertia) videbat̄ eē (cūctis) oīb⁹ apl̄is (mūd⁹ intonat repēte) i. ſubito. ⁊ ille ſon⁹ vel mūd⁹ (nūciat deū veniſſe orātib⁹ apl̄is) i. ſimul i vnū locū cōgregatis. ⁊ orātib⁹ ⁊ expectātib⁹ ꝓmiſſionē dn̄i ſui. ſ. xp̄i cū ipſe de illa ꝓmiſſiōe eis ante aſcēſionē locut⁹ fuiſſet dicens. Vado ⁊ venio ad vos ⁊ mittā vobis paraclitū. i. conſolatorē qui docebit vos oēm veritatē. ⁊ ita facti ꝑfectiores in omni ſciētia erant: qꝛ diuerſa genera linguaꝝ loquebant̄ ⁊ p̄dicabāt magnalia dei.

De patris ergo lumine. decorus ignis almus eſt

Qui fide xp̄i pectora. calore uerbi compleuit.

Et qm̄ q̄d eē p̄f miſit ſpm̄. ergo (ignis) i. ſpūs (decor⁹) i. pulcher (eſt alm⁹ d̄ lumine patris) qui ſpūs (cōpleuit) i. vt haberet ſciētiam loquendi (pectora) apoſtolorū vel hominū (fida) i. fidelia xp̄i. ⁊ hoc (calore) i. ardore (verbi) i. filij.

Impleta gaudent uiſcera. afflata ſancto ſpiritu.

Voces diuerſas intonant. fantur dei magnalia.

Viſcera apl̄oꝝ īpleta) i. ſaciata. gaudēt (qꝛ fecit eos loq̄ntes ⁊ etiā ardētes ī amore (⁊ afflata) i. īflāmata ſpū ſctō (itonāt diuerſas voces) i. loquunt̄ idiomata omniū linguaꝝ. ⁊ (fatent̄ vel fant̄ magnalia dei) i. mirabilia dei. i. p̄dicāt nomē xp̄i.

Ex omni gente cogniti. grecis latinis barbaris.

Cunctiſq; admirantibus. linguis loquuntur omnibus.

Ex omni gente) i. ex oīb⁹ gētib⁹ (cogniti) ſunt apoſtoli. ſcꝫ a grecis latinis barbaris (cūctiſq; admirantib⁹) apoſtoli loquunt̄ linguis oīb⁹ que ſunt. lxxij.

Iudea tunc incredula. ueſana toruo ſpiritu.

Ructare muſti crapula. alumnos xp̄i concrepat.

Cū appoſtolis ita loq̄bant̄ oēs admirabant̄ ſic loq̄ntes: credētes deū i eis eē: ſꝫ iudea icrepat eos. i. plebs iudeoꝝ (icredula) i. īfidelis illa dico (veſana) i. īſana (toruo ſpū) i. ſuꝑbo (ↄcrepat alumnos) i. diſcipulos xp̄i (ructare crapula muſti) i. affirmat eos vino inebriari.

Sed ſignis & uirtutibus. occurrit & docet petrus.

Falſa profari perfidos. iohelis teſtimonio.

Eſtiabāt iudei q̄ p̄ nimio potu muſti. i. ꝑ ebrietatē apoſtoli talit̄ loq̄bant̄ ſꝫ petr⁹ occurrit (ſignis) i. miraculis (⁊ virtutib⁹ docet) i. ꝓbat (ꝑfidos iudeos ꝓfari) i. loqui (falſa iohelis prophete (teſtionio) ꝓphetauit enī iohel ſic. Effundā de ſpiritu meo ſuper omnē carnem ⁊ ꝓphetabunt filij veſtri ⁊ filie.

Sit laus patri cum filio. ſancto ſimul paraclito.

Nobiſq; mittat filius. chariſma ſancti ſpiritus.

Laus ſit patri cū filio ſimul ⁊ ſancto paraclito) i. ſpūi ſctō. ⁊ (mittat nobis) oībus fidelib⁹ (cariſma) i. donū ſancti ſpūs. vel grām ſpūs ſancti.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierū. Canit̄ in feſto pētheco

ſtes ſicut & ſuperiores hymni. na... quid ex hac miſſione cõ-
ſolatoris ſpiritus euenerit. petitqꝫ illius dona nobis infundi.

b Eata nobis gaudia. anni reduxit orbita.
Cum ſpiritus paraclitus. effulſit in diſcipulos.

Materia hui⁹ hymni ē ſpũs ſctũs quē pr̄ ꝛ fili⁹ ꝓmiſerũt iobele dicēte. Effundā d̾ ſpũ meo ſup oẽꝫ carnē ꝛ ꝓphetabũt filij vr̄i ꝛ filie vr̄e. ꝛ fili⁹ dicit. Si aſſũpt⁹ fuero ĩ celũ mittā vobis ꝑaclitũ. ꝛ apoſtolis orantib⁹ mũ d⁹ ĩtonat. ꝛ venit ſpũs ſctũs ĩ ſpē ignis. quo apl̄i ĩflāmati loq̄bāt magnalia dĩ varijs liguis. Querit̄ h̄ vtꝝ fili⁹ ſit a pa tre nō fact⁹ ſꝫ gẽit⁹ ꝛ ꝑiacẽti materia dico ex ſubſtātia pr̄is ꝛ nō ex aliquo. ſꝫ ex pr̄e Similit̄ dico d̾ ꝓceſſiōe ſpũs ſcti: q2 ſit ex pr̄e ꝛ filio ꝛ d̾ ſubſtātia vtriuſqꝫ coeq̄lis eis ꝛ nō ex aliquo fact⁹ nec ex nihilo. Cōſtructio (orbita) i. reuolutio (āni reduxit) no bis beata gaudia: cũ ſpũs ꝑaclit⁹ effulſit) i. reſplenduit (in diſcipulos.

Iguis uibrante lumine. lingue figuram detulit.
Verbis ut eſſent proflui. & charitate feruidi.

Cōſtrue (ignis) i. ſpũs ſctũs cũ ſplēdore feruēte apꝑuit diſcipulis q2 ſmo eoꝝ futur⁹ igne⁹ erat: ꝛ idō ĩ ligua ꝛ igne apparuit: q2 fecit eos ardētes ĩ dilectōe dĩ ꝛ ꝓximi ꝛ ꝑit ſmōe affluētes qd̾ d̾ h̄ (ignis) i. ſpũs ſcũs (d̾tulit figurā ligue vibrante) i. feruēte. (lumie ſuo) i. ſplēdore (vt) illi apoſtoli ꝛ diſcipuli) eẽnt ꝓflui) i. facũdi. ꝛ loq̄ntes (verbis) i. varijs linguis (ꝛ feruidi) i. ardentes ꝛ inflammati charitate.

Linguis loquuntur omnium. turbe pauent gentilium.
Muſto madere deputant. quos ſpiritus repleuerat.

Illi apl̄i (loquũt̄ liguis oĩuꝫ) ꝛ idō (t̄be gētiliũ pauēt) i. mirāt̄ ꝛ turbe ille (d̾putāt) i. valde putāt (madere) i. abũdat̄ (muſto) i. vino. illos (quos ſpũs ſctũs ſuo ſplē-

Parata ſunt hec myſtice. paſche peracto tēpore. dore ꝛpleuerat.
Sacro dierum numero. quo lege ſit remiſſio.

Cũ filij iſrael. xl. ꝛ. ix. ānis ꝑ deſertũ erraſſent in q̄nq̄geſimo anno iuxta montē ſynai cũ fulgore ꝛ tonitruo legē acceperũt. Itē ĩ lege moyſi. filij iſrael emebāt ſuos ꝛ an- cillas ꝛ agros ꝛ poſſidebāt. xl. ꝛ. ix. annis. in q̄nq̄geſimo anno oẽs liberabant̄ inde d̾ ann⁹ iubile⁹. i. remiſſiōis. ꝛ ſignificat octauā diē reſurrectiōis ĩ qua oẽs liberati erāt a ſuitute diaboli. ꝛ hoc ē (myſtice) figuratiue (ſunt patrata) i. cōpleta (pera- cto) i. cōpleto (tꝑe paſche ſacro nũero dieꝝ) in q̄nq̄genario (quo numero ſit remiſ ſio in lege) moyſi (vel myſtica) i. figuratiua.

Te nunc deus pijſſime. uultu precamur cernuo.
Illapſa nobis celitus. largire dona ſpiritus.

O pijſſime de⁹ (ꝑcamur te nunc) i. in ꝑſenti (vultu cernuo) i. ꝓno (largire dona ſpũs) ſancti (illapſa nobis celitus) i. deſt diuinitus infuſa.

¶ Carmen eſt dimetrũ iambicũ cacometrũ. Canitur in feſto euchariſtie. i. bone gratie hoc eſt corporis xp̄i. Narrat quēad- modũ hoc ſacramentũ in cena inſtitutũ eſt a xp̄o.

p Ange lingua glioſi: corpis myſteriũ: ſanguiniſqꝫ ꝑcioſi
quē ĩ mũdi ꝑciũ: fruct⁹ uētris generoſi: rex effudit gētiũ

Materia hui⁹ hymni glioſiſſimi: q2 d̾ xp̄o ĩfinite glioſo ꝛ ſolēniſſimo ē qd̾ dā ꝑceptũ ob ſuātia dignũ ab ecclia militāri approbatũ ꝛ dictũ vn̄ diligētiſſime huic fides adhibē da iuxta aurelij auguſtini dictũ ĩ epiſtola ad fũdamētũ. Euāgelio nō crederem niſi

q̄ꝛ eccleſia approbat. Q̄ꝺ quiꝺā ꝑce[illegible] vt pāgamꝰ ⁊ cātemꝰ corꝺe ⁊ ligua eucha riſtie ſiue corpis xp̄i myſteriū. Pro q̄uo ē aꝺuertēꝺū ꝙ oſ̄ia talis ē inꝫ iſta tria vocabula ibi repta. ſ. myſteriū. ſacrificiū ⁊ ſacr̄m. Nā p̄mo myſteriū ꝺr̄ ſacꝝ ſecretū vel ſacꝝ abſcōꝺitū. Et rō ē ex ſua ꝺeriuatōe, ſupra q̄ꝛ ꝺr̄ myſtis vl̄ myſticē grece qꝺ iꝺ ē eſt qꝺ ſecretū latine. Sacrificiū vero generalr̄ nō ꝓprie ſm̄ Iſiꝺoꝝ ē victima. ⁊ q̄cunqꝫ in ara cremanꝫ ⁊ ponunꝫ. ⁊ ſic ſumiꝫ ꝓ oblationibꝰ q̄s antiq̄tꝰ faciebant ſcꝫ vitulōꝝ bircoꝝ ⁊c. Sacr̄m tn̄ intelligiꝫ ſic. iꝺ ē ē ꝙ ſacre rei ſignū: q̄ntū aꝺ ethimologiā vocabuli vel ſacr̄m ē rē ſecretā ꝯtinēs. Nā aliuꝺ cerniꝫ: aliuꝺ intelligitur. Et ꝺr̄ a ſacer ſacr̄m. ti. qꝺ iꝺ ē ē qꝺ pignꝰ ſpōſionis ſicut iuſiuranꝺū ꝺaꝫ alicui. vt ſit fiꝺeiuſſoꝛ. Quapꝛopꝫ tm̄ ergo ſacr̄m. ſ. eucbariſtie ꝺe quo hymnꝰ cantat ē ꝺatum nobis in pignꝰ btituꝺis. ⁊ ꝓmiſſi aꝺuentꝰ aꝺ iuꝺiciū. Naꝫ ꝓmiſit xp̄s ꝙ hꝫ alias oues ꝺucere aꝺ vnū ouile. ⁊ erit vnꝰ paſtoꝛ. ſm̄ Matth. ⁊ ī alio loco. venit filiꝰ hoīs in nubibꝰ celi ⁊c. ⁊ etiā in alio loco q̄ſi pollicēꝺo ꝺixit. Eſtote pati q̄ꝛ q̄ hoꝛa nō putatis filiꝰ hoīs veniet. ſicut iā antea iuſiuranꝺū fecerat ⁊ cōpleuit. vt abꝛahā teſtante zacharia. Juſiuranꝺū qꝺ iurauit aꝺ abꝛahā p̄rēꝫ nr̄m ꝺatuꝝ ſe nobis. qꝺ ꝺe fcrō cōpletū reuera accepimꝰ in ꝺie ntitatis. Qꝺ q̄ꝺ ē ſacr̄m ⁊ myſteriū ⁊ mirabile a ſeculis nō auꝺitū inſtituit in ꝺie paſceue exiſtēs ille rex māſuetꝰ cū ꝺiſcipulis factoqꝫ ſermone cōſolatiuo ex vno latere ⁊ ex altero multe amaritudines: q̄ꝛ ꝺixerat nocte hac ſcanꝺalū ꝑpꝫ me patiemini. Circa qꝺ pōt ē ē vnū ꝺubiū. q̄re magis iſtitutū ē tali ꝺie a xp̄o iſtꝺ ſacr̄m ⁊ nō in alio tp̄e: cū rō ꝺubij pōt ē ē iſta. ꝓma ꝺiſpoſitio ſm̄ ph̄os ꝺꝫ p̄ceꝺere foꝛmā. q̄ꝛ in. ij. ꝺ aīa. ⁊. vi. metha. actꝰ actiuoꝝ ſunt in patiēte ꝺiſpoſito. Sꝫ baptiſmus eſt ꝺiſpoſitio aꝺ hoc ſacr̄m: ergo baptiſmꝰ ē p̄oꝛ. vltra cū baptiſmꝰ fuit iſtitutꝰ poſt paſſionem. ergo ſacr̄m altaris ꝺebuiſſet inſtitui poſt paſſionē. Rn̄ꝺeo ꝙ hoc ſacr̄m tota eccl̄ie curia ꝺocēte ī hac ꝺie iſtitui ꝺebuit. ⁊ nō an̄ nec poſt: ꝙ plurimis: p̄ſertim q̄ttuoꝛ rōnibꝰ arcta ⁊ mota. Pꝛia ē rōne huiꝰ ſacrī neceſſarie aſſignatiōis. nā neceſſitas q̄ aſſignaꝫ q̄re hoc ſacr̄m iſtitui ꝺebuit: ē ſignū q̄ꝛ aꝺ perfectionē nr̄aꝫ exigebat. vt. ſ. caput nr̄ꝫ xp̄s realr̄ coꝛpi cōiūgereꝫ. Sꝫ toto tp̄e p̄ceꝺēti xp̄s ſub ꝓpꝛia ſpē nobiſcū cōſtitutꝰ ē. ergo nō opoꝛtuit an̄ hoc ſacr̄ꝫ iſtitui. ſꝫ tūc ⁊ illo tp̄e qn̄ coꝛpꝰ aſſūptū oblaturꝰ erat. Euſebio atteſtāte. Scꝺa rō ē rōne legalis figuratōis: nā xp̄s ꝙ ꝺiu fuit ī mūꝺo cōuerſatꝰ figuras legis obſeruare voluit: factꝰ ſub lege: vt eos q̄ ſub lēge erāt reꝺimeret a pctō. ſm̄ aplꝫ. Sꝫ veniēte v̄itate ceſſat figura ⁊ vmbꝛa veniēte luce ergo xp̄o receꝺēte ꝑ moꝛtē. qn̄ figure legis terminānꝺe erāt ꝺebuit iſtitui. Tertia rō ē rōne p̄ntatōis. nā hoc ſacrꝫ ē rep̄ſentās terminū ꝺn̄ice paſſiōis. ergo cōgruū erat iminēte iā paſſiōe iſtitui. Quarta rō rōne foꝛtioꝛis imp̄ſſiōis. q̄ꝛ q̄ vltio fiūt magis memoꝛie ipꝛimunꝫ ⁊ cōmēꝺanꝫ. ergo vltio poſt cenaꝫ iſtitui ꝺebuit iſ̄o xp̄o receſſuro. Et hec rō tāgiꝫ ī ꝺecretis ꝺ ꝯſe. ꝺi. ij. c. liq̄ꝺo. vbi ꝺr̄. ꝙ ī memoꝛia ⁊ ī exp̄ſſiōe paſſiōis xp̄i ē inſtitutū. Reſtat ꝺicere ⁊ rn̄ꝺere aꝺ rōnem factā ꝙ nō ē neceſſariū eūꝺē ē ē oꝛꝺinē iſtitutiōis ſacroꝝ ⁊ ꝑceptiōis. ⁊ cā ē. q̄ꝛ aꝺ finē q̄ nobis p̄ſtituiꝫ vltio ꝑuenimꝰ. Jō eucbariſtia quoꝺāmōꝺ ē finis baptiſmi: q̄ꝛ per baptiſmū aliꝺ ꝯſecraꝫ aꝺ eucbariſtie ꝑceptionē ſicut ꝑ oꝛꝺinē aꝺ eiꝰ ꝑceptōē. hoc pacto reꝺeamꝰ vn̄ ꝺigreſſi ſumꝰ: ꝙ ſi illi tres pueri a camīo ignis liberati ī lauꝺem ꝺei qꝺꝺā cāticū cecinere. ſ. Bn̄ē oīa opa ꝺn̄i. Et zacharias ꝓph̄a aliꝺ cāticū. Et iuſtus ſymeō aliꝺ canticū ⁊ hymnū nō ꝑua iocūꝺitate cecinit ob hoc ꝙ veꝝ reꝺēptorē iſ̄ꝫ ī vlnis ſuis tenuit h̄ ꝺ cetero factꝰ ē viꝺēs ⁊ gauꝺēs ita ꝺixit. Nūc ꝺimittis ſeruū tuū ꝺn̄e. Et eccleſia talia ſup̄ꝺicta cantat ⁊ icipit canere. Quāto magis iſtꝺ ſacramētū ſacramētoꝝ q̄ntū verbis poſſumꝰ exp̄mamꝰ canēꝺo ⁊ iubilāꝺo ꝑ qꝺ non mō tres pueri: imo īfiniti hoīes ab īferni igne liberanꝫ. Qꝺ etiā nō ſolū vnū illuminauit imo totū mūꝺū. qꝺ nō ſolū in bꝛachijs illū eūꝺē iſ̄ꝫ recipimꝰ ſꝫ in pectoꝛibꝰ tanq̄ in tabernaculo ſuo nobiſcū cenās ⁊ cōgauꝺēs. Et iſtuꝺ ē ꝺ quo pſalmiſta ꝺauiꝺ in ꝑſona ꝺei māꝺat ꝙ cantemꝰ pſ̄. xcv. Cantate ꝺn̄o canticū nouū: cātate ꝺn̄o oīs terra. Cantate ꝺn̄o ⁊ bn̄ē noīe eiꝰ: annūciate ꝺe ꝺie in ꝺiē ſalutare eiꝰ. i. xp̄ꝫ contentū ī hoc ſacr̄o. Naꝫ iſtuꝺ ē nouū in tp̄e q̄ꝛ an̄ in nulla lege nec nature nec ſcriptu

re.nouū in excellentia qꝛ nullū antea ⁊ po[illegible]ellentiꝰ. Nouū in cōſecratiōe qꝛ nuſꝗ̄ verbis ſimilibꝰ aliqđ ſacr̄m fuit ꝯſecratū nec veteris nec noue legis. Nouū in aſſumptiōe qꝛ ī aliis qđ ſumit̄ maſticat̄ frangit̄ decoquit̄ digerit̄. Ibi ſꝫ aſſumptū realit̄ integre. ⁊ abſqꝫ vlla mutatiōe augmēti nec detrimēti. Quāobrē eccleſia militās abſqꝫ nulla ruga ꝓpt̄ tantū ſacr̄ꝫ ſaluberrimū oībꝰ ꝓmatū publice letant̄. verbis ī celū eleuatio nō ꝑua armonia cātat ⁊ ꝑcipit canere iuxta dictū ſpōſi. ſ. xpi. Exēplum do vobis: vt quēadmodū ego facio ꝙ faciatis. vt pꝫ ex expoſitiōe littere. Ad quam veniamꝰ ſic dicēdo. O (lingua) militie xp̄iane. nō ꝑfidie iudeoꝝ: non porci machometi ſuoꝝūqꝫ cōplicū (pāge) i. cane vel tanꝙ̄ tuba exalta vocē laudando ⁊ ꝗđ (myſteriū) i. diuinū ſecretū vel diuinū abſcōditū: ex eo qꝛ aliud cernit̄. aliud credit̄ vel intelligit̄ (glorioſi corꝑis) ſ. ieſu xp̄i iā glorioſi ⁊ imortalis ⁊ īpaſſibilis. Et pāge myſteriū (ſanguiniſqꝫ ꝑcioſi) qꝛ lauit nos in ſanguīe ſuo (quē). ſ. ſanguinē ꝑcioſ. ꝫ ille rex gentiū) i. gentiliū ⁊ oīuꝫ gentiū. qꝛ eū iudei abdicarūt ⁊ negarūt eē regē. quē pylatꝰ gētilis in ꝑſona oīuꝫ gentiliū cognouit eē regē iudeoꝝ. dicens. regē veſtrū cruciſigā (effudit) i. ſparſit ꝓ pctōribꝰ ⁊ pctō ꝑmi parētis (ī mūdi ꝑciū) i. in ſatiſfactionē ꝓ mūdo: ꝗ cū ſit finitꝰ infinitū nō valebat ſoluere. Rex dico ſuple (fructꝰ vētris generoſi) i. filiꝰ itemerate virgīs. ⁊ pōt intelligi vna figura grāmaticalis ſm̄ quaꝫ ꝑmittit̄ poni ꝑs ꝓ toto. vel etiā (fructus ventris generoſi) i. ꝓles illius que ex vtraqꝫ parte eſſentiali. ſcꝫ corꝑis ⁊ anime ex ꝓſapia regia eſt ꝓcedens. Nam mathei ꝑmo filius dauid qui rex excellens in veteri teſtamento fertur ⁊ hoc ſm̄ carnē ⁊ cū parenteſi debet legi. vt patet bene intuenti.

Nobis natꝰ nobis datꝰ: ex ītacta uirgine: & ī mūdo cōuerſatꝰ
Sparſo uerbi ſemine: ſui moras incolatꝰ: miro clauſit ordine.

Et iſte nāqꝫ rex (nobis datꝰ) ē ſupple a deo patre (nobis natꝰ) i. ꝓpt̄ nos nō ꝓpter angelos: vt nos redimeret ⁊ liberaret a pctō ⁊ nos glorificaret. ⁊ hoc (ex intacta virgīe) ſ. nō corrupta nō ſolū corꝑe: verūetiā mente ⁊ aīo. qꝛ voto ſe deo obtulit ſpōſaꝫ (⁊ ī mūdo cōuerſatꝰ) i. ī terra ſctā ꝙ̄ mediū mūdi dr̄ cū doctoribꝰ legis diſputauit ⁊ cū aliis dū ꝑdicabat: ⁊ miracula inumerabilia faciebat: vt compleret̄ qđ dixit Abacuch. Et ī terris viſus ē ⁊ cū hoībꝰ cōuerſatꝰ ē. ⁊ etiā cōuerſatꝰ ē in mundo (ſparſo verbi ſemīe) i. mediāte ſemīe diffuſo verbi diuini dū ꝑdicabat ꝑ ꝑtes illas iuxta illđ. Semē ē verbū dei qꝛ īde naſcit̄ fructꝰ gratie ꝑ cōuerſionē ab eo. fructꝰ ſaluatiōis ꝑ verā obſeruantiā ⁊ cuſtodiā illiꝰ verbi diuini iuxta illud. Bti ꝗ audiunt verbū dei: ⁊ cuſtodiūt illud. ⁊ ſequit̄ (Sui moras icolatꝰ) i. tarditates ⁊ dilationes ſui (icolatꝰ) i. exilii a ſua patria vn̄ exiuit ⁊ ꝑegrinatiōes ꝑ. xxxiii. annos (clauſit) i. cōcluſit ⁊ cōpleuit ⁊ ꝑfecit (miro ordīe) i. nouo. īđ miro qꝛ nouo. Nā ꝑ ꝑꝰs voluit miſtrare ꝙ̄ miſtrari. ꝑꝰs voluit facere ꝙ̄ docere: ⁊ depoſt ducere opando. ⁊ voluit ꝑ ꝑꝰs miracula facere: vt oñderet ſe veꝝ deū qđ nō docuit vſqꝫ ad etatē. xxx. ānoꝝ. Voluit pati: vt nos nō patiamur ꝓpt̄ ipꝫ. vtpote voluit oēs deriſiones ꝑ ꝑꝰs pati: vt nos ꝗſcūqꝫ illatas cōtumelias ſine murmuratiōe pateremur. voluit nobis mori: vt nos ꝓpt̄ ipꝫ pati ſimꝰ mori. vltimate anteꝙ̄ illā ī maniſſimaꝫ mortē ſuſcepit diſpoſuit medicamē ſufficiētiſſimū ad ſurgēdū ab infirmitate ad ſanitateꝫ. ⁊ a morte pcti ad vitā aīe. vt non oporteret iteꝝ crucifigi: vt rurſus a pctō liberarent̄ hoīes ꝗbꝰ diſpoſitis pie ⁊ miſericordit̄ ordiatis finiuit ꝑegrinatiōeꝫ ad pr̄eꝫ vn̄ exiuit ꝑ tꝑs lē generationē reuertēdo: cū quo ꝗdē ſemꝑ eſt idē quantū ad diuinitatem.

In ſupme nocte cene: recūbés cū fribꝰ: obſeruata lege plene,
Cibis in legalibꝰ: cibū turbe duodene: ſe dat ſuis manibꝰ.

Et ſequit̄. deuote xp̄iane cupis ſcire quo ī tꝑe ordīauit tantaꝫ medicinā tm̄ ſubſidiū ꝓ his ꝗ lucta demonū cadūt. hoc fuit qn̄ ille ſummꝰ rex regū dn̄s dn̄antiū fuit (ſedes cū fratribꝰ) i. diſcipulis ſuis. Qui iaꝫ nō ſeruiſꝫ amici ⁊ frēs erant: qꝛ ab vno eodē auo ꝑ creationē. qꝛ ſub vno iugo amoris: qꝛ ſub mortalitate tūc vna oēs erāt

⁊ hoc ſupple (i nocte) illa die iouis [illegible]e cene) i. vkle i corꝑe mortali ſupple. et (obſeruat a lege plene ⁊c.) i. poſtꝙ legē moyſi ꝑfecte ⁊ cōplete obſeruauit. qꝛ comedit agnū paſchalē more legis: nā nō veni ſoluere legē: ſʒ adiplere: vt ſepe dixit taliꝰ ꝙ tūc: vt nūc ſupple (dat ſe) i. porrigit corpꝰ ſuū (cibū) i. i cibū aīe: ⁊ angeloꝝ (turbe duodene) i. toti ꝯgregationi. xij. apl'oꝝ ſuple vt augeret grā ⁊ fortitudo ad reſiſtēdū īdagatiōi iudeoꝝ corpus ſuū (dat ſe ſuis manibꝰ) non medico alicuius miniſtri. Dādo ſupple ad intelligendū adhuc non eſſe datam ⁊ conceſſaʒ poteſtatem miniſtrandi ⁊ ꝯficiendi aliꝭ etiā ſacramentum.

Verbū caro panē uerū. uerbo carnē efficit. ſitqꝫ ſanguis xp̄i merū. & ſi ſenſus deficit. ad firmādū cor ſincerū. ſola fides ſufficit.

Et ſequit̄. Naʒ poſtꝙ in vltia cena accepit panē i ſctās ac venerabiles manꝰ (verbū caro) i. hō vel xp̄s (panē veꝝ) quē i manꝰ ſuas ſuſcepit ſupple efficit) i. cōuertit (carnē) i. in ſuū corpꝰ. iuxta illd̄ panis quē ego do. caro mea ē ꝓ mūdi vita. ⁊ hoc ſupple (vbo) i. i virtute verboꝝ. ſ. hoc ē corpꝰ meū (qꝫ) ꝑ et (merū. i. vinū viris ſupple (fit ſanguis xp̄i) i. verbis ꝯſecratiōis ꝯuertit̄ i veꝝ ſanguinē xp̄i (⁊ ſi ſenſus) ſu. tactꝰ tangēdo (deficit) ⁊ ſenſus viſus vidēdo decipit̄ accidētia ꝗlibet tm̄ ſentiens attamē ſu. (Ad firmandū cor ſinceꝝ) ſu. nō fractū ꝯtagiōe infidelitatis nō fractū duricia ⁊ ꝑtinacia petri nō factū malicia iudeoꝝ (ſola fides ſufficit) i. ſolꝰ aſſenſus voluntatis ab intelligentia ⁊ ſenſu auditus ꝓcedens iuxta illud fides. Fides non hʒ meritū vbi humana ratio prebet experimentū.

Tātū ergo ſacramētū. ueneremur cernui. & antiquū documētū. nouo cedat ritui. p̄ſtet fides ſupplimētū. ſenſuū defectui.

Et ſequit̄ poſtꝙ virtuōſus ē honorādꝰ Ethicoꝝ. iiij. ꝗnto magis vas oīuʒ virtutuʒ. Jō tm̄ ergo ſacr̄m. i. tā maximā rē ſecretā ⁊ ineffabilem oīuʒ virtutū plenā (veneremur nos cernui) i. hūiles manſueti cū reuerētia ⁊ genu flectiōe ⁊ honore latrie tanꝙ ad deū (⁊ antiquū documētū) doctrina legalis de agno paſchali (cedat) i. det locū (nouo ritui) i. nouo generi cibi. vel doctrina legalis. tanꝙ vmbra figura ⁊ quaſi imperfectū cedat. i. ceſſet dando locū. ſu. nouo ritui. i. ſoli figurato ⁊ ꝑfectiſſimo iuxta illud quando venerit qd̄ ꝑfectū eſt ceſſabit qd̄ ex ꝑte ſicut adueniente luce cedit vmbra. Preſtet fides ſupplemētū vt rite bene veneremur qd̄ non videmꝰ ⁊c. (fides) i. illa noticia enigmatica tanꝙ per ſpeculum (preſtet) i. exhibeat ⁊ ordinet ſupplementū) ⁊ ſic vice fungens (ſenſuū defectui) virtuti limitati ſenſuum exteriorū: qui circa tale obiectū ſunt deficientes ⁊ fallunt.

Genitori genitoqꝫ. laus & iubilatio. ſalus honor uirtꝰ quoqꝫ. Sit & benedictio. ꝓcedēti ab utroqꝫ. cōpar ſit laudatio.

Jō ꝓpt̄ īfinitū bonū nobis collatū a ſctiſſima trinitate (laus ſit gēitori p̄ri ⁊ gēito i. filio ſit eadē laus ⁊ iubilatio qd̄ ē gaudiū qd̄ verbis explicari nō pōt (⁊ ſalꝰ) ſiſr ꝗ ab vtroqꝫ nobis euenit ⁊ ꝓcedit ⁊ nō ex nobis. ſiſr honor ⁊ reuerētia latria. ſiſr virtus ꝗ antonomatice charitas dici pōt: ⁊ ꝗ oēs virtutes cōprehēdit ꝗ redēpti ſumus (quoqꝫ) i. ſimul (bn̄dictio) ſit attribuēda p̄dictis. Juxta illud. bn̄dicti vos a dn̄o ꝗ fecit celū ⁊ terrā (qꝫ) ꝑ et (laudatio cōpar) tota p̄dicta ſup. i. ſimul eꝗlis ſit ſpūi ſancto ſup. (ꝓcedenti) ꝑ eternalē ꝓceſſionē paſſiuaʒ (ab vtroqꝫ) i. a patre et filio. iuxta determinationē eccleſie. Amē. i. ſine fine in ꝑpetuū. Expoſitor ſubmittit ſe determinatiōi ⁊ conſilio eccleſie militanti. Dixi.

¶ Carmē eſt ſaphicum mixtum adonico. Canitur in feſto natalicio ſancti Ioannis baptiſte. cuius generationem educationem laudeſqꝫ proſequitur atqꝫ auxiliū implorat.

u T queāt laxis reſonare fibris. mira geſtorū famuli tuo-

rū. ſolue polluti labij reatū. ſancte ioannes.

Hymnꝰ iſte vitā ⁊ mores habitū ⁊ ꝯuerſatiōez ſcī ioānis baptiſte deſcribit orans ⁊ pſuadēs vt eiꝰ ꝯſuetudinē imitemur: vt ad eiꝰ btitudiez ꝑuenire mereamur (O ſcē ioānes ſolue) i. relaxa (reatū labij) i. oris (polluti) i. inqnati (vt famuli tui qant) id eſt poſſint (reſonare mira) i. mira cula (geſtoꝝ tuoꝝ) i. factoꝝ (fibris) i. venis (laxis) i. reſolutis vel vocibus apertis.

Nuncius celſo ueniens olimpo. te patre magnū fore naſciturū
Nomen & uite ſeriem gerēde. ordine promit.

Nūciꝰ celſo ē veniēs olipo) i. d celo. ſ. angelꝰ gabriel veniēs olipo (pmit) i. nūciat (te fore magnū naſcituꝝ) pri tuo zacharie. ⁊ (nomen tuū ſimilit pmit: qꝛ dixit io annes vocetur ⁊ pmit ſeriē) id eſt ordinē (vite gerende dicens) Vinum ⁊ ſiceraz non bibet (ordine) i. ſm ordinem quem geſſit.

Ille promiſſi dubiꝰ ſuperni. perdidit prōpte modulos loquele.
Sēd reformaſti genitus pempte. organa uocis.

Ille) ſ. zacharias (dubiꝰ) i. credulꝰ (pmiſſi ſupni) i. celeſtis pmiſſiōis (pdidit prō pte modulos loqle) i. modū locutiōis. Ambroſiꝰ dicit ꝙ zacharias vocē amiſerat in con ſonantibꝰ: qꝛ eas formare non poterat (ſed tu reformaſti) o ſctē ioānes (genitus) i. natus (organa vocis pempte) i. extincte vocis.

Ventris obſtruſo poſitꝰ cubili. ſenſeras regē thalamo manētē.
Hinc parens nati meritis uterqꝫ. abdita pandit.

Et tu poſitꝰ) i. recūbēs (cubili) i. vētre mris tue (obtruſo) clauſo ſenſeras regē) i. xp̄m (manētē) i. iacētē (thalamo) i. vētre marie (hinc) i. ex hoc ꝙ tu noviſti xp̄m o ioānes (parēs vterqꝫ) ſ. zacharias ⁊ eliſabet (pādit abdita) i. pphauerāt abſcō dita. Pr dixit. Bn̄dictꝰ dn̄s deꝰ iſrl. ⁊ hoc nō ſuis meritis. ſꝫ (meritis) i. ppr meri ta (nati) i. filij. ſ. ioannis. Mater aūt dixit. Vn̄ euenit mihi ꝙ mr dn̄i veniet ad me

Antra deſerti teneris ſub annis. ciuiū turmas fugiēs petiſti.
Ne leui ſaltem maculare uitam. famine poſſes.

O ſctē iohēs (tu fugiēs turmas) i. turbas (ciuiū petiſti antra) i. obſcuraz ſpelūcaz (deſertis ſub teneris annis) i. etate duodecim annoꝝ (ne poſſes maculare vitā) ſanctaz (famie) i. verbo ocioſo. Ocioſuz ē verbū qd aut vtilitatis rectitudinis aut iuſte rōnis neceſſitate caret (famine dico ſaltē leue) i. ſine bono fructu.

Prebuit hirtū tegimē camelus: artubus ſacris ſtrophiū bidētes
Cui latex hauſtum ſociata paſtū. mella locuſtis.

Camelꝰ pbuit hyrtū tegimē) i. aſpeꝝ veſtimētū (ſacris artubꝰ bidētes) i. oues p̄buerūt (ſtrophiū) i. cingulū (cui) ſ. ioanni (latex) i. aq̄ pbuit (hauſtū) ⁊ cui (mel la pbuerūt (paſtū) mella dico (ſociata locuſtis) i. volatilibꝰ.

Ceteri tantū cecinere uatum. corde preſago iubar affaturū.
Tu quidem mundi ſcelus auferentem. indice prodis.

Ceteri vatū) i. alij pphe (cecinere) pphetauerūt (tātū) i. tātūmodo (corde pſa go) i. puido (iubar affutuꝝ) i. xp̄z venturū. ſꝫ tu diſcretꝰ es ab alijs pphetis dicēs Ecce agnꝰ dei ⁊c. (pdis) i. oſtendis xp̄m. ſcꝫ auferentē (ſcelus mundi) i. peccatū (indice) i. cum digito dicens. Ecce agnus dei.

Non fuit uaſti ſpaciū per orbis. ſanctior quiſqꝫ genitus ioanne.
Qui nephas ſecli meruit lauantem. tingere limphis.

Quiſqꝫ hō genitꝰ nō fuit ſanctior ioāne p ſpaciū (vaſti orbis) i. āpli mūdi Vn̄ veritas ait. Inter natos mulieruz ⁊c. ſ. corruptaꝝ mulieꝝ. Quidā opponūt de xp̄o ſꝫ nō valet.

q̄ꝛ ꝺ virgīe natꝰ ē (q̄) ioħes (meruit tingere) i. baptizare (limphis) i. aq̄s iorꝺānis (lauantē) i. xp̄m purgantē (nephas) i. pctm̄ (ſecli) i. ſeculi. ⁊ ē ibi ſincopa.

o Nimis ſelix meritiq̈ʒ celſi. neſciēs labē niuei pudoris
Prepotens martyr heremiq̈ʒ cultor. maxime uatū.

Et q̄ñ meruiſti xp̄ʒ tingere lip̄his. Tu ꝺico (nimis felix celſi meriti neſciēs) iꝺeſt ignorans (labem) i. ſorꝺem (niuei puꝺoris) i. pulchre caſtitatis (martyr) iꝺeſt teſtis prepotens ꝺixiſti. Ecce agnꝰ ꝺei ⁊c. vel (martyr) i. ꝺecollatus (⁊ cultor) i. habitator (heremi) i. loci ſolitarij. tu ꝺico (maxie vatū) q̄ꝛ ꝓpheta ⁊ pluſq̄ꝫ ꝓpheta.

Serta terdenis alios coronāt. aucta cremētis duplicata quoſdā
Trina centeno cumulata fructu. te ſacer ornant.

Tres orꝺines hic notentur. ſciliect triceſimꝰ ſexageſimꝰ cēteſimꝰ in q̄bus cōtinent̄ oīuʒ hoīuʒ orꝺines. ſ. cōtinētes ꝯiugati. et virgīes q̄ ⁊ ꝺeſignant̄ ꝑ tres viros. ſcilicet per Noe. per Danielem. per Job per Noe coniugati. ⁊ per Job continentes per Danielē virgīes ꝺeſignant̄. Vnꝺe in euangelio. Alij ſunt in lecto. alij in villa. alij in agro. Hoc tractū ē ꝺe euāgelio. vbi ꝺicit̄ ꝺe ſemine iacto in terrā. Aliō ſexageſimū aliuꝺ triceſimū. aliuꝺ cēteſimū fructū attulit. iō ꝺicit̄ h̄ ſerta terꝺenis (Serta) i. corone (terꝺenis) i. triginta (coronant alios) ſ. cōiugatos q̄ habēt ſecū fiꝺē trinitatis ⁊ aꝺherēt ꝺecē p̄ceptis legis. ⁊ alia ſerta (aucta) i. augmētata (⁊ ꝺuplicata cremētis) i. aꝺ ꝺuplū creſcētia. ſ. in ſexageſimū fructū (coronāt quoſꝺaʒ) i. ꝯtinentes qui vixerūt in charitate. ⁊ hñt ſex oꝑa mīe ⁊ caſtitatis vel charitatis vt paſcere ieiunos veſtire nuꝺos ⁊c. (Et trina) i. tria (ſerta cumulata) i. aggregata ex ter triginta (aucta) ꝑ aꝺꝺitionē ꝺenarij. ſ. ꝑ ꝺecē (coronāt te oſcē ioħes) q̄ es virgo (centeno fructu) q̄ꝛ centeſimꝰ fructꝰ coronat. i. orꝺinat virgīes. Et vt breuiꝰ exponamꝰ a triceſimo fructu vel orꝺine ꝯiugati a ſexageſimo ꝯtinētes. a cēteſimo virgīes poſt ꝺiſſolutionē corꝑis ⁊ aīe coronant̄. in eterna btituꝺie. Et nota ꝙ triceſimꝰ nūerus ſurgit a ternario ⁊ ꝺenario. q̄ꝛ cōiugati hñt fiꝺē ſctē trinitatis ⁊ aꝺherēt ꝺecē precep̄tis legis. Sexageſimꝰ nūerꝰ a ſenario ⁊ ꝺenario ſurgit. q̄ꝛ ꝯtinētes hñt ſex oꝑa miſericorꝺie ⁊ charitatis. ſ. paſcere ieiunos ⁊c. Virgīes in centeſimo orꝺie ponunt̄ ⁊ ſignificant ꝑfectionē q̄ꝛ cētenariꝰ nūerꝰ ſurgit a trino triceſimo ⁊ ꝺenario. i. ꝺecem ſuꝑaꝺꝺito. ⁊ ita ſunt centū. ꝑ centū nūerus ꝑfectus intelligit̄: in hoc orꝺine fuit btūs ioannes nō abſurꝺe imo apte ſcꝺm loq̄lā ꝺigitoꝝ. Per triceſimū numeꝝ ꝯiugatorū. ⁊ ꝑ ſexageſimū ꝯtinentiū. ꝑ centeſimū virginū merces accipit̄. Periti eni prima cōputatiōe articuloꝝ quā appellant loquelā ꝺigitoꝝ in ſiniſtra manu ꝑ quam vita tp̄alis intelligit̄ vſq̄ʒ in nonagintanouē ſolebant cōputare. Centū aūt ⁊ ꝺeiꝺe in ꝺextera p̄te ꝑ quā celeſtis vita ꝺeſignat̄. Vñ q̄ꝺaʒ ꝺ̄ centenario habemꝰ in quoꝺaʒ libro ſic. Jaʒ ꝺextra cōputat annos. Jn hoc loco facit auctor numeꝝ ſuū ꝑ q̄nq̄ʒ ꝺigitos manꝰ. ſ. ꝑ pollicē per inꝺicē per meꝺiū meꝺicū ⁊ auricularē. auricularis in palma poſitꝰ ſignificat vnitatē. meꝺicus cū ip̄o poſitꝰ ꝺuo ſignificat meꝺiꝰ cuʒ ip̄is poſitꝰ. ſ. in meꝺio tria ꝺeinꝺe. Auricularis erectꝰ meꝺio ⁊ meꝺico iacentibus q̄ttuor ſignificat. meꝺicꝰ cū illo erectꝰ meꝺio iacente in palma q̄nq̄ʒ ꝺeſignat. meꝺius cū illis erectꝰ ſex ſignificat. Jtē auricularis ī palma extēſus ſeptem ſignificat meꝺicꝰ eoꝺē mō poſitꝰ in palma. viij. ſignificat. meꝺiꝰ ſimili mō poſitꝰ. ix. ſignificat. Jnꝺex q̄ vſq̄ʒ huc nil fecit p̄ꝺicto mō poſitꝰ. x. ſignificat. amplexu pollicis aꝺiūctus. xxx. ſignificat. Per quē nūeꝝ ſatis cōgrue accipit̄ merces ꝯiugatoꝝ ꝓpt̄ illorū mollē amplexū ⁊ vite ꝺilectionē ⁊ ꝯcorꝺiā. Pollex ſiq̄ꝺē cū inꝺice ſil̄r aſtrictus ſexaginta ſignificat. ꝑ quē nūeꝝ ſatis cōpetent̄ accipit̄ merces ꝯtinentiuʒ. Graue eni eſt ab amplexu ⁊ voluptuoſa ꝺelectatiōe ⁊ cōſuetuꝺine abſtinere. vñ ſcriptuʒ eſt Nil ꝯſuetuꝺine maiꝰ. Jn ꝺextera ꝺr̄. c. ꝑ quē nūerū q̄ꝛ fit in ꝺextera parte vita celeſtis intelligit̄. Nō immerito accipit̄ merces virginū q̄ꝛ in hac vita mūꝺā ⁊ imma

culatam vitam ducentes.celeſtē ꝛ angelicam i quantū poſſunt ducunt.

Hinc potēs nr̄i meritis opimis.pectoris duros lapides repelle
Aſperum planans iter & reflexos.dirige calles.

Hinc) i.poſt hoc o ſctē ioannes (potens repelle) i.remoue (duros lapides) i.icre dulitates (nr̄i) pectoris (meritis opimis) i.fertilib⁹ ꝛ magnis ꝛ fecūdis (planās iter aſpeꝝ) i.petroſum (dirige calles reflexos) i.curuos in pctis ꝛ tortuoſos.

Vt pius mūdi ſator & redēptor.mētibus pulſa liuione puris.
Rite dignetur ueniens ſacratos.ponere greſſus.

Vt pi⁹ ſator ꝛ dr̄ a ſero.is.ꝛ creator (mundi ꝛ redēptor mētib⁹ puris pulſa liuiōe) ideſt liuore abiecta ꝛ venenoſa ſorde vicioꝝ (veniens dignet̃ ponere greſſus ſacratos) i.ſan cta itinera (rite) i.recte vel ordinate.

Laudibus ciues celebrant ſupni.te deus ſimplex pariterq; trine
Supplices & nos ueniā precamur.parce redēptis.Amē.

Supni ciues) i.celeſtes angeli celebrant te laudibus o te⁹ ſimplex) ſ.in ſubſtantia (trine) ſ.i pſonis (pit nos ſupplices) i.hūiles (pcamur venioꝫ) i.indulgentiā (parce redēptis) i.dimitte nobis redēptis pctā nr̄a qꝛ redemiſti nos ſāguīe tuo ꝓprio.

¶ Carmē eſt dimetrū iambicū cacometrū. Canit̃ in feſtis apoſtolorū petri & pauli ꝓſequitur ipoꝝ laudes.

f Elix p oēs feſtū mundi cardines.apl'orū ꝑpollet alacriter.petri beati pauli ſacratiſſimi.quos chriſtus almo cōſecrauit ſanguine.eccleſiarū deputauit principes.

Hic laudat auctor deū icōmemoratiōe petri ꝛ pauli q̄ dputauit illos eē pncipes eccleſie ꝛ ptātē dedit illis ligandi atq; ſoluēdi vincula pctoꝝ.vn̄ rogam⁹ eos vt reddant nos deuotos fide ꝛ ſpe robuſtos ꝛ robuſtos ꝛ repletos ſunt egemine charitatis impetrare ab eis viuere poſt mortē (apoſtoloꝝ feſtū felix) i.beatū vel letū preꝑpollet alacriter) i.iocoſe ꝑ alijs ſplēdet (p oēs cardines) i.p oēs ptes mūdi (apoſtoloꝝ) dico ſ.btī petri ꝛ pauli ſacratiſſimi quos apoſtolos (xp̄s cōſecrauit almo ſanguine ꝛ deputauit) i.cōſtituit eos eē (pncipes eccleſiarū.

Hi ſunt oliue due corā domino.& candelabra luce radiantia.
preclara celi duo luminaria.fortia ſoluunt peccatorum uincula.portas olimpi reſerant fidelibus.

Hi ſunt due oliue) ꝛ duo arbores fructuoſe ꝛ redolētes: ꝛ ſūt cādelabra luce radiātia coraꝫ dn̄o.ſ.cū lumīe virtutū: qꝛ dn̄s nō poſuit eos ſub modio abſcōditos.ſꝫ ſup cādelabra.i.i maiori claritate ſiue charitate ſcꝫ romana ciuitate (ꝛ duo preclara luminaria celi ꝛ ſoluunt) i. rumpunt (fortia vincula) peccatorū.ꝛ (reſerāt iſti duo) i.aperiūt (portas olimpi) i.celi (fidelibus) i.chriſtianis.

Habent ſupernas poteſtatem claudere.ſermone ſedes pandere ſplendentia.lumina poli ſuper alta ſydera.lingue eorum claues celi facte ſunt.laruas repellūt ultra mūdi limites.

Et ipi.ſ.petr⁹ ꝛ paul⁹ (hn̄t ptātē claudere ſupnas ſedes) i.celeſtes.hn̄t ptātē claudere (ſermōe) i.ſolo verbo.ſicut clauſit ananie ꝛ ſephire cū dixit petr⁹ pecunia tua tecū ſit.i.pctā tecū ſint i ꝑditionē (ꝛ pādere) i.apire (ſplēdētia lumia poli ligue eorū claues fctē ſūt ſup alta ſydera) i.ſup oēs doctores eccleſiaꝝ (ꝛ repellūt laruas)

i.culturas ydolatrie. Larua q̄ſdā m̄ſtr̄ e ꝛ ī vultu hoīs ē vt pauorē īferat ꝑ q̄ſdā fantaſias nocturnas itelligim⁹ pctā q̄ aplice repellūt ab eis q̄ eos ſequūt (vltra li mitē mūdi) i.extra ecclīaȝ. Nota ꝙ aliō ē latria ꝛ ydolatria: qꝛ latria ē ſūme venera tiōis cult⁹ ſoli dō adhibēd⁹. vel latria ē volūtaria ꝓfeſſio diuie maieſtatis. ydolatria vo ē cult⁹ dō debit⁹ creature exhibit⁹. Et hec differētia ſolet aſſignari int̄ latria ydo latria dulia ꝛ yꝑdulia. de latria ꝛ ydolatria q̄d ſit. dictū ē. Dulia vo ē honoꝛ q̄ d̄bet̄ ſctis. Vñ d̄ btā virgie ſciēdū ꝙ i ꝙtū eſt ꝑſona ſctā ei debet̄ dulia: ſȝ i ꝙtū ē mr̄ dī de bet̄ ei yꝑdulia. i. magna excellētia qꝛ yꝑdulia debet̄ excellēti ſicut ē caro xp̄i. Btā vo go. crux xp̄i. qꝛ fuit iſtrumētū nr̄e r̄ dēptōis ꝛ ꝯcoꝛdat cū dicētib⁹ ꝙ ē dulia maioꝛ ꝛ mīoꝛ ꝗ latria ꝛ dulia ꝛ differētijs hr̄. c. venerabiles imagīes d̄ ꝯſe. di. iij. igl. ibi poſita

Beatus petrus cathenarum laqueos: chriſto iubente rupit mi-rabiliter: cuſtos ouilis & doctor eccleſie: paſtor & gregis con ſeruator ouiū: arcens luporū truculentā rabiē.

Btūs petr⁹ rupit laq̄os cathenar̄) qꝛ ceciderūt cathene d̄ manib⁹ ei⁹ ꝑ angelum nūciantē (mirabilit̄) i. fortit̄ (xp̄o iubēte) ꝛ ip̄e (cuſtos ouilis ꝛ doctoꝛ) fidelis (ec cleſie ꝛ paſtoꝛ gregis) xp̄iani: ꝛ (ꝯſeruatoꝛ ouiū) i. fideliū (arcēs) i. repellēs (trucu lentam) i. crudelē (rabiē) i. ſeuiciē (lupoꝝ) i. demonū vel hereticoꝝ.

Quodcūqȝ uinclis ſuper terrā ſtrinxerit: erit in aſtris religatum fortiter: & quod reſoluerit in terris arbitrio: erit ſolutū ſuper celi radiū: in fine mundi iudex erit ſeculi.

Q̄dcūqȝ vinclis) i. ſentētijs ſtrinxerit. i. legauerit ꝛ cōſtringet (erit ligatū aſtris) i. i celis (ꝛ q̄d reſoluerit in terris arbitrio) i. iudicio ſuo (erit ſolutū ſup radiū ſolis) vel celi. ꝛ (erit iudex ſeculi) in fine mundi.

Non impar paulus huic doctor gentiū: electionis tēplū ſacra-tiſſimū: in morte cōpar in corona particeps: ambo lucerne & decus eccleſie: in orbe claro coruſcāt uibramine.

Petr⁹ erat talis q̄lis ſupi⁹ oſtēdit: ſȝ paul⁹ (nō ipar huic) i. petro eq̄lis (doctoꝛ gē tiū ꝛ ſacratiſſimū tēplū) i. vas electiōis (ꝛ in moꝛte) i. in paſſione (cōpar) i. equa lis huic (ꝛ in corona particeps) cōcoꝛs (ambo illi lucerne ſunt ꝛ decus) i. honoꝛ. (eccleſie coꝛuſcant claro vibramīe) i. magno ſplēdoꝛe (ī oꝛbe) i. mundo.

O roma felix que tantorū principū: es purpurata precioſo ſan guine: excellis omnē mūdi pulchritudinē: nō laude tua ſed ſan ctorū meritis: quos cruentatis iugulaſti gladijs.

O roma felix) i. btā es (q̄ purpurata) i. d̄coꝛata (p̄cioſo ſāguie) hoꝝ q̄ paſſi ſūt (tā toꝝ p̄ncipū) i. tā magnoꝝ. ſ. petri ꝛ pauli (excellis) i. ſupas (oēȝ pulchritudinē mū di) nō tua laude (ſȝ meritis ſctōꝝ) i. ꝑpt̄ ſctōs (quos iugulaſti) i. interfeciſti (gla dijs cruētatis) i. ſanguinolentis: qꝛ in te occiſi ſunt.

Vos ergo modo glorioſi martyres: petre beate paule mundi liliū: celeſtis aule triūphales milites: precibus almis ueſtris nos ab omnibus: munite malis: ferte ſuper ethera.

Et qꝛ habetis ꝑtātē ligādi atqȝ ſoluēdi. ergo o (martyres glioſi) ſ. petre ꝛ paule li liū) i. oꝛnamētū vl̄ flos (mūdi ꝛ milites celeſtis aule triūphales) i. victorioſi (mu nite) i. defēndite nos ab oībus malis (veſtris almis p̄cibus ꝛ ferte nos ſuper ethe ra) id eſt vſqȝ ad ethereum celum.

Gloria deo per immenſa ſecula: ſit t-bi nate decus & imperiū:
Honor poteſtas ſanctoq; ſpiritui. ſit trinitati ſalus indiuidua:
per infinita ſeculorum ſecula.

Glia ſit dō pr̄i p īmēſa ſecula) i.p imutabilia ſecula (7 o tu nate) i.fili dī viui (dec⁹ 7 īperiū) q̄ iperas celo 7 t̄re 7 mari (ſit tibi honor 7 ptās 7 ſpūi ſctō īdiuidua) i.inſepabilia (ſal⁹ ſit trinitati) q̄ trinitas vn⁹ de⁹ ē ſal⁹ oīuз gētiū p īfinita ſc'la ſeculorū.

a Vrea luce & decore roſeo lux lucis oē pfudiſti ſclm decorans celos iclyto martyrio: hac ſacra die q̄ dat reis ueniā.

O lux lucis) i.fili⁹ pr̄is pfudiſti oē ſclз) i.repleſti (aurea luce) i.pdicatōe apſlo4 lumina aurea dicti ſunt apoſtoli ſapie pferētia ſplēdorē 7 bōitatis 7 bone vite q̄b⁹ nos illumināt (7 decore roſeo) i.rubeo martyrio (tu dico dcorans celos) i.celeſtes creaturas (inclito martyrio) i.nobili paſſione (hac ſacra die) ſ in hac ſacra feſtiuitate (que) dies (dat veniaз) i.indulgentiaз (reis) i.peccatoribus.

Ianitor celi doctor orbis pariter: iudices ſecli uera mūdi lumīa
Per crucē alter alter enſe triūphās: uite ſenatū laureati poſſidēt.

Janitor celi) i.petr⁹ oſtiari⁹ (doctor orbis) i.pdicator mūdi.ſ.paulus (parit̄) i.ſit ſūt (iudices ſecli 7 ſūt (7 a lumia mūdi alt̄) i.petr⁹ (triūphās) i.vicēs p crucē alt̄.i. al'⁹.ſ.paul⁹ (triūphās ēſe laureati) i.coronati (poſſidēt ſenatū) i.pncipatū vite et'ne

Iā bone paſtor petre clemēs accipe: uota pcātū & pcti uincula
Reſolue tibi poteſtate tradita: q̄ cūctis celū uerbo claudis apis

Apoſtropham facit ad pet4 ſic dicens (o petre bone paſtor clemēs accipe iaз vota precantuз) i.pces.7 (reſolue vincula peccati poteſtate tibi tradita a xpo (qua) poteſtate claudis 7 aperis (celū) i.padiſum (cūctis verbo) i.ſermone.

d Octor egregie paule mores iſtrue & mēte polum nos trāſferre ſatage: donec pfectum largiatur plenius euacuato quod ex parte gerimus.

O paule doctor egregie (iſtrue) i.cōpone nr̄os mores (7 ſatage) i.labora trāſferre nos mēte polū) i.celeſtia mēte cogitare: 7 q̄ i celis tota mēte cōſiderare (donec) i.quouſq; (pfectū in vtraq; pte) ſcз aīa 7 corpe (largiat̄) i.tribuat̄ nobis in futuro (plenī⁹) i.de⁹ largiat̄ illo (euacuato) ſ.penit⁹ dimiſſo.i.mortalitate (qd̄ gerim⁹ ex pte) i.in hoc mortali corpe q̄ſi in aliā partē hoīs.i.in futuro glorificabitur hō plenius 7 pfectius data ſibi immortalitate vtriuſq; partis.ſ.corporis 7 anime.

Oliue bine pietatis unice: fide deuotos ſpe robuſtos maxīe: fōte repletos charitatis gemīe: poſt mortē carnis īpetrate uiuere

O liue bine) i.due oliue (pietatis vnice) i.īdiuiſe vel vni⁹ amoris (īpetrate) i.poſtulate a deo nos (viuere deuotos fide 7 robuſtos) i.firmos (ſpe maxie repletos fonte gemine charitatis) ſcз dilectōe dei 7 pximi impetrate inq̄ dico (poſt mortem carnis) i.ſeparationē corpis 7 anime.

Sit trinitati ſempiterna gloria: honor poteſtas atq; iubilatio:
In unitate cui manet īperiū: ex tunc & modo p eterna ſecula.

Sēpit̄na glia) i.et'na glia (ſit trinitati) i trib⁹ pſonis (7 honor ſit eis atq; iubilatio) i.laudatio (ſit ei triтati ī vnitate) ſ.ī vno dō (cui trīati q̄ē vn⁹ de⁹ (manet imperium ex tūc) i.ab exordio mūdi (7 mō) ī pñti (p et'na ſecula) i.p oīa ſequentia.

¶ Carmen eſt dimetrū iambicum cacometrum. Canitur in ſe

ſtis ſancto[illegible]rum.

t Ibi xp̄e ſplēdor prīs. uita uirtꝰ cordiū. i cōſpectu āgelorū uotis uoce pſallimꝰ alternātes cōcrepādo. melos damꝰ uocibꝰ

In hoc hymno intēdit auctor laudare dn̄m intēdit etiā in cōmemoratiōe ſācti michaelis grā vel amore ipiꝰ archangeli collaudare oēs angelos: ſꝫ marie michalez q̄ eſt p̄nceps militie celeſtis. rogat itaqꝫ ⁊ ꝓcat vt oēs angeli nobis aſſiſtant ⁊ demones a nobis repellant ⁊ mundꝰ corde ⁊ corpore nos reddant. O (xp̄e qui es ſplendor patris vita ⁊ virtus cordiū) q: ſicut viuit corpus ꝑ aīam: ita viuit aīa ꝑ xp̄m. (pſallimꝰ tibi in cōſpectu angelorꝫ votis ac ꝓcibus) vel corde ore ⁊ voce. ⁊ (damꝰ melos) i. melodias (vocibus) noſtris (concrepando) i. reſonando (alternātes) ideſt vocibꝰ alternatis decantantes.

Collaudemꝰ uenerantes. oēs celi milites. ſed ꝓcipue p̄matē. celeſtis exercitus. michaelē in uirtute. cōterētē zabulon.

Nos collaudamꝰ venerantes oēs celi milites) i. angelos celi (ꝓcipue p̄matē celeſtis exercitꝰ) ſ. michaelē ꝯterētē zabulō) i. diabolū (ī virtute) crucis. Michael q̄s eſt deꝰ q̄ſi dicat. quis eſt ita fortis vt deꝰ noſter: qui creauit nos ad laudandū ſe. ꝑ hoc nomen michael oſtendit̄ q̄ nullꝰ pōt facere que deus facit.

Quo cuſtode ꝓcul pelle. rex xp̄e piiſſime. oē nephas inimici. mūdo corde & corꝑe. ꝑadiſo redde tuo. nos ſola clementia.

Quo cuſtode) ſ. michaele. o (piiſſime) i. fortiſſime (ꝓcul pelle) i. abiice lōge (omne nephas) i. oē peccatū (inimici) i. diaboli: ⁊ redde nos ſola vel ſctā clementia (tuo ꝑadiſo) i. requiē nos dico (mūdos factos corde ⁊ corꝑe) i. tā ī aīa q̄ in corpore.

Gloriā prī melodis. ꝑſonemus uocibꝰ. gloriā xp̄o canamus. gloriā paraclito. q deꝰ trinꝰ & unꝰ. extat ante ſcl'a.

Et quo cuſtode) ſ. michale xp̄s expellat a nobis oē nephas inimici ⁊ faciat nos mūdos corde ⁊ corꝑe. ideo (ꝑſonemꝰ gloriā prī vocibꝰ melodis) i. dulcedinis vel dulcibꝰ melodiis (⁊ canamꝰ gloriaꝫ xp̄o) i. eiꝰ filio (⁊ canamꝰ ſimiliter eadem q̄litate (gloriaꝫ) i. laudē dei ⁊ honorē (ꝑaclito) i. ſpūi ſancto (q̄ extat) i. manet deꝰ trinus ī ꝑſonis. ⁊ vnꝰ in vnitate ſubſtantie (ante ſecula) i. ante oīa ſecula. Amen.

¶ Carmē eſt ſaphicum mixtum adonico. Canitur in feſto angelorum: quorum auxilium petit.

c Hriſte ſcōrū decꝰ angelorū. rector humani generis & auctor. nobis eternū tribue benignꝰ. ſcādere celū.

O xp̄e ſctōrꝫ decꝰ angelorꝫ) ſctōrꝫ dico ad differētiaꝫ malorꝫ. Et nota q̄ auctor facit h̄ iuocatiōnē ad oēs ⁊ ſingulos bonos angelos (rector hūani generis. ⁊ auctor tu benignꝰ tribue nobis ſcandere) i. aſcēdere (celū) i. regnū eternū.

Angelū pacis michael ad iſtā. celitus mitte rogitemus aulā. Nobis ut crebro ueniente creſcant. ꝓſpera cūcta.

Rogitemꝰ mittat celitꝰ) i. dirigat (ad iſtaꝫ aulaꝫ) i. eccleſiā (michaelē angelū pacis) q̄ nos placaret deo quotiēs magna nūciāt̄ a dō michael mittit̄ q̄n vero maiora gabriel mittit̄ vt marie zacharie. ad medelaꝫ raphael mittit̄ vt thobie ad hoc ergo mittat̄ (vt cūcta ꝓſpa creſcant veniēte michale angelo dī (crebro) i. frequēter

Angelus fortis gabriel ut hoſtē. pellat antiquū uolitet ab alto.

Sepius templum ueniat ad iſtud: uiſe... noſtrum.

Gabriel iterꝑtatur fortis angel9.i. fortitudo deiꝑ q̄d itelligit ꝙ fortis fuit ⁊ potēs ad defentēdū fortitudinē diaboliꝑ virtutē ſctē crucis (⁊ gabriel fortis angel9 voliter) i.volet (ab alto celo vt pellat antiquū hoſtē) ideſt diabolū. gabriel dico (veniat ſepius ad iſtud templū) i.eccleſiā (miſertus noſtri)

Angelum nobis medicū ſalutis: mitte de celis raphael ut oēs

Sanet egrotos: pariterq; noſtros: dirigat actus.

O xp̄e (mitte nobis āgelū raphaelē medicū ſalutis nr̄e) raphael iterꝑtatur medicina dei.⁊ ſignificat xp̄z q̄ tulit nobis d̄ celis medicinā cui9 gr̄a mūdati ſum9 ab oī peccō ⁊ liberati ab hoſte antiquo (vt ſanet) i.curet nos oēs (egrotos) in mēte (⁊ dirigat actus nr̄os) i.noſtras operationes prauas ad bonam operationem.

Hinc dei noſtri genitrix maria: tot9 & nobis chor9 angelorū.

Semper aſſiſtat ſimul & beata: concio tota.

Et q̄r facim9 inuocatiōē angeloꝝ (maria genitrix dei noſtri ⁊ totus chorus (angeloꝝ aſſiſtat ſemꝑ) i.in omni tp̄e (nobis) omnib9 (⁊ tota concio beata) i.exercitus angeloꝝ (nobis aſſiſtat ſimul) ⁊ iſti intercedāt ꝓ nobis.

Preſtet hoc nobis deitas beata: patris ac nati pariterq; ſancti:

Spiritus cuius reboat in omni: gloria mundo.

Beata deitas) ſ.p̄ris (ac nati) i.filij (⁊ ſpūs ſcti ꝑſtet) i.tribuat (nobis parit̄ hoc quod ꝑdictū eſt (gloria) cui9 ſpūs (reboat) i.ꝑſonat in omni mūdo.

¶ Carmē ē dimetrū iābicū cacometrū. Canit̄ in feſto omniū ſanctorū: quorū omniū interceſſiōe ꝓ nobis implorat.

c Hriſte redemptor omnium: conſerua tuos famulos.

Beate ſemper uirginis: placatus ſanctis precibus.

Hic facit inuocatiōē ad oēs ordies angeloꝝ ⁊ deꝑcat̄ eos vt ipi aſſint nobis: et a nobis oīa vicia repellant ⁊ nos purificatos corde ⁊ corꝑe ⁊ oꝑe ad celeſtia regna ꝑducant (O xp̄e redēptor oīuz) ſ.fideliū (cōſerua tuos famulos) qui tibi famulantur. tu dico (placat9 ſctis ꝑcib9 btē marie virginis ⁊c.

Beata quoq; agmina: celeſtium ſpirituum.

Preterita preſentia: futura mala pellite.

O beata agmina celeſtiū ſpirituum) i.angeloꝝ (pellite quoq;) i.ſimiliter (ꝑterita mala) i.vicia ꝑſentia ⁊ futura a nobis.

Vates eterni iudicis: apoſtoliq; domini.

Suppliciter expoſcimus: ſaluari ueſtris precibus.

Vates) i.o vos ꝓphete eterni iudicis) i.xp̄i (o apoſtoli dn̄i expoſcimus) i.deꝑcamur (ſuppliciter ſaluari veſtris ꝑcibus)

Martyres dei inclyti: confeſſoreſq; lucidi.

Veſtris orationibus: nos ferte in celeſtibus.

O martyres dei incliti) i.nobiles ⁊ electi (⁊ cōfeſſores lucidi) i.caſti (ferte nos in celeſtibus) regnis (veſtris orationibus.

Chorus ſanctarum uirginum: monachorumq; omnium.

Simul cum ſanctis omnibus: conſortes chriſte facite.

Chorus ſanctaꝝ virginu ꝛ oiu. monachoꝝ facite (nos xp̄i conſortes) i.partici‑
cipes (celeſtis regni cum oībus ſanctis.

Gentem auferte perfidam: credentium de finibus.

Vt chriſto laudes debitas: perſoluamus alacriter.

Auferte) i.remouete (gentē ꝑfidam) i.infidelē (definibus credentiuꝫ) et ad q̄d (vt ꝑſoluamus alacriter) ideſt iocoſe (xp̄o laudes debitas.

Gloria patri ingenito: eiuſq; unigenito.

Vna cum ſancto ſpiritu: in ſempiterna ſecula.

Gloria) i.laus ſit (ingenito patri eiuſq; vnigenito) i.filio ieſu xp̄o (vna) ideſt pariter (cū ſancto ſpū in ſempitrrna ſecula. Amen.

i Eſu ſaluator ſeculi: redemptis ope ſubueni.

Et pia dei genitrix: ſalutem poſce miſeris.

Hymn9 iſte cōtinuat ſupiori. ſic dixi. O xp̄e cōſerua tuos famulos ꝛ bene debes q2 redemiſti nos. O (ieſu ſaluator ſeculi ſubueñi) i.ſuccurre (redēptis ope) ſ.tuo auxilio. ꝛ (o pia dei genitrix poſce) i.impetra (ſalutē) aiaꝝ (nobis miſeris.

Cetus omnes angelici: patriarcharum cunei.

Et prophetarum merita: nobis precentur ueniam.

Oēs angelici cet9) i.oēs angeloꝝ ſocietates ſeu exercit9 (cunei) i.chori (patriarchaꝝ) ꝛ merita ꝓphetaꝝ (precentur) ideſt poſtulent vel impetrent (nobis veniam) ideſt indulgentiam peccatoꝝ.

Baptiſta chriſti preuius: & clauiger ethereus.

Cum ceteris apoſtolis: nos ſoluant nexu criminis

Baptiſta) ioannes (preuius) i.ꝑcurſor xp̄i (ꝛ clauiger) ſcꝫ petr9 (ethere9) i.celeſtis (cū ceteris apoſtolis ſoluant nos a nexu criminis) i.a vinculis pctōꝝ.

Chorus ſacratus martyrum: confeſſio ſacerdotum.

Et uirginalis caſtitas: nos a peccatis abluant.

Sacrat9 chorus) i.ſacer cet9 (martyꝝ ꝛ cōfeſſio ſacerdotū) i.iuſtoꝝ (ꝛ caſtitas virginalis) i.virginū (abluant nos a peccatis)

Monachorum ſuffragia: omneſq; ciues celici.

Annuant uotis ſupplicum: & uite poſcant premium.

(Suffragia) i.patrocinia electoꝝ vel monachoꝝ ꝛ (oēs celici) i.celi (ciues) angeli (annuant) ideſt faueant (votis) ideſt precibus (ſupplicū) ideſt humilium (ꝛ poſcant) ideſt impetrent premiū vite eterne.

Laus honor uirtus gloria: deo patri & filio.

Sancto ſimul paraclito: in ſempiterna ſecula.

Laus honor virt9 gloria ſit deo patri ꝛ filio ſil ſctō ꝑaclito in ſempiterna ſecula.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto diui martini: cuius laudes proſequitur.

r Ex chriſte martini decus: hic laus tua tu illius.

Tu nos in hunc te colere: quin ip̄m in te tribue.

Auctor cōmendat ꝛ laudat deū de cōuerſiōe ꝛ habitu beati martini: q2 ħ paupꝛ

modic⁹ celū diues ingredit̄ q꞉ ꝑ cōſtātiā fidei ꝯfeſſionē trinitatis tria corpa mortuoꝝ quoꝝ aīe detinebant̄ clauſe in inferno reſuſcitauit. Rogat itaqꝫ dn̄z: vt ſicut ꝑ ꝯfeſſionē ſancte trinitatis tres mortuos ſuſcitauit ab iferno: ita ſuſcitet nos a peccato: ⁊ ſicut idui͏t pauperē parte ſue clamidis ſic nos induat iuſticiā (O xp̄e rex) eterne (decus) i. honor (martini h) .i. martinus eſt (tua laus tu) es ſal⁹ (illius) martini (tribue nos colere te in hunc) ſ. martinū (quin) i. inſuꝑ (tribue nobis ip̄z martinum colere in te xp̄o.

Qui das per orbis cardines: quod gemma fulget preſulum.

Da quos premunt culpas graues: ſoluat per ingens meritum.

Tu q̇ das ꝙ martin⁹ (gēma exiſtēs) p̄ſulum ep̄oꝝ ⁊ ſacerdotū (fulget) i. ſplēdet (ꝑ cardies) i. ꝑ angulos (orbis) i. ꝑ q̇ttuor ptes mūdi (da) i. ꝯcede (vt) martin⁹ ſoluat ꝑ igēs meritū) nos (quos graues culpe) i. crimīalia pctā (p̄mūt) i. detinēt.

En pauper hic & modicus: celum diues ingreditur.

Celi cohortes obuiant: lingue tribus gentes ouant.

En) i. ecce (hinc) ſ. martin⁹ (pauꝑ) in diuitijs (⁊ modic⁹) ſ. in ꝑſona corpis (diues) in virtutib⁹. exeūdo de mūdo (igredit̄ celū. cohortes) i. exercit⁹ celi (obuiāt ei lingue) ſ. oēs (trib⁹) iſrael iudei (gentes) i. gētiles (ouant) i. applaudunt.

Vt uita fulget tranſitus: celis & aruo ſplendidus.

Gaudere cunctis pium eſt: cunctis ſalus ſit hic dies.

Vt) ꝓ ſicut (ſicut vita) illi⁹ (ſic trāſit⁹) i. obit⁹ ei⁹ (fulget) i. reſplēdet (celis) i. in celo (⁊ in aruo) i. terra ſeu in mundo. tranſitus dico (ſplēdidus) ⁊ ideo q꞉ (fulget piū eſt gaudere cunctis) hoībus. ⁊ (hic dies) i. hoc feſtū ſit laus cunctis.

Sit trinitati gloria: martinus ut confeſſus eſt.

Cuius fidem per opera: in noſmetip̄e roboret.

Sit gloria trinitati) i. pr̄i ⁊ filio ⁊ ſpirituiſctō (vt) ꝓ ſicut. ſicut (martin⁹ ꝯfeſſus eſt) ſcꝫ fide ⁊ opē (fidē cui⁹) martini. ⁊ ip̄e de⁹ roboret in nobis.

m Artine par apoſtolis: feſtum colentes tu foue.

Qui uiuere diſcipulis: uis aut mori: nos reſpice.

In hoc hymno commendat auctor beatum martinū ꝑ cōſtantiā fidei eius quam habuit in ſuſcitatiōe trium mortuoꝝ (O martine par apoſtolis) i. equalis in ſuſcitatione mortuoꝝ triū: quia tres mortuos ſuſcitauit vt apoſtoli. ⁊ quia globus igneus. ideſt ſpiritus ſanctus deſcendit ſuꝑ eum (tu foue) ideſt reſuſcita a peccato (colentes tuum feſtū qui vis viuere aut mori diſcipulis) ideſt ad vtilitatē diſcipulorū q꞉ nec mori timuit: nec viuere reculſauit. vn̄ ⁊ ip̄e effundēs oratōeꝫ apd dn̄z ait O dn̄e ſi adhuc pplo tuo ſum neceſſari⁹ nō recuſo laborē. fiat voluntas tua: q꞉ nec viuere nec mori recuſaſti. ⁊ iō (reſpice nos) vt tuis meritis ⁊ p̄cibus mundo corde ⁊ caſto corpe exiſtētes: aulā celi igrediamur: ſicut feciſti i tpe tuo prelatos ecclīe famulos.

Fac nunc quod olim geſſeras: nunc preſules clarifica.

Auge decus eccleſie. fraudes relide ſathane.

O martine fac) i. effice (nunc) hoc p̄ſenti tpe. ſcꝫ nos (effice iuſtos) qđ geſſeras) i. feceras (olim) p̄dicando (clarifica) i. illumīa (nūc p̄ſules eccleſie) i. p̄latos (auge dec⁹ ecclīe) ⁊ (relide) i. frāge vl̄ rep̄me (fraudes ſathane) i. diaboli aduerſarij.

Qui ter chaos euiſceras: merſos reatu ſuſcita.

Diuiſeras & clamidem: nos indue iuſticiam.

Tu q̇ euiſceras) ꝓ euiſceraſti. i. euacuaſti (chaos) i. ifernū (t) i. tres mortuos ſuſci

taſti tu q̄ ter intraſti in infernū reſuſcitando tres mortuos (ſuſcita nos merſos) i. mortuos (reatu) i. culpa ꝑpeccatū primi parētis. ſ. ade. ꝛ ꝓpria culpa (vt) ꝓ ſicut (diuiſeras clamidē) pauperi ſic (indue nos iuſticiam)

Vt ſpiritalis glorie: quondam recorderis tue.

Monaſtico nunc ordini: iam pene lapſo ſubueni.

O martine (ſubueni) i. ſuccurre (monaſtico ordini) i. ordini monachoꝝ (iam lapſo in peccatis (pene) i. fere. ꝛ ad q̄d vt recorderis quōdaz tue ſpecialis gratie.

¶ Carmen eſt dimetrū iambicū cacometrū. Canitur in feſto apoſtolorū: quorū poteſtatē a xp̄o traditā narrat.

e Xultet celum laudibus: reſultet terra gaudijs.

Apoſtolorum gloria: ſacra canunt ſolēnia.

In hoc hymno facit auctor iuocatiōez ad ap̄ſos vt ipi ꝓ nobis dep̄cēt ꝛ ſuis p̄cib⁹ a nobis vicia repellāt vt cū veniētes ad iudiciū ne ꝓ reatu nos puniant ſꝫ repletus eťnis gaudijs faciāt. Et nota ꝙ dies iudicij nō dr̄ iō q: tūc erit dies ſꝫ appebūt oia nobis tāꝙ i die (celū) i. celeſtis curia (exultet) i. gaudeat (laudib⁹ terra) i. terreni ſ. hoies (reſultet gaudijs) hoies (canūt) i. laudant (ſacra ſolēnia gloria apoſtoloꝝ

Vos ſecli iuſti iudices: & uera mundi lumina.

Votis precamur cordium: audite preces ſupplicum.

Vos apoſtoli iuſti iudices (ſecli) i. ſeculi (ꝛ vera lumia mūdi) q: tot⁹ mūd⁹ illumiňať eoꝝ p̄dicatiōe (p̄camur vos votis cordiū) i. p̄cib⁹ cordis (audite p̄ces ſupplicū) i. hūiliū.

Qui celum uerbo clauditis: ſeraſq; eius ſoluitis.

Nos a peccatis omnibus: ſoluite iuſſu queſumus.

Qui clauditis) ſ. pctōrib⁹ (celū v̄bo) i. ſmōe (ꝛ ſoluitis) bōis (ſeras) i. clauſuras (eius q̄s) p̄camur vos (ſoluite) i. abſoluite (nos a pctis oīb⁹ iuſſu) i. p̄cepto.

Quorum precepto ſubditur: ſalus & languor omnium.

Sanate egros moribus: nos reddentes uirtutibus.

Precepto quoꝝ) ſ. apoſtoloꝝ (ſalus) i. ſanitas (ꝛ languor) i. infirmitas oium hominū (ſubdiť ſanate egros) i. pctōres (morib⁹) i. prauis cogitationib⁹ ꝛ volūtate mala peccandi (reddētes nos virtutib⁹) ꝛ opationib⁹ virtuoſis.

Vt cum iudex aduenerit: chriſtus in fine ſeculi.

Nos ſempiternis gaudijs: faciat eſſe compotes.

Et rogamus vos (vt cū chriſtus iudex aduenerit in fine ſeculi faciat nos eſſe cōpotes ſempiternis gaudijs.

¶ Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſtis apoſtolorum: quorum laudes enumerat.

e Terna chriſti munera: apoſtolorum gloria.

Laudes canentes debitas: letis canamus mentibus.

Hymn⁹ iſte cōtinuať ſupiori ſcꝫ exultet celū laudib⁹ (nos canētes d̄bitas laudes) xp̄o in honore apoſtoloꝝ (canamus letis mentib⁹) i. iocūdis (gloria) i. ad gloriaz apoſtoloꝝ (eterna munera) i. dona (xp̄i) q̄ ſua pietate nobis largitus eſt.

Eccleſiarum principes: mundi triumphales duces.

Celeſtis aule milites: & uera mundi lumina.

Iſti ſūt) ꝑncipes eccleſiaꝝ (iſti ſūt) triūphales duces mūdi) i. triūphātes (iſti ſunt milites celeſtis aule) i. palacij. ⁊ (ſunt vera mundi lumina) quia predicatione il- lorum illuminatus eſt mundus.

Deuota ſanctorum fides: inuicta ſpes credentium.

Perfecta chriſti charitas: mundi triumphat principem.

Fides deuota ſctōꝝ) i. obediēs (inuicta ſpes credētium ꝑfecta xp̄i charitas) i. amor (triūphat) i. ſupat (ꝑncipē mūdi) i. diabolū. vn̄. Venit ꝑnceps mūdi huiꝰ ⁊ in me nō habet quicq̄.

In his paterna gloria: in his uoluntas ſpiritus.

Exultat in his filius: celum repletur gaudijs.

Paterna gloria exultat in his) ſcʒ apoſtolis (volūtas ſpūs) ſcti (exultat i his filiꝰ exultat in his quid dicā ꝑ ſingula celum repletur gaudijs.

Te nunc redemptor queſumus: ut ipſorum conſortio.

Iunges precantes ſeruulos: in ſempiterna ſecula.

O (redemptor q̄s te nunc) i. in preſenti (vt iungas precantes ſeruulos cōſortio ipſorum ſcilicet apoſtoloꝝ (in ſempiterna ſecula Amen.

¶ Carmen eſt aſclepiadeum mixtum gliconico. Canitur in fe- ſtis plurimorum martyrum.

s Cōrū meritis īclita gaudia: pāgamꝰ ſocij geſtaq; fortia

Nā gliſcit animꝰ ꝓmere cātibꝰ: uictorū genus optimū

In hoc hymno laudat auctor deū in cōmemoratiōe ſcōꝝ martyꝝ: q: mūdū cū pō pis ſuis ⁊ cū vicijs ⁊ cōcupiſcētijs ſuis dimiſerūt ⁊ ſpreuerūt vn̄ i terris laudant ⁊ in celis honorant. Intendit itaq; rogare deū vt nos ſuos famulos iungat ꝯſortio ſanctoꝝ martyꝝ (O ſocij pangamꝰ) i. cantemꝰ (inclyta gaudia) i. ꝑclara (meri tis ſctōꝝ ⁊ fortia geſta) eoꝝ (nam animꝰ gliſcit) i. cupit vel gaudet (ꝓmere) i. lau dare cū (cantibꝰ optimū genus victoꝝ) i. martyꝝ.,

Hi ſunt quos retinēs mūdꝰ ihorruit: ipſm nā ſterili flore ꝑ aridū

Spreuere penitus: teq; ſecuti ſunt: rex xp̄e bone celitus.

Hi ſunt) martyres (quos mūdus retinēs) i. dū viuerēt i mūdo (ihorruit) i. odio habuit (nam ipſi) martyres (ſpreuere penitus ipſm) ſcʒ mundū (paridum) i. val de ſiccū (flore ſterili) i. nō fructuoſo (⁊ ſecuti ſūt celitꝰ) i. diuinitꝰ te (o xp̄e bōe rex

Hi pro te furias atq; ferocia: calcarūt hominū ſeuaq; uerbera.

Ceſſit his lacerās fortiter ungula: nec carpſit penetralia.

Hi) martyres (calcarūt) i. ſuſtinuerūt paſſi ſunt ⁊ vicerūt (ꝓ te furias hoīuʒ) i. in ſanias īfideliū (atq; ūbera ferocia) i. crudelia. ⁊ (ſeua) i. iniuſte illata (⁊ vngula) qd̄dā genꝰ tormēti (ceſſit) i. locū dedit his martyribꝰ (lacerās) i. puniēs fortit vl traq̄uis tormēta (nec) ꝓ ſed (⁊ nō carpſit penetralia martyꝝ vel apoſtoloꝝ) i. nō fuerūt tracta vel diuiſa eoꝝ viſcera ⁊ hoc ūtute dei. q: virtꝰ dei erat i eis. vt nō car pſit penetralia. i. itima eoꝝ ⁊ nō potuerūt tormētoꝝ generibꝰ a ꝓpoſito ſctō retrahi

Cedūt gladijs more bidētiū nō murmur reſonat nō q̄rimonia

Sed corde tacito mens bene conſcia: conſeruat patientiam.

Ipſi credunt) i. iugulant (gladijs) crudelibꝰ (more bidētiū) i. conſuetudine ouiū

murmur) coꝝ (nõ reſonat: nec q̄rimonia) i. lamētatio nõ audit (ſed mēs bene ↄſcia) i. boni meriti (cõſeruat patiētiā tacito corde) q: fortes patiētes ⁊ firmi erāt ꝑ fide xp̄i in bello.

Que uox q̄ poterit lĩgua retexere: q̄ tu martyribus mũera p̄pa/ras: rubri nā fluido ſanguine laureis: ditant̄ bene fulgidis.

Et q: oīa hec ꝑ xp̄i noīe patiebant̄ igit̄ (q̄ vox ⁊ q̄ lingua poterit retexere) i. dice/re vel explicare (munera) i. dona (q̄ tu martyribꝰ p̄paras) nã ip̄i rubri (fluido) i. fluēte (ſanguīe ditāt̄) i. coronāt̄ (laureis) i. corõiſ (bñ fulgidis.

Te ſumma deitas unaqꝫ poſcimus: ut culpas abluas noxia ſub trahas: des pacē famulis nos quoqꝫ gloriā: p cũcta tibi ſcl'ā.

O (ſumma deitas) nos ſupplices. i. hũiles (poſcimꝰ) i. rogamꝰ te vt abluas) id/eſt deleas (culpas nr̄as) i. pctā nr̄a (⁊ ſubtrahas noxia) i. ip̄a pctā a nobis (⁊ des pacem famulis) tuis (quoqꝫ) i. ſimiliter (nos oēs demꝰ gloriā tibi) i. ad honorē tuum per cuncta ſecula. Amen.

Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes. Canitur in feſto unius confeſſoris cuius laudem proſequitur.

I Ste confeſſor dñi ſacratus: feſta plebs cuius celebrat ꝑ orbem: hoc die letus meruit ſecreta: ſcandere celi.

Materia huiꝰ hymni ē q͙ totis viribꝰ deũ ſup oīa laudare debemꝰ. Intēdit etiã auctor i hoc hymno tractare d̄ aſcēſiõe illiꝰ cõfeſſoris i cuiꝰ memoria p̄ns hymnꝰ totis laudibꝰ celebrat̄ (Iſte ↄfeſſor dñi ſacratꝰ) a dño (letꝰ) i. exultãs (meruit hoc die) i. in hac die (ſcandere) i. aſcendere (ſecreta celi) i. ad celos (feſta cuius) ſan/cti (plebs deuota celebrat ꝑ (totũ) orbem.

Qui pius prudēs humil' pudicus ſobrius caſtus fuit & quietus Vita dum preſens uegetauit eius: corporis artus.

Qui) ↄfeſſor (fuit caſtꝰ) i corꝑe ⁊ aīa (piꝰ) i. ſerũs (prudēs) i. ſapiēs (hũilis pudi cus) i verbis (ſobriꝰ) in cibis (⁊ q̄etus) i. tranq̄llꝰ (dũ) i. donec (vegetauit) i. nu/triuit (artꝰ) i. mēbra corꝑis eius (p̄ſens vita) i. q̄ñ erat in hoc ſeculo.

Ad ſacrũ cuius tumulũ frequēter: mēbra languētũ mõ ſanitati Quolibet morbo fuerint grauata: reſtituuntur.

Ad ſacꝝ tumulũ cuiꝰ) ↄfeſſoris (mēbra lãguētũ) i. egrotãtiũ (reſtituũt̄ mõ) i. ꝓ p̄n/ti (ſanitati) i. ſaluti (frequēter quolibet morbo) i. a quacũqꝫ infirmitate illa mēbra (fuerint grauata.

Vñ nũc nr̄ chorus in honore: ip̄ius hymnum canit hũc libēter. Vt pijs eius meritis iuuemur: omne per euum.

Vñ nũc nr̄ chorꝰ) nr̄oꝝ fratꝝ (canit hũc hymnũ) i honore ip̄iꝰ ↄfeſſoriſ (libēter) i. volũtarie. ⁊ ad q̄d canimꝰ (vt iuuemur pijs meritis) i. ſuffragijs ⁊ orõnibꝰ eiꝰ (ꝑ omne euum) i. ꝑ cuncta ſecula.

Sit ſalus illi decus atqꝫ uirtus: qui ſupra celi reſidens cacumen Totius mundi machinam gubernat: trinus & unus.

Salus) i. gloria (decus) i. honor (atqꝫ virtus) ſemꝑ erit illi deo (qui reſidens ſupra cacumen) ideſt ſupra altitudinē celi (trinꝰ) in ꝑſonis (⁊ vnꝰ) in eſſentia (gu bernat machinam) i. fabricam totius mundi.

Carmē eſt quale illud Primo dierum. canit̄ in feſto martyrũ.

r Ex glorioſe martyrum: corona confitentium.
Qui reſpuentes terrena: perducis ad celeſtia.

Materia hui⁹ hymni ē inuocare regē martyꝝ: vt dirigat ad nos aures ſue clemētie. ⁊ qđ deliq̄m⁹ ꝓpt̄ merita ſctōꝝ: in quoꝝ cōmemoratiōe pſens hymn⁹ cātat̄ par cere vel ignoſcere dignet̄ (O glorioſe rex martyꝝ corona) i. brauiū ⁊ merces (cōfitentiū) nomen tuū (q̄ ꝑducis reſpuentes terrena ad celeſtia) regna.

Aurem benignam protinus: appone noſtris uocibus.
Trophea ſacra pangimus: ignoſce quod deliquimus.

Tu appone aurē tuā benignā ꝓtin⁹) i. ſtatim (nr̄is vocib⁹ ⁊ ignoſce qđ deliq̄uimus. qui (pangim⁹ ſacra trophea) i. victorias martyꝝ

Tu uincis in martyribus: parcendo confeſſoribus.
Tu uince noſtra crimina: donando indulgentiam.

Tu vincis) ſeuiciā tyrannoꝝ (in martyrib⁹ ꝑcendo ꝯfeſſorib⁹) q: nō vis vt ꝑ martyriū finiant vitam ſuā (tu vince) i. deſtrue (noſtra crimina dādo nobis indulgētiam) quia tu non vis mortem pec atoris.

Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto unius martyris. cuius laudem narrat.

d Eus tuorum militum: ſors & corona premium.
Laudes canentes martyris: abſolue nexu criminis.

D (de⁹. tu ſors) i. ꝑs (tuoꝝ militū) i. hereditas vñ dđ. Dñs ꝑs hereditatis mee. (⁊ corona p̄mi) q: tu ſcḋm meritū tribuis mercedē (abſolue nos nexu crimīs) i. laqueo pctōꝝ. nos dico (canētes laudes martyris) cui⁹ hodie feſtū celebrat̄.

Hic nempe mundi gaudia: & blandimenta noxia.
Caduca rite deputans: peruenit ad celeſtia.

Hic martyr (deputās) i. iudicās vel eſtimās (rite) i. recte (gaudia mūdi ⁊ blādimenta eſſe noxia ⁊ caduca ꝑuenit (nēpe) i. certe (ad celeſtia regna.

Penas cucurrit fortiter: & ſuſtulit uiriliter.
Pro te effundens ſanguinem: eterna dona poſſidet.

Et ipſe cucurrit fortiter) i. cōſtās forti aīo (penas) i. tormēta hui⁹ mūdi trāſiuit (et ſuſtulit) i. ſuſtinuit (illas pēas virilit̄ effūdēs ſanguinē) ſuū. ⁊ iō (poſſidet eťna dōa

Ob hoc precatu ſupplices: te poſcimus piiſſime.
In hoc triumpho martyris: dimitte noxam ſeruulis.

Ob hoc) i. ꝓpter hoc: q: ꝓ te ſāguinē fudit. o (piiſſime pr̄ nos ſupplices poſcim⁹) idest p̄camur (te precatu) idest p̄cibus humilib⁹ (in hoc triumpho) i. i hac victoria (martyris dimitte noxam) i. culpam (ſeruulis)

m Artyr dei qui unicum: patris ſequendo filium.
Victis triumphás hoſtibus: uictor fruens celeſtibus.

Materia hui⁹ hymni ē vt relictis delectatiōib⁹ ⁊ vanitatib⁹ hui⁹ ſeculi bona opa exercēdo. deū ꝯſeq̄mur. o (martyr deiq̄ fuiſti (victor victis hoſtib⁹) tu dico (triumphans ſequendo vnicū filiū pr̄is. es modo (fruens celeſtib⁹) i. bonis.

Cui precatus munere: noſtrum reatum dilue.
Arcens mali contagium: uite remouens tedium.

Et qꝛ tãtis bõis frueris (dilue) i. extingue (reatũ) i. pctm̃ nr̃z. tu dico (arcẽs ꝯtagiũ mali) i. diaboli (remouẽs tediũ vite) s. famẽ sitiz nuditatẽ frig⁹ s. nobis dãdo tpa-
Soluta ſunt iam uincula: tui ſacrati corporis. lis neceſſaria.
Nos ſolue uinclis ſeculi: amore filij dei.
Et qꝛ (vĩcula tui ſacrati corꝑis ſũt iã ſoluta a necib⁹) hui⁹ (ſecli) diſſoluti. ⁊ es cũ xp̃o sic (ſolue nos a vĩcul' ſecli) i. abſolue nos a pctĩs: tuis ꝓcib⁹ ⁊ hoc amor' filii dĩ.
¶ Carmen eſt quale illud Primo dierum. Canitur in feſto uir-
ginum: in quarum laude uerſatur.
i Eſu corona uirginum: quem mater illa concepit.
Que ſola uirgo parturit: hec uota clemens accipe.
In hoc hymno laudat auctor deũ i cõmemoratiõe ſctãꝝ ꝟginũ q̃ domãdo fragilez ſexũ meruerũt ſcãdere ſecreta celi. Rogat itaqz deũ vt neſciam⁹ vulnera corrupti onis. O (iħu corõa ꝟginũ quẽ) s. ⁊ (mr̃ illa) mirabil' (ꝯcepit) s. ſctã maria (q̃ ſola mr̃) int' alias (ꝟgo ꝑturit tu clemẽs accipe) i. ſuſcipe (hec vota) nr̃a. ideſt ꝓces.
Qui paſcis inter lilia: ſeptus choreis uirginum.
Sponſas decorans gloria: ſponſiſqꝫ reddens premia.
Tu (q̃ paſcis) i. delectaris (int' lilia) i. bõa oꝑa (ſept⁹) i. circũdat⁹ (choreis) i. or-dinib⁹ (virginũ) ⁊ es (d̃corãs) i. coronãs (ſpõſas glia ⁊ reddẽs ſpõſis ꝓmia.
Quocũqꝫ pergis uirgines: ſequuntur atqꝫ laudibus.
Poſt te canentes curſitant: hymnoſqꝫ dulces perſonant.
Quocũqz) i. ad quẽcũqz locũ (ꝑgis ille virgĩes ſequunt' te atqz canẽtes curſitãt) ideſt currũt poſt te laudib⁹: ⁊ (ꝑſonent dulces hymnos) ideſt laudes.
Te deprecamur largius: noſtris adauge ſenſibus.
Neſcire prorſus omnia: corruptionis uulnera.
Et qꝛ virgĩes ꝑſonãt tibi laudes (ꝓcamur te adauge largi⁹) ideſt augmẽta ampli us (nr̃is ſenſibus. ⁊ da prorſus) i. oĩno (nobis oĩb⁹ neſcire vulnera corruptionis.
¶ Carmen eſt quale illud Nocte ſurgentes. Canitur ſicut ſupe
rius in feſto ſanctarum uirginum.
Irginis ꝓles opifexqꝫ mr̃is: uirgo quẽ geſſit pepitqꝫ uir
go: uirginis feſtum canimus tropheũ: accipe uotum.
Maria hui⁹ hymni ẽ canere dõ laudes ⁊ ſeq̃ ꝟeſtigia ei⁹. cõmemoratio ſctãꝝ virgi-nũ agit' i illo hymno. O (ꝓles) i. o fili marie virgis. ⁊ (o opifex) i. creator (matris quẽ) s. te virgo) maria (geſſit) i. portauit (virgo) ſcz maria (peꝑit) i. parturiit nos canim⁹ feſtũ virgis tropheũ) i. victoriã. ⁊ iõ (accipe) i. ſuſcipe (votũ) i. ꝓces nr̃as.
Hec tua uirgo duplici beata: ſorte dum geſſit fragilẽ domare
Corporis ſexum domuit cruentum: corpore ſeclum.
Hec tua virgo) ẽ (btã duplici) ſorte. i. caſtitate virginitate ⁊ martyrio (dũ geſſit) i. de ſiderauit (domare) i. macerare (fragilẽ ſexũ) s. femineũ q̃ ſex⁹ fragil' ẽ. ⁊ (illa domu it) i. deuicit (cruẽtũ) i. ſanguinolẽtũ vel crudelẽ (ſeclũ) i. diabolũ (corpore)
Vñ nec mortẽ nec amica mortis ſeua penarũ genera patieſcẽs
Sanguine fuſo meruit ſecreta: ſcandere celi.

Unde q: domuit fragilē ſerū) i.corp⁹ ſuū (nec) p nō (ᷓ nō ſuit pauēſcēs) i.timēs mortē nec ſeua genera penaꝝ (nec fuit amica mortis) i.dioboli vel pcti. ᷓ iō (ſanguine fuſo) i.ꝯſumato martyrio ipa virgo (meruit ſcādere) i.aſcendere (ſecreta celi) idest ad celos.

Cuius obtētu deus alme noſtris: parce iā culpis uicia remittēs.
Quo tibi puri reſonemus almum: pectoris hymnum.

Et q: meruit ſcandere celū.o (alme de⁹ parce iaꝫ culpis) i.pctis (obtentu) i.prece vel orōne (cui⁹) virginis (vitia remittēs quo) p vt vt.nos (puri) i.caſti (reſonemus tibi almū hymnū) i.canticū.i.cātem⁹ ſctāꝫ laudē (tibi) i.ad honorē tuū.

Carmē ē dimetrū iābicū cacometrū. Canit̄ i dedicatiōe ecclie.

u Rbs btā hierl'm: dicta pacis uiſio: q̄ cōſtruit̄ i celis.
Viuis ex lapidib⁹: & āgel' coornata: ut ſpōſata comite.

In hac cōmemoratiōe celeſtis hieruſalē auctor laudat deū q̄ hoc ſacro tēplo infudit iugit̄ ſuā bñdictōeꝫ q̄ propt̄ rogare debem⁹ vt in hoc tēplo ſctō ſuo oēs pmereamur acq̄rere eterna bona ᷓ adepta cū ſuis ſctis pennit̄ poſſidere (hierl'ꝫ btā vrbs) i.ciuitas celeſtis cōſtituta vel cōſtructa d' aīab⁹ ſctōꝝ q̄ ſunt viui lapides (ē dicta) i.īterp̄tata viſio pacis (q̄) hieruſalē (ꝯſtruit̄ i celis viuis ex lapidib⁹) i.ſctis aiab⁹ ſctōꝝ q̄ ſunt viui lapides illa dico (coronata) ſ.angelis (vt ſpōſata) i.ſpōſa (comite) i.ſpōſo.i.ſicut mulier ornata eſt viro.i.ſponſo.ita eccleſia xp̄o.

Noua ueniēs e celo: nuptiali thalamo: preparata ut ſponſata.
Copuletur dño: platee & muri eius: ex auro puriſſimo.

Iſta (noua ſpōſa) i.ſctā eccleſia (veniēs e celo) i.xp̄o.iſta dico (p̄pata nuptiali) i.virginali (thalamo) vel lecto.i.thalamo baptiſmatis (vt) p ſicut (ſpōſata copulet̄) i.ꝯiūgat̄ (dño platee) i.vie.ſ.pfctē ābulātes iviis dñi (ᷓ muri) i.p̄dicatores eilli⁹ ſpōſe ſūt (ex auro puriſſimo) i.ex ſplēdor̄ ſcōꝝ q̄ ſplēdidi efficiūt vt auꝝ puriſſimū.

Tunſionibus preſſuris: expoliti lapides: ſuis coaptantur locis.
Per manus artificis: diſponuntur permanſuri: ſacris edificijs.

Lapides) i.ſcti martyres (expoliti) i.aptati ad edificādū (tūſiōib⁹) i.pcuſſiōib⁹ ᷓ afflicti (p̄ſſuris) i.tribulatōib⁹. Sic lapides ī muro ſūt edificati: ita aīe ſcōrū ſūt ordīate ī padiſo (qꝫ) p et (aptāt̄) i.ordināt̄ vel diſponūt̄ (ſuis locis p man⁹ artificis) i.p manus filij dei.lapides dico (pmāſuri ſacris edificijs) i.celeſtib⁹ edificijs.

Porte nitent margaritis: aditis patentibus: & uirtute meritorū
Illuc introducitur: oīs q ob xp̄i nomē: in hoc mūdo premit̄.

Porte) ſ.illi⁹ tēpli (nitēt) i.reſplēdēt (margaritis) i.virtutib⁹ (aditis) lūib⁹ vel ītrotu (patētib⁹) i.aptis.oīs xp̄ian⁹ (q̄ ob xp̄i noīe p̄mit̄) i.cruciat̄ (ī hoc mūdo) i.ī hoc ſclo (itroducit̄ illuc) i.ī celeſtē hierl'ꝫ (vtute meritoꝝ) i.bonoꝝ opeꝝ ſuoꝝ.

a Ngl'aris fūdamētū: lapis xp̄s miſſus ē: q cōpage parietis
In utroqꝫ nectit̄: quē ſcā ſyō ſuſcepit: i quo credēs pmanet

Xp̄s dr̄ lapis āgularis: q:a iudīs fuit reprobat⁹.vñ dd. Lapidē quē reprobauerunt edificātes ᷓc. Tū ñ duos pplos ī vnū ꝯiūrit.ſ.iudaicū ᷓ gētilē: q̄ xp̄s fili⁹ pduxit eos ad etnā btītūdieꝫ ſūmi p̄gis.i.di pr̄is (fundamētū) toti⁹ ecclie (miſſus ē a pr̄e.vel ē ſact⁹ (lapis āgularis) q̄ lapis (nectit̄) i.ꝯiūgit̄ (cōpage) i.ꝯiūctiōe (parietis vtroqꝫ) i.in duob⁹ populis.ſcꝫ in iudaico ᷓ gentili (quē) ſ.xp̄m (ſyon ſuſcepit) Sācta ſyon interp̄tat̄ eccleſia vel ſpeculatio (in quo) ſcꝫ xp̄o vel eccleſia (credēs) i.xp̄ianus q̄ credit (pmanet) firmiter (ſtat) .ſ.in fide ſancte eccleſie.

Oīs illa deo ſacra: & dilecta ciuitas: plena modulis in laude.
Et canore iubilo: trinū deū unū quoq;: cū fauore predicat.

Oīs illa ciuitas) i. eccl'ia militās (deo) i. ad honorē dei eſt (ſacra) i. ſacrata (& dilecta) i. amata a deo (plena modulis) i. cātilenis angelorum (in laudem dei & canore) i. cantu. vel (canore iubilo) i. dulci exultatiōe. Jubil⁹ eſt gaudiū illd qd ē interius in hoīe. qd oīno non pōt pferri: nec oīno tacet. ſcz pre animi exultatiōe. & ſacra eccleſia (p̄dicat trinum deum) ſcz in perſonis (quoq;) p et (vnum) in ſubſtantia vel eſſentia (cum fauore) i. cum prece.

Hoc in tēplo ſumme de⁹: exorat⁹ adueni: & clemēti bonitate.
Precū uota ſuſcipe: largā benedictionē: hic infunde iugiter.

O ſūme de⁹ (exorat⁹) ſ. a nobis. i. tu dep̄cat⁹ (aduēi) p gr̄a3 (i hoc tēplo) i. iſta eccl'ia (& ſuſcipe vota) i. p̄ces vel orōnes deuotas (p̄cū) i. rogātiū (clemēti bōitate) i. tua pietate (īfunde) i. imitte (iugit̄) i. pēniter vel aſſiduet p largā benedictiōe3

Hic pmereant̄ omnes: petita acquirere: & adepta poſſidere.
Cū ſcis penniter: paradiſum introire: tranſlati in requiē.

Hic) ſ. i ſacra eccl'ia. vt (h) i. i iſto loco ɔgregatio oīu3 fideliū vel oēs fideles (pmereant̄) i. mereant̄ (acq̄rere) i. adipiſci & obtinere (petita) i. iuſtas & ſctās ſuas petitiōes (& mereant̄ poſſidere) i. retinere (penniter) i. ppetuo (adepta) idest p̄cib⁹ ſuis acquiſita. & (mereant̄ introire) i. ingredi (paradiſu3) i. celu3 (cū ſanctis) iuſtis. fideles dico (tranſlati in requiem) i. gaudiū ſempiternum. Amen.

Carmē ē diſſil'e aſclepiadeo mixto glicōico ſed cacamotrū. canit̄ i feſto euchariſtie pſeqt̄ ſic i pāge ligua iſtitutionē ſacramēti.

s Acris ſolēnijs iūcta ſint gaudia & ex p̄cordijs ſonēt p̄conia: recedant uetera noua ſint oīa: corda uoces & opa.
Noctis recolit̄ cena nouiſſima: qua xp̄s credit̄ agnū & azima.
Dedixiſſe fr̄ibus iuxta legitima: priſcis indulta patribus.
Poſt agnū tipicū expletis epulis: corpus dn̄icū dat̄ diſcipulis.
Sic totū oībus quod totū ſingulis: eius fatemur manibus.
Dedit ex frugib⁹ corpis ferculū: dedit ex uitib⁹ ſanguis poculū
Dicēs accipite quod trado uaſculum: omnes ex eo bibite.
Sic ſacrificium iſtud inſtituit: cuius officium cōmitti uoluit.
Solis p̄ſbyteris qbus ſic cōgruit: ut ſumant & dent ceteris.
Panis āgelic⁹ fit panis hominū: dat panis celit⁹ figuris terminū
O res mirabilis: māducat dn̄m: pauper ſeruus & humilis.
Te trina deitas unaq; poſcimus: ſic tu nos uiſita ſicut te colim⁹
Per tuas ſemitas duc nos quo tēdim⁹: ad lucē quā inhabitas.

Iacobi alora ad diuā genitricē dei mariā hymn⁹ carmine ſaphico endecaſyllabo adonicoq; cōpoſitus. Incipitur.

o Maris port⁹ pia uirgo mr̄: alma celorū uia lux & aſtrū.

Dñica.j.aduentus.

Excita q̄s dñe potē tiā tuā ꝛ veni: vt ab imminētib⁹ pccõꝝ nr̃oꝝ periculis te mereamur ꝓtegēte eripi: te li berāte ſaluari. Qui. Secreta.
Hec ſacra nos dñe potēti vir tute mūdatos: ad ſui faciāt pu riores venire ꝓncipiū. per.
Poſt cõmu.
Suſcipiam⁹ dñe miam tuā in medio tēpli tui: ꝛ reparatiōis nr̃e vētura ſolēnia cōgruis ho noribus precedamus. Per.
Dñica.ij. Orõ.
Excita dñe corda noſtra ad preparādas vnigeniti tui vias: vt per eius aduētū puri ficatis tibi mētib⁹ ſeruire me reamur. Qui. Secreta.
Placare q̄s dñe humilitatis nr̃e p̄cibus ꝛ hoſtijs: ꝛ vbi nul la ſuppetūt ſuffragia meritoꝝ: tuis nob̄ ſuccurre p̄ſidijs. per.
Poſt cõmu.
Refecti cibo ſpiritualis alimo nie ſupplices te dñe depreca mur: vt hui⁹ ꝑticipatiōe myſte rij doceas nos terrena deſpice re: ꝛ amare celeſtia. per.
Dñica. iij. Oratio.
Aurem tuā queſumus dñe precibus nr̃is accōmoda: ꝛ mētis nr̃e tenebras gr̃a tue viſitationis illuſtra. Qui.
Secreta.
Deuotiōis nr̃e tibi q̄s dñe ho ſtie iugiter imolētur. q̄ ꝛ ſacri pagāt inſtituta myſterij: ꝛ ſalu tare tuū nobis mirabiliter ope rentur. per. Poſt cõm.
Imploramus dñe clementiā tuā: vt hec diuina ſubſidia a vi cijs expiatos: ad feſta ventura nos preparent.
Feria. iiij. q̄ttuor tpm. Orõ.
Preſta q̄s oṗs de⁹. vt redēp tionis nr̃e ventura ſolēni tas: ꝛ preſentis vite nobis ſub ſidia cōferat: ꝛ eterne btitudi nis p̄mia largiat̄. P. Orõ.
Feſtina q̄s dñe ne tardaueris et auxiliū nobis ſuperne virtu tis impende: vt aduentus tui cōſolationibus ſubleuentur: q in tua pietate cōfidūt. Qui.
Secreta.
Accepta tibi ſint dñe q̄s nr̃a ieiunia: q̄ ꝛ expiando nos tua gr̃a dignos efficiant: ꝛ ad pro miſſa ſēpiterna ꝑducāt. P.
Poſt cõmu.
Salutaris tui dñe munere ſa ciati: ſupplices deprecamur: vt cui⁹ letamur guſtu: renoue mur effectu. Per dominuꝫ.
Feria. v. Oratio.
Excita q̄s dñe potētiā tuam ꝛ veni. vt hi qui in tua pie

etãte cõſidūt: ab oī citi⁹ aduer ſitate liberēt. Qui. Sec.

Munerib⁹ nr̄is q̄s dn̄e p̄cib⁹ q3 ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mūda myſterijs: ⁊ clemēter ex audi. per. poſt cō.

Tui nos dn̄e ſacramenti libatio ſctā reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos: i myſterij ſalutaris faciat tranſire cōſortiū. per.

Sabbato Orō

Deus q cōſpicis q2 ex noſtra prauitate affligimur. cōcede ꝓpitius: vt ex tua viſitatione cōſolemur. Qui. vi. Oratio.

Concede q̄s om̄s de⁹. vt q ſub peccati iugo ex vetuſta ſeruitute deprimimur: expectata vnigeniti tui noua natiuitate liberemur. Qui. Oratio

Indignos nos q̄s dn̄e famulos tuos: quos actionis ꝓpͤe culpa cōtriſtat: vnigeniti filij tui aduentu letifica. Qui tecū

Oratio.

Preſta q̄s om̄s de⁹. vt filij tui ventura ſolēnitas: ⁊ p̄ſentis nobis vite remedia conferat ⁊ p̄mia eterna concedat. per eundem. Oratio.

Preces ppl̄i tui q̄s dn̄e clementer exaudi: vt qui iuſte pro peccatis nr̄is affligimur pietatis tue viſitatione conſolemur. per eundem. Oratio

De⁹ q trib⁹ pueris mitigaſti flām̄as igniū: cōcede ꝓpitius vt nos famlos tuos nō exurat flāma vitioꝝ. per. Secre.

Sacrificijs p̄ſentibus dn̄e q̄s placat⁹ intende: vt ⁊ deuotiōi noſtre proficiant ⁊ ſaluti. per.

poſt cōmu.

Q̄m̄s dn̄e d̄s nr̄. vt ſacroſctā myſteria q̄ pro rep̄ationis nr̄e munimine cōtuliſti: ⁊ p̄ſēs nobis remediū eē facias ⁊ futuꝝ.

Dn̄ica. iiij. Oratio.

Excita dn̄e potētiā tuā ⁊ veni ⁊ magna nob̄ v̄tute ſuccurre: vt ꝑ auxiliū gratie tue qd̄ nr̄a pctā prepediūt: indulgētia tue propitiationis acceleret. Qui viuis. Secreta.

Sacrificijs preſentib⁹ dn̄e q̄s placatus intēde: vt ⁊ deuotiōi nr̄e proficiāt ⁊ ſaluti. per.

poſt cōmu.

Sūptis dn̄e munerib⁹ q̄s vt cū frequētatione myſterij creſcat nr̄e ſalutis effect⁹. per.

In vigilia natalis dn̄i.

De⁹ qui nos redēptionis nr̄e ānua expectatiōe letificas p̄ſta vt vnigenitū tuū quē redēptorē leti ſuſcipim⁹: veniētē quoq3 iudicē ſecuri videam⁹ dn̄m nr̄m ih̄m xp̄m filiū tuū qui tecum. Secre.

Da nob̄ q̄s om̄s deus: vt ſicut

adorāda filij tui natalicia pre
uenimus: ſic eius munera capi
amus ſempiterna gaudentes.
Qui tecū. poſt cōm.
Da nob dñe q̄s vnigeniti filij
tui recenſita natiuitate reſpira
re: cuius celeſti myſterio paſci
mur ⁊ potamur. per. Orō
Deus qui hanc ſacratiſſimaȝ
noctē veri luminis feciſti illu-
ſtratiōe clareſcere: da q̄s. vt cu
ius lucis myſteria in terra cog
gnouimus: eius quoqȝ gaudi
is in celo perfruamur. Qui te
Secreta.
Accepta tibi ſit q̄s dñe hodier
ne feſtiuitatis oblatio: vt tua
gr̄a largiēte: p hec ſacroſcā cō
mertia in illius īueniamur for
ma: in quo tecū ē nr̄a ſubſtātia
Qui tecū poſt cō.
Da nob q̄s dñe deus nr̄: vt q
natiuitatē dñi nr̄i ihu xp̄i nos
frequētare gaudemus: dignis
cōuerſatiōibus ad eius merea
mur pertinere conſortiū. Qui
tecū viuit. Oratio
Da q̄s ops ds vt qui noua in
carnati verbi tui luce perfūdi
mur. hoc in nrō reſplendeat o
pere: qd p fidē fulget i mēte.
per eūdē Oratio
Da q̄s ops ds. vt q beate A
naſtaſie mr̄is tue ſolennia coli
mus: eius apud te patrocinia
ſentiamus. per. Secreta.
Munera noſtra q̄s dñe nati
uitatis hodierne myſterijs ap
ta proueniāt. vt ſicut homo ge
nitus idez refulſit deus: ſic no
bis hec terrena ſubſtantia con
ferat qd diuinū eſt. per eundē
Secreta.
Accipe q̄s dñe munera dignā
ter oblata ⁊ beate anaſtaſie ſuf
fragātibus meritis: ad noſtre
ſalutis auxiliū ꝑuenire conce
de. per dñ. Poſt cōm.
Huius nos dñe ſacramenti ſē
per nouitas natalis inſtauret.
cuius natiuitas ſingularis hu
manā repulit vetuſtatem. per.
Poſt com.
Saciaſti dñe familiaȝ tuā mu
neribus ſacris: eius q̄s interuē
tione nos refoue: cuius ſolen
nia celebramus. per dominuȝ
noſtrū. Oratio.
Concede q̄s ops ds: vt nos
vnigeniti tui noua per carneȝ
natiuitas liberet: quos ſub pec
cati iugo vetuſta ſeruitus tenet
per eūdeȝ. Secreta.
Oblata dñe munera noua vni
geniti tui natiuitate ſanctifica
noſqȝ a peccōꝝ noſtroꝝ macu
lis emunda. per eundeȝ.
Dñica īfra octāa nt̄is dñi orō
Omps ſempit̄ne deus diri
ge actus nrōs in bñplaci

to tuo: vt in nomine dilecti fi-
lij tui mereamur bonis opib⁹
abundare. per. Secreta.
Cōcede q̄s dn̄e. vt oculis tue
maieſtatis mun⁹ oblatū: ꝛ gra
tiā nobis deuotiōis obtineat:
ꝛ effectū beate perhēnitatis ac
quirat. per. Poſt cō
Per hui⁹ dn̄e opationē my-
ſterij: ꝛ vita nr̄a purgētur: ꝛ iu
ſta deſideria cōpleātur. Per

In octauis.

Deus qui nos nati ſaluatoris
diē celebrare concedis octauū:
fac nos queſumus eius perpe
tua diuinitate muniri: cui⁹ ſu-
mus carnali cōmertio repara-
ti. Qui tecū. Secreta.
Preſta q̄s dn̄e: vt p hec mu
nera q̄ dn̄i nr̄i ih̄u x̄pi arcane
natiuitatis myſterio gerimus
purificate mētis intelligentia
cōſequamur. per eundē.

Poſt cōmu.

Preſta q̄s dn̄e vt qd ſaluato
ris noſtri iterata feſtiuitate per
cepimus: ꝑpetue nobis redēp
tionis cōferat medicinā. per.

In vigilia epiphanie.

Corda noſtra q̄s dn̄e venture
feſtiuitatis ſplendor illuſtret:
quo mundi huius tenebris ca
rere valeamus: ꝛ perueniam⁹
ad patriā claritatis eterne. ꝑ.

Secreta.

Tribue q̄s dn̄e vt eū preſenti-
bus imolemus ſacrificijs ꝛ ſū
mam⁹: que vēture ſolēnitatis
pia munera preloquūtur. do-
minū noſtrū. Poſt cōm.
Illumina q̄s dn̄e populū tu-
um: ꝛ ſplendore gratie tue cor
eius ſemper accende. vt ſalua
torem ſuū et inceſſanter agno-
ſcat: ꝛ veraciter apprehendat
ieſum x̄pm filium tuū. Qui.

In die epiphanie dn̄i. Orō.

Deus qui hodierna die vni-
genitū tuū gentib⁹ ſtella duce
reuelaſti. cōcede propitius. vt
qui iam te ex fide cognoſcim⁹
vſq₃ ad contēplādā ſpeciē tue
celſitudinis ꝑducamur. ꝑ eun
dem. Secreta.
Ecclie tue q̄s dn̄e dona ꝓpiti⁹
intuere: q̄bus nō iā aurū: thus
et mirrha ꝓfertur: ſed qd eiſ-
dē muneribus declarat: imo-
latur ꝛ ſumit. per. poſt cō
Pr̄a q̄s ops de⁹. vt q ſolēni
celebramus officio purificate
mētis itelligētia cōſeq̄mur. ꝑ.

Dn̄ica poſt epiphaniā. Orō.

Uota q̄s dn̄e ſupplicātis ppl̄i
celeſti pietate ꝓſeq̄re. vt ꝛ q̄ a-
gēda ſūt videāt: ꝛ adiplēda q̄
viderit cōualeſcāt. ꝑ. Secre.
Oblatū tibi dn̄e ſacrificiū vi-
uificet nos ſemp: ꝛ muniat. ꝑ.

Poſt cōmu

Supplices te rogam⁹ oṕs deꝫ vt quos tuis reficis sacris:tibi etiā placitis morib⁹ dignāt deseruire cōcedas.p. Oratio.

Deus cui⁹ vnigenit⁹ in substātia nr̄e carnis apparuit:p̄sta q̄s vt ꝑ eū quē sitez nob̄ foris agnouim⁹:intus reformari mereamur. Qui Secreta

Hostias tibi dn̄e pro nati filij tui appitione deferim⁹:suppliciter exorātes.vt sicut ip̄e nr̄oꝝ actor est munerū: ita ip̄e sit misericors ⁊ susceptor iesus xp̄s dn̄s noster. Qui. Post com

Celesti lumine q̄s dn̄e semp ⁊ vbiq3 nos preueni:vt mysteriū cui⁹ nos ꝑticipes esse voluisti ⁊ puro cernam⁹ intuitu: ⁊ digno ꝑcipiam⁹ effectu. p.

Dn̄ica. ij. post epĥiaz. Orō.

Oṕs sempiterne de⁹:q celestia simul ⁊ terrena moderaris.supplicatiōes ppl'i tui clemēter exaudi:⁊ pacē tuā nr̄is concede tēporib⁹.per. Secreta

Oblata dn̄e munera sanctifica nosq3 a peccōꝝ nr̄orū maculis emūda.per. Post cō

Augeat̄ in nobis dn̄e q̄s tue v̓tutis opatio.vt diuinis vegetati sacramētis:ad eorū promissa capienda tuo munere p̄parremur.p. Dn̄ica.iij.orō.

Oṕs sempiterne de⁹ infirmitatem nr̄am propitius respice atq3 ad protegendū nos dexteram tue maiestatis extēde.ꝑ

Secreta.

Hec hostia dn̄e q̄s emundet nr̄a delicta:⁊ ad sacrificiū celebrandū subditorū tibi corpora mentesq3 sanctificet.per.

Post cōmu

Quos tantis dn̄e largiris vti mysterijs:q̄s vt effectib⁹ eorū veraciter aptare digneris. per

Dn̄ica.iiij. oratio.

Deus q nos in tantis periculis constitutos:pro hūana scis fragilitate non posse subsistere da nobis salutē mētis ⁊ corporis.vt ea q̄ ꝓ peccatis nostris patimur: te adiuuante vincam⁹.per. Secre.

Concede q̄s oṕs de⁹. vt huius sacrificij mun⁹ oblatū fragilitatem nostrā ab omni malo purget semp ⁊ muniat. per.

Post cōm.

Munera tua nos deus a delectatiōibus t̄renis expediāt:⁊ celestib⁹ semp instruāt alimētis. per. Dn̄ica.v.oratio

Familiā tuā q̄s dn̄e continua pietate custodi.vt q̄ in sola spe gratie celestis innitit̄: tua sēp protectione muniat̄. per.

Secreta.

Hostias tibi domine placatio

nis offerimus. vt delicta nr̃a miſeratus abſoluas: ⁊ nutãtia corda tu dirigas. p. Poſt cõ.

Om̃s op̃s d̃s vt illius ſalutis capiam⁹ effectũ: cui⁹ p hec myſteria pignus accepimus. per.

Oratio.

Preces ppl̃i tui q̃s dñe clem̃ter exaudi. vt q iuſte ꝓ pc̃is noſtriſ affligimur: ꝓ tui noĩs gl'ia miſicorditer liberemur. per.

Secreta.

Muneribus nr̃is q̃s dñe precibuſqꝫ ſuſceptis: ⁊ celeſtibus nos mũda myſterijs: ⁊ clemẽter exaudi. p. Poſt com.

Fideles tui deus p tua dona firment: vt eadẽ ⁊ pcipiẽdo regrant: ⁊ q̃rendo ſineſſine percipiant. per dominũ noſtrũ.

Dñica i ſexageſima. Orõ.

De⁹ q cõſpicis: q2 ex nll'a nr̃a actione cõfidim⁹: cõcede ꝓpitius. vt cõtra aduerſa oĩa doctoris gentiũ ꝓtectiõe muniamur. per. Secre.

Oblatũ tibi dñe ſacrificiũ viuificet nos ſẽp ⁊ muniat. per.

Poſt cõmu.

Supplices te rogam⁹ op̃s d̃s vt quos tuis reficis ſacr̃is: tibi etiã placitis morib⁹ dignãter deſuire cõcedas. per. Oratio.

Preces nr̃as q̃s dñe clemẽt exaudi: atqꝫ a pccõꝝ nr̃oꝝ vinclĩs abſolutos: ab oĩ nõs aduerſitate cuſtodi. per. Secre.

Hec hoſtia dñe q̃s emũdet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiũ celebrandũ ſubditorũ tibi corpora menteſqꝫ ſanctificet. per.

Poſt cõm.

Om̃s op̃s d̃s: vt q celeſtia alimẽta pcepim⁹: p hec cõtra oĩa aduerſa muniamur. per.

Feria quarta. Oratio

Pr̃a dñe fidelib⁹ tuis. vt ieiuniorũ venerãda ſolẽnia ⁊ cõgrua pietate ſuſcipiant: ⁊ ſecura deuotione percurrant. per. dominũ. Secreta

Fac nos q̃s dñe his muneribus offerẽdis cõueniẽter aptari: quib⁹ ip̃i⁹ venerabilis ſacramenti celebramus exordiũ. p.

Poſt cõm.

Percepta nob̃ dñe prebeant ſacramẽta ſubſidiũ. vt tibi grata ſint nr̃a ieiunia: ⁊ nob̃ ꝓficiant ad medelam. per dominũ.

Super populũ.

Inclinantes ſe dñe maieſtati tue ꝓpiti⁹ intẽde. vt q diuino munere ſũt refecti: celeſtib⁹ ſẽp nutriãt auxilijſ. per.

Feria. v. Oratio.

Deus q culpa offẽderis: penitẽtia placaris: preces popl'i tui ſupplicantis ꝓpiti⁹ reſpice ⁊ flagella tue iracũdie que pro

pecis nr̄is meremur auerte.p

Secreta.

Sacrificijs p̄ſentib⁹ dn̄e q̄s placatus intende: vt deuotiōi noſtre pficiāt ⁊ ſaluti.p.poſt.

Celeſtis doni bn̄one percepta ſupplices te dn̄e oīps deprecamur: vt hoc idē nobis ⁊ ſacramēti cauſa ſit ⁊ ſalutis. Per.

Super populū.

Parce dn̄e parce pplo tuo vt dignis flagellatiōibus caſtigatus: ī tua miſeratiōe reſpiret.p

Feria.vj. Oratio.

Inchoata ieiunia q̄s dn̄e benigno fauore pſeq̄re. ⁊ obſeruātiā q̄m corporaliter exhibemus mētibus etiā ſinceris exercere valeamus.per. Secreta.

Sacrificiū dn̄e obſeruātie paſchalis offerim⁹: p̄ſta q̄s vt tibi ⁊ mētes nr̄as reddat acceptas ⁊ cōtinētie pmptioris nob̄ tribuat facultatē.per. Poſt.

Spūz nob̄ dn̄e tue charitatis infūde. vt quos vno celeſti pane ſaciaſti: tua facias pietate cōcordes.per. Super pō.

Tuere dn̄e pplm tuū ⁊ ab oīb⁹ pctīs clemēter emūda. quia nlla ei nocebit aduerſitas ſi nulla dn̄et iniq̄tas.per. Sabbato

Adeſto dn̄e ſupplicationibus nr̄is: ⁊ cōcede. vt hoc ſolēne ieiuniū qd aīs corporibuſq₃ curādis ſalubrit inſtitutū ē: deuoto ſeruicio celebremus.p.Secr.

Prepara nos q̄s dn̄e hui⁹ abſtinētie feſtiuis officijs: vt hec ſacrificia venerāda ſobrijs ſēper mētibus celebremus.per.

Poſt cōmu.

Celeſtis vite munere vegetati q̄s dn̄e. vt qd ē nob̄ ī p̄ſēti vita myſteriū: fiat eternitatis auxiliū.per. Super po.

Fac nos q̄s dn̄e ſalutis nr̄e cauſas. ⁊ deuotis ſemper freq̄tētare ſeruicijs ⁊ deuotiōis recolere p̄ncipalr̄ inchoatas. per.

Dn̄ica.j.in q̄drageſima. orō.

Deus q eccliā tuā ānua q̄drageſimali obſeruatiōe purificas p̄ſta familie tue: vt qd a te obtinere abſtinēdo nitit: hoc bonis operibus exequatur.per.

Secreta.

Sacrificiū q̄drageſimalis initij ſolēniter imolamus: te dn̄e dep̄cātes. vt cū epularū reſtrictione carnaliū a noxijs quoq₃ voluptatibus tēperemur.per.

Poſt cōmu.

Tui nos dn̄e ſacri libatio ſācta reſtauret: ⁊ a vetuſtate purgatos in myſterij ſalutaris faciat tranſire conſortium. Per

Feria.ij. Oratio.

Conuerte nos deus ſalutaris noſter: ⁊ vt nobis ieiunium

quadrageſimale proficiat: mē tes noſtras celeſtibus inſtrue diſciplinis. per. Secreta.

Munera dn̄e oblata ſāctifica noſq₃ a pcc̄oꝝ nr̄oꝝ maculis emunda. per. Poſt cō

Salutaris tui dn̄e munere ſaciati ſupplices exoramus: vt cuius letamur guſtu: renouemur effectu. per. Sup po.

Abſolue q̄s dn̄e nr̄orū vincl'a pcc̄orū: ⁊ qcq̇d pro eis meremur ꝓpitiatus auerte. per

Feria. iij. Oratio.

Reſpice dn̄e familiā tuā ⁊ pr̄a vt apud te mēs nr̄a tuo deſiderio fulgeat. q̄ſe carnis maceratione caſtigat. per. Secreta:

Oblatis q̄s dn̄e placare mūeribus: ⁊ a cūctis nos defēde piculis. per. Poſt cō:

Om̄s op̄s d̄s: vt illius ſalutaris capiamus effectū: cuius per hec myſteria pignus accepimus. per. Sup po.

Aſcendāt ad te p̄ces noſtre: ⁊ ab eccleſia tua cūctā repelle negtiā. per. Feria. iiij. Or̄o.

Preces nr̄as q̄s dn̄e clemēt exaudi: ⁊ cōtra cūcta nobis ad uerſātia dexterā tue maieſtatis extende. per. Oratio.

Deuotionē ppl'i tui q̄s dn̄e benignus intēde: vt q p abſtinētiā macerant̄ in corpore: p fructū boni operis reficiātur ī mēte. per. Secreta.

Hoſtias tibi dn̄e placationis offerimus. vt ⁊ delicta nr̄a miſeratus abſoluas: ⁊ nutantia corda dirigas. per. Poſt cō.

Tui dn̄e pceptiōe ſacramenti ⁊ a noſtris mūdemur occultis ⁊ ab hoſtiū liberemur inſidijs per. Super popl'm.

Mētes noſtras q̄s dn̄e lūine tue claritatis illuſtra: vt videre poſſimus q̄ agēda ſūt: ⁊ q̄ recta ſūt agere valeamus. per.

Feria. v. Or̄o.

Deuotionē ppl'i tui q̄s dn̄e benignus intēde: vt q p abſtinētiā macerant̄ in corpe: per fructū boni opis reficiant̄ in mente. per. Secreta

Sacrificia dn̄e q̄s propenſius iſta nos ſaluent: q̄ medicinalibus ſūt inſtituta ieiunijs. per.

Poſt cōmu.

Tuere nos dn̄e tuoꝝ largitate donoꝝ: ⁊ tēporalibus attolle p̄ſidijs: ⁊ renoua ſēpitnis. p

Super po.

Da q̄s dn̄e pplis xp̄ianis: ⁊ q̄ ꝓfitēt̄ agnoſcere ⁊ celeſte munus diligere: qd frequētāt. p.

Feria. vj. oratio.

Eſto dn̄e propitius plebi tue ⁊ quā tibi facis eſſe deuotā benigno refoue miſeratus auxi

lio. per. Secreta.
Suſcipe q̄s dn̄e munera no
ſtris oblata ſeruicijs: ⁊ tua ꝓ
pitius dona ſcifica. p. Poſt.
Per huiuſ dn̄e opationē my
ſterij ⁊ vitia nr̄a purgent: ⁊ iu
ſta deſideria copleant. per.

Super ppl'm.

Exaudi nos miſericors ds: et
mētibus noſtris gratie tue lu
mē oſtēde. per. Sabb. oratio.
Populū tuū dn̄e q̄s ꝓpitiuſ
reſpice: atqȝ ab eo flagella tue
iracūdie clemēter auerte. per
dominū. Orati
Deus q nos in tantis picľis
cōſtitutos ꝓ hūana ſcis fragi
litate nō poſſe ſubſiſtere: da no
bis ſalutē mētis ⁊ corporis: vt
ea q̄ ꝓ pctis noſtris patimur:
te adiuuāte vicamuſ. p. oratio
Protector noſter aſpice dſ vt
q malorꝫ noſtrorū pōdere pre
mimur: pcepta mia: libera tibi
mente famulemur. per.

Oratio.

Adeſto q̄s dn̄e ſupplicatiōibꝰ
noſtris: vt eē mereamur te lar
giēte: ⁊ inter ꝓſpera hūiles: et
inter aduerſa ſecuri. p. oratio.
Preces ppli tui q̄s dn̄e cle
mēter exaudi. vt qui iuſte pro
pctis noſtris affligimur: ꝓ tui
nois gl'ia miſericorditer libere
mur. per. oratio.
Deus q tribus pueris mitiga
ſti flāmas igniū: cōcede ꝓpiti
us: vt nos famľos tuos nō ex-
uratflamma vitiorū. per

Secreta.

Preſētibus ſacrificijs dn̄e ie
iunia noſtra ſcifica: vt qd obſ
uantia noſtra ꝓfitet extrīſecuſ
interius opet. per. Poſt cō.
Sāctificatiōibus tuis ops dſ
⁊ vitia noſtra curēt: ⁊ remedia
nobis eterna proueniāt. per.

Dn̄ica. ij. oratio.

Deꝰ q cōſpicis oi nos ṽtute d
ſtitui. interius exteriuſqȝ cuſto
di. vt ab oibus aduerſitatibus
muniamur in corpore: ⁊ a pra
nis cogitatiōibus mūdemur
in mēte. per. Secreta.
Supplices te rogamus ops
ds vt quos tuiſ reficiſ ſacramē
tis tibi etiā placitis moribꝰ di
gnāter deſeruire cōcedas. p.

Feria. ij. Oratio.

Preſta q̄s ops ds vt familie
tue q̄ ſe affligēdo carnē ab ali
mētis abſtinet: ſectādo iuſtici
aȝ a culpa ieiunet. p. Secre.
Hec hoſtia dn̄e placatiōis et
laudis tue nos ꝓpitiatione di
gnus efficiat. per. Poſt cō.
Hec nos cōmūio dn̄e purget
a crimine: ⁊ celeſtiſ remedij ſa
ciat eſſe conſortes. per.

Super populū.

Adeſtō ſupplicatiōibus nr̄is op̄s deus. ⁊ q̄bus fiduciā ſperāde pietatis indulges. cōſuete miſericordie tribue benign⁹ effectū. p. Feria. iij. Oratio.
Perfice q̄s dn̄e benignus in nobis obſeruātie ſctē ſubſidiū. vt q̄ te auctore faciēda cognouim⁹: te operāte impleamus. Per. Secreta.
Sāctificationē tuā nob̄ dn̄e his myſterijs placatus operare. q̄ nos ⁊ a terrenis purget vitijs ⁊ ad celeſtia regna perducat. Per. Poſt cōmu.
Ut ſacris dn̄e reddamur digni muneribus: fac nos q̄s tuis obedire mādatis. p. Sup po.
Propitiare dn̄e ſupplicatiōibus nr̄is: ⁊ aīarū nr̄arū medere lāguoribus. vt remiſſiōe perceptā: in tua ſēper bn̄one letemur. p. Feria. iiij. Oratio
Popl'm tuū dn̄e ꝓpicius reſpice: ⁊ quos ab eſcis carnalibus p̄cipis abſtinere: a noxijs quoqȝ vitijs ceſſare cōcede. p. Se
Hoſtias q̄s dn̄e tibi offerim⁹: ꝓpitius reſpice: ⁊ per hec ſctā cōmertia vincula pctōꝝ nr̄ōꝝ abſolue. P. Poſt cō.
Sūptis dn̄e ſacramētis: ad redēptionis et̄ne q̄s ꝓficiamus augmentū. p. Super po.
De⁹ īnocētie reſtitutor ⁊ amatōr dirige ad te tuoꝝ corda ſeruoꝝ: vt ſp̄s tui feruore cōcepto: ⁊ ī fide īueniāt̄ ſtabiles: ⁊ in opere efficaces. p. Feria. v.
Preſta nob̄ dn̄e q̄s auxilium gratie tue. vt ieiunijs ⁊ oratiōib⁹ cōuenieter intēti: liberemur ab hoſtib⁹ mētis ⁊ corꝑis. p.

Secreta.

Preſenti ſacrificio nomī tuo nos dn̄e ieiunia dicata ſcīficēt vt qd̄ obſeruātia nr̄a ꝓfitet̄ exteri⁹: interi⁹ oꝑet̄ effectu. p.

Poſt cōmu.

Gratia tua nos q̄s dn̄e nō derelinq̄t q̄ tuā nob̄ opē ſēp acq̄rat. p. Sup po
Adeſto dn̄e famulis tuis: ⁊ ꝑpetuā benignitatē largire poſcētib⁹: vt his q̄ te actore ⁊ gubernatore gl'iant̄: ⁊ cōgregata reſtaures: ⁊ reſtaurata cōſeruēs. p. Feria. vj. oratio.
Da q̄s op̄s de⁹. vt ſacro nos purificāte ieiunio: ſinceris mētib⁹ ad ſcā vētura facias ꝑueni re. Per. Secr.
Hec ī nob̄ ſacrificia d̄s ⁊ ſctīficatiōe ꝑmaneāt: ⁊ oꝑatiōe firment̄. per. Poſt cō
Fac nos q̄s dn̄e accepto pignore ſalutis et̄ne: ſic tēdere cōgruēter: vt ad eā ꝑueīre poſſimus. per. Sup pop.
Da q̄s dn̄e pl'o tuo ſalutē mē

tis ꝛ corporis: vt bonis opib⁹ inherēdo: tue ſēp v̄tutis mereatur: protectiōe defendi.

Sabbato Orō

Da q̄s dn̄e nr̄is effectū ieiuniis ſalutarē vt caſtigatio carnis aſſūpta: ad nr̄aꝝ vegetationē tranſeat animarū. per.

Poſt cōm.

Sacramēti tui dn̄e diuina libatio penetralia nr̄i cordis infūdat: ꝛ ſui participes potēter efficiat. per. Super po.

Familiā tuā q̄s dn̄e continua pietate cuſtodi. vt q̄ in ſola ſpe gr̄e celeſtis initit̄: celeſti etiam protectione muniatur. per.

Dn̄ica. iij. Oratio.

Om̄s op̄s de⁹. vota humiliū reſpice: atqȝ ad defēſionē nr̄aȝ dexterā tue maieſtatis extende per. Secreta.

Hec hoſtia dn̄e q̄s emūdet noſtra delicta: ꝛ ad ſacrificiū celebrandū ſubditoꝝ tibi corpora mētesqȝ ſcificet. per. Poſt cō

A cūctis nos dn̄e reatib⁹ ꝛ piculis ꝓpiciat⁹ abſolue: quos tāti myſterij tribuis eſſe pticipes. per. Feria. ij. Orō.

Cordib⁹ nr̄is q̄s dn̄e gr̄aȝ tuam benign⁹ infūde. vt ſicut ab eſcis corpalib⁹ abſtinemuſ ita ſēſus quoqȝ nr̄os a noxijs retraham⁹ exceſſib⁹. per dn̄m.

Secreta.

Mun⁹ qd̄ tibi dn̄e nr̄e ſuitutis offerim⁹: tu ſalutare in nob̄ pfice ſacramentū. per. Poſt

Pr̄a q̄s op̄s ꝛ miſericors ds̄. vt q̄ ore cōtigim⁹ pura mente capiam⁹. per. Sup pplz.

Subueniat nob̄ dn̄e mīa tua. vt ab īminētib⁹ pccōꝝ nr̄oruȝ piculis: te mereamur ꝓtegēte eripi: te liberante ſaluari. per.

Feria tertia. Oratio.

Exaudi nos op̄s ꝛ miſericors deus. ꝛ cōtinētie ſalutaris propiti⁹ nobis dona concede. per

Secreta.

Per hec veniat q̄s dn̄e ſacramēta nr̄e redēptionis effectus q nos ab humanis retrahat exceſſibus: ꝛ ad ſalutaria cūcta p ducat. per. Poſt commu

Sacris dn̄e myſterijs expiati ꝛ veniā cōſeq̄mur ꝛ gratiā. p.

Super populuȝ. Oratio.

Tua nos dn̄e ꝓtectiōe defēde ꝛ ab oī ſēp iniqtate cuſtodi. p.

Feria. iiij. Orō.

Pr̄a nob̄ dn̄e q̄s: vt ſalutarib⁹ eruditi ieiunijs a noxijs quoqȝ vitijs abſtinētes: ꝓpitiationē tuā facilius impetrem⁹. p.

Secreta.

Suſcipe q̄s dn̄e preces popl̄i tui cū oblationibus hoſtiarū: ꝛ tua myſteria celebrantes: ab

õmnibus nõs defende pericu lis.per. Poſt cõ

Sãctificet nos dñe q̃ paſti ſumus mẽſa celeſtis: ⁊ a cũctis erroribus expiatos: ſupnis ꝓmiſſionibꝰ reddat acceptos.ꝑ

Super pplm̃.

Concede q̃s oṗs ds̃. vt q protectionis tue grãm q̃rimus liberati a malis oĩbus: ſecura mente ſeruiamꝰ. per.

Feria.v. Oratio.

Cõcede q̃s oṗs deus.vt ieiunioꝝ nobis ſãcta deuotio ⁊ purificationẽ tribuat:⁊ maieſtati tue nos reddat acceptos. per.

Secreta.

Efficiat̃ hec hoſtia q̃s dñe ſolẽnibus grata ieiunijs ⁊ vt tibi fiat acceptior: purificatis mẽtibus imolet̃. ꝑ. Poſt cõ

Sacramẽti tui dñe venerãda ꝑceptio: ⁊ myſtico nos mũdet effectu: ⁊ ꝑpetua v̾tute defendat.per. Feria.vj.oratio.

Ieiunia noſtra q̃s dñe benigno fauore ꝓſeq̃re. vt ſicut ab alimẽtis abſtinemus i corpe: ita ⁊ a vitijs ieiũemus i mẽte. per. Secreta

Reſpice dñe ꝓpitius ad munera q̃ ſacramus.vt ⁊ tibi grata ſint:⁊ nobis ſalutaria ſemꝑ exiſtant.per. Poſt com.

Huius nos dñe ꝑceptio ſacramẽti mũdet a crimine:⁊ ad celeſtia regna perducat. per.

Sup po.

Pr̃a q̃s oṗs deꝰ vt q in tua ꝓtectiõe cõfidimus:cũcta nobiꝫ aduerſantia te adiuuante vincamus.per. Sabbato.oro.

Preſta q̃s oṗs ds̃: vt q ſe affligẽdo carnẽ ab alimẽtis abſtinẽt: ſectando iuſticiã a culpa ieiunẽt.per. Secreta.

Cõcede q̃s oṗs ds̃. vt huius ſacrificij munus oblatũ fragilitatẽ nr̃aꝫ ab omni malo purget ſemper ⁊ muniat. per.

Poſt cõm.

Queſumus oṗs deus. vt inter eius membra numeremur. cuius corpori cõmunicamus ⁊ ſanguini. ꝑ. Super pplm̃.

Pretende dñe fidelibus tuiꝫ dexterã celeſtis auxilij:vt te toto corde perquirãt: ⁊ q̃ digne poſtulãt cõſequi mereant̃. per

Dñica. iiij. oratio.

Concede q̃s oṗs deus. vt qui ex merito noſtre actiõis affligimur:tue gr̃e cõſolatiõe reſpiremus. per. Secreta.

Sacrificijs p̃ſentibus dñe q̃s placatus intẽde: vt ⁊ deuotiõi nr̃e ꝓficiãt ⁊ ſaluti. Poſt cõ.

Da nob miſericors ds̃. vt ſãcta tua qbus inceſſãter explemur ſinceris tractemus obſeqꝗs: et

fideli ſemꝑ mente ſumamus.

Feria.ij.

Preſta q̄s om̄ps deus. vt obſ uatiões ſacras ānua deuotiōe recolētes: ⁊ corꝑe tibi placeamus ⁊ mēte. per. Secreta.

Oblatū tibi dn̄e ſacrificiū viuificet nos ſēp ⁊ muniat. per.

Poſt cōmu.

Sūptis dn̄e ſalutaribus ſacramētis: ad redēptionis eterne q̄s proficiamus augmentū. p.

Super ppl'm.

Deprecationē noſtrā q̄s dn̄e benignus exaudi ⁊ q̄bus ſupplicandi p̄ſtas affectū: tribue defenſionis auxiliū. per.

Feria. iij. Oratio

Sacre nobis dn̄e q̄s obſeruationis ieiunij et pie conuerſationis augmentū: ⁊ tue propitiationis cōtinuū preſtent auxiliū. per. Secreta

Hec hoſtia dn̄e q̄s emūdet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrandū ſubditorū tibi corpora mēteſq3 ſanctificet. per.

Poſt cōmu.

Huius nos dn̄e perceptio ſacramenti mundet a crimine: et ad celeſtia regna perducat. p.

Super populū

Miſerere dn̄e ppl'o tuo. ⁊ cōtinuis tribulatiōibus laborātē: ꝓpitius reſpirare cōcede. per.

Feria. iiij. Oratio.

Deus q ⁊ iuſtis p̄mia meritorū: ⁊ pcōribus ꝑ ieiuniū veniā prebes: miſerere ſupplicibus tuis: vt reatus noſtri cōfeſſio indulgētiā valeat ꝑcipere delictoꝝ. p. Oratio.

Preſta q̄s om̄ps deus. vt quos ieiūia votiua caſtigāt. ip̄a quoq3 deuotio ſcā letificet. vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celeſtia capiamus. Sec.

Supplices te dn̄e rogamus: vt hijs ſacrificijs pccā noſtra mūdēt: q2 tūc verā nobis tribuis mētis ⁊ corꝑis ſanitatē. p.

Poſt cōmu.

Sacramēta q̄ ſūpſimus dn̄e ds noſter: ⁊ ſpūalibus nos repleāt alimētis: corꝑalibus tueant auxilijs. p. Sup. po.

Pateāt aures miē tue dn̄e p̄cibus ſupplicātiū. vt petētibus deſiderata concedas: fac eos q̄ tibi ſūt placita poſtulare. p.

Oratio.

Preſta q̄s om̄ps deus: vt quos ieiūia votiua caſtigāt: ip̄a quoq3 deuotio ſcā letificet. vt terrenis affectibus mitigatis: facilius celeſtia capiamus. per.

Secreta.

Purifica nos miſericors ds: vt eccleſie tue preces q̄ tibi grate ſūt: pia munera deferentes

fiant expiatis mētibus gratio
res. per. Post com.
Celeſtia dona capientibus q̄s
dñe non ad iudiciū peruenire
patiaris: quod fidelibus tuis
ad remediū prouidiſti. per
Super poplm.
Populi tui deus inſtitutor ꝛ
rector peccata q̄bus impugna
tur expelle: vt ſemper tibi pla
citus et tuo munimine ſit ſecu
rus. per dñm. Oratio
Deus q̄ ineffabilibus mūdū
renouas ſacramētis preſta q̄s
vt eccleſia tua eternis profici
at inſtitutis. ꝛ tēporalibus nō
deſtituat auxilijs. per dominū
Secreta.
Munera nos dñe q̄s oblata
purificēt ꝛ te nobis iugiter fa
ciant eſſe placatū. per dominū
Post cōm.
Hec nos q̄s dñe participatio
ſacramēti: ꝛ a ꝓprijs reatibus
indeſinanter expediat: ꝛ ab oī
bus tueat aduerſis. per.
Super populū
Da q̄s oṗs deus: vt qui infir
mitatis noſtre cōſcij de tua vir
tute confidimus: ſub tua ſemꝑ
pietate gaudeamus. per.
Sabbato Oratio.
Fiat q̄s dñe per gratiā tuam
fructuoſius noſtre deuotiōis af
fectus q: tūc nobis ꝓderūt ſuſ
cepta ieiunia: ſi tue ſint placita
pietati. p. Secreta.
Oblatiōibus q̄s dñe placare
ſuſceptis: ꝛ ad te noſtras etiā
rebelles cōpelle ꝓpitius volū
tates. per. Post com
Tua nos q̄s ſcā purificent et
operatione ſua proficiant eſſe
deuotos. per. Super po.
Deus q̄ ſꝑantibus in te miſe
reri potius eligis q̄ȝ iraſci. da
nobis digne ferre mala q̄ feci
mus: vt tue conſolationis gra
tiā inuenire valeamus. p.
Dñica in paſſiōe. Oratio.
Queſumus oṗs ds: familiā
tuam reſpice: vt te largiēte re
gatur in corpore: ꝛ te ſeruante
cuſtodiatur in mente. per dñm
Secreta.
Hec mūera q̄s dñe ꝛ vincula
noſtre ꝑuitatis abſoluāt: ꝛ tue
nobis miſericordie dona conci
liēt. per. Post cō.
Adeſto nobis dñe deus noſt:
ꝛ quos tuis myſterijs recreaſti
ꝑpetuis defēde ꝑſidijs. per.
Feria. ij. Oratio.
Sanctifica q̄s dñe noſtra ieiu
nia: ꝛ cūctarū nobis ꝓpitius
indulgentiā largire culparū.
per. Secre.
Cōcede nob q̄s dñe de⁹ nr̄ vt
hec hoſtia ſalutaris ꝛ nr̄oꝝ fi
at purgatio delictorum: ꝛ tue

propitiatio maieſtatis. per.
Poſt cõm.
Sacramẽti tui q̃s dñe partici
patio ſalutaris: ꝛ purificationẽ
nobis prebeat ꝛ medelã. per.
Super populũ.
Da q̃s dñe populo tuo ſalutẽ
mẽtis ꝛ corpis: vt bonis opi-
bus inhercẽdo: tua ſẽp merea-
mur protectione defendi. per.
Feria tertia. Oratio.
Nr̃a tibi q̃s dñe ſit accepta ie
iunia: q̃ nos expiando gratia
tua dignos efficiant: ꝛ ad reme
dia perducant eterna. per.
Secreta.
Hoſtias tibi dñe õferim⁹ imo
lãdas q̃ tẽporali conſolatione
nos letificẽt: vt promiſſa certi
us ſperemus eterna. per dñm.
poſt cõmu.
Da q̃s op̃s deus. vt q̃ diuina
ſunt iugiter exequẽtes: donis
mereamur celeſtibus propin-
quare. per dominũ.
Super populuꝫ. Oratio.
Da nobis q̃s dñe pſeuerantẽ
in tua volũtate famulatũ: vt i
dieb⁹ nr̃is ꝛ merito ꝛ numero
populus tibi ſeruiens augeat.
per. Feria q̃rta Or̃o.
Sanctificato hoc ieiunio de⁹
tuorꝫ corda fideliũ miſerator il-
luſtra: ꝛ quibus deuotiõis preſ
tas affectũ: prebe ſupplican
tibus pium benignus auditũ
per. Secreta.
Annue miſericors de⁹: vt ho-
ſtias placationis ꝛ laudis ſin
cero tibi deferam⁹ obſeq̃o. p.
poſt cõmu.
Celeſtis doni bñone percepta
ſupplices te de⁹ op̃s depreca-
camur: vt hoc idez nobis et ſa
cramẽti cauſa ſit ꝛ ſalutis. per
dominũ noſtrũ.
Super populũ.
Adeſto ſupplicationibuꝫ nr̃is
op̃s deus. ꝛ quibus fiduciam
ſperãde pietatis indulges: cõ
ſuete miſericordie tribue beni-
gnus effectum. per.
Feria quinta. Oratio
Preſta q̃s op̃s de⁹: vt digni
tas condictionis humane p i-
moderãtiã ſauciata medicina
lis parſimonie ſtudio reforme
tur. per. Secreta.
Dñe de⁹ noſter qui in his po
tius creaturis quas ad fragi-
litatis noſtre ſubſidiũ cõdidiſti
tuo quoqꝫ noĩ munera iuſſiſti
dicãda cõſtitui: tribue q̃s: vt vi
te nobis p̃ſentis auxiliũ ꝛ ẽtni
tatis efficiãt ſacramentũ. per.
poſt cõmu.
Quod ore ſumpſim⁹ dñe mẽ
te capiamus: ꝛ de munere tẽ
porali fiat nobis remediũ ſem
piternũ. per dominum.

Eſto q̄s dn̄e propiti⁹ plebi tue
vt que tibi nō placent reſpuēs:
tuorū potius repleatur dele-
ctationibus mandatorū. per.

Feria .vj. Oratio.

ordibus nr̄is q̄s dn̄e auxi
liū gratie tue benign⁹ in-
funde: vt peccata nr̄a caſtiga-
tione voluntaria cohibentes:
corpaliter potius maceremur:
q̄z ſupplicijs deputemur eter-
nis. Per. Secreta.

Pr̄a nob̄ miſericors deus: vt
digne ſemꝑ ſeruire altarib⁹ me-
reamur. ⁊ eoꝝ ꝑpetua ꝑticipa
tiōe ſaluari per. Poſt cōmu.

Sūpti ſacrificij dn̄e ꝑpetua
nos tuitio nō derelinq̄t: ⁊ no-
xia ſemꝑ a nobis cūcta depel-
lat. P. Sup pplm̄.

Concede q̄s ops̄ deus: vt qui
ꝓtectionis tue grām q̄rimus:
liberati a malis oībus ſecura ti
bi mente ſeruiamus. Per.

Sabbato. Oratio.

roficiat q̄s dn̄e plebs tibi
dicata pie deuotiōis affe-
ctu: vt ſacris actionibus erudi
ta: quāto maieſtati tue ſit gra-
tior: tanto donis potiorib⁹ au
geatur. per. Secreta

A cūctis nos dn̄e reatibus et
periculis propitiatus abſolue
quos tāti myſterij tribuis eſſe
ꝑticipes. per. Poſt cō.

Diuini ſaciati muneris largi
tate q̄s dn̄e de⁹ nr̄: vt hui⁹ ſē-
per ꝑticipatiōe viuam⁹. P.

Super populū.

Tueat̄ q̄s dn̄e dextera tua po
pulū tuū deprecantē: purifica-
tū dignanter erudiat. vt conſo
latione preſenti ad futura bo-
na proficiat. per.

Dn̄ica in ramis palmarū.

mp̄s ſēpiterne de⁹ qui hu
mano generi ad imitandū
humilitatis exēplū ſaluatorē
nr̄m carnē ſūmere: ⁊ crucē ſu-
bire feciſti cōcede ꝓpitius: vt
⁊ patiētie ipſius habere docu-
mēta: ⁊ reſurrectiōis conſortia
mereamur. Per. Secreta.

Cōcede q̄s dn̄e: vt oculis tue
maieſtatis munus oblatū: et
grām nob̄ deuotiōis obtineat
⁊ effectū btē ꝑhēnitatis acq̄rat
per. Poſt comu.

Per huius opationē myſte-
rij ⁊ vitia nr̄a purgētur: ⁊ iu-
ſta deſideria compleantur.

Feria .ij. Oratio.

a q̄s ops̄ de⁹: vt qui in tot
aduerſis ex nr̄a infirmita-
te deficimus: intercedēte vni-
geniti filij tui paſſione reſpire
mus. per. Secreta.

Hec ſacrificia nos ops̄ deus
potēti vtute emūdatos ad ſuū
faciāt puriores venire pricipi

pium.per. Poſt comu᷑

Prebeāt nob̄ dn̄e diuinū̄ tua ſctā feruorē: quo eorū̄ pariter ⁊ actu delectemur: ⁊ fructu. p

Super ppl'm.

Adiuua nos de⁹ ſalutaris nr̄: ⁊ ad beneficia recolēda: q̄bus nos inſtaurare dignat⁹ es: tribue venire gaudentes. per

Feria. iij. Oratio.

Om̄ps ſēpit̄ne de⁹: da nobis ita dn̄ice paſſiōis ſacr̄a peragere: vt indulgentiā pcipere mereamur delictoꝝ. per. Secre

Sacrificia nos q̄s dn̄e ꝓpēſiꝰ iſta reſtaurēt: q̄ medicinalibus ſūt inſtituta ieiunijs. per.

Poſt cōmu

Scificatiōib⁹ tuis om̄ps d̄s: ⁊ vitia nr̄a curēt: ⁊ remedia nob̄ ſēpit̄na proueniant. per.

Sup po.

Tua nos mīa d̄s: ⁊ ab oī ſurrectiōe vetuſtatis expurget: ⁊ capaces ſcē nouitatis efficiat.

Feria. iiij. Oratio.

Preſta q̄s om̄ps d̄s. vt q̄ nr̄is exceſſib⁹ īceſſāter affligimur: per vnigeniti tui paſſionē liberemur. Qui. Oratio

De⁹ q̄ ꝓ nob̄ filiū̄ tuū̄ crucis patibulū̄ ſubire voluiſti: vt inimici a nob̄ expelleres poteſtatem: cōcede nobis famulis tuis: vt reſurrectiōis gr̄az cōſeq̄mur. per. Secreta.

Purifica nos miſericors d̄s vt eccl'ie tue p̄ces q̄ tibi grata ſūt pia munera deferētes: fiāt expiatis mētib⁹ gratiores. per

Poſt cōm.

Largire ſenſibus nr̄is om̄ps d̄s vt p tēpora lē filij tui mortē q̄ mysteria venerāda teſtāt̄: vitā nob̄ te dediſſe cōfidamus. per

Super populū̄

Reſpice q̄s dn̄e ſup hāc familiā tuā: pro qua dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s non dubitauit manibus tradi nocentiū̄: ⁊ crucis ſubire tormentū̄. Qui tecū̄.

Feria. v. in cena dn̄i oratio.

Deus a quo ⁊ iudas reat⁹ ſui penā: ⁊ cōfeſſionis ſue latro p̄miū̄ ſūpſit: cōcede nobis tue ꝓpitiationis effectū̄. vt ſicut in paſſione ſua ieſus xp̄s dn̄s nr̄ diuerſa vtriſq̄ȝ intulit ſtipēdia meritorū̄: ita nobis ablato vetuſtatis errore reſurrectionis ſue gratiam largiatur.

Secreta.

Ipſe tibi dn̄e ſācte pater om̄ps d̄s ſacrificiū̄ nr̄m reddat acceptū̄: q̄ diſcipl'is ſuis in ſui commemoratione hoc fieri hodierna traditiōe mōſtrauit ieſus xp̄s dominus noſter. Qui te.

Poſt cōmu.

Refecti vitalib⁹ alimētis q̄s

dn̄e de⁹ nr̄: vt qd̄ tēpe noſtre mortalitatis exegmur: imorta litatis tue mūere cōſeq̄mur. p.

Oratio.

Orem⁹ ⁊ pro beatiſſimo papa nr̄o. N. vt d̄s ⁊ dn̄s nr̄ q ele-git eū in ordinē epiſcopat⁹: ſal uū atq; icolumē cuſtodiat ec clīe ſue ſcē: ad regēdū ppl'ʒ ſā-ctū dei. Oratio.

Omnipotēs ſempiterne deus; cuius iudicio vniuerſa fundā tur: reſpice ꝓpitius ad preces noſtras: ⁊ electū nobis antiſti tē tua pietate cōſerua: vt xp̄ia-na plebs q̄ te gubernat aucto re: ſub tanto pontifice creduli-litatis ſue meritis augeat. p.

Oratio.

Orem⁹ ⁊ ꝓ oīb⁹ ep̄is. ⁊ p̄ſby teris: diaconib⁹. ⁊ ſubdiaconi-bus. acolitis. exorciſtis: lecto-rib⁹. ⁊ hoſtiarijs: cōfeſſoribus v̄ginibus. viduis. ⁊ ꝓ oī ppl'o ſcō dei Or̄o.

Omp̄s ſempiterne de⁹. cuius; ſpu totū corpus ecclīe ſcifica-tur ⁊ regit: exaudi nos ꝓ vni-uerſis ordinibus ſupplicantes vt gr̄e tue munere ab oibus; ti bi gradibus fideliter ſuiatur. per dominū noſtrū.

Oratio.

Orem⁹ ⁊ ꝓ xp̄ianiſſimo rege nr̄o. N. vt de⁹ ⁊ dn̄s nr̄ ſubdi tas illi faciat oēs barbaras na tiones ad noſtrā perpetuā pa cem. Oratio

Omnipotens ſempiterne d̄s in cuius manu ſūt oīm poteſta tes ⁊ oīm iura regnorū: reſpice ad xp̄ianū benignus imperiū: vt gētes q̄ in ſua feritate cōfi-dūt potentie tue dextera cōpri mantur. or̄o

Oremus ⁊ pro cathecuminis nr̄is. vt d̄s ⁊ dn̄s nr̄ adaperiat aures precordioꝝ ipoꝝ: ianuā q; mīe: vt per lauacrū regene-rationis: accepta remiſſiōe om niū peccatorū ⁊ ipſi inueniant in chriſto ieſu dn̄o noſtro.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne d̄s q eccleſiam tuam noua ſemp prole fecundas: auge fidem ⁊ intellectū cathecuminis noſtris vt renati in fonte baptiſmatis adoptionis tue filijs aggregē tur. oratio.

Oremus dilectiſſimi nob̄ deū patrem omnipotentem: vt cun ctis mundum purget erroꝛib⁹ morbos auferat: fame; depel lat: aperiat carceres: vincula diſſoluat: peregrinantibus re-ditum: infirmantib⁹ ſanitate; nauigantibus portum ſalutis indulgeat. or̄o.

Omnipotēs ſempiterne de⁹:

meſtorũ cõſolatio: laborantiũ fortitudo: ꝑueniant ad te ꝑces de quacũqꝫ tribulatiõe clamãtiũ: vt oẽs ſibi in neceſſitatibꝫ ſuis miſericordiaꝫ tuã gaudeãt affuiſſe. per. oratio.

Oremꝰ ⁊ ꝓ hereticis ⁊ ſciſmaticis: vt dñs ac dñs nr̃ eruat eos ab erroribꝰ vniuerſis: ⁊ ad ſanctaꝫ matrẽ eccl̃iaꝫ catholicam atqꝫ apoſtolicã reuocare dignet̃. per. dominũ noſtrum.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ: qui ſaluas omnes ⁊ neminem vis perire: reſpice ad animas diabolica fraude deceptas: vt omni heretica prauitate depoſita: errantiũ corda reſipiſcãt: ⁊ ad veritatis tue redeant vnitatem. per. oratio.

Oremus ⁊ pro perfidis iudeis vt deus ⁊ dñs nr̃ auferat velamẽ de cordibꝰ eorũ: vt ⁊ ipi agnoſcãt ieſum chriſtũ dominuꝫ noſtrũ. oratio.

Omnipotens ſempiterne deꝰ: qui etiam iudaicam perfidiaꝫ a tua miſericordia nõ repellis: exaudi ꝑces noſtras: quas pro illius populi obcecatione deferimꝰ: vt agnita ṽitatis tue luce: q̃ xp̃s eſt: a ſuis tenebris eruantur. oratio.

Oremus ⁊ pro paganis: vt dꝰ omnipotẽs auferat iniquitatem a cordibꝰ eorũ: ⁊ relictis idolis ſuis: conuertant̃ ad deũ viuum ⁊ verũ: ⁊ vnicũ filiũ eius ieſum chriſtum deũ ⁊ dominũ noſtrũ. cum quo viuit et regnat cũ ſpiritu ſancto deus per omnia ſecula ſeculorum.

Or̃o.

Omnipotens ſempiterne deꝰ qui non mortem peccatoꝝ: ſed vitam ſemꝑ inquiris: ſuſcipe ꝓpitius orationem noſtram ⁊ libera eos ab idoloꝝ cultura. ⁊ aggrega eccleſie tue ſancte ad laudem ⁊ gloriaꝫ nominis tui per dominũ noſtrũ ieſuꝫ.

Sabbato in vigilia reſurrectionis domini. Or̃o

Deus qui mirabiliter creaſti hominẽ: ⁊ mirabilius redemiſti: da nobis queſumus contra oblectamenta peccati: mentis ratiõe perſiſtere. vt mereamur ad gaudia eterna peruenire. per. or̃o.

Deus cuius antiqua miracula in p̃ſẽti quoqꝫ ſeculo coruſcare ſentimus. p̃ra quesumus. vt ſicut priorem populum ab egiptijs liberaſti. hoc ad ſalutẽ gentiũ per aquas baptiſmatis opereris. per. or̃o.

Deus qui nos ad celebrandũ paſchale ſacramentũ vtriuſqꝫ

teſtamēti paginis inſtruis: da nobis intelligere miſericordiam tuā: vt ex pceptione pſentium munerū firma ſit expectatio futuroꝝ. per dñm.

Deus q eccleſiā tuā noua ſēp gentiū vocatione multiplicas: cōcede ppitius vt quos aqua baptiſmatis ablnis: continua protectione tuearis. per.

Oratio.

Cōcede q̄s oḡs de⁹. vt q feſta paſchalia agimus: celeſtibus deſiderijs accenſi: fontem vite ſitiamus. dñm noſtrū ieſum.

Oratio.

Deus q banc ſacratiſſimam noctē glīa dominice reſurrectionis illuſtras: conſerua in noua familie tue pgenie adoptiōis ſpiritū quē dediſti: vt corpore ꝛ mente renouati. puram tibi exhibeāt ſeruitutem.

Per dñz ī vnitate eiuſdem.

Secreta.

Suſcipe q̄s dñe preces populi tui cuz oblationibus hoſtiarū. vt paſchalibus iniciata myſterijs ad eīnitatis nobis medelā te operante proficiant. p.

Poſt cō

Spūz nobis dñe tue charitaritatis infunde vt quos ſacramentis paſchalibus ſaciaſti: tua facias pietate concordes.

Aufer a nobis dñe cūctas iniqtates nr̄as: vt ad ſancta ſanctorū puris mereamur mentibus introire. p.

Suſcipe ſancta trinitas banc oblationem: quam tibi offero in memoriā paſſionis dñi nr̄i ieſu chriſti: ꝛ preſta vt in cōſpectu tuo tibi placens aſcendat: ꝛ meam ꝛ omniū fideliū ſalutem operetur eternā. p.

In die reſurrectionis domini. Oratio.

Deus q hodierna die p vnigenitū tuū eternitatis nobis aditū deuicta morte reſeraſti: vota noſtra q̄ preueniēdo aſpiras: etiam adiuuando proſeq̄re. per eundem.

Feria. ij. Oratio.

Deus qui ſolennitate paſchali mundo remedia cōtuliſti: populū tuū q̄s celeſti dono proſeq̄re. vt ꝛ perfectam libertatē conſequi mereatur: ꝛ ad vitam proficiat ſempiternā. per dominū noſtrū.

Feria tertia. oratio.

Deus qui eccleſiam tuā nouo ſemper fetu multiplicas: cōcede famulis tuis: vt ſacramentū viuendo teneant: quod fide perceperūt. per

Secreta.

Suſcipe domine fidelium pre

ces cũ oblatiõibus hoſtiaꝝ: vt ꝑ hec pie deuotiõis officia ad celeſtẽ gratiaȝ tranſeamus

Poſt cõ

Concede q̃s oı̄ps deus: vt paſchalis perceptio ſacramenti continua in noſtris mentibus perſeueret. Per.

Feria. iiij. Oratio

Deus qui nos reſurrectionis dominice annua ſolẽnitate letificas: cõcede ꝓpitius. vt per hec tẽporalia feſta q̃ agimus: ꝑuenire ad gaudia eterna mereamur. per. eundeȝ

Secreta.

Sacrificia deus paſchalibus gaudijs imolamꝰ: qbꝰ eccl'ia tua mirabiliter ⁊ paſcitur ⁊ nutritur. per.

Poſt cõ.

Ab omni nos q̃s dñe vetuſtate purgatos: ſacramẽti tui veneranda ꝑceptio in nouã trãſferat creaturaȝ. Per.

Feria. v. Oratio.

Deus qui diuerſitateȝ gentium in confeſſione tui nominis adunaſti: da vt renatis fonte baptiſmatis vna ſit fides mẽtiũ ⁊ pietas actionũ. per dñm.

Secreta.

Suſcipe q̃s dñe munera populoꝝ tuorũ propitius. vt confeſſione tui nominis ⁊ baptiſmate renouati ſẽpiternã beatitudinẽ cõſequantur. per.

Poſt cõmu.

Exaudi dñe preces noſtras vt redemptionis noſtre ſacroſancta cõmertia ⁊ vita nobis conferant preſentis auxiliũ: ⁊ gaudia ſẽpiterna cõcilient. Per.

Feria. vj. Oratio.

Omnipotens ſempiťne deus qui paſchale ſacramentũ in reconciliationis humane federe contuliſti: da mentibus nr̃is: vt quod profeſſione celebramus: imitemur effectu. ꝑ eun.

Secreta.

Hoſtias q̃s dñe placatus aſſume: quas ⁊ pro renatorũ expiatione peccati deferimus: ⁊ ꝓ acceleratione celeſtis auxilij. per.

Poſt.

Reſpice queſumus dñe populum tuũ: ⁊ quẽ eternis dignatus es renouare myſterijs a temporalibus culpis dignanter abſolue. per dominũ noſtꝝ

Sabbato Oratio.

Concede q̃s oı̄ps deus: vt q feſta paſchalia venerando egimus: per hec cõtigere ad gaudia eterna mereamur. per.

Secreta.

Concede q̃s dñe ſemꝑ nos ꝑ hec ſancta myſteria paſchalia gratulari. vt cõtinua noſtre reparationis operatio perpetua

tua nob fiat cauſa letitie. per.
Poſt cōm.
Redemptionis noſtre munere vegetati: q̄s dn̄e. vt hoc ꝑpetue ſalutis auxiliū: fides ſemꝑ vera perficiat. per.
Dn̄ica. in octauiſ paſche
Orō.
Preſta q̄s oipotens deus: vt qui paſchalia feſta peregimus hec te largiente moribus ⁊ vita teneamus. per.
Secreta.
Suſcipe munera q̄s dn̄e exultantis ecclesie: ⁊ cui cauſaz tanti gaudij preſtitiſti ꝑpetuū fructū cōcede leticie. Per do.
Poſt cō.
Queſumꝰ dn̄e ds nr̄: vt ſacroſancta myſteria q̄ pro reparationis noſtre munimine contuliſti: ⁊ preſens nobis remediū eſſe facias ⁊ futurū. per.
Dn̄ica. ij. poſt octa. paſche.
Deus q in filij tui hūilitate iacentez mūdū erexiſti: fidelibus tuis perpetuā cōcede leticiaz. vt quos perpetue mortis eripuiſti caſibus: gaudijs facias ſempiternis perfrui. per.
Secreta.
Benedictionē dn̄e nob conferat ſalutarē ſacra ſēꝑ oblatio vt qḋ agit myſterio: virtute ꝑficiat. per. Poſt.
Preſta nobis oṗs deꝰ. vt viuificationis tue gratiā conſequētes: in tuo ſemper munere gloriemur. per dominū.
Dn̄ica. iij. Oratio.
Deus qui errantibꝰ vt in viā poſſint redire iuſtitie veritatis tue lumen oſtendis: da cunctiſ qui chriſtiana profeſſione cenſent: ⁊ illa reſpuere q̄ huic inimica ſunt nomini: ⁊ ea q̄ ſunt apta ſectari. per dominū.
Secreta.
His nob dn̄e myſterijs cōferatur: quo frena deſideria mitigātes diſcamꝰ amare celeſtia. Per. Poſt cō.
Sacramēta q̄ ſūpſimꝰ q̄s dn̄e ⁊ ſpūalibus nos inſtruāt alimentis: ⁊ corpalibus tueātur auxilijs. per dn̄z noſtrū.
Dn̄ica. iiij. orō.
Deꝰ q fideliū mentes vnius efficis voluntatis: da populis tuis id amare qḋ p̄cipis: ⁊ id deſiderare qḋ promittis: vt inter mundanas varietates ibi nr̄a fixa ſint corda: vbi v̄a ſūt gaudia. per. Secreta.
Deus q nos ꝑ huius ſacrificij veneranda cōmertia: vniꝰ ſūmeqꝫ diuinitatis ꝑticipes feciſti: preſta q̄s. vt ſicut tuaz cognoſcimus veritatem: ſic eam dignis moribus aſſequamur.

Poſt cōmu

Adeſto dn̄e deus noſter: vt per hec q̄ fideliter ſūpſimus ⁊ purgemur a vicijs ⁊ a ꝑiculis omnibus eruamur. per.

Dn̄ica. v. oratio.

Deus a quo bona cuncta procedūt: largire ſupplicibus tuis vt cogitemus te inſpirāte q̄ recta ſunt: ⁊ te gubernante eadē faciamus. per dominuz.

Secreta.

Suſcipe domine fidelium preces cū oblationibus hoſtiarū vt per hec pie deuotionis officia: ad celeſtem gloriā tranſeamus. per dominū noſtrū.

Poſt cō

Tribue nobis dn̄e celeſtis mēſe virtute ſaciatis: ⁊ deſiderare q̄ recta ſūt: ⁊ deſiderata percipere. per.

Feria. ij.

Preſta q̄s omnipotens de⁹: vt qui in afflictione noſtra de tua pietate cōfidimus: contra aduerſa omnia tua ſemꝑ protectione muniamur. ꝑ.

Hec munera q̄s dn̄e ⁊ vincula noſtre prauitatis abſoluant: ⁊ tue nobis miſericordie dona concilient. per.

Poſt cōmu.

Uota noſtra q̄s domine pio fauore proſequere: vt dum dona tua in tribulatione percipimus: de cōſolatione nr̄a in tuo ſemper amore creſcamus. per.

In vigilia aſcēſionis dn̄i.

Preſta q̄s oṗs deus: vt nr̄e mentis intentio quo ſolennitatis vēture glorioſus auctor ingreſſus eſt: ſemper intendat: ⁊ quo fide pergit: conuerſatiōe perueniat. per

Secreta.

Sacrificiū dn̄e ꝓ filij tui ſupplices venerabili quam preuenimus aſcenſione deferentes: preſta q̄s. vt ⁊ nos per ipſum. his cōmertijs ſacroſcis ad celeſtia conſurgamus. ꝑ domi.

Poſt cōm.

Tribue q̄s dn̄e: vt ꝑ hec ſacramenta q̄ ſumpſimus: illuc tendat noſtre deuotionis affectus quo tecū eſt noſtra ſubſtantia ieſus xp̄s dn̄s noſter. Qui tecum viuit ⁊ regnat.

In die aſcenſionis domini. Oratio.

Concede q̄s omp̄s deus: vt q hodierna die vnigenitū tuum ad celos aſcendiſſe credimus: ipſi quoqz mente in celeſtibus habitemus. ꝑ.

Secreta.

Suſcipe dn̄e munera que pro filij tui glorioſa aſcenſione deferimus: ⁊ concede propitius vt a preſentib⁹ periculis libere

mur: ⁊ ad vitã perueniam⁹ etnam. Per dominũ noſtrũ.
Preſta nobis q̃s oп̄s ⁊ miſericors deus. vt q̃ viſibilibus myſterijs ſũmẽda percepim⁹: inuiſibili conſeq̃mur effectu. Per dñz.

Dñica infra octauas aſcenſionis oratio.

Omnipotens ſempiterne de⁹ fac nos tibi ſemper ⁊ deuotaz gerere voluntatẽ. ⁊ maieſtati tue ſincero corde ſeruire. per. dominũ noſtrũ ieſũ xp̃z.

Secreta.

Sacrificia nos dñe imaculata purificẽt: ⁊ mentib⁹ noſtris ſuperne gratie dent vigorẽ. p.

Poſt cõmu.

Repleti dñe munerib⁹ ſacris da q̃s: vt in gr̃arũ ſemper actione maneamus. p.

In vigilia pẽthecoſtes orõ.

Deus q in abrahe famuli tui opere: humano generi obedientie exemplar prebuiſti: cõcede nobis q̃s: ⁊ nr̃e voluntatis prauitatem frangere: ⁊ tuoruz preceptoruz rectitudinẽ in oĩbus adimplere. p. dominũ.

Oratio.

Deus qui nob per ꝓphetaꝝ ora p̄cepiſti tẽporalia relinq̃re: atq3 ad eterna feſtinare da famulis tuis. vt q̃ a te iuſſa cognouimus: implere celeſti inſpiratione valeamus. p. oratio.

Deus qui nos ad celebrandã hanc feſtiuitatẽ vtriuſq3 teſtamenti paginis inſtruis: da nobis intelligere miſericordiã tuã: vt ex perceptione preſentium munerũ firma ſit expectatio futuroꝝ. p. oratio

Deus icõmutabilis virtus ⁊ lumen eternũ: reſpice propiti⁹ ad totius eccleſie mirabile ſacramentũ: ⁊ da famulis tuis: vt hoc qđ deuote agim⁹ etiã rectitudine vite teneam⁹. Per.

Oratio.

Concede q̃s oп̄s deus: vt qui ſolennitatem doni ſpirit⁹ ſãcti colim⁹: celeſtis accenſi fontem vite ſitiamus dominũ noſtrũ ieſum xp̃m filium tuũ. Qui tecum viuit. ⁊.

Orõ.

Preſta queſumus oĩpotens deus: vt claritatis tue ſup nos ſplendor effulgeat: ⁊ lux tue lucis corda eorũ qui p gratiã tuam renati ſũt ſancti ſpũs illuſtratiõe confirmet.

Secreta.

Munera q̃s dñe ablata ſãctifica: ⁊ corda noſtra ſanctiſpũs illuſtratione emunda. Per.

Poſt cõmu.

Sanctiſpirit⁹ dñe corda noſ

tra mūdet infuſio: ⁊ ſui roris in tima aſperſiōe fecūdet. Per.

In die penthecoſtes

Deꝰ q hodierna die corda fidelīū ſcī ſpūs illuſtratiōe docuiſti: da nobis in eodē ſpū recta ſapere: ⁊ de eiꝰ ſēp cōſolatione gaudere. Per.

Feria .ij. Oratio.

Deus q apoſtolis tuis ſāctū dediſti ſpūz: concede plebi tue pie deuotionis effectū. vt qbus dediſti fidē largiaris ⁊ pacez. Per dn̄z.

Secreta.

Propitiꝰ dn̄e q̄s hec dona ſanctifica: ⁊ hoſtie ſpiritalis oblatiōe ſuſcepta: noſmetipōs tibi pfice munus eternū. per.

Poſt cōmu.

Adeſto q̄s dn̄e populo tuo. ⁊ quez myſterijs celeſtibꝰ imbuiſti. ab hoſtiū furore defende. p dn̄z noſtrū.

Feria tertia. oratio.

Adſit nobis q̄s domine virtꝰ ſpūs ſancti: q̄ et corda noſtra clementer expurget. ⁊ ab omnibus tueat̃ aduerſis. Per.

Secreta.

Purificet nos q̄s dn̄e muneris preſentis oblatio: ⁊ dignos ſacra pticipatiōe pficiat. per.

Poſt com.

Mētes nr̄as q̄s dn̄e ſpūs ſcūs diuinis reparet ſacramētis: qꝛ ip̄e ē remiſſio oīm pccōꝝ. per.

Feria quarta. Oratio

Mentes nr̄as q̄s dn̄e paracletus q a te pcedit illuminet: ⁊ inducat in omnez ſicut tuus pm̄iſit filiꝰ veritatez. Qui.

Oratio.

Preſta q̄s omnipotens ⁊ miſericors d̄s: vt ſpūs ſcūs adueniens: templū nos gl̄ie ſue dignāter inhabitādo pficiat. p.

Secreta.

Accipe q̄s dn̄e munus oblatū: ⁊ dignanter operare. vt q̄d myſterijs agimus: pijs affectibus celebremus. per.

Poſt com.

Sumentes dn̄e celeſtia ſacramenta: q̄s clemētiā tuā. vt q̄d tēpaliter gerimus eternis gaudijs cōſequamur. per.

Feria. vj. Oratio

Da q̄s eccleſie tue miſericors deus vt ſpiritu ſancto congregata hoſtili nullatenus incurſione turbetur. per dominum.

Secreta.

Sacrificia dn̄e tuis oblata cōſpectibus: ignis ille diuinꝰ aſſūmat q diſciploꝝ xp̄i tui p ſpūz ſanctū corda ſuccendit. p.

Poſt cō.

Sumpſimus dn̄e ſacri dona myſterij humiliter deprecātes

vt que ī tui cōmemoratiōe nos facere precepiſti: in noſtre proficiant infirmitatis auxiliū. p. dominū noſtrū.

Sabbato.

Mētibus noſtris q̄s dn̄e ſpiritum ſanctum benignus intēde: cuius ⁊ ſapiētia conditi ſumus: ⁊ prouidentia gubernamur. Per. Oratio.

Illo nos igne queſumus domine ſpiritus ſanctus inflāmet quem dn̄s noſter ieſus chriſt᷒ miſit in terram: ⁊ voluit vehementer accendi. Qui tecū viuit eiuſdem ſpūs. Oratio.

Deus qui ad animarū medelam ieiunij deuotione caſtigari corpus precepiſti: cōcede nob̄ propitius: ⁊ mēte ⁊ corpe tibi ſemp̱ eſſe deuotos. p. Orō

Pr̄a q̄s op̄s deus: vt ſalutaribus ieiunijs eruditi: ab omnibus etiā vitijs abſtinentes: propitiationē tuā facilius impetremus. per. oratio.

Pr̄a q̄s op̄s deus: ſic nos ab epulis carnalibus abſtinere: vt a vitijs ingruentibus pariter ieiunemus. Per. Oratio.

Deus qui tribus pueris mitigaſti flāmas igniū: cōcede propiti᷒ vt nos famłos tuos nō exurat flāma vitiorū. p. Secreta.

Ut accepta tibi ſint dn̄e nr̄a ieiunia: pr̄a nobis q̄s, hui᷒ munere ſacramēti purificatū tibi pectus offerre. p̱ dominū.

Post cōm.

Prebeāt nobis dn̄e diuinū tua ſancta feruorem: quo eorū pariter ⁊ actu delectemur ⁊ fructu p̱ dn̄m nr̄m.

In feſto ſancte trinitatis.

Omnipotens ſempiterne de᷒ qui dediſti famulis tuis in confeſſione vere fidei eterne trinitatis gloriā agnoſcere: ⁊ in potentia maieſtatis adorare vnitatē: q̄s. vt eiuſdem fidei firmitate ab omnibus ſemp̱ muniamur aduerſis. p.

Secreta.

Sctīfica q̄s dn̄e de᷒: per tui ſctī nois inuocationē huius oblationis hoſtiā: ⁊ per eā noſmet ipſos tibi p̱fice munus eternū. Per. Poſt cō.

Proficiat nobis ad ſalutem corpis ⁊ aīe de᷒ nr̄ hui᷒ ſacramenti ſuſceptio: ⁊ ſempiterne ſancte trinitatis eiuſdēq̄ indiuidue vnitatis confeſſio. per.

In feſto corporis chriſti.

Deus qui nobis ſub ſacramēto mirabili paſſiōis tue memoriā reliquiſti: tribue q̄s. ita nos corporis ⁊ ſanguinis tui ſacra myſteria venerari: vt redēptionis tue fructū in nobis iugiter

ſentiamus. Qui viuis ⁊ reg.

Secreta.

Eccleſie tue q̄s domine vnitatis ⁊ pacis propiti⁹ dona concede: q̄ ſub oblatis muneribus myſtice deſignāt. Per.

Poſt cōm.

Fac nos q̄s dn̄e diuitatis tue ſēpit̄na fruitione reple quā p̄cioſi corporis ⁊ ſāguinis tui t̄palis p̄ceptio p̄figurat. q viuis ⁊ regnas cū deo.

Dn̄ica. j. poſt feſtū trinitatis.

Deus in te ſperantiū fortitudo adeſto ꝓpiti⁹ inuocatiōib⁹ n̄ris. ⁊ q̄ ſine te nihil poteſt mortalis infirmitas: p̄ſta auxiliū gr̄e tue. vt in exequēdis mādatis tuis: ⁊ volūtate tibi ⁊ actione placeamus. per.

Secreta.

Hoſtias n̄ras dn̄e tibi dicatas placat⁹ aſſūme: ⁊ ad ꝑpetua nobis t̄bue ꝑuenire ſubſidiū. per.

Poſt cōmu.

Tantis dn̄e repleti munerib⁹: p̄ſta q̄s: vt ⁊ ſalutaria dona capiamus: ⁊ a tua nūquā laude ceſſemus. p.

Dn̄ica. ij. or̄o.

Sancti nominis tui dn̄e timorē pariter ⁊ amorē fac nos habere ꝑpetuū. q̄ nūquā tua gubernatione deſtituis: quos in ſoliditate tue dilectionis inſtituis. per.

Secreta.

Oblatio nos dn̄e tuo noī dicanda purificet. ⁊ de die in diē ad celeſtis vite trāſferat actionem. per.

Poſt cōm.

Sūptis munerib⁹ dn̄e q̄s: vt cū frequētatione myſterij creſcat n̄re ſalutis effectus. per

Dn̄ica. iij. oratio.

Deprecationē noſtrā q̄s dn̄e benignus exaudi: ⁊ quib⁹ ſupplicandi preſtas effectū: t̄bue defenſionis auxiliū. p.

Secreta.

Munera domine oblata ſāctifica: ⁊ tui nobis vnigeniti corpus ⁊ ſanguis fiant. per eum.

Poſt cōm.

Hec nos communio domine purget a crimine: ⁊ celeſtis remedij faciat eſſe conſortes. p.

Dn̄ica. iiij. or̄o.

Protector in te ſperantiū d̄s ſine quo nihil eſt validū nihil ſanctū: multiplica ſup nos miſericordiā tuam vt te rectore te duce: ſic tranſeamus per bona temporalia: vt non ammittamus eterna. per.

Secreta.

Reſpice domine munera ſupplicātis eccleſie: ⁊ ſaluti credētiū perpetua ſanctificatione ſumenda concede. per.

Poſt cõm
Sancta tua nos domine ſũpta viuificent: et miſericordie ſempiterne pparẽt expiatos. p.
Dñica. v. oratio
Da nobis domine queſumus vt ꝛ mundi curſus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: ꝛ eccleſia tua tranqlla deuotiõe letetur. per. Secreta.
Oblationib⁹ q̃s domine placare ſuſceptis: ꝛ ad te noſtras etiam rebelles cõpelle ꝓpitius voluntates. per dominũ noſt.
Poſt com.
Myſteria nos dñe ſcã purificent: ꝛ ſuo munere tueant̃. per
Dñica. vj. Oratio.
Deus qui diligentib⁹ te bona inuiſibilia preparaſti: infũde cordibus noſtris tui amoris effectum. vt te in omnibus ꝛ ſuper omnia diligentes: promiſſiones tuas que omne deſideriũ ſuperant cõſequamur.
Secreta.
Propitiare dñe ſupplicatiõibus nr̃is: ꝛ has oblationes famuloꝝ famularũqꝫ tuarũ benignus aſſũme. vt qđ ſingl'i obtulerũt ad honorẽ nois tui: cũctis proficiat ad ſalutẽ. p.
Poſt cõmu.
Quos celeſti dñe dono ſaciaſti preſta q̃s / vt a noſtris mundemur occultis: ꝛ ab hoſtiũ liberemur inſidijs.
Dñica. vij. Or̃o.
Deus virtutũ cuius eſt totũ qđ eſt optimũ: inſere pectorib⁹ noſtris amorẽ tui nois ꝛ pſta in nobis religionis augmentũ. vt que ſunt bona nutrias: ac pietatis ſtudio q̃ ſunt nutrita cuſtodias. Per dominuꝫ.
Secreta.
Propitiare dñe ſupplicatiõibus noſtris: ꝛ has populi tui oblatiões benignus aſſũme. ꝛ vt nulli⁹ ſit irritũ votũ: nulliuꝫ vacua poſtulatio: preſta. vt qđ fideliter petim⁹: efficaciter conſequamur. Per dñm nr̃m.
Poſt cõ.
Repleti ſumus dñe munerib⁹ tuis: tribue q̃s. vt eorũ ꝛ mundemur effectu: ꝛ muniamur auxilio. Per dominũ nr̃m.
Dñica. viij. oratio.
Deus cuius prouidẽtia in ſui diſpoſitione nõ fallit̃: te ſupplices exoramus. vt noxia cuncta ſubmoueas: ꝛ omnia nobis ꝓfutura concedas. per.
Secreta.
Deus qui legaliũ differentiã hoſtiarum vnius ſacrificij perfectione ſanxiſti: accipe ſacrificium deuotis tibi famulis: et pari benedictiõe ſicut munera

abel ſactifica vt qđ ſinguli ob tulerũt ad maieſtatis tue ho‐ nore: cũctis pficiat ad ſalutẽ. p

Poſt cõmu.

Tua nos domine medicinalis operatio: ⁊ a noſtris peruerſi‐ tatibus clementer expediat: et ad ea q̃ ſũt recta perducat. p.

Dñica. ix. oratio

Largire nobis dñe q̃s ſemp ſpũm cogitandi q̃ recta ſunt p pitius ⁊ agẽdi. vt q ſine te eſſe nõ poſſumus: ſecũdũ te viue‐ re valeamus. per.

Secreta.

Suſcipe munera q̃s dñe: q̃ ti‐ bi de tua largitate deferim⁹: vt hec ſacroſancta myſteria grẽ tue operãte virtute: pſentis vi‐ te nos cõuerſatione ſanctificẽt ⁊ ad gaudia ſempiterna per‐ ducant. p.

Poſt cõm

Sit nobis dñe reparatio men tis ⁊ corporis celeſte myſteriũ vt cuius exeqmur actionẽ: ſen tiamus effectũ. per.

Dñica. x. Oratio.

Pateant aures mie tue pre‐ cibus ſupplicantiũ. ⁊ vt peten tibus deſiderata cõcedas: fac eos q̃ tibi ſit placita poſtulare. per.

Secreta.

Cõcede nobis hec q̃s dñe fre quẽtare myſteria. q: quotiens huius hoſtie cõmemoratio ce lebrat: opus noſtre redẽptiõis exercet. per.

Poſt com.

Tui nos cõmunio ſacramenti ⁊ purificationẽ cõferat: ⁊ tri‐ buat vnitatẽ. per.

Dñica. xi. Orõ.

Deus q oipotẽtiã tuã parcẽ do maxime ⁊ miſerando mani feſtas: multiplica ſup nos gra tiã tuã. vt ad tua pmiſſa currẽ tes: celeſtiũ bonorũ facias eſſe conſortes. p.

Secreta.

Tibi dñe ſacrificia dicata red dant: q̃ ſic ad honorẽ nois tui deferẽda tribuiſti vt eadẽ re‐ media fieri noſtra preſtares. per dominũ noſtrũ.

Poſt cõ.

Queſumus dñe deus noſter. vt quos diuinis reparare non deſinis ſacramentis: tuis nõ d ſtituas benignus auxilijs. p.

Dñica. xij. oratio.

Omnipotens ſempiterne deus qui abundantia pietatis tue ⁊ merita ſupplicum excedis ⁊ vo ta: effunde ſuper nos miſericor diam tuam: vt dimittas que conſcientia metuit: ⁊ adiicias quod oratio non preſumit. per

Secreta.

Reſpice q̄s dn̄e noſtrā propi
tius ſeruitutē. vt qđ offerimus
ſit tibi munus acceptū. ⁊ ſit no
ſtre fragilitatis ſubſidiuꝫ.

Poſt cō.

Sentiamus dn̄e q̄s tui perce
ptione ſacramenti ſubſidium
mentis ⁊ corporis. vt in vtro
qꝫ ſaluati celeſtis remedij ple
nitudine gloriemur. per.

Dn̄ica. xiij. Oratio.

Omnipotens ⁊ miſericors ds
de cuius munere venit. vt tibi
a fidelibus tuis digne ⁊ lauda
biliter ſeruiatur: tribue queſu
mus nobis / vt ad ꝓmiſſiones
tuas ſine offenſione curram⁹.
per.

Secreta

Hoſtias q̄s dn̄e ꝓpitius intē
de: quas ſacris altarib⁹ exhibe
mus. vt nobis indulgentiam
largiendo / tuo nomini dent ho
norem. per.

Poſt cō.

Uiuificet nos q̄s dn̄e huius p
ticipatio ſancta myſterij / ⁊ pa
riter nobis expiationem tribu
at ⁊ munimen. per.

Dn̄ica. xiiij. orō.

Omnipotens ſempiterne ds:
da nobis fidei ſpei ⁊ charitatiſ
augmentum. ⁊ vt mereamur
aſſequi quod ꝓmittis / fac nos
amare quod precipis. per.

Secreta.

Propitiare dn̄e populo tuo:
ꝓpitiare munerib⁹. vt hac ob
latione placatus ⁊ indulgenti
am nobis tribuas / ⁊ poſtulata
concedas.

Poſt cō.

Sūptis dn̄e celeſtibus ſacris
ad redēptiōis eterne q̄s profi
ciamus augmentū. p.

Dn̄ica. xv. orō.

Cuſtodi dn̄e q̄s eccleſiaꝫ tuā
ꝓpitiatione ppetua: ⁊ q: ſine
te labitur humana mortalitas
tuis ſemp auxilijs ⁊ abſtra-
hatur a noxijs ⁊ ad ſalutaria
dirigatur. p.

Secreta.

Cōcede nobis dn̄e: vt hec ho
ſtia ſalutaris ⁊ nr̄oꝝ fiat pur
gatio delictoꝝ: ⁊ tue ꝓpitiatio
pietatis. p.

Poſt cō

Purificent ſēp ⁊ muniāt tua
ſacramenta nos de⁹ ⁊ ad ppe
tue ducāt ſaluationis effectuꝫ.

Dn̄ica. xvj. orō.

Eccleſiā tuā dn̄e miſeratio cō
tinuata mūdet ⁊ muniat / ⁊ q:
ſine te nō poteſt ſalua cōſiſtere
tuo ſemp munere guberneť. p

Secreta.

Tua nos dn̄e ſacramenta cu
ſtodiant: ⁊ contra diabolicos
tueantur ſemp incurſus. P.

Poſt cōm.

Mentes nr̄as ⁊ corpora nr̄a
poſſideat q̄s dn̄e doni celeſtis
operatio: vt nō noſter ſenſuꝫ in

nobis: ſed iugiter eius ꝓueniat effectus. per. Dñica. xvij

Tua nos dñe q̄s gratia ſemꝑ ⁊ preueniat ⁊ ſequatur: ac bonis operibus iugiter preſtet eẽ intentos. per.

Secreta.

Munda nos dñe ſacrificij p̄ſentis effectu: ⁊ perfice miſeratus in nobis: vt ei⁹ mereamur eſſe participes. per.

Poſt cōm.

Purifica domine queſumus mentes noſtras benignus: et renoua celeſtibus ſacramentis vt conſequenter ⁊ corporū preſentis pariter ⁊ futurū capiamus auxilium.

Feria. iiij. in ieiunijs quattuor temporum.

Miſericordie tue remedijs q̄s domine fragilitas noſtra ſubſiſtat. vt que ſua condictione atteritur: tua clementia reparetur. per. Orō.

Prā q̄s dñe familie ſupplicāti: vt dū a cibis corpalibus ſe abſtinēt: a vitijs mente ieiunent. per. Secre.

Hec hoſtia dñe q̄s emūdet noſtra delicta: ⁊ ad ſacrificiū celebrandū ſubditorū tibi corpora menteſq; ſanctificet. per.

Poſt cōm.

Sumētes domine dona celeſtia ſuppliciter deprecamur: vt q̄ ſedula ſeruitute donāte te gerimus: dignis ſenſib⁹ tuo munere capiamus.

Feria. vj. Orō.

Prā q̄s oṗs ds: vt obſuationes ſacras annua deuotiōe recolētes: ⁊ corpe tibi placeam⁹ ⁊ mente. Secre.

Accepta tibi ſit dñe q̄s nrī dona ieiunij: q̄ expiando nos tua grā dignos efficiant: ⁊ ad ſēpiterna ꝓmiſſa perducant. per.

Poſt cōm.

Oṁs oṗs de⁹. vt de pceptis munerib⁹ grās exhibētes: beneficia potiora ſumamus. per.

Orō.

Omnipotens ſempiterne de⁹ q per ſcōtinentiā ſalutarē ⁊ corporibus mederis ⁊ mentibus maieſtatē tuam ſupplices exoramus: vt pia ieiunantiū depcatione placatus: ⁊ preſentia nobis ſubſidia prebeas ⁊ futura. per. orō.

Da nob̄ q̄s oṗs ds: vt ieiunādo tua grā ſaciemur: ⁊ abſtinēdo cūctis efficiamur hoſtibus fortiores. per. oratio.

Tuere dñe q̄s familiaꝫ tuā. vt ſalutis eterne remedia q̄ te aſpirante requirimus: te largiente conſequamur. orō.

Preſta queſum⁹ dñe ſic nos

ab epulis abſtinere carnalib⁹
vt a vitijs irruentibus pariter
ieiunem⁹. p. Oratio.
Ut nos dñe tribnis ſol ēne ti-
bi deferre ieiuniū: ſic nobis q̄s
indulgentie p̄ſta ſubſidiū. p.

Oratio.

Concede q̄s oīps de⁹. vt ocu-
lis tue maieſtatis munus obla
tū: ⁊ gratiā nobis deuotionis
obtineat: ⁊ effectū beate perhē
nitatis acquirat. per.

Poſt com.

Perficiant in nobis q̄s dñe
tua ſacramēta quod cōtinent
vt que nunc ſpe gerimus re-
rū veritate capiamus. per.

Dñica. xviij. oratio.

Da queſumus dñe pplō tuo
diabolica vitare contagia: ⁊ te
ſolū dominū pura mente ſecta
ri. per. Secreta
Maieſtatē tuā dñe ſupplicit
deprecamur. vt hec ſancta q̄
gerimus: ⁊ a preteritis noſ de
lictis exuant ⁊ futuris. per.

Poſt cōm.

Scificatioīb⁹ tuis oīps deus:
⁊ vicia nr̄a curēt: ⁊ remedia no
bis ſēna pueniāt. per do

Dñica. xix. oro.

Dirigat corda nr̄a q̄s dñe tue
miſerationis operatio. q̄r tibi
ſine te placere non poſſumus.
per do.

Secreta.

Deus qui nobis p̄ hui⁹ ſacri
ficij veneranda cōmertia vni⁹
ſũmeq; diuinitatis participes
efficis: p̄ſta q̄s. vt ſicut tuam
cognoſcimus veritatē: ſic eam
dignis mētib⁹ ⁊ moribus aſſe
quamur. per dominū.

Poſt cōmu.

Gratias tibi referim⁹ dñe ſa
cro munere vegetati: tuā miſi
cordā depc̄ātes. vt dignos nos
ei⁹ ptcipatiōe pficias. per

Dñica. xx. oratio.

Omp̄s ⁊ miſicors deus: vni-
uerſa nobis aduerſantia pro-
pitiatus exclude. vt mēte ⁊ cor
pore pariter expediti q̄ tua ſūt
liberis mentib⁹ exequamur. p.

Secreta.

Hec munera q̄s dñe q̄ oculis
tue maieſtatis offerim⁹: ſaluta
ria nobis eſſe concede. Per.

Poſt cō

Tua nos dñe medicinal' opa
tio: ⁊ nr̄is peruerſitatibus cle-
menter expediat: ⁊ tuis ſemp
faciat inherere mandatis. per

Dñica. xxj. oratio.

Largire q̄s dñe fidelib⁹ tuis
indulgētiā placatus ⁊ pacē:
vt pariter ab oībus mūdentur
offenſis: ⁊ ſecura tibi mēte de
ſeruiant. per dominum.

Secreta.

Celeſtem nobis prebeant hec myſteria queſumus dñe medicinam: ⁊ vitia noſtri cordis expurgent. p. Poſt cõ

Ut ſacris dñe reddamur digni muneribꝰ: fac nos q̃s tuis obedire mandatis. p.

Dñica. xij. Oratio.

Familiam tuã q̃s dñe cõtinua pietate cuſtodi. vt a cũctis aduerſitatibus te protegente ſit libera: ⁊ in bonis actibus tuo nomini ſit deuota. p dominũ.

Secreta.

Suſcipe dñe propitius hoſtias: qbus ⁊ te placari voluiſti: ⁊ nobis ſalutẽ potenti pietate reſtitui. p Poſt com.

Immortalitatis alimoniã cõſecuti q̃s dñe: vt quod ore percepimus: mente ſectemur. per.

Dñica. xxiij. oratio

Deus refugiũ nr̃m ⁊ virtus: adeſto pijs eccl'ie tue precibus auctor ip̃e pietatis: ⁊ p̃ra. vt qđ fideliter petimꝰ: efficaciter cõſequamur. p. Secreta.

Sacris nos dñe q̃s ſeruitijs fac intentos: ⁊ vt ſine vlla tibi offenſionis macula famulemur: quales eſſe precipis ipſe nos perfice. p dominum

Poſt cõ.

Sumpſimus domine ſacri dona myſterij humiliter deprecãtes: vt q̃ in tui cõmemoratione nos facere precepiſti: in nr̃e pficiant infirmitatis auxilium. Qui viuis.

Dñica. xxiiij.

Abſolue q̃s dñe tuorũ delicta pplorum: vt a peccõrum nr̃orum nexibus q̃ p nr̃a fragilitate cõtraximus: tua benignitate liberemur. per. Secreta.

Pro noſtre ſeruitutis augmẽto ſacrificiũ tibi dñe laudis offerimus: vt qđ immeritis cõtuliſti: propitius exequaris. per.

Poſt com.

Sumentes dñe dona celeſtia q̃s vt nob pueníre ad iudiciuz nõ patiaris: qđ tuis fidelibꝰ ad remediũ prouidiſti. per.

Dominica. xxv.

Excita q̃s dñe tuorum fideliũ volũtates. vt diuini operis fructum propenſius exequentes: pietatis tue remedia maiora pcipiant. p dominũ noſtrũ.

Secreta.

Propitius eſto dñe ſupplicatiõibus nr̃is: ⁊ ppl'i tui oblationibꝰ p̃cibuſq; ſuſceptis: oĩum nr̃orum ad te corda cõuerte. vt a terrenis cupiditatibꝰ liberi: ad celeſtia deſideria tranſeamus. per. Poſt cõm

Cõcede nob q̃s dñe: vt p hec ſacramenta q̃ ſũpſimꝰ: qcqd in

nr̄a mēte vicioſū ē: tue medica
tionis dono curet. per domi.

In feſto dedicatiōis eccl'ie.

Deus qui nob̄ p ſingl'os ānos
hui⁹ ſcī tēpli tui cōſecratiōis re
paras diē: ⁊ ſacris ſemp myſteriis
rep̄ſentas icolumes: exaudi p̄ces ppl'i tui: ⁊ pr̄a. vt qſ
qs hoc tēplū beneficia petiturus
ingrediť: cūcta ſe ipetraſſe
leteť. per.

Secreta.

Annue q̄s dn̄e p̄cibus nr̄is vt
qcūqz intra tēpli hui⁹: cui⁹ āni
uerſariū dedicatiōis diē celebram⁹
ambitū cōtinemur: ple
na tibi atqz pfecta corpis ⁊ aīe
deuotiōe placeamus. vt dū hec
p̄ſentia vota reddimus: ad eter
na premia te adiuuante venire
mereamur. per.

Poſt cōm

Deus q eccl'iaz tuā ſpōſaz vo
care dignatus es. vt q haberet
gr̄az p fidei deuotionē: haberet
etiā ⁊ nomine pietatē: da vt
oīs hec plebs noī tuo ſuiēs hu
ius vocabuli cōſortio. digna eſ
ſe mereať. ⁊ eccliaз tua in tēplo
cuius āniuerſarius dedicatiōis
dies celebrať: tibi collecta te timeat.
te diligat. te ſeqť. vt dum
iugiter p veſtigia tua graditur
ad celeſtia pmiſſa te ducēte p
uenire mereať. p.

In die cōſecratiōis eccl'ie. orō.

Deus q inuiſibiliter oīa cōtines
⁊ tn̄ p ſalute generis humani
ſigna tue potētie viſibiliter oſtendis:
tēplū hoc potētia tue
inhabitatiōis illuſtra. vt oēs q
huc deprecaturi cōueniūt: ex q̄
cunqz tribulatiōe ad te clama
uerint: cōſolationis tue benefi
cia conſequanť. per.

Secreta.

Omnipotens ſempiterne de⁹
tēplū hoc nomini tuo dedicatū
celeſti v̄tute ⁊ benedictiōe ſan
ctifica: ⁊ oībus inte ſperāntb⁹
auxilij tui mun⁹ oſtēde. vt hic
⁊ ſacramētorū virtus ⁊ votorū
obtineat effectus. per.

Poſt cōmu.

Dn̄s oīpotens de⁹. vt hoc in
loco qui nomini tuo dedicatus
eſt: cūctis petentib⁹ aures tue
pietatis acomodes. per.

Incipiūt orōnes ſanctorū.

In vigilia ſcī andree. orō.

Queſumus oīpotēs d̄s: vt be
atus andreas apoſtolus tuum
pro nobis imploret auxiliū: vt
a nr̄is reatibus abſoluti a cun
ctis etiā periculis eruamur. p.

Secreta.

Sacrandū tibi dn̄e mun⁹ offe
rimus: quo btī andree apl'i tui
ſolēnia recolētes: purificatio
nē quoqz nr̄is mētibus implo
remus. per.

Poſt.

Perceptis domine ſacramē tis ſupplicit̄ exoramus. vt iter cedēte beato andrea apl'o tuo: q̄ pro illius venerāda gerimus paſſione: nobis proficiant ad medelā. p do.

Eodē die ſci ſaturnini Oratio

Deus q nos beati Saturnini martyris tui cōcedis natalicio pfrui: eius nos tribue meritis adiuuari. per. Secre.

Munera tibi dñe dicata ſcifi ca: z intercedēte beato ſaturni no martyre tuo: per hec eadez nos placatus intende. per.

Poſt cōmu.

Sāctificet nos q̄s dñe tui per ceptio ſacramenti z interceſſio ne beati ſaturnini martiris tui tibi reddat acceptos. per dñm nr̄m ieſum.

In die ſci ādree apl'i. Orō

Maieſtatē tuā dñe ſupplicit̄ exoramus. vt ſicut eccl'ie tue be atus andreas apl's tuus extitit p̄dicator z rector: ita apd te ſit p nobis ppetu⁹ interceſſor. p.

Secreta.

Sacrificiū nr̄m tibi dñe que ſumus beati ādree predicatio ſancta cōciliet. vt cuius hono re ſolēniter exhibet̄: meritis effi ciatur acceptuz. per.

Poſt cō.

Sūpſimus dñe diuina myſte ria beati andree feſtiuitate letā tes q̄ ſicut tuis ſcis ad gloriaz ita nobis q̄ſumus ad veniā p deſſe perficiat. per.

In natali ſcē barbare. Oratio

Interceſſio gl'ioſa q̄s dñe de⁹ noſter beate barbare virginis z mr̄is tue nos ab omni aduer ſitate protegat. et per eius in teruentum corporis z ſangui nis domini noſtri ieſu chriſti ſa cramentū ante noſtre anime d corpore exitū: z cū vera fide z pura mente percipere merea mur. per dominum.

Secreta.

Suſcipe munera dñe q̄ in bea te barbare martyris tue ſolēni tate deferimus: cuius nos cōfi dimus patrocinio liberari. p.

Sci nicholai Oratio

Deus qui beatū nicholaū pō tificē tuū innumeris decoraſti miraculis: tribue nobis q̄ſum⁹ vt eius meritis z p̄cibus a ge hēne incēdijs liberemur. per.

Secreta.

Sanctifica q̄s dñe oblata mu nera: q̄ in veneratiōe ſācti anti ſtitis nicholai offerūt̄: vt p ea vita nr̄a int̄ aduerſa vbiqz di rigatur et proſpera. per do.

Poſt cō.

Sacrificia q̄ ſūpſimus dñe p ſolēnitate ſancti pontificis tui

nicholai: ſempiterna nos pro tectione confirmēt. Per.

In cōſecratiōe ſcī ābroſij epī.

De⁹ mūdi auctor ꝛ cōditor q hodierne feſtiuitatis diē beati ambroſij ſacerdotij electiōe cō ſecraſti: preſta pplo tuo: vt cui⁹ annua celebritate deuotis re= ſultat obſequijs: ei⁹ ſuffragijs tue pietatis conſeq̄tur auxiliū. per. Secreta.

Interuētu precis ꝛ obtētu orō nis btī ābroſij ſacerdotis ꝛ cō feſſoris tui dn̄e his mūerib⁹ ti= bi oblatis benedictionē infun= de d̄ celis: quo ex cis ſumētes ꝛ oībus careamus culpis: ꝛ cele ſtibus repleamur edulijs. per.

Poſt cōm.

Repleti ſum⁹ dn̄e muneribus tuis: q̄ d̄ feſtiuitate btī ſacerdo tis ꝛ cōfeſſoris tui ambroſij p̄ cepim⁹: tribue q̄s. vt eoꝝ emū= dimur effectu: ꝛ viuam⁹ auxilio p. In octa. ſcī ādree. Orō.

Protegat nos dn̄e ſepi⁹ btī ādree aplī tui repetita ſolēni= tas vt cui⁹ patrocinia ſine īter= miſſione recolim⁹: ppetuā de= fēſionē ſētiam⁹. p. Secre.

Indulgētiā nobis p̄beāt hec munera q̄s dn̄e largiorē: q̄ pro venerabilis ādree aplī tui ſuf= fragijs offerūt. p. Poſt

Adiuuet familiā tuā tibi ſup= plicādo beat⁹ ādreas aplˀs ꝛ pi us interuētor efficiat: qui tui noīs extitit p̄dicator. p.

Sancti damaſij pape orō

Da q̄s oḡs de⁹: vt beati dama ſi cōfeſſoris tui atq; pontificis venerāda ſolennitas: ꝛ deuotio nē nobis augeat ꝛ ſalutē. per.

Secreta.

Scī tui nos dn̄e q̄s vbiq; leti ficēt. vt dū eoꝝ merita recolim⁹ p̄rocinia ſentiam⁹. p. Poſt.

Pr̄a q̄s oḡs de⁹. vt d̄ pcep= tis munerib⁹ grās exhibētes: beneficia potiora ſumam⁹. p.

Sancte lucie Oratio.

Exaudi nos de⁹ ſalutaris nr̄: vt ſicut de beate lucie v̄ginis ꝛ martyris tue feſtiuitate gaude mus: ita pie deuotiōis erudia mur affectu. p. Secreta.

Accepta tibi ſit dn̄e ſcē plebis oblatio pro tuoꝝ honore ſācto rū: quorū ſe meritis pcepiſſe de tribulatione cognoſcit auxiliū. per. Poſt com.

Saciaſti dn̄e familiā tuā mu= nerib⁹ ſacris. ei⁹ q̄s interuētio ne nos refoue: cui⁹ ſolēnia cele bram⁹. p. Sancti thome.

Da nobis queſumus domine beati apoſtoli tui thome ſolēni tatib⁹ gl'iari: vt eius ſemper pa trocinijs ſubleuemur: ꝛ fidem cōgrua deuotione ſectemur.

Secretta.

Debitũ dñe nr̃e reddim⁹ ſui-
tutis ſupplr̃ exorantes. vt ſuf-
fragijs btĩ aplĩ tui thome ĩ nob̃
tua munera tuearis: cui⁹ hono
rãda cõfeſſiõe laudis tibi hoſti
as ĩmolam⁹. De ſcõ ſtephano

Da nob̃ q̃s dñe imitari qḋ co
lim⁹: vt diſcam⁹ ⁊ inimicos di-
ligere: qꝛ ei⁹ natalicia celebra-
mus: qui nouit etiã ꝓ ꝑſecuto
ribus exorare. Dominum.

Sci ioãnis euangeliſte.

Eccl'iaꝫ tuaꝫ dñe benignus il
luſtra vt beati ioãnis apl'i tui
⁊ euãgeliſte illuminata doctri
nis: ad dona ꝑueniat ſẽpiťna.
per. Scõꝝ innocentũ.

Deus cuius hodierna die pre
coniũ inocẽtes mr̃es nõ loquẽ
do ſed moriẽdo cõfeſſi ſũt: oĩa
in nob. vitioꝝ mala mortifica.
vt fidẽ tuã quã lingua nr̃a loq
tur: etiã moribus ⁊ vita fatea-
tur. Scti ſilueſtri oratio.

Da q̃s oṗs d̃s: vt btĩ ſilueſtri
cõfeſſoris tui atqꝫ põtificis ve
nerãda ſolẽnitas: ⁊ deuotionẽ
nobis augeat ⁊ ſalutẽ. per.

Scẽ colũbe oratio.

Indulgẽtiã nobis dñe btã co
lũba v̓go ⁊ martyr ĩploret: q̃ ti
bi grata ſẽper extitit ⁊ merito
caſtitatis ⁊ tue profeſſiõe vir-
tutis. Scti illarij oratio.

De⁹ cui⁹ miſatõe deliquẽtes
ĩcitãt ad veniã: iuſti trãſferũt
ad palmã q ĩfuſus ĩ corde btĩ il
larij antiſtitis q̃ſi de tẽplo fidei
reſpõſa dediſti: cocede ꝓpitius
vt q tuũ ĩclitũ cõfeſſorẽ feciſti
ceſarẽ nõ timere: ĩtceſſiõe eius
ab ſpũali hoſte plebẽ ꝓtegas
obſecrantẽ. vt cui⁹ ſolennitate
tripudiat. ei⁹ ſit fida p̃ce õfẽſa.

Marthe v̓ginis ⁊ martiris

Exaudi dñe pplm cũ ſcõꝝ tibi
patrocinio ſupplicãti vt tpalis
vite nos tribuas pace gaude-
re: ⁊ eterne repire ſubſidiũ.

Scõꝝ fabiani ⁊ ſebaſtiani.

Infirmitatẽ nr̃aꝫ reſpice oṗs
d̃s: ⁊ qꝛ põd⁹ ꝓprie actiõis gra
uat btĩ fabiani martyris tui at
qꝫ põtificis ĩtceſſio gl'ioſa nos
ꝓtegat. alia Oratio.

Deus q btũꝫ ſebaſtianũ mar-
tyrẽ tuũ v̓tute cõſtãtie ĩ paſſiõe
roboraſti: ex ei⁹ nob̃ imitatiõe
tbue ꝓ amore tuo ꝓſpera mũ
di deſpicere: ⁊ nl'la ei⁹ aduerſa
formidare. Sctẽ agnetis.

Oṗs ſempiťne de⁹: q infirma
mũdi eligis: vt fortia q̃qꝫ cõfũ
das: cõcede ꝓpiti⁹ vt q btẽ ag-
netis v̓ginis ⁊ mr̃is tui ſolẽnia
colim⁹: ei⁹ apud te p̃rocinia ſẽ
tiamus: Scti vincẽtij.

Adeſto dñe ſupplicatõib⁹ dñe
nr̃is. vt q ex iniquitate nr̃a re-

os nos eē cognoſcim⁹:bt̄i vicē
tij mr̄is tui ītceſſiōe liberemur
p. Conuerſio ſcti pauli.
De⁹ q vniuerſū mūdū bt̄i pau
li apl̄i p̄dicatione docuiſti: da
nob̄ q̄s:vt qui ei⁹ hodie cōuer
ſationez colimus: per eius ad
te exēpla gradiamur.p.
In purificatione bt̄ē marie
Oīps ſēpit̄ne de⁹ maieſtatē tu
az ſupplices exoram⁹. vt ſicut
vnigenitus fili⁹ tu⁹ hodierna
die cū nr̄e carnis ſubſtātia ī tē-
plo ē p̄ſētat⁹:ita nos faciat pu
rificatiſ tibi mētibuſ p̄ſētari.p
Scē agathe
De⁹ q̄ int̄ cet̄a potētie tue mi-
racula etiā in ſexu fragili victo
riā martirij cōtuliſti:cōcede ꝓ-
pitius.vt q beate agathe mar
tyris tue natalicia colim⁹: per
eius ad te exēpla gradiamur.
Scē ſcolaſtice virginis
Familiā tuā q̄s dn̄e v̄ginis tue
ſcolaſtice ꝓpitius reſpice. vt ſi
cut ipius p̄cibus ad optinēduz
qđ cupit imbrē celitus deſcēde
re feciſti: ita eius ſupplicationi
bus ariditatē nr̄i cordis ſupne
digneris gratie rore perfundi.
per. Cathedra ſci petri.
De⁹ q btō petro apl'o tuo col-
latis clauib⁹ regni celeſtiſ ligā
di atqz ſoluēdi pōtificiū tradi-
diſti:cōcede.vt intceſſionis ei⁹
auxilio apcōꝝ nrōꝝ nexib⁹ libe
remur.p Scti mathie.
De⁹ q beatū mathiā apl'oꝝ
tuoꝝ collegio ſociaſti: tribue q̄s
vt eius intuētiōe tue circa nos
pietatis ſemp viſcera ſētiam⁹.
per. Secreta.
De⁹ q ꝓditoris apoſtate rui-
nā ne apl'oꝝ tuoꝝ numer⁹ ſa-
cratus pfectiōe careret:bt̄i ma
thie apl'i electiōe ſupleſti: pre-
ſentia munera ſctifica:⁊ per ea
nos gr̄e tue v̄tute confirma
Scti gregorij.Oratio.
Deus qui nos beati gregorij
cōfeſſoris tui atqz pōtificis an
nua ſolēnitate letificas:cōcede
ꝓpiti⁹:vt cui⁹ ope atqz doctri
na ſcripture tue myſteria mſta
cognouim⁹: eius apud te ſēp
patrocinia ſentiamus. p.
Trāſitus ſci benedicti.
Oīps ſēpiterne ds:q hodierna
die carniſ eductū ergaſtulo be
atiſſimū cōfeſſorē tuū bn̄dictū
ſubleuaſti ad celū: concede q̄s
hec feſta tuis famulis celebrā
tibus cūctoꝝ veniā delictoꝝ
vt q exultātib⁹ aīs ei⁹ claritate
cōgaudēt:ipo apud te ītuenie
te cōſociētur ⁊ meritis.per.
Annūciatiōiſ ſcē marie
De⁹ q de beate marie v̄ginis
vtero verbum tuuz angelo nū
ciante carnem ſuſcipere volui-

ſti: pſta ſupplicibus tuis. vt qui vere eã genitricẽ dei credimus eius apud te intceſſiõibus ad iuuemur. p. Alia.
Deus q hodierna die v̊bũ tu uz btẽ marie v̊ginis aluo coad unare voluiſti: fac nos hec ſa mẽta ita pagere: vt tibi placere valeamus. Marci euãge.
Deus q nos bti marci euãgeliſte cõcedis natalicio pfrui: da eccl'ie tue q̃s: ⁊ amare qđ credidit: ⁊ p̃dicare qđ docuit. per.
In die apl'orũ philippi et iacobi. Oratio.
Deus q nos ãnua apl'orũ tuorũ philippi ⁊ iacobi ſolẽnitate letificas: pſta q̃s vt quorũ gaudemus meritis iſtruamur exẽplis. Inuẽtiõis ſcẽ crucis.
Deus q in preclara ſalutifere crucis inuẽtiõe paſſiõis tue miracula ſuſcitaſti: cõcede. vt vitalis ligni precio eterne vite ſuffragia conſeq̃mur. Qui.
Ioannis añ portã latinã.
Deus q cõſpicis qr nos vndiq3 mala nr̃a pturbãt: pſta q̃s. vt bti ioannis apl'i tui intceſſio gl'ioſa nos ptegat. p.
Michaelis archãgeli. oratio.
Da nob ops ds bti archãgeli tui michael' eotenus honore pficere. vt cuius i t̃ris gl'iam p̃dicamus: eius p̃cibus adiuuemur i cel'. p. Nerei ⁊ archillei.
Sẽp nos dñe mr̃ tuorũ nerei ⁊ archillei atq3 pãcracij foueat q̃s dñe btã ſolẽnitas: ⁊ tuo nos dignos reddat obſequio.
Sci medardi confeſſoris.
Exaudi dñe p̃ces nr̃as. ⁊ interueniẽte btõ cõfeſſore tuo atq3 pontifice medardo: ſupplicationes nr̃as placatus intẽde. p.
Primi ⁊ feliciani.
Fac nos dñe ſanctorũ tuorum primi ⁊ feliciani deuotis mẽtibus feſta celebrare. atq3 eorum ſuffragijs ſuffulti: ptectionis tue dona ſentiamus. per dominũ noſtrũ. Scẽ barnabe apl'i.
Scti barnabe apl'i tui nos q̃s domine ſolẽnitas tueat' qr tanto fiducialius tuo nomini ſupplicamus. quãto frequẽtius apoſtolorũ tuorũ conformemur exemplis. p.
Vigilia ſci ioannis baptiſte.
Pſta q̃s ops deus. vt familia tua per viã ſalutis incedat. et beati ioãnis precurſoris ortamẽta ſectãdo: ad eũ quẽ predixit ſecura perueniat. dñm.
In die Oratio.
Deus q preſentẽ diẽ honorabilẽ nobis in beati ioannis natiuitate feciſti: da famulis tuis ſpiritualium gratiã gaudiorum ⁊ omniũ fideliũ mentes dirige

in viam ſalutis eterne. per.

Joānis ꝛ pauli martirū. oro

Om̄s op̄s de⁹. vt nos gemina ta letitia hodierne feſtiuitatis excipiat: q̄ de btōꝝ ioannis ꝛ pauli glīficatiōe ꝓcedit quos eadē fides ꝛ paſſio vere fecit eſſe germanos. per.

Uigilia aplōꝝ petri ꝛ pauli.

Deus q aplōꝝ tuoꝝ petri et pauli nobis glīoſa natalicia ꝑire cōcedis: tribue q̄s eoꝝ nos ſēp ꝛ beneficijs ꝑueniri ꝛ orationibus adiuuari. per.

In die.

De⁹ q hodiernā diē aplōꝝ tuoꝝ petri ꝛ pauli martyrio conſecraſti: da q̄s ecclīe tue i oībus ſeq̄ ꝑceptū: ꝑ quod religiōis ſūpſit exordiū. per.

Cōmemoratio ſci pauli

Deus q multitudinē gentiuꝫ bti pauli aplī tui ꝑdicatiōe docuiſti: da nobis. vt cui⁹ natalicia colim⁹: eius apud te patrocinia ſentiam⁹. per do.

Eodē die ſci martialis.

Deuſ q venerabilē bti martialis cōfeſſoris tui atqꝫ pōtificis feſtiuitatē ſolenniter recurrētē populo tuo dedicaſti: concede nobis: vt qď in eius honore deposcim⁹ eo ſuffragante conſeq̄ mereamur. per.

Scōꝝ mr̄ꝫ ꝓceſſi ꝛ martiniāi

Deus q nos ſctōꝝ proceſſi et martiniani confeſſionib⁹ glīoſis circūdas ꝛ ꝓtegis: da nob eoꝝ imitatiōe proficere: ꝛ interceſſione gaudere. per dominū noſtrū.

Trāſlatio ſci martini.

Om̄ps ꝛ miſericors deuſ qui inter cetera miracula ſancti cōfeſſoris tui martini etiā in die trāſlationis ſacri corporis illius angelicā reuelationeꝫ populo tuo demonſtraſti: preſta nobis petentib⁹: hui⁹ patrocinij ſuffragantibus meritis: vt ea q̄ ſūt placita digno effectu: hec deuotis mētibus exequamur.

Octauo die aplōꝝ petri ꝛ pauli. Oratio.

Deus cuius dextera btūꝫ petrū aplīꝫ ābulātēꝫ in fluctib⁹ ne mergeret erexit: ꝛ coaplīꝫ eius paulū tertio naufragātēꝫ de ꝓfundo pelagi liberauit: exaudi nos ꝓpitius ꝛ cōcede: vt amboꝝ meritis eternitatis gloriā cōſeq̄mur. per do.

Marie magdalene. Oratio.

Largire nobis clementiſſime pater. qď ſicut btā maria magdalena dn̄m noſtrū ieſum xp̄ꝫ ſuper omnia diligendo ſuoꝝ obtinuit veniam peccaminum ita nobis apud miſericordiam tuam ſempiternam impetret

btitudinē. per. Jacobi apl̄i
Eſto dñe plebi tue ſcificator ꝛ
cuſtos. vt apl̄i tui iacobi muni
ta p̄ſidijs: ꝛ cōuerſatiōe tibi pla
ceat ꝛ ſecura mēte deſeruiat.
Scōꝝ martyrū ſiplicij fau-
ſtini beatricis. Oratio.
Preſta q̄s dñe: vt ſicꝰ ppl̄s xp̄i
anꝰ martyrū tuoꝝ ſiplicij fau
ſtini ꝛ beatricis tp̄ali feſtiui-
tate cōgaudet: ita pfruat̄ eťna
ꝛ qđ votis celebrat: cōp̄hēdat
affectu. Vicula ſci petri.
Deꝰ q beatū petrū apl̄z a vin
culis abſolutū illeſū abire feci-
ſti nr̄oꝝ q̄s abſolue vicl̄a pcō
rū ꝛ oīa mala a nob̄ ppitiatꝰ a
uerte. p. Stephani gama
lielis ꝛ nichomedis. Oratio.
Deꝰ q nos ānua p̄clare inēti-
onis ſcōꝝ tuoꝝ ſtephāi gama
lielis nichomedis atqꝫ abybō
ſolēnitate letificas: p̄ſta q̄s. vt
quos in celeſti gl̄ia ſublimatoꝫ
miraculis in ťra decoraſti: apđ
paternā pietatis tue clemētiaꝫ
intceſſores ſemp habere mere
reamur. Sixti pape
Deꝰ q cōſpicis q: ex nulla no
ſtra v̄tute ſubſiſtimꝰ: cōcede p
pitiꝰ vt icceſſiōe bti ſixti marty
ris tui atqꝫ pōtificis cōtra oīa
aduerſa muniamur. In die
trāſiguratiōis dñi no. ihu xp̄i.
Deꝰ q vnigenitū tuū hodier-
na die mirabiliter trāſformatū
celitus vtriuſqꝫ teſtamēti pa-
tribus reuelaſti: da nob̄ q̄s be
neplacitis tibi actibꝰ: ad eius
ſēp cōtēplādā ptingere gl̄iaꝫ i
quo tue paťnitati optime com
placuiſſe teſtatus es. p
De ſancto laurentio.
Da nobis q̄s op̄s deus vitio
rū noſtroꝝ flammas extingue
re. qui beato lanrentio marty-
ri tuo tribuiſti tormentoꝝ ſuo-
rū incendia ſuperare. per.
Tiburtij martyris. oratio.
Beati tiburtij noſ dñe foueāt
cōtinuata p̄ſidia: q: nō deſinis
intueri: quos talibus auxilijs
conceſſeris adiuuari. per.
Vigilia aſſumptionis
beate marie.
Deus qui virginalē aulā bea
te marie in q̄ habitares eligere
dignatus es: da q̄s vt ſua nos
defenſiōe munitos: iocūdos fa
ciat ſue intereſſe feſtiuitati.
Poſt cō.
Concede q̄s op̄s deus fragi-
litati noſtre preſidiū. vt qui dei
genitricis requiem celebram
interceſſionis eius auxilio a no
ſtris iniquitatibus reſurgamꝰ.
per eun.
In die Oratio.
Venerāda nobis dñe huius
diei feſtiuitas opem conferat

ſalutarē: in qua ſcā dei genitrix mortē ſubijt tpalem: nec tamē mortis nexibus deprimi potu=it: que filiū tuū dominū nr̄m d ſe genuit incarnatum. Qui vi

Secreta.

Subueniat dn̄e plebi tue dei genitricis oratio: quā ſi ꝓ conditiōe carnis migraſſe cognoſcimus: i celeſti gl̄ia ꝓ nobis apud te orare ſentiamus. per.

Poſt cōm

Mēſe celeſtis participes effecti iploramus clementiā tuaz dn̄e deus noſter. vt q feſta ſctē dei genitricis colimus: a cunctis malis imīnētibus eius interceſſionibus liberemur. per.

Octaua die ſcti laurentij.

Beati laurentij q̄s dn̄e noſ faciat paſſio venerāda letātes: z vt eam ſufficienter recolamus dignos efficiat. per.

Secreta.

Beati laurentij martyris tui honorabilez paſſionē muneribus dn̄e geminatis exeqmur q̄ licet ꝓprijs ſit mēorāda principijs: indeſinenter tamen permanet glorioſa. per.

Poſt cōmu.

Solennijs domine nobis interceſſio beati laurentij martyris tui queſumus preſtet auxiliū. vt celeſtis mēſe ꝑticipatio quā ſūpſimus: tribuat eccl̄ie tue recenſitā letitiam. per.

Agapiti martyris Orō.

Letet̄ eccleſia tua deus beati agapiti martyris tui cōfiſa ſuffragijs: atqz eius p̄cibus gl̄io ſis z deuota permaneat z ſecura conſiſtat. per.

Octaua die ſcē marie Oratio

Famulorū tuorū q̄s dn̄e delictis ignoſce. vt qui tibi placere de actibus noſtris nō valemus: genitricis filij tui dn̄i nr̄i interceſſione ſaluemur. Per

Timothei z ſimphoriani.

Benedictio tua dn̄e impleat corda fideliū: taleſqz efficiat q z martyrū tuoꝝ timothei z ſimphoriani paſſione honorificēt: z remedia ſalutis eterne eorundem patrocinantibus meritis aſſequamur. per.

Bartholomei apoſtoli.

Oṗs ſēpitne d̄s: q hui⁹ diei venerādā ſcāzqz letitiā in bt̄i apl̄i tui bartholomei feſtiuitate tribuiſti: da eccl̄ie tue q̄s z amare qd̄ credidit: z p̄dicare qd̄ docuit. p. Auguſtini ep̄i.

Adeſto ſupplicatōib⁹ nr̄is oṗs d̄s. z qb⁹ fiduciā ſpāde pietatis idulges: ītcedēte bt̄o auguſtio cōfeſſore tuo atqz pōtifice: cōſuete mīe tribue benignus effectū. Hermetis atqz iuliani.

59
61

Deus q̄ btõs martyres tuos
hermetē atqꝫ iulianū v̄tute cō
ſtātie i paſſiōe roboraſti: ex eoꝝ
nob̄ imitatiōe tribue ꝓ amore
tuo proſpa mūdi dſpicer̄: ⁊ nll'a
ei⁹ aduerſa formidare. p.

Decollatiōis ſci ioānis

Sci ioānis baptiſte ⁊ m̄ris tui
dn̄e q̄s veneranda feſtiuitas ſa
lutaris auxilij nob̄ p̄ſtet effec-
tū. p. Felicis ⁊ audacti.

Maieſtatē tuā dn̄e ſupplices
dep̄camur. vt ſic iugiter ſcōꝝ
tuorū felicis ⁊ audacti nos cō
mēoratiōe letificas: ita ſēp ſup
plicatiōe defendas. p.

Egidij abbatis.

Pretēde nob̄ dn̄e miam tuaꝫ
⁊ bti egidij abbatis interceſſio
cuius nos dediſti p̄ocinijs ad
iuuari: tribue vt maieſtatē tuā
iugiter exoret ꝓ nob̄. per.

Antonini. Oratio.

Oīps ſēpiterne deus fidelium
tuorū indeficiens cōſeruator:
qui hūc diē glorioſi martyris
tui antonini clarificare digna-
tus eſt ſollēnitate: exaudi p̄ces
ſupplicantis eccl'ie ⁊ p̄ſta. vt qđ
deuote expetit: eo ſuffragante
conſequi mereatur.

Natiuitas ſcē marie. Oratio.

Supplicationes ſuorū tuorū
deus miſerator exaudi. vt qui i
natiuitate dei genitricis marie
cōgregamur: ei⁹ intceſſiōibus
a te d īſtātib⁹ p̄iculis eruamur
p eū. Secreta.

Unigeniti tui dn̄e nob̄ ſuccur
rat hūanitas: vt q̄ natus d vir
gine matris integritatē nō mi
nuit ſꝫ ſacrauit: in natiuitatis
eius ſolēnijs a nr̄is nos piacu
lis exuēs: oblationē nr̄am ſi-
bi faciat acceptā ieſus xp̄s dn̄s
nr̄. Qui. Poſt cō.

Sūpſim⁹ dn̄e celebritatis ho
dierne votiua ſacramēta: p̄ſta
q̄s. vt tp̄alibus nos vite reme-
dia prebeāt ⁊ eterne. per.

Adriani m̄ris. Oro

Cōcede q̄s oīps ds. vt ſci adri
ani martyris tui ſociorūqꝫ ei⁹
venerāda feſtiuitas ſalutaris
auxilij nobis preſtet augmētū

Exaltatio ſctē crucis.

Deus q̄ nos hodierna die ex
altationis ſancte crucis annua
ſolennitate letificas: p̄ſta q̄ſ vt
cuius myſteriū i t̄ra cognoui-
mus eius redēptiōis p̄mia cō
ſeq mereamur. p. Secre.

Jeſu xp̄i dn̄i nr̄i corpe ſaciati p
quē crucis ē ſcificatū vexilluꝫ:
q̄s dn̄e ds nr̄: vt ſic illā adorare
meruimus: ita ꝑhēnitatis gl'ie
potiamur ſalutari effectu. poſt

Oms oīps ds. vt quos diuina
facis p̄ticipatiōe gaudere: hu-
manis nō ſinas ſubiacere p̄icl'is

Scõꝝ mr̃ꝝ cornelij ꝛ ciprıani
Infirmitatẽ nr̃az q̃s dñe ꝓpi
ti⁹ reſpice: ꝛ mala oĩa que iuſte
meremur: ſcõꝝ mr̃m tuoꝝ cor
nelij ꝛ cipꝛiani itercesſiõe auerte

Nicomedis ꝛ valeriani.
Adeſto dñe ſupplicãti populo
tuo: btõꝝ mr̃m tuoꝝ nichome
dis ꝛ valeriani merita p̃clara
ſuſcipiẽs: ad ĩpetrãdã miaz tu
az ſẽp eorũ p̃rocinijs adiuueť

In vigilia mathei apl̃i oratio.
Da q̃s oĩps ds: vt bti mathei
apoſtoli tui ꝛ euãgeliſte q̃z pre
uenim⁹ veneranda ſolẽnitas:
ꝛ deuotionẽ nobis augeat ꝛ ſa
lutez. In die.
Beati mathei apl̃i tui ꝛ euãge
liſte q̃s dñe p̃cib⁹ adiuuemur:
vt qđ poſſibilitas nr̃a nõ obti
net ei⁹ nobis ĩtceſſiõe doneť.

Secreta.
Supplicatiõibus apl̃i tui ma
thei ꝛ euangeliſte q̃s dñe tue ec
cleſie oblatio accepta reddať:
atqz magnificis ei⁹ p̃dicatiõi
bus ſẽp erudiať ꝛ deuota ꝑma
neat. Mauricij
exuperij. innocẽtij mr̃z. Or̃o.
De⁹ q es oĩm ſcõꝝ tuoꝝ ſplẽ
dor mirabilis quiqz hũc diẽ in
honore btõꝝ martyrũ tuoꝝ
mauricij. exuperij. cãdidi. vi
ctoris innocẽtij. ꝛ vitalis ſocio
rũqz eorũ martyrio conſecraſti
da eccl̃ie tue de eoꝝ letari ſolẽ
nitate: vt apud miaz tuã exẽ
plis eoꝝ meritis adiuuemur.
per. Coſme ꝛ damiani.
Pr̃a q̃s oĩps ds. vt qui ſcõꝝ
mr̃z tuoꝝ coſme ꝛ damiani na
talicia colim⁹ a cũctis malis ĩ
minẽtib⁹ eoꝝ ĩtceſſiõib⁹ libe
remur. Scti michaelis
archãgeli. or̃o. Ad rẽ diuinã.
Deus q miro ordine angeloꝝ
myſteria hominũqz diſpẽſas:
cõcede ꝓpiti⁹ vt a qb⁹ tibi mi
niſtrãtibus in celo ſẽp aſſiſtiť
ab his in terra nr̃a vita munia
tur. Secreta
Hoſtias tibi dñe laudis offeri
mus ſuppliciť dep̃cãtes: vt eaſ
dẽ ãgelico ꝓ nob̃ ĩtueniẽte ſuf
fragio: ꝛ placatus accipias: et
ad ſalutẽ nr̃az ꝑuenire conce
das. per. Poſt.
Bti archãgeli tui michaelis
ĩteruẽtiõe ſufulti ſuppliciter te
dñe deprecamur vt qđ ore ꝓſe
qmur cõtingamus ꝛ mẽte.

Scti Hieronimi. Or̃o.
Scti nos dñe Hieronimi na
talicia votiua letificẽt ꝛ ſue be
neficijs interceſſiõis attollãt.

Remigij ꝛ germani. Or̃o
Exaudi dñe pplm̃ tuũ ꝛ ſcõꝝ
cõfeſſoꝝ tuoꝝ remigij ꝛ ger
mani vedaſti ãtiſtitũ ſolẽnia ce
lebrãtes: ꝛ tꝑalis vite nos ĩbue

pace gaudere ⁊ eternũ repire
ſubſidiũ. Sci Frãciſci cõfe
Deus q eccl'iaʒ tuã beati Frã
ciſci meritis fetu noue ꝑlis am
plificas: tribue nobis ex eius
imitatione terrena deſpicere: ⁊
celeſtiũ donorũ ſemꝑ ꝑticipati
one gaudere. ꝑ do.

Marci pape.

Exaudi dñe ꝓces nr̃as: ⁊ iter
ueniẽte btõ Marco cõfeſſore
tuo atqʒ põtifice ſupplicatio
nes nr̃as placat⁹ itẽde. Calix
De⁹ q nos cõſpicis (ti pa.
ex nr̃a ĩfirmitate deficere ad a-
morẽ tuũ nos miſicorditer ꝑ
ſcõꝝ tuorũ exẽpla reſtaura. ꝑ.

Luce euãgeliſte. Orõ.

Interueniat ꝑ nobis domine
queſumus ſanctus tu⁹ Lucaʒ
euangeliſta: qui crucis mortifi
cationẽ iugiter in ſuo corpore
pro tui nois amore portauit.
per. Secreta.

Donis celeſtibus da nobꝭ dñe
queſumus libera tibi mẽte ſer-
uire: vt munera q̃ deferimus:
interueniẽte beato euangeliſta
tuo luca: ⁊ medelã nobis ope-
rentur ⁊ gloriam. Per.

Poſt cõ.

Repleti dñe bñdictiõe celeſti
ſuppliciter exoram⁹. vt qd̃ fra-
gili celebram⁹ officio: bti luce
euãgeliſte tui nobꝭ ꝓdeſſe ſẽtia
mus auxilio. per. In feſto.
vndeciʒ miliũ ṽginũ Orõ.

Oĩs ops̃ etne dͤs: q nos btãꝝ
ṽginũ ⁊ mr̃m ãnua ſolẽnitate
letificas: tu pijs precib⁹ nr̃orũ
pctõꝝ remiſſionẽ tribue: q̃tin⁹
recto tramite ad perpetuã bea
titudinẽ mereamur feliciter ꝑ
uenire. ꝑ.

In vigl'ia apl'orũ ſimõis ⁊ iud

Concede q̃s ops̃ ds̃: vt ſicut a
poſtolorũ tuorũ ſimõis ⁊ iude
gl'ioſa natalicia ꝓuenimus: ſic
ad tua beneficia ꝓmerẽda ma
ieſtatẽ tuã pro nobis ipi proue
uenĩãt. ꝑ. In die.

De⁹ qui nos ꝑ btõs apl'os tu
oʒ ſimonẽ ⁊ iudã: ad agnitionẽ
tui nois venire tribuiſti: da no
bis eorũ gl'iaʒ ſẽpiternã ⁊ pro
ficiẽdo celebrare: ⁊ ⁊ celebran-
do ꝓficere. ꝑ. Poſtcom.

Perceptis dñe ſacramentis
ſupplices te rogam⁹: vt interce
dẽtib⁹ btĩs apl'is tuis ſimone
⁊ iuda: q̃ pro illorũ venerãda
gerim⁹ paſſiõe: nobis profici-
ant ad medelam. ꝑ dominum.

In vigilia oim ſcõrũ Oratio.

Domine deus noſter multipli
ca ſuper nos gratiam tuã: et
quorum preuenimus glorioſa
ſolennia: tribue ſubſequi in ſã-
cta profeſſione leticiam. Per

Secreta.

Altare tuū dn̄e muneribus cumulamus oblatis: da q̄s. vt ad ſalutē nr̄am omniū ſāctorū tuorū depcatione proficiāt quorū ſolennia vētura precurrim⁹ per. In die Oratio

Omnipotens ſēpiterne deus: qui nos oīm ſcōrū merita ſub vna tribuiſti celebritate venerari q̄s. vt deſideratā nob̄ tue ppitiationis abundantiā multiplicatis interceſſoribus largiaris.

In cōmemoratione fideliū defunctorū. Oratio.

Fideliū deus omniū cōditor et redēptor animabus famulorū famularūq3 tuarū remiſſionē cūctorū tribue pctōrū. vt indulgentiā quā ſēp optauerūt pijs ſupplicatiōibus cōſequant. q viuis. Secreta

Hoſtias q̄s dn̄e q̄s tibi p animabus famulorū famularūq3 tuarū offerimus: ppitiatus intende: vt qbus fidei xp̄iane meritū contuliſti: dones et premiū per dn̄m noſtrū.

Sācti theodori martiris.

Deus q nos bti theodori martyris tui cōfeſſiōe gl'ioſa circūdas et ptegis: p̄ſta nobis eius imitatione proficere: et oratione fulciri. Per dominū.

In feſto q̄ttuor corōatorū orō.

Pr̄a q̄s om̄ps d̄s: vt q gl'ioſos martires fortes in ſua cōfeſſiōe cognouimus: pios apud te in nr̄a interceſſiōe ſētiamus. per.

Sācti martini Oratio.

Deus q cōſpicis q2 ex nulla nr̄a v̄tute ſubſiſtimus: concede ppitius. vt interceſſione beati martini cōfeſſoris tui atq3 pontificis cōtra omnia aduerſa muniamur. per. Secreta.

Da miſericors d̄s: vt hec nos ſalutaris oblatio intercedente btō martino cōfeſſore tuo atq3 pontifice: et a proprijs reatibus indeſinenter expediat: et ab omnibus tueat aduerſis. per.

Sancti Bricij Oratio.

Da q̄s om̄ps de⁹: vt bti Bricij cōfeſſoris tui atq3 pōtificis veneranda ſolēnitas: et deuotiōe3 nobis augeat et ſalutem. per.

Scē Helizabet. Oratio.

Tuorū corda fideliū d̄s miſerator illuſtra: et btē Helizabeth precibus gl'ioſis fac nos proſpera mundi deſpicere et celeſti ſemp conſolatione gaudere per. Scē cecilie virginis. Oratio.

Deus q nos ānua btē cecilie v̄ginis et martyris tue ſolennitate letificas: da vt quam veneramur officio: etiam pie conuerſationis ſequamur exēplo.

De ſancto clemente.

Deus q nos ãnua bti clemẽtis mr̃is tui atqꝫ põtificis solẽnitate letificas: cõcede ꝓpitius vt cui⁹ natalicia colimus: vtutẽ quoqꝫ paſſionis imitemur.

Scẽ catherine ṽginis.

Deus q dediſti legẽ moyſi in ſũmitate mõtis ſinay ꝛ in eodẽ loco corpus btẽ catherine virginis ꝛ martyris tue per ſctõs angelos tuos mirabil̃r collocaſti: cõcede ꝓpitius vt ei⁹ meritis ꝛ interceſſione ad mõtẽ q xp̃s ẽ valeam⁹ ꝑuenire. per.

De ſctã cruce oñ.

Deus q̃ vnigeniti filij tui dñi nr̃i ihu xp̃i p̃cioſo ſãguine viuifice crucis verillũ ſcificare voluiſti: cõcede q̃s: eos q eiuſdem ſcẽ crucis gaudẽt honore: tua quoqꝫ vbiqꝫ protectione gaudere. Alia oñ ð cruce tpe reſurrectiõis.

Deus q ꝓ nobis filiũ tuũ crucis patibulũ ſubire voluiſti: vt inimici a nobis expelleres poteſtatẽ: cõcede nobis famulis tuis: vt reſurrectiõis gratiã cõſequamur. p eũ. Secre.

Purifica nos miſꝛicors ðs: vt eccl̃e tue p̃ces q̃ tibi grate ſũt pia munera deferẽtes: fiãt expiatis mẽtibus gratiores. per.

Poſt com.

Largire ſẽſib⁹ nr̃is oṗs ðs. vt ꝑ tpalẽ filij tui mortẽ quã myſteria venerãda teſtant: vitã nobis te dediſſe ꝑpetuã cõfidam⁹. per. Oñ beate marie.

Deus q ſalutis et̃ne btẽ Marie ṽginitate fecũda hũano generi premia p̃ſtitiſti. tribue q̃s. vt ip̃aꝫ ꝓ nobis intercedere ſẽtiamus: p q̃ꝫ meruimus auctorẽ vite ſuſcipe. d. n. Alia.

Cõcede nos famulos tuos q̃s dñe ðs ꝑpetua mẽtis ꝛ corꝑis ſalute gaudere: ꝛ glõſa btẽ marie ſemꝑ ṽginis ĩterceſſiõe a p̃ſenti liberari triſtitia: ꝛ eterna ꝑfrui leticia. per. Secre.

Tua dñe ꝓpitiatione: ꝛ beate Marie ſẽꝑ ṽginis interceſſiõe ad ꝑpetuã atqꝫ p̃ſentẽ hec oblatio nobis ꝓficiat ꝓſperitatẽ ꝛ pacẽ. p. Poſt cõ.

Sũptis dñe ſalutis nr̃e ſubſidijs: da q̃s btẽ marie ſẽꝑ ṽginis nos p̃rocinijs vbiqꝫ ꝓtegi ĩ cui⁹ veneratiõe hec tue obtulim⁹ maieſtati. De oib⁹ ſctis.

Cõcede q̃s oṗs ðs: vt ĩterceſſio nos ſcẽ dei gẽitricis ſẽpqꝫ ṽginis marie: ſacrarũqꝫ oĩuꝫ celeſtiũ ṽtutũ: ꝛ btõꝝ p̃riarchaꝝ: ꝓphãrũ. apl̃oꝝũ. martirũ. cõfeſſorũ atqꝫ ṽginũ. ꝛ oĩuꝫ electoꝝũ tuoꝝũ vbiqꝫ letificet. vt dũ eoꝝ merita recolim⁹: p̃rocinia ſẽtiamus. p. Alia de oib⁹ ſcis.

A cunctis nos q̃s dñe mẽtis ⁊ corpis defẽde periculis. ⁊ intercedente btã dei genitrice Maria: ⁊ beatis aplĩs tuis petro ⁊ paulo atqꝫ dñico cũ oib⁹ ſctis ſalutẽ nobis tribue benignus ⁊ pacẽ: ⁊ vt deſtructis aduerſitatibus ⁊ erroribus vniuerſis: eccl'ia tua ſecura tibi ſeruiat libertate. Per eũ. Secreta.

Mũdet ⁊ muniat nos q̃s dñe diuini ſacramẽti munus oblatũ. ⁊ intercedẽte beata dei genitrice maria: ⁊ btis aplĩs tuis petro paulo atqꝫ beato dñico cũ oib⁹ ſcis: a cũctis nos reddas ⁊ ꝑuerſitatib⁹ expiatos ⁊ aduerſitatib⁹ expeditos. p. eũ.

Pro q̃cunqꝫ neceſſitate.

Ineffabilẽ miaꝫ tuã dñe nob clemẽter oſtẽde. vt ſimul nos a pcĩs oib⁹ exuas: ⁊ a penis q̃s ꝑ his meremur eripias. per.

Poſt cõmu.

Preſta q̃s dñe. vt terrenis affectib⁹ expiati: ad ſupni plenitudinẽ ſacramẽti cui⁹ libauim⁹ ſancta tendamus. Per.

Pro papa Oratio.

Deus oĩuꝫ fideliũ paſtor ⁊ rector famulũ tuũ. N. quẽ paſtorẽ eccl'ie tue p̃eſſe voluiſti: ꝓpitius reſpice. da ei q̃s verbo et exẽplo quib⁹ preeſt ꝓficere: vt ad vitã vna cũ grege ſibi credito proficiat ſempiternam. per.

Pro eccl'ie tribulatione.

Eccl'ie tue dñe p̃ces placatus admitte. vt deſtructis aduerſitatib⁹ ⁊ errorib⁹ vniuerſis: ſecura tibi ſeruiat libertate. per.

Res diuina pro pctis. Orõ.

Exaudi q̃s dñe ſupplicũ p̃ces ⁊ cõfitentiũ tibi parce peccatiſ vt pariter nobis indulgentiaꝫ tribuas benignus ⁊ paceꝫ. p.

Pro p̃dicatorib⁹ Oratio.

Corda famloꝝ tuoꝝ domine illumina ſpiritus ſancti gratia ⁊ ignitũ eis colloquiũ dona: et qui tuũ predicãt verbũ: largire virtutis augmentum. per.

Secreta.

Famulis tuis dñe verbũ tribue gratioſũ; ⁊ munera oblata ſcificãs: corda eoꝝ in ſalutari tuo q̃s viſita. p. Poſtcõ

Conſerua dñe famulos tuos vnigeniti tui corpe ⁊ ſanguine ſuſcepto: ⁊ tuũ nũciantibus v̀bũ: largitatẽ tribue grãꝫ. p.

Pro familiarib⁹. Oratio

Deus qui charitatis dona ꝑ gratiã ſcti ſpũs tuoꝝ cordib⁹ fideliũ infudiſti: da famulis ⁊ famulab⁹ tuis: ꝓ qbus tuã dep̃camur clementiã ſalutẽ mẽtis ⁊ corporis: ut te tota virtute diligant: ⁊ q̃ tibi placita ſũt tota dilectione proficiant. per.

Prō pace. Orō.

Deus a quo ſancta deſideria recta conſilia ⁊ iuſta ſunt opa: da ſeruis tuis illā quā mūdus dare nō poteſt pacē: vt ⁊ corda noſtra mandatis tuis dedita ⁊ hoſtiū ſublata formidine tēpa ſint tua ꝓtectiōe tranqlla. per.

Secretta.

De⁹ q credētes ī te pplos nul lis ſinis cōcuti terrorib⁹ digna re preces ⁊ hoſtias dicate tibi plebis ſuſcipere: vt pax tua pie tate cōceſſa: tibi chriſtianoꝝ fi nes ab oī hoſte faciat eē ſecu ros.

Poſt com.

De⁹ actor pacis ⁊ amator quē noſſe viuere: cui ſuire regnare eſt: ꝓtege ab oībus īpugnati onibus ſupplices tuos. vt q in defēſione tua cōfidim⁹ nullius hoſtilitatis arma timeamus.

Pro iter agentibus.

Adeſto dñe ſupplicationibus nr̄is ⁊ viā famuloꝝ tuoꝝ in ſa lutis tue ꝓſperitate diſpone: vt inter oēs vie ⁊ vite huius varie tates tuo ſemp ꝓtegamur au xilio. p.

Secreta.

Propitiare dñe ſupplicatiōi bus nr̄is ⁊ has oblatiōes q̄s ti bi offerim⁹ ꝓ famulis tuis be nign⁹ aſſūme vt viā illoꝝ ⁊ p̄ cedēte gr̄a tua dirigas ⁊ ſubſe quēte comitari digneris: vt de actu atq₃ īcolumitate eoꝝ ſm mie tue p̄ſidia gaudeamus.

Pro infirmis. Orō

Oīps ſēpitne de⁹ ſal⁹ etna cre dentiū: exaudi nos pro famu lis tuis ꝓ qbus mīe tue implo ram⁹ auxiliū. vt reddita ſibi ſa nitate gr̄aꝝ tibi in eccl'ia tua re ferāt actionē. p.

Secreta.

De⁹ cuius nutib⁹ vite nr̄e mo mēta decurrūt: ſuſcipe p̄ces et hoſtias famloꝝ tuoꝝ ꝓ qbus egrotātib⁹ mīaꝫ tuā īploram⁹ vt de quoꝝ periculo metuim⁹ de eoꝝ ſalute letemur. p.

Ad poſtulādū pluuiam

De⁹ in quo viuim⁹ mouemur ⁊ ſumus: pluuiā nob̄ tbue con gruētē. vt p̄ſētib⁹ ſubſidijs ſuf ficienter adiuti: ſempiterna fi ducialius appetamus. P.

Pro ſerenitate. Orō.

Ad te dñe clamantes exaudi ⁊ aeris nob̄ ſerenitatē tbue ſup plicātibus: vt q̄ iuſte ꝓ pctis nr̄is affligimur mīa tua p̄ueni ente clemētiā ſētiam⁹. p.

Pro p̄latis ⁊ cōgregatiōe

Oīps ſēpitne d̄s q facis mira bilia magna ſolus pretēde ſup famulos tuos ⁊ ſup cūctas cō gregatiōes illis cōmiſſas ſpūꝫ gr̄e ſalutaris: ⁊ vt in veritate ti bi cōplaceāt: perpetuū eis ro rem tue benedictiōis infunde

Pro rege. Oratio.
Oms ops ds. vt famls tuus rex nr q tua mi͛atiōe ſuſcepit regni gubernacula v̄tutū etiā oīm capiat incremēta: quibus decēter ornat⁹ et vitiorū monſtra deuitare et hoſtes ſupare: et ad te qui via veritas et vita eſ gratioſus valeat peruenire. p.

Pro tēptatis et tribulatis.
De⁹ q iuſtificas īpiū et nō vis mortē pcōꝝ: maieſtatē tuā ſupliciter deprecamur: vt famlos tuos de tua mia cōfidētes celeſti ꝑtegas benign⁹ auxilio: et aſſidua ꝑtectiōe cōſerues: vt tibi iugit famulēt: et nllis tēptatiōibus a te ſeperent. per.

Ad iuocādū grāz ſci ſpūs.
De⁹ cui oē cor patet et oīs volūtas loqt: et quē nullū latet ſecretū: purifica p īfuſionē ſps ſci cogitationes cordis noſtri: vt te perfecte diligere et digne laudare mereamur. p.

Cōtra tēptationē carnis.
Ure igne ſci ſpūs renes nros et cor nrm dn̄e: vt tibi caſto corpe ſeruiam⁹ et mūdo corde placeam⁹.

Pro defūctis orōnes.

Pro epiſcopo.
De⁹ q īt aplicos ſacerdotes famulū tuū pōtificali feciſti dignitate vigere: pſta q̄s. vt eorū quoqz ppetuo aggreget cōſortio.

Pro viro defūcto.
Inclina dn̄e aurē tuā ad p̄ces nras qbus miaz tuā ſupplices dp̄camur vt aiaz famli tui qm d hoc ſclo migrare iuſſiſti ī pacis ac lucis regiōe cōſtituas: et ſcōꝝ tuoꝝ iubeas eē cōſortem.

Pro femina oratio.
Qms dn̄e p tua pietate miſere aie famle tue: et a contagiis mortalitatis exutā: in eīne ſaluationis partē reſtitue.

In anniuerſario Oratio
De⁹ īdulgetiaꝝ dn̄e: da aīabꝰ famloꝝ famlarūqz tuarum quorū āniuerſariū depoſitiōis diē cōmēoram⁹: refrigerij ſedē getis btitudinē et lūinis claritatē. p.

Pro fratribus familiaribus et benefactoribus
Deus venie largitor et hūane ſalutis amator: q̄s clemētiā tuaz. vt nras cōgregatiōes fres familiares et bn̄efactores q ex hoc ſclo trāſierūt: btā maria ſēp v̄gine itcedēte cū oib⁹ ſctis ad ppetue btitudinis cōſortiū pueire cōcedas.

Pro parētib⁹
De⁹ q nos prez et mrez honorare p̄cepiſti miſerere clemēter aīabus parentū nroꝝ: eorūqz pecā dimitte: noſqz eos ī eīne claritatis gaudio fac videre.

Pro familiaribus orō.
O ps ſēpiterne ds cui nūq̄ ſi-

ne ſpe mīe ſupplicat: ꝓpitiare aīabus famulorū famularūqꝫ tuarū: vt q̄ ꝺ hac vita ī tui noīs cōfeſſiōe ꝺceſſerūt: ſcōrū tuorū numero facias aggregari. per

ꝓ his q̄ ī cimiterio requieſcūt.

Deꝰ cuiꝰ miſeratiōe aīe fideliū requieſcūt: famlis ⁊ famlabꝰ tuis oībus hic ⁊ vbiqꝫ in xp̄o quieſcētibꝰ: da ꝓpitiꝰ veniā pcō rū vt a cūctis reatibus abſoluti. tecū ſine fine letēt. per.

Pro viuis ⁊ defūctis.

Omnipotens ſēpitne ꝺs: q̄ viuorū dn̄a ris ſil ⁊ mortuorū: oīumqꝫ miſereris quos tuos fide ⁊ ope futuros eē p̄noſcis te ſupplicit exoramus. vt ꝓ q̄bus effūdere p̄ces decreuimꝰ: quoſqꝫ vl p̄ſēs adhuc ſclꝫ in carne retinet vel futurū iam exutos corpe ſuſcepit pietatis tue clemētiā: oīum delictorū ſuorū veniā ⁊ gaudia cōſequi mereāt eterna. per.

Itē ꝓ viuis ⁊ defūctis.

Pietate tua q̄s dn̄e nr̄orū ſolue vincl'a oīuꝫ ꝺlictorū. ⁊ ītce dēte btā ⁊ glioſa ſēpqꝫ virgine dei gēitrice maria cū oībꝰ ſc̄is tuis nos faml'os tuos ⁊ oēꝫ populū catholicū in oī ſcitate cuſtodi oēſqꝫ cōſāguinitate ac familiaritate vl cōfeſſiōe ⁊ orōne nob iūctos: vitijs oībus purga ꝟtutibus illuſtra: pacē ⁊ ſalutē nob tribue: hoſtes viſibiles remoue: amicis ⁊ inīmicis nr̄is verā charitatē largire: ⁊ oībus fidelibus viuis ⁊ defūctis vitā ⁊ requiē etnā cōcede. per.

Pro vitanda mortalitate.

Deus q̄ nō mortē ſed penitentiā deſideras pccōrū pplꝫ tuū q̄s ad te cōuerte ꝓpitius. vt dū tibi deuotꝰ extitit: iracūdie tue ab eo flagella āmoueas. Per.

Orationes dn̄i nr̄i ihu xp̄i.

Jeſu nazarene reſpice tbulatiōes q̄ circūdederūt nos vndiqꝫ: ⁊ depcor te toto corde cōtrito ⁊ humili ac in ſpū hūilitatis vt exaudias me de tribulatiōe ꝓpter quā te inuoco ⁊ ad te ꝓclamo alfa ⁊ o ieſu xp̄e benedicte pater omniū credentiū atqꝫ omniū creaturarū. ⁊ ſic verā carnē de beata virgine maria ſuſcepiſti: ita veraciter accipiamus quod a te petimus. Qui.

Pro tribulatione.

Deꝰ q̄ cōtritorū nō ꝺſpicis gemitus: ⁊ credētiū ī te nō ſpnis affectū: ītcedētibꝰ oībus ſc̄tis tuis adeſto p̄cibꝰ nr̄is q̄ſ tibi ꝓ tbulatiōe nr̄a effūdimꝰ: eaſqꝫ clemēter ſuſcipi tribuas. vt qc qd cōtra nos diabolice atqꝫ humane moliūt aduerſitatū fraudes: ad nihilū redigat: ⁊ cōſilio pietatis tue allidatur. vt

nullis aduerſitatib⁹ leſi ſed de
oi tribulatione ⁊ anguſtia erep
ti leti in eccl'ia tua ſcá ť gřas re
feram⁹. Pro ſe metipo. Oro
Oṗs ſépiťne de⁹ tue gře pie-
taté ſuplici deuotiōe ōpoſco vt
oim malorū meorū vincl'a ſol-
uas cūctiſq₃ meis crimib⁹ ⁊ pec
catis clemēť ignoſcas. ⁊ q̄r me
idignū ⁊ pccōrē ad miniſteriū
tuū vocare dignatus es: ſic me
idoneū miniſtrū tibi efficias vt
ſacrificiū de manib⁹ meis pla-
cide ac benigne ſuſcipias: elec
torūq₃ ſacerdotū me pticipē fa
cias, ⁊ de p̄ceptis tuis i nullis
oberrare me pmittas. Secre.
Deus q te p̄cipis a pcōribus
exorari: tibiq₃ ſacrificiū cōtriti
cordis offerre: hoc ſacrificiū qđ
indignis manib⁹ meis offero:
acceptare digneris: ⁊ vt ip̄e ti-
bi hoſtia: ⁊ pcōꝝ meorū pcipiā
remiſſionē. p. Poſt cōm.
De⁹ q viuorū es ſaluator oim
q nō vis morté pcōꝝ: nec leta-
ris in pditiōe moriētiū: te ſupli
citer dep̄cor: vt p hec ſcá q̄ ſūp
ſi: cōcedas mihi veniā delictoꝝ
meorū. vt admiſſa defleā ⁊ dflē
da poſtmodū non admittā. vt
cū mihi extrema dies finiſq₃ vi
te mee aduenerit: emūdatū de
lictis oibus me angeli ſácti tui
ſuſcipiant. per. dñm.

De ſancto emerico.

De⁹ q btūz emericū iuuenili
flore nitēte i ſcōꝝ cōfeſſorū tuo
rū cōſortiū ſublimaſti: p̄ſta q̄s.
vt quē tibi feciſti eſſe deuotū: ⁊
ei⁹ apd te ppetuū ſentiam⁹ au-
xiliū. p. De qnq₃ militi-
bus dñi nři ihu xpi. Oratio
Dñe ihu xp̄e fili dei viui: q de
celis ad t'rā d ſinu patris deſcē
diſti. ⁊ i ligno crucis qnq₃ pla
gas ſuſtinuiſti: ⁊ ſanguinē tuū
p̄cioſū in remiſſionē pcōrū no
ſtrorū fudiſti te hūilr iploram⁹
vt i die iudicij ad dexterā tuā
audire mereamur. vēite bene-
dicti patris mei. Qui viuis

De trib⁹ magis. Oratio.

De⁹ q tres magos oriētales
Gaſpar Melchior ⁊ Balta
ſar ad filij tui dñi nři ihu xpi
cunabula: vt eū myſticis ado-
rarēt munerib⁹ ſine ipedimēto
duxiſti ⁊ reduxiſti: cōcedē famu
lis tuis: vt in hoc itinere qđ pe
tituri ſūt p ipſorū triū regū pias
interceſſiōes ⁊ merita pacē et
p̄ſperitatē ac ſanitatē quaten⁹
ip̄o vero ſole vera ſtella ⁊ vero
lumine ducēte ad loca optata
ſine offēſione ⁊ impedimento
puenire mereantur. p.

De diuiſione aplorū.

De⁹ q diuiſionē aplorū tuorū
hodierna die mundum fieri in

tua pūidētia pordinaſti: vt i v-
na fidi gra gētiū p orbē vbiqȝ
diſpſa vocaret eccl'ia: da nob p
ſupplicationē ipoꝝ veniā pme
reri pcōꝝ: quoꝝ va pdicatiōe:
ad tui cti nois pueniam⁹ ag-
nitionē.per. De ſctō ſte-
phano rege ⁊ aplo vngarorū.
De⁹ q btūȝ ſtephanū regē et
cōfeſſorē tuū treni imperij gl'ia
⁊ honore corōaſti: ⁊ ſcōꝝ tuoꝝ
ſocietate ſublimaſti: pſta qs. vt
quē pānonia habuit diuine re
ligiōis doctorē in tris: eū mo-
do eccl'ia tua mereatur habere
defenſorē in celis.p do.
De ſcō gregorio, p defūctis.
O.ps ſēpitne ds: q nos bti gre
gorij cōfeſſoris tui atqȝ pōtifi
cis cōmēoratiōe letificas: cōce
de ppiti⁹. vt q eius pcib⁹ ⁊ me
ritis defūctoꝝ aias a ſupplicijs
miſicordit liberaſti: libera qs
eiuſdē pijs ſuffragijs aiam fa
muli tui. N. a tormētis etnis
ereptāqȝ celeſtiū bonoꝝ facias
eſſe cōſortē.p. Hec oratio
dicat an bnones ſequētes.
De⁹ q p famulū tuū moyſē in
liberatiōe ppli tui de egipto a-
gnū occidi iuſſiſti: i ſilitudinē
dni nri ihu xpi: ⁊ vtroſqȝ poſtes
domoꝝ de ſāguie hui⁹ agni pi
gi pcepiſti: ita bndicere ⁊ ſcifi-
care digneris hāc creaturā car
nis: qȝ nos famli tui ad laudē
tuā ſumere deſideram⁹ p reſur
rectionē dni nri ieſu xpi. Qui.
Bnō carniū ouiū vel auiū.
Dignare dne ds ops bndice-
re ⁊ ſcificare has ouiū ſiue auiū
carnes. vt qcūqȝ ex ppl'is tuis
fidelit de eis comederit: oi bno
ne cū gra ſaturati repleant bo
nis. Bnō caſei ⁊ ouoꝝ.
Deus creator ⁊ cōſeruator ge
neris hūani: dator gre ſpūalis
largitor eterne ſalutis dne effū
de bnonē tuā ſup hāc creatu-
rā caſei ⁊ ouoꝝ: vt armata cele
ſti defēſiōe: qcūqȝ ex eis guſta
uerit: ſibi pficiāt ad eternā ſa-
lutē.p. Bnō panis.
Dne ſcē pr ops etne ds. bndi
cere digneris hūc panē tua ſcā
ſpūali bnone: vt ſit oibus ſumē
tib⁹ ſalus mētis ⁊ corpis: atqȝ
cōtra oēs morbos: ⁊ vniuerſas
inimicoꝝ inſidias tutamē.p.
Bnō loci vel domus.
Benedic dne ds ops locū iſtū
vel domū iſtā: vt ſit in eo vl'in
ea ſanitas. caſtitas. victoria. v-
tus. hūilitas. bonitas. ⁊ māſue
tudo plenitudo legis: ⁊ grarū
actio deo pri ⁊ filio ⁊ ſpūiſcō: ⁊
hec bnō maneat ſup hūc locū:
vel ſup hāc domū: ⁊ ſup habi-
tantes in eo l'i ea.per
Benedictio vniuſcuiuſqȝ rei.

Bñdic dñe creaturā iſtā. N. vl. N. vt ſit remediū ſalutare generi hūano ⁊ pſta p inuoca- tionē tui ſcti nois : vt qcunq3 ex ea ſūpſerit vl guſtauerit cor poris ſanitatē : ⁊ aie tutelā ac- cipiāt. p. Bño nouorū fruct.

Bñdic dñe hūc fructuz nouū arborū: vt hi q vtūt eo ſit men te ⁊ corpe ſanitati reſtituti.

Bño vue vel fici.

Bñdic dñe hos fruct⁹ nouos vue ſiue ficuū: q tu dñe p rorē celi ⁊ inūdantiā pluuiarū ⁊ tpa ſerena atq3 trāqlla ad maturi- tatē pducere dignat⁹ es ad pci piēda nob cū gratiarū actiōe.

Bño ouorū.

Subueniat qs dñe tue bñonis gr̄a huic ouorū creature de q pullos gallinarū pcreare dig- nat⁹ es vt cib⁹ ſalubris fiat fi- delib⁹ tuis: i tuarū grārū actio ne ſumētib⁹. p: De oratiōibus ad cathecuminū faciendū.

O ps ſēpitne ds pr dñi nri ihu xpi reſpicere dignare ſup hūc famulū tuū. N. quē ad rudi- mēta fidei vocare dignatus es oēm cecitatē cordis ab eo expel le: dirūpe oēs laqos ſathane: qbus fuerat colligatus. per

Apri ei dñe ianuā pietatis tue: vt ſigno ſapiētie tue imbut⁹ oim cupiditatū fetoribus careat: ⁊ ad ſuauē odorē pceptorū tuo- rū let⁹ tibi i eccła tua deſeruiat ⁊ pficiat de die i diē: vt idone⁹ efficiat accedere ad grā baptiſ mi tui pcepta medicina. Alia.

Preces nr̄as qs dñe clemēt exaudi ⁊ hūc electū tuū: crucis dñice cui⁹ impſſiōe eū ſignamus vtute cuſtodi vt magnitudinis glie rudimēta ſuās: p cuſtodiā mādatorū tuorū ad regñonis gliam puenire mereat. Alia.

Deus q hūani generis ita es cōditor: vt ſis etiā reformator ppitiare pplis adoptiuis ⁊ no uo teſtamēto ſobolē noue plis aſcribe: vt filij tui pmiſſiōis qd nō potuerūt aſſeq p natā. gau dāt ſe recepiſſe p grā. Bño ſal.

Exorcizo te creatā ſalis i noie dei pr̄is oipptētis ⁊ i charitate dñi nri ihu xpi ⁊ i vtute ſps ſci

Exorcizo te p deū viuū ⁊ verū p deū q te ad tutelā hūani ge- neris pcreauit: ⁊ pplo veniēti ad credulitatē p ſeruos ſuos cō ſecrari pcepit: vt i noie ſcē tri- nitatis efficiaris ſalutare ſacra mētū ad effugādū inimicū. p- inde rogamus te dñe ds nr: vt hāc creaturā ſalis ſcificādo ſci fices: bñdicēdo bñdicas: vt fi- at oibus accipiētibus pfecta medicina pmanēs i viſceribus eorū in noie dñi nri ihu xpi q

venturus eſt iudicare viuos ⁊ mortuos ⁊ ſeculū ꝑ ignem.

Accipe ſal ſapie:ꝑ qḋ ꝓpitiat⁹ ſit tibi ḋs in vitā eťnā. Oratio.

Deus patrū nr̄orū:ḋs vniuerſe cōditor vitatis: te ſupplices exoramus. vt hūc famulū tuū N. reſpicere digneris ꝓpitius ⁊ hoc p̄mū pabulū ſal᷑ guſtātē: nō diuti⁹ eſurire ꝑmittas: quo min⁹ cibo expleat᷑ celeſti:q̄ten⁹ ſit ſēꝑ dn̄e ſpū feruēs:ſpe gaudēs tuo ſcō noi ſeruiēs: ⁊ ꝑduc eū ad noue regn̄onis lauacrū vt,cū fidelib⁹ tuis ꝓmiſſionū tuaꝝ eťna p̄mia cōſeq mereat᷑.p.

Deus abrahā:ḋs iſaac:ḋus iacob ḋs q moyſi famľo tuo imō te ſinay aparuiſti:⁊ filios iſrľ ḋ ťra egypti eduxiſti:deputās eis āgelū pietatis tue q cuſtodiret eos die ac nocte q̄s dn̄e:vt mittere digneris ſcūꝫ āgelū tuū vt ſiľr cuſtodiat ⁊ hūc famulū tuuꝫ. N. ⁊ perducat eū ad gr̄am baptiſmi tui. Ergo maledicte diabole recognoſce ſn̄iaꝫ tuā:⁊ da honorē ḋo viuo ⁊ vō: da honorē ih̄u xp̄o filio ei⁹ ſpūiſcō vt exeas ⁊ recedas ab hoc famľo dei. N. qꝛ iſtū ſibi ḋs ⁊ dn̄s nr̄ ih̄s xp̄s ad ſuā ſcāꝫ gr̄aꝫ ⁊ bn̄onē fōtēqꝫ baptiſmatiſ dono vocare dignat⁹ ē:⁊ hoc ſignū ſctē crucis qḋ nos frōti eius damus tu maledicte diabole nūq̄ȝ audeas violare.p. Super feias.

Deus celi.ḋs ťre.ḋs angľorū. ḋs archāgeloꝝ.ḋs p̄riarchaꝝ: ḋs ꝓphaꝝ.ḋs apľoꝝ:ḋs mr̄ꝝ.ḋs cōfeſſorū. deus virginū: deus omniū bn̄ viuentiū. deus cui omnis lingua cōfiteť oē genu flectiť celeſtiū ťreſtriū ⁊ infernorū te inuoco dn̄e ſuper hāc famulā tuā. N. vt perducere eā digneris ad gratiā baptiſmi tui. Super maſculos.

Deus immortale p̄ſidiū oīūm poſtulātiū: liberatio ſupplicū: pax rogantiū: vita credētiū: reſurrectio mortuorū. te inuoco dn̄e ſuper hūc ſamulum tuum N. q baptiſmi tui donū: petēs eťnā cōſeq grāꝫ ſpūali regeneratiōe deſiderat:accipe eū dn̄e ⁊ qa dignatus es dicere petite ⁊ accipietis: q̄rite ⁊ inuenietis pulſate ⁊ aperieť vobis.petenti itaqꝫ premiū porrige: ⁊ ianuaꝫ pāde pulſanti:vt eternaꝫ celeſti lauacri benedictionē conſequutus: promiſſa tui muneris regna percipiat. per.

Audi maledicte ſathana:adiuratus per nomē eťni dei ⁊ ſaluatoris nrī ieſu xp̄i filij eius cū tua victus inuidia tremens gemēſqꝫ diſcede: nihil tibi ſit cōe cū ſeruo dei iam celeſtia cogi

tãti renũciaturo tibi ac ſcl̃o tuo ⁊ btẽ ĩmortalitati victuro: da igit̃ honorẽ aduenieñti ſpũi ſcõ qui ex ſũma celi arce deſcẽdẽs ꝑturbatis fraudib⁹ tuis diuino fõte purgatũ pect⁹.i.ſcificatũ dõ tẽplũ ⁊ habitaclꝫ pficiat: ⁊ ab oĩb⁹ penit⁹ noxijs ꝓteritoꝝ criminũ liberat⁹:fu⁹ dei effectus grãs pbẽni deo referat ſẽp: et bñdicat nomẽ ei⁹ ſctũꝫ in ſcl̃a ſcl̃orũ. amẽ. Sup feias.

Deꝰ abrahã dꝫ yſaac: dꝫ iacob dꝫ q trib⁹ iſrl̃ de egyptia ſeruitute liberaſti: ⁊ ꝑ moyſẽ famlꝫ tuũ de cuſtodia mãdatorũ tuorũ in deſto monuiſti ſuſannã dꝫ falſo crimine liberaſti: te ſupplex dñe depcor: vt libes ⁊ hãc famulã tuã. N. ⁊ pducere eaꝫ digneris ad grãꝫ baptiſmi tui

De maſculis.

Exorcizo te immũde ſpũs i nomine pñs ⁊ filij ⁊ ſpũſſcti: vt exeas ⁊ recedas ab hoc faml̃o dei. N. ipẽ eni tibi impat maledicte dãnate: ac dãnãde q pedibus ſuis ſupͣ mare ãbulauit ⁊ petro mergẽti dexterã porrexit. Super feminas

Exorcizo te imũde ſpũs ꝑ patreꝫ ⁊ filiũ ⁊ ſpũꝫ ſcũꝫ. vt exeas ⁊ recedas ab hac famula dei. N. ipẽ eni tibi impat maledicte dãnate q ceco nato ocl̃os aperuit: ⁊ q̃triduanũ lazarũ de monumẽto ſuſcitauit. Oro

Eternã ac iuſtiſſimã pietatẽ tuã depcor: dñe ſcẽ pr̃ oꝑs etne dꝫ luminis ⁊ vitatis auctor ſuper hũc famulũ tuũ. N. vt digneris eum illuminare lumine intelligentie tue: munda eũ ⁊ ſanctifica ⁊ da ei ſcientiã veraꝫ: vt dign⁹ efficiat̃ accedere ad gratiaꝫ baptiſmi tui: teneat firmaꝫ ſpeꝫ: cõſiliũ rectũ: doctrinã ſcãꝫ vt apt⁹ ſit ad pcipiendã gratiã baptiſmi tui. per.

Nec te latet ſathana iminere tibi penas: iminere tibi tormenta iminere tibi diẽ iudicij dieꝫ ſupplicij ſẽpitni: diẽ q venturus ẽ velut cliban⁹ ardẽs: i quo tibi atqꝫ vniuerſis ãglis tuis etn⁹ veniet iterit⁹. pinde dãnate atqꝫ dãnãde da honorẽ dꝫ viuo ⁊ vero: da honorẽ ieſu xp̃o filio ei⁹ ⁊ ſpũi ſcõ i cui⁹ noie atqꝫ virtute ꝓcipio tibi qcũqꝫ es ſp̃s imunde. vt exeas ⁊ recedas ab hoc faml̃o dei: quẽ hodie dꝫ et dñs nr̃ ihs xp̃s ad ſuã ſcãꝫ grãꝫ ⁊ bñonẽ fõtẽqꝫ baptiſmatis dono vocare dignat⁹ ẽ: vt fiat ei⁹ tẽplũ ꝑ aquã regenerationis i remiſſionẽ oĩm pcõrũ: in noie eiuſdẽ dñi nr̃i ieſu xp̄i qui ventur⁹ eſt iudicare viuos ⁊ mortuos et ſeculũ per ignem.

Effeta qđ ē apire. In odorēʒ
ſuauitatis. Tu aūt effugare di
abole appiquit ei iudiciū dei.

Ad bñonē aque.

Oīps ſēpitne ds adſto magne
pietatis tue myſterijs adſto ſa
cramētis: ⁊ ad recreādos no
nos pplos quos tibi fōs baptiſ
matis pturit. ſpūʒ adoptōis e
mitte: vt qđ nr̄e hūilitatis gerē
dū eſt. myſterio tue ṽtutis iple
at̄ effectu. ¶ Prefatio ad bñ
dicēdū aquā baptimatis.

Vere dignū ⁊ iuſtū ē equū ⁊ ſa
lutare. nos tibi ſēp ⁊ vbiqʒ. ⁊c̄.
Qui iuiſibili potētia ſacꝛoꝝ tu
oꝝ mirabilr̄ oparis effectū: et
licet nos tātis myſterijs exeqn
dis ſimuſ indigni: tu tñ grē tue
dono nō deſens. etiā ad nr̄as
pces aures tue pietatis iclina.
Deus cuius ſpūs ſup aquas
int ipa mūdi pmordia ferebat̄:
vt iā tūc ṽtuteʒ ſcificatiōis aq̄
rū natura cōcipet. Deus q no
cētis mūdi crimina p aq̄s ablu
ēs regeneratiōis ſpēʒ i ipa di
luuij effuſiōe ſignaſti: vt vniuſ
eiuſdē elemēti myſterio ⁊ finis
eēt vitijſ ⁊ oꝛigo ṽtutibus. Re
ſpice dñe in facieʒ eccl̄ie tue et
mltiplica i ea regeneratiōes tu
as: q grē tue affluētis ipetu le
tificas ciuitatē tuā: fōtēqʒ bap
tiſmatis apiſ toto oꝛbe terraꝝ gē
tibus innouādis. vt tue maie
ſtatis ipio ſumat vnigeniti tui
graʒ d ſpū ſcō. q hāc aqʒ rege
nerādis hoib⁹ ppatā arcana ſui
lūinis admixtio ne fecūdet: vt
ſcificatiōe cōcepta ab imacula
to diuini fōtis vtero: i nouam
renatā creaturā pgenies cele
ſtis emergat. Et quos aut ſe
xus in coꝛpoꝛe aut etas diſcer
nit in tpe oīs in vnā pariat grā
mater infantiā. Procul ergo
hic iubēte te dñe oīs ſpūs imū
dus abſcedat: pcul tota neqtia
diabolice fraudis abſiſtat. Ni
chil hic loci habeat cōtrarie ṽ
tutis admixtio: nō inſidiādo cir
cūuolet: non latendo ſubripi
at. non inficiendo coꝛrumpat.
Sit hec ſcā. ⁊ innocens crea
tura libera ab oī impugnato
ris incurſu: ⁊ totius neqtie pur
gata diſceſſu: ſit fōs viuus aq̄
regenerās vnda purificās: vt
oēs hoc lauacro ſalutifero di
luendi opāte in eis ſpū ſcō: pfe
cte purgatiōis indulgeniiā cō
ſeqnt̄: vñ bñdico te creatura aq̄:
p deū viuū: p deū ſcūʒ: p deū
q te in pncipio ṽbo ſepauit ab
arida: cuius ſpūs ſup te ferebat̄
Qui te d padiſo manare fecit:
⁊ in qttuoꝛ flūinib⁹ totā trā ri
gare pcepit. Qui te in deſto a
marā ſuauitate indita fecit eē

potabilez: ꝛ ſitienti pplo de pe
tra ꝓduxit. bñdico te ꝑ ieſũ xp̄z
filiũ ei⁹ vnicũ dñz nr̄z q te i cha
na galilee ſigno admirabili ſua
potētia cõuertit i vinũ. q pedi
b⁹ ſup te ãbulauit: ꝛ a ioãne in
iordane in te baptizat⁹ eſt. q te
vna cũ ſãguine d late ſuo ꝓdu
xit: ꝛ diſciplis ſuis iuſſit vt cre
dētes baptizarēt i te dicēs. Ite
ꝛ docete oēs gētes baptizãtes
eos in noīe. pa. ꝛ fi. ꝛ ſpi. ſ. o. ro.
Hec nob̄ p̄cepta ſeruãtib⁹ tu
d̄s oīps clemēs adeſto: tu benig-
n⁹ aſpira: tu has ſiplices aq̄s
tuo ore bñdicito: vt p̄ter natu-
lē emũdationē q̄m lauãdis poſ
ſũt adhibere corpib⁹ ſint etiaz
purificãdis tibi mētib⁹ effica-
ces. Oratio.

Deſcēdat i hãc plenitudinez
fõtis v̄tus ſp̄s ſci: totazq̄z hui⁹
aq̄ ſubſtãtiã regenerãdi fecũ-
det effectu. hic oīuz pcõꝝ ma-
cule deleãt. hic natura ad ima
ginē tuã condita ꝛ ad honorez
ſui reformata p̄ncipij cũctis ve
tuſtatis ſq̄loꝛib⁹ emũdet. vt oīs
hõ hoc ſacrm̄ regeneratiõis in
greſſus i v̄e inocētie noua infã
tia renaſcat. p do.

Scilicet ꝛ fecũdet fõs iſte re-
naſcētib⁹ ex eo i vitã etnã. In
nomine patris ꝛ filij. ꝛc̄.

Abrenũcias ſathane. ꝛ oībus
opibus ei⁹. Et ego te linio oleo
ſalutis in xp̄o ieſu dño nr̄o: vt
habeas vitã etnã ꝛ viuas in ſe
cula ſeculoꝛũ. amen.

De⁹ oīps pr̄ dñi nr̄i ieſu xp̄i:
q te regenerauit ex aqua ꝛ ſpũ
ſcõ: quiq̄z dedit tibi remiſſionē
oīuz pcõꝛũ. ipe te lineat chriſ-
mate ſalutis i xp̄o ieſu dño nr̄o

Accipe veſtē ſcãz cãdidã ꝛ im
maculatã: q̄m pferas añ tribu
nal dñi nr̄i ihu xp̄i: vt hēas vi-
tã etnã: ꝛ viuas i ſc̄la ſc̄loꝛũ.

Accipe lãpadē ardētē irrep̄hē
ſibilē cuſtodi baptiſmũ tuũ vt
cũ venerit dñs ad nuptias: cũ
oībus ſcis poſſis ei occurrere
in aula celeſti: vt hēas vitã et-
nã: ꝛ viuas in ſc̄la ſc̄loꝛuz.

Dñica in ramis palmarũ.
benedictiones ſup ramos.

De⁹ cui⁹ fili⁹ ꝓ ſalute generis
hũani de celo deſcēdit ad t̄ras
ꝛ a ꝓpiquãte hoꝛa paſſiõis ſue
hieroſolimã in aſina venire: et
a turb̄ rex appellari: ac lauda-
ri voluit: bñdicere dignare hos
palmarũ cetarũq̄z frondiũ ra-
mos: vt oēs q eos poꝛtaturi ſt:
tuis ita bñdnib⁹ repleãt: q̄tin⁹
ꝛ in hoc ſc̄lo hoſtis antiq tēpta
mēta ſupare: ꝛ in futuro cũ pal
ma victoꝛie ꝛ fructu bonoꝛũ o-
puz tibi valeãt apparere. per.
Oīps ſēpit̄ne d̄s: q in diluuio

noe famulo tuo ōſtēdiſti p os
colūbe geſtātis ramuz oliue z
pacē tre redditā fore:te ſuppli
ces dep̄camur hāc creaturā oli
ue ſiue ceterarū frondiū q̄ ante
cōſpectū glie tue offerimus: ſi
tas tua ſcificet. vt eā deuotus
ppl's ī manibus ſuſcipiēs bn̄o
nis tue grām cōſeq mereat̄. p.
Petim⁹ te dn̄e ſcē pr̄ op̄s et
ne ds. vt reſpicere digneris ſu
p hāc creaturā oliue z palme
cetarūqz frōdiū q̄m ex ligni ma
teria pdire iuſiſti quāqz colū
ba rediēs ad arcā pp̄o ptulit
ore:bn̄dicere z ſcificare digne
ris hos ramos vt qcūqz ex eis
acceperit:accipiāt ſibi ad pfe
ctionē aīe z corpis:z fiat nr̄e ſa
lutis remediū z tue gratie ſa
cramentū.p. Alia oratio.
Op̄s ſēpitne ds q diſpſa con
gregas z cōgregata cōſeruas
q pplis tuis obuiā ihu xp̄o fi
lio tuo veniētib⁹:z ramos pal
marū portātibus bn̄dixiſti:bn̄
dic z hos ramos palme z oliue
cetarūqz frōdiū quos famli tui
ad bn̄dictionē nois tui ſuſcipi
ūt. vt quocūqz loco introdu
ducti fuerint tue bn̄onis cōſe
q̄nt effectū:vt oī aduerſa vali
tudine effugata dextera tua p
tegat quos redemit.p eū. alia.
Etne ds q unigenitū filiū tuū
dn̄z nr̄z ihz xp̄z ab hierico mō
teqz oliueti ad hierl'm direxiſti:
cui mirabil'r occurrit turba ve
ſtimēta pſternēs in via:alij ra
mos de arborib⁹ cedētes. alij
oliuarū. alij palmas in mani
bus ferētes in qb⁹ etiā tria my
ſteria deſignāt̄: p veſtimētū q
dem integritas. ingreſſionem
chriſti credulitas hominum:
in ramis palmarū vel oliuarū
viridis ſenſ⁹ veteris teſtamēti
p folia liquor olei ſz z vnguen
tum chriſmatis ad purgāduz
aīas p lauacrū regenerationis
deſignat̄.p palmā victoriā cre
dētibus cōſtitutā cernim⁹ cla
mātes oſāna inexcelſis.i. ſalui
fica ſiue ſalua nos ſaluator nr̄
q es defēſor z ptector aīarū no
ſtrarū oīmqz ſpantiū in te: pro
q̄ re ſupl'r dep̄camur te ſcē pat
op̄s etne ds:vt hec germia ar
borū ſctificare digneris: vt in
quocūqz loco deportata fuerit
ſcificata efficiāt̄: z oīs iniqtas
ſeu ciluſio demoniorū abſcedat
z ſola nobis dextra ſcā tua auxi
liū p̄ſtare dignet̄.ſ.vnigenitus
fili⁹ tu⁹ dn̄s noſt ihs xp̄s.q te.

Sacrarū orationū libell⁹ ex di
uino officio collectus ad cleri
corū vtilitatē felicit̄ explicitus
eſt.

¶ De decem preceptis decalogi.
In tabulis binis lex eſt depicta petrinis.
Unum crede deum.nec iures vana per illum.
Sabbata ſanctifices.charos venerare parentes.
Noli mechari. noli de cede notari.
Furta caue fieri,non ſis teſtis niſi veri.
Non cupias nuptas.nec queras res alienas.
¶ De ſeptem articulis diuinitatis.
Articulus primus monſtrat ꝙ ſit deus vnus.
In patremqꝫ ſequens dicit ꝙ credere debes.
Tertius in natum te cogit credere chriſtum.
Quartus te cogit in ſanctum credere neuma.
Credas in quinto deitate cuncta creaſſe.
Sextus ait crede dominus peccata remittet.
Omnes ſurgemus ſeptenus dicit aperte.
¶ De ſeptem articulis humanitatis.
Conceptus.natus.paſſus. deſcendit ad ima.
Surgit.⁊ aſcendit.veniet diſcernere cuncta
¶ De ſeptem ſacramentis eccleſie.
Abluo.firmo.cibo.piget:vxor. ordinat. vngit.
¶ De ſeptē opibus miſericordie ſpūalibus.
Conſule.carpe.doce.ſolare.remitte fer. ora.
¶ De ſeptē opibus miſericordie corpalibus.
Viſito.poto.cibo.redimo.tego.colligo.condo.
¶ De ſeptem peccatis mortalibus.
Laudis amore tumens miſeraqꝫ cupidine auarus.
Inuidus.iracundus.iners. vinoſus. amator.
¶ De tribus virtutibus theologicis.
Chriſticole virtus amor eſt tibi ſpeſqꝫ. fideſqꝫ.
¶ De quattuor virtutibus cardinalibus.
Eſt iuſtus. fortis.eſt prudens atqꝫ modeſtus.
¶ De quinqꝫ ſenſibus corporeis.
Viſus. odoratus.cum guſtu.tactus ⁊ auris.
Finis.
Impreſſū ſalmātice. Anno dn̄i.M.cccc.

BIBLIOTHECA NACIONAL DE LISBOA
Inc 515